

تلاواتہ گجرواہگان

روانگہی ٹیسلا مہوہ

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.afsamontada.com

ملا عبدالرحمن ملا طه عزیز

چاپی سیبہ / ۲۰۱۲

منتدى اقرأ الثقافي

www.uqra.ahlamontada.com

تاوانہ گورہ گان
لہ روانگی ٹیسلا موہ

ناسنامہ

ناو: تاوانہ گھورمکان لہ روا نگہی نیسلاموہ
 بابہ ت: روونکر دہووی گوناہہ کان
 نووسر: ملا عبدالرحمن ملا ملہ عزیز
 چاپخانہ: ہنقی - ہولیر
 چاپ: یہ کہم/2012
 تیراژ: 1000/دانه
 بہرہم: (137)

کتیخانہ

ہاجی قادری کوٹلی

دیزاین - چاپکرن - بلاوکر دہوہ

۰۶۶ ۲۲۳۸۶۸

۰۶۶ ۲۶۴۸۹۰۷

علاقہ - کم دستار - ہولیر

مافی چاپ پاریز راوہ

لہ بہرہو بہرہ ریہ تی گشتی کتیخانہ گشتیہ کان ژمارہی سپاردنی (۲۸۷ ل سالی ۲۰۱۲) ہی پیلراوہ.

07504671394

07501181919

07504885903

hawler.chap@gmail.com

توانه گه وره کان له روانگه ی ئیسلاموه

(کبائر الذنوب فی نظر الإسلام)

ملا عبدالرحمن ملا طه عزیز

چاپی سییه م

هه ولیر / ۲۰۱۱

بېشکه شه به...

- ئه و پروادارانەى، كه له تهمەنى لاوياندا هه تا گه‌يشتيان به خوداى په‌روه‌ر دگار، خو‌يان ده‌پاري‌زن له هه‌موو تاوانيكي بچوك و گه‌وره.
- ئه و دايك و باوكانه‌ى كه نانى چه‌لل ده‌ده‌ن به كو‌رپه‌كانيان و، نزيكى چه‌رام ناكه‌ون هه‌ر گيز.
- ئه و پروادارانەى كه له‌سه‌ر ريبازى پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌پو‌ن و له راسته‌ر يگه‌ى شه‌ريعت هه‌ر گيز لانه‌ده‌ن و، به‌ره‌نگارى هه‌موو تاوانييك ده‌وه‌ستن له‌سه‌ر زه‌وى.

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

پیشگی /

هوی دانانی ئەم پەرتووکی نووسینەم چی بوو؟!

روژی لەروژان لە ژورە کەمدا خەریکی خویندەووە بووم، کاتیکی لەپەر سەرم
هەلپری و چاوم بە کتیبخانە کەمدا خشانو ماوەیەکی لێی وورد بوومەووە و
سەیرم کرد، ووتەم سوپاس بۆ خوا گەیشتمە ئەو ئەنجامەیی کە هەموو جوهره
پەرتووکیکی ئایینی تێدابوو، بۆ نموونە: گەلیک لە تەفسیری قورئان و
شەریعت و فقهو (ارشاد) و پەرتووکی فەرموودە و ژایانی پیغمبەرەکان و (سیرە)
و (وەعز) و ئامۆژگاری و، هەروەها پەرتووکی (ئەصول) و نەحو و صرف و
بەلاغە و بیان و مەنگق و تەصەوف و میژوو..

لێرەدا لەبەر خۆمەووە گوتەم ئەدی ئەی (فەقیرە حال) بۆچی خزمەتییکی
ئایینە کەت ناکەیی، هەروەک زۆر لە زانا ئایینەکانمان خزمەتی ئەم ئایینە
پیرۆزەیان کردووە، پەرتووکیان داناوە خوا پاداشتی چاکەیی هەموو لایەکی
بداتەووە. لەبەر ئەوە منیش دەستم کرد بە کوکردنەووەی هەندیک لە
فەرموودەکانی پیغمبەرمان ﷺ لەبارەیی تاوانە گەورەکان و توانیم چاوی
بخشینم بە پەرتووکی (زواجەر) و (کبائر) هەندێ لە فەرموودەکانی نابیان
کوێکەمەووە و وەری بگێرم بۆ سەر زمانی کوردی شیرین.

هه‌چهنده خۆمم به لیّهاتوو و چالاک نه‌ده‌زانی لهم باره‌یه‌وه، به‌لام داوای یارمه‌تیم له خودای گه‌وره کرد که پيشانده‌رم بێت و دلێشم به‌وه فرموده‌یه خوش بوو که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنَّسْيَانَ... الخ.))

ئینجا خۆینده‌واره موسلمانەکان ئە گەر هه‌له‌یه‌ک و که‌م و کورتیه‌کتان به‌دی کرد، تکام وایه لای خۆتان ئەم هه‌له‌یه راست بکه‌نه‌وه، چونکه ئینسان زۆر جار ده‌که‌ویته هه‌له‌وه، ئەمه‌ش شتیکی روون و ئاشکرایه وه‌کو په‌ندیکی عه‌ره‌بی ده‌لێت (الإنسان محلّ النسيان).

هه‌روه‌ها ئومێده‌وارم ئەم به‌رتوو که بێته‌ مایه‌ی پرکردنه‌وه‌ی که‌لێنیک له‌ می‌شک و ده‌روونی موسولمانانی کورد و ئاوێدانه‌وه‌یه‌ک بێت بۆ چاکه و دوور گرتنیان له‌ خراپه‌.. ئیتر سوپاس بۆ خودای مه‌زن..

وه‌ر گێڕ

(عبدالرحمن مه‌لّاه‌ عزیز)

پیش نوێژ و وتارخوێنی گوندی داره‌توو

ناوچه‌ی به‌رده‌په‌ش، سه‌ر به‌ قه‌زای ئاکری

هه‌ریمی کوردستان

١٩٩٩/٢/٢ زایینی

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي هو الأول والآخر والباطن والظاهر الذي هو بكل شيء عليم، والصلاة والسلام على أمم المتقين وخاتم الأنبياء والمرسلين سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

خوای مه زن له قورئاندا ده فهرموئ: ((إِنْ تَجْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفَرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ)) وائ: ئه گهر دوور بکه ونه وه و وازبیین له گونا هه گه وره کان که خوا له ئیوهی قه دهغه کردووه، ئه وائمه گونا هه بچووکه کانی تر تان داده پوئشین به به زهیی و میهره بانی خو مان.

له کو تایی ئایه ته که ده فهرموئ: ((وَلَدْخَلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا)) وائ: ئه تان خهینه شوینیکی خاوه ن ریز و حورمهت که به هه شته.

له ئایه تیکی تر دا ئه فهرموئ: ((الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ)) سورة النجم ئایه تی ۲۲،

وائ: ئه و که سانه ی که خو یان ده پار یزن له گونا هه گه وره کان وه کو (هاوبهش بو خودا پهیدا کردن و کوشتاری بی تاوان و دهست به سه ردا گرتنی مالی خه لک و داوین پیسی) ته نها ئه و که سه ی به قه زاوقه ده ر گونا هیکی لی (بقه ومی و) به مه رجی بو جاری دووهم نه گه ریته وه سه ری، ئه وای گومان ده ر گای به خشین بو ئه و که سانه گوشاد و فره وانه.

پيغمبرهري خواجه ﷺ ده فرموي: ((الصَّلَوَاتِ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مُكَفِّرَاتٌ لِّمَا بَيْنَهُنَّ مَا اجْتَنَبْتَ الْكَبَائِرُ))^۱

واټه: نوږه فرهزه کان روژي پينج جار، له هه ينيه وه هه تا ده گاته هه يني، له رهمه زانه وه هه تا ده گاته رهمه زانيكي تر، ده بڼه پر ههش كه ره وه بو گونا هه كاني موسلمان نه گهر نزيكي گونا هه گه وره كان نه بيته وه.

^۱ نه گهر يه كيك پرسيار بكات ده رباره ي گونا هه گه وره كان چه ندن؟
له وه لامدا ده ليين گونا هه گه وره كان زورن، به لام نيمه وه لامی نه م پرسياره به فرموده يه كي (ابن عباس رضي الله عنه) ده ده ينيه وه كه ده ليټ: ((وقد روى عن ابن عباس رضي الله عنه أنه سئل عن الكبائر أسبع هي؟ فقال: هي إلى سبعين، وفي رواية أخرى إلى سبعمائة...))
واټه: له راستيدا (ريوايه ت) كراوه له (عبدالولاي كوري عه باس رضي الله عنه پرسياريان لي^۲ كرد گونا هي گه وره هه ر نه م حه وته يه؟ فرموي هه تا حه فتاشه له ريوايه تيكي تر دا ده لي حه وت سه ده...^(۲)

نيمه ش خودا ياريدنه بيت له دوو بهر گدا حه فتا (به شي تاوانه كان) ده نووسين، له بهر گي يه كه م (سي) تاوانه مه زنه كان ده نووسين له بهر گي دوه ميش نه وي تر ته واو ده كه ين له سه ر ري كخستن و شي وه ي په رتو وكي (الكبائر) نو سيني بهر پز (شيخ شمس الدين أبي عبدالله).^(۳)

هه روه ها خو ينده واره بهر پزه كان (ماموستا مه لا عبدالكريم مدرس) له ته فسيره كه يدا با سيكي زور گرنگي رو ن كردو ته وه له باره ي گونا هه گه وره كانه وه، منيش به پيوستم زاني ثامازه ي بو بكه م و بيخه مه پيش چاو، بزائن له سه ر زاهيري قورئان و فرموده كاني پيغمبرهري ﷺ گونا هو تاوان

^۱ - رواه مسلم.

(۲) بېروانه (الخطايا في نظر الإسلام) ص ۱۲ (عفيف عبدالفتاح طبارة) وكتاب الكبائر ص ۷ والمذاهب الأربعة الجزء الخامس، ص ۴۵۸.

(۳) به لام نيمه به كورتي له سه ري ده پزين و كه مترخه مي نا كه ين له و مرگيران و نو سينه وي احكامه كان به قه در توانا... هه روه كوتراوه (ما لا يدرك كله، لا يترك كله).

بریتین لهو نافه رمانانه ی که به سهر ئاده میزادا دین له گوناھی گه و ره و بچووک، نهو که سانه ی که فهرموویانه گوناھی بچووک نییه، مه به سستیان نهو هیه نه گهر ئیمه ته ماشای گه و ره یی خوا بکه یین و ته ماشای نرخ ی فهرمانی نهو بکه یین، ده بی هه موو نافه رمانییه ک به گه و ره و زیان به خش ته ماشا بکه یین. ژماره ی گونا نه گه و ره کان جهوت سهد ده بن، هه و ره ک ابن عباس دیاری کردووه، به لام نه م جهوت گونا نه گه و ره به فه و تینه ر (موبقات) ناوبراون، واته گونا هباره که به هیلاک ده بن، وه ک فهرموویه تی: ((اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ... الشُّرْكَ بِاللَّهِ وَالسَّحْرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْفَافِلَاتِ)) رواه البخاري ومسلم. وه له ریوایه تیکی تر دا ده فهرمویت: ((الْكِبَائِرُ الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ وَالسَّحَرُ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَقَتْلُ النَّفْسِ)) وه ئیمامی بوخاری له سهر نه م ریوایه ته (الْیَمِینُ الْعُمُوسُ) ی زیاد کردووه و ئیمامی موسلیم له جیاتی نه مه ده لیت (قول الزور)، مه به سستمان له باس کردنی نه وانه نهو هیه که نهو گونا هانه زهره ر و زیانیان یه کجار زوره بو بروای (ایمان داری) موسلمان، نه گهر نا گوناھی گه و ره به مانه ته و او نابن.

ته ماشا بکه یین (ئیبین و جهه ری) هه یتهمی له زه و اجیردا له (شیخ الاسلام) علائی ده گیریت هه که جه زئیکی ریک خستوو له گوناھی گه و ره، که به شیکیان پیغه مبه ر ﷺ ناوی ناوه گوناھی گه و ره، نه وانه ش نه مانه ی خواره وهن: ((هاوبه شی دانان بو خودا، کوشتن، داوین پیسی، راکردن له شه ری گاوراندا، سوو، خواردنی مالی هه تیو، بوختان کردن به ژنی خاوه ن شوره یی، جادو گه ری، زمان دریژی له نامووسی موسلماناندا به ناحق، گه واهی (شه هاده ی) درو له دادگا، ئاژاوه نانه وه، دزی کردن، عهرق خواردن، هه تکی خانه ی خوا و (که عبه) ی پیروژ، شکاندنی په یمانی ره واه به ناحق، وازه ینان له

سونه تی پیغه مبهەر، دوور که وتنه وه له جهاماعت پاش کۆچ کردن، نا ئومید بوون له بهزه یی خوا، دلنیایی له غهزه بی خوا، قه دهغه کردنی ریبوار له ئاوی زیاده، خۆپاک نه کردنه وه له میز و پاش میز، جوین دان و ئازاردانی دایک و باوک، گۆرینی وه سیه تی موسلمان.. ئەمانه هه موو به گوناھی گه و ره دانراون. جا هه و ره کو روونمان کرده وه گونا هه گه و ره کان زۆرن و به ئاسانی دیار ناکرین، پیناسه ی ئەم جو ره گونا هانه زۆرن له لایهن زاناکانه وه، وه گه لی پیناسه ی بو دانرا وه که زۆر به ی زاناکانی تر پی ی (قایل) نه بوون. به لی (شیخ الاسلام بارزی) ده فهرمووی: به راستی تاوانی گه و ره ئەو تاوانه یه که خودا قه دهغه ی کردو وه له موسلمانان به هه ره شه یه کی توند و به هیژ، وه له گه ل نه فره ت و (لعه نه) کردنی له ئەو که سه ی که پی ی هه لده ستی یا به (ثایه ت) وه یا خود به فهرمووده، یا خود گونا هه ی بی زیانی ئەم گونا هه وه ک زیانی ئەو که سه بی که به لگه بی له سه ر گرنگی نه دانی خا وه نه که ی به بیرو پرا که ی.

گونا هه ی گه و ره گه لی ک شیوه ی هه یه: یه که میان گونا هه ی بی که په یوه ندی به خووی مرو ف خۆیه وه هه بی وه کو ریا بازی و له خۆبایی بوون و خۆ به گه و ره زانی و ته ماشا کردنی خه لک به سوو کی.

دوو هم ئەو گونا هانه ن ئاشکرا و به ده ره وه ن و په یوه ندیان هه یه به زیان دانی به خه لکی له ناو ده رو نیاندا و وه کو کوشتنی بی تاوان و، ده ست برین و... هتد. سیه هم ئەوه یه که زیان ده گه یه نی به نامووسی خه لک و بوختان هه لبه ستن بو بی تاوانان..

چوار هم ئەوه یه که زیان ده گه یه نی به دارایی خه لک که له بهر زۆری نا ژمیردرین.

پینجه م ئەوه یه که زیان به دلی خه لک ده گه یه نن وه ک ئاژا وه نانه وه و قسه هینان و بردن له نیوان خه لکدا و، قسه بردن بو لای فهرمانداران بو زیان

گه یاندنی خه لکی بۆ ئه وهی پله و پایهی خوێ بهرز بێته وه و (غه یبه تکردن) واته پاشمله ناوه ینان و جنیودان و ناو به دکردنی موسلمانان و هه لبه ستی درۆ و ناپاکی و دوروویی به ده میانه وه، ئه م هه موو زیان به خشانه ش که ده بێته هوێ نه مانێ یه کێتی موسولمانان و له رزینی (بناغه ی) دل و ده روونیان تیک ده دات. ^(٤)

(٤) مامۆستا (عبدالکریم مدرس) له ته فسیری (نامی) بهرگی دووهم لاپه ره ٢٠٢، ئه م باسه م وهرگرتووه له گه ل ده ست لیژدان... - وهرگێڕ -

تاوانی یه گهم

هاوبهش بۆ خودا پهیداکردن (الشرك بالله)

(أعاذنا الله منه بمنه وكرمه وختم لنا بالحسنى في عافية بلا محنة إنه أكرم كرم وأرحم رحيم) وائە: خوای گه‌وره بمان پارێزێت، به گه‌وره‌یی و میهره‌بانی خووی لهم تاوانه گه‌وره‌یه و دل و ده‌رونمان مۆر بکات به چاکه و لیمان خووش بیټ به‌بی ئازار و ناخووشی، هه‌روه‌ها به‌راستی خودای گه‌وره ده‌ستی ره‌حمه‌تی له گشت بلۆت‌ره و له هه‌موو به‌خشنده‌یه‌ک به‌خشنده‌ت‌ره.

شیخ (ابن حجر رحمه‌الله) ده‌فه‌رمو‌یت: (ولما كان الكفر أعظم الذنوب، كان أحق بان يُسقط الكلام عليه وعلى أحكامه فنقول: قال الله تعالى: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...)) (٥))

وائە: خوای گه‌وره خووش نابیت له‌و که‌سانه‌ی هاوبه‌ش و هاوه‌ل په‌یدا ده‌که‌ن بۆ خودا و خووش نه‌بیټ له گونا‌ه و تاوانی که‌ ته‌نها له گونا‌هی هاوبه‌ش دروست کردنه که خووش نابیت.

خودا ده‌فه‌رمو‌یت له ئایه‌تیکی تردا: ((إِنَّ الشُّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ)) (٦)

وائە: به‌راستی هاوبه‌ش په‌یداکردن بۆ خودا سته‌میکی یه‌کجار گه‌وره‌یه. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت له ئایه‌تیکی تردا: ((إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ)) (٧)

(٥) سو‌ره‌ی نساء ئایه‌تی ١١٥

(٦) سو‌ره‌ی لوقمان ئایه‌تی ٢١٣

(٧) سو‌ره‌تی مائیده ئایه‌تی ٧٢

وائے: به پراستی ئەو كەسەى ھاوبەش بو خودا پەيدا دەكات ، ئەو كەسە لە بەزەىى خوا بى بهشە و خودا بەهەشتى لى قەدەغە دەكات، بەلكو بى گومان دۆزەخ و ئاگر جىگای دەبى.

لە پەرتووکی (الكبائر) دەلييت: (فمن أشرك بالله ثم مات مشركا فهو من أصحاب النار قطعاً) وائے: هەر كەسى ھاوێل و ھاوبەش بو خودا پەيدا بکات پاشان بمریت بە کافرى دەمریت و دەبیته یەكی لە دانىشتوانى ئاگر هەتا سەر. وه دیسان ئەفەرموویت: (كما أن من آمن بالله ومات مؤمناً فهو من أصحاب الجنة وإن عذب بالنار) وائے: هەر كەسى باوەرى هەبیته بە خودا و پاشان بە باوەرەوه بمریت، ئەوا دانىشتووی بەهەشته، ئەگەر كەمیکیش بە ئاگرى دۆزەخ سزا بدریت.

پيغه مبهري خوا دەفەرموى ﷺ: ((أَلَا أُنبِئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ - قَالُوا ثَلَاثًا - قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ))^(۸) وائے: ئاگادارتان بکەمەوه بە تاوانە گەورەکان کمانەن؟ (سى جار دووبارەى کردەوه) گوتمان: بەلى ئەى پيغه مبهري خوا. فەرمووی: ھاوبەش بو خودا پەيداکردن و بى فەرمانى دایک و باوک و ئازاردان و دلپەنجاندنیان.

وه دەفەرموى ((كَانَ مَكْنًا فَجَلَسَ فَقَالَ: أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ، فَمَا زَالَ يُكْرَرُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ))^(۹) وائے: پيغه مبهري ﷺ پالى دابوو و دانىشت، پاشان گووتى: گەواهى (شاهیدی) بەدرۆ، ئەوەندى ئەو قسەى دووبارە دەکردهوه تاكو گووتمان خۆز گە بى دەنگ دەبوو.

هەروەها لە فەرموودەىەكى تردا دەفەرموویت: ((اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ (أَيِ الْمُهْلِكَاتِ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشُّرْكُ بِاللَّهِ... الخ.))^(۱۰) وائے: خۆتان

(۸) رواه البخاري ومسلم عن ابي بكرة رضى الله عنه.

(۹) متفق عليه

(۱۰) رواه البخاري ومسلم.

بیاریزن له جهوت گوناھی فهوتینهر، گوتیان: نهی پیغه مبهری خوا، نه م گوناھانه کامانه؟ فهرمووی: نه وه یه هاوبه ش بو خودا په یدا بکهیت...هتد.

پیغه مبهری خوا ده فهرمویت ﷺ: ((أَكْبَرُ الْكَبَائِرِ الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ وَقَتْلُ النَّفْسِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَشَهَادَةُ الزُّورِ))^(۱۱) واته: هره گه وره ترین گونا نه وه یه که هاوبه ش بو خودا دروست بکهیت و ههروه ها - تازاردان و بی - فهرمانی و بی دلی دایک و باوکه و گه واهی درویه.

ابی درد او (خوا لی یی رازی بیټ) ده لیت: ((أَوْصَانِي خَلِيلِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَإِنْ قَطَعْتَ وَإِنْ حُرِّقْتَ وَلَا تَتْرُكْ صَلَاةَ مَكْتُوبَةٍ مُتَعَمِّدًا فَمَنْ تَرَكَهَا مُتَعَمِّدًا فَقَدْ بَرَّتَ^(۱۲) مِنْهُ الذِّمَّةُ)) واته: پیغه مبهری خوا ﷺ ناموز گاری کردم که و هاوبه ش و هاو هل بو خودا په یدا نه که م، نه گهر پارچه پارچه م بکه ن یاخود بشم سوتین، وه فهرمووی واز له نویزه فهرزه کان نه هینیت به نه نقه ست، نه گهر وازت هی نا به نه نقه ست نه و بی گومان له کومه لی موسلمانان دهرده چیت.

وه ده فهرمویت: ((وَلَا تُشْرَبِ الْخَمْرَ فَإِنَّهَا مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ))^(۱۳) واته: مهی مه خوره وه چونکه به راستی مهی (کللی) دهر گای هه موو خراپه یه که.

فهرمانی (حکم) شهرعی بهرام بهر نه م گونا هه چیه؟

پیغه مبهری ﷺ ده فهرمویت: ((مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ))^(۱۴) واته ههر که سیک له ثاینه که ی پاشگهز بووه و ریباری خو ی گوړی نه وه پاداشی ههر کو شته. نه م فرمانه ش پیویسته داد گهر یکی نیسلامی بیدات.. نیمامی شافعی رحمه الله ده فهرمویت: (ههر که سی بی باوهر بوو به خودا له ملی بدن به شیر.

(۱۱) رواه البخاري.

(۱۲) له لیکدان هره ی فهرموده که ده لیت (فقد برئت: خرج من الملة الحنیفة السمحاء) واته به راستی نه گهر په شیمان نه بیت هره (له کاره خراپه) نه م دهرده چن له گهل و (میله تی) نیسلامی به ریز.

(۱۳) رواه ابن ماجه.

(۱۴) رواه احمد والبخاري.

(تیبینی)

زانایانی ئایینی ده‌لێن هەر کهسێ (کافر) بێت یانی باوه‌ری نه‌مینی به‌خوا،
واته بێ‌به‌ری بێ له ئایینی ئیسلام (هه‌موو کرده‌وه باشه‌کانی به‌فیرۆ ده‌روات.
ئیمام شافعی (خوا لێ‌ی رازی بێت) ده‌لێت: له‌سه‌ر پێشه‌وایان جی‌گری
پێشه‌وای موسلمانان پێویسته به‌زووترین کات داوای په‌شیمان بوونه‌وه له
یاخیبوونه‌که‌ی (مرتد) بدات سێ جار، ئه‌گه‌ر په‌شیمان بووه، ئه‌وا په‌شیمان
بوونه‌وه‌ی لێ وه‌رده‌گیری، ئه‌گه‌ر نا ده‌کوژریت، به‌لام سوتاندن دروست نییه،
هه‌روه‌ها پێویسته نه‌شۆردری و نوێژی مردووی له‌سه‌ر نه‌کریت و له‌ گۆرستانی
موسلمانان نه‌شاردریته‌وه.^(١٥)

جوړیک له هاوبه‌شی بچوک (الشرك الأصغر)^(١٦)

هاوبه‌شی بچووک بریتییه له ر‌واله‌ت (الر‌ياء)، ئه‌مه‌ش جوړیکه له هاوبه‌شی
په‌یداکردن بۆ خودا. هه‌روه‌ک خ‌وای دروست کار ده‌فهرمووی: ((الَّذِينَ هُمْ
يُرَءَوْْنَ))^(١٧) واته سزای دۆزه‌خ (ویل)^(١٨) بۆ ئه‌وان که‌سانه که خ‌اوه‌ن ر‌واله‌تن.
خ‌وای گه‌وره ده‌فهرمویت ((فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا
يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا))^(١٩). موفه‌سیره‌کان ئه‌لێن به مانا ر‌واله‌ت له کرداره‌کان
نه‌که‌ن. ده‌قی ئایه‌ته‌که ئه‌مه‌یه هه‌رکه‌سیک به هیوای گه‌یشتنه به خودا با
کاری چاکه بکات و به هیچ جوړیک له په‌رستندا هاوبه‌ش بۆ خودا په‌یدا
نه‌کات، خ‌واپه‌رستنه‌که‌ی ته‌نها بۆ خ‌ودای پاک و بێ‌گه‌رد بێ. لێره‌دا مه‌به‌ست

(١٥) ب‌روانه‌ کتابی (کفایه‌ الاخیار) لاپه‌ره ٢٧٧ به‌رگی یه‌که‌م.

(١٦) ت‌کایه (ئاگادارین) ر‌ن‌خستن و دانانی تاوانه‌کان له‌سه‌ر ر‌ن‌خستنی په‌رتووی (الکباشه) له نووسینی
(شمس‌الدین‌ الذهبی) ئه‌پۆین.

(١٧) سو‌ره‌تی ماعون ئایه‌تی ٦

(١٨) قو‌رتیکه له قو‌رته‌کانی دۆزه‌خ، یاخود به مانای قو‌ربه‌سه‌ری دیت.

(١٩) سو‌ره‌تی الک‌هف ئایه‌تی ١١٠

له خواپهرستن تنهنا نوښتر وړوژوو نښه، بهلكو ههر كړدوه يه ك بښت به بڼي (رڼايي) بو خوداي تاك و تنهناي بكه ي.

پيغمبر ﷺ ده فهرمويت: ((إِنْ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الشُّرَكَ الْأَضْفَرُ (الرَّيَاءُ)) واته له هه موو شتيك زياتر كه ليى بترسم له باباهت ئيوه وه هاوبه ش كړدنى بچوو كه واته رواله ت.

خوای گه وړه له روژي دواييدا ده لښته رواله ت كه ره كان ((أذهبوا الى الذين كنتم تراءؤن في الدنيا، أنظروا هل تجدون عندهم جزاء)) واته برپون بو لاي نه و كه سانه ي كه ئيشتان بو ده كړدن له دونيا، ثايا نه وانه پاداشيان پي ده دري ته وه.

پيغمبر ﷺ ده فهرموي: ((إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ الْجَنَّةَ عَلَى كُلِّ مَرَأٍ))^(۲۰) واته خوا به هه شتي قه ده غه كړدوه له هه موو نه و كه سانه ي (رڼاچينه).

پيغمبري خوا ﷺ ده فهرمويت: ((إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَىٰ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ، رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَّفَهُ، أَيُّ اللَّهِ، نِعْمَتُهُ فَعَرَّفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ. قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ جَرِيءٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ))^(۲۱) واته: يه كه م كه سي كه خودا روژي دوايي پرسياړي له گهل ده كات، پياويكه شه هيد كراوه له شهري گاواران، خوا پي ده لي وهره بزانه به و نيعمه ته ي كه به ئيوه م به خشي چيت كړدوه؟ ده لښت: خوايه له ري ي تو شهرم كړد هه تا شه هيد كرام. خودا ده لي: دروت كړد، بهلكو شهرت كړد بو نه وه ي بلي ن پياويكي ئازا و زيره كي، پاشان خودا ده فهرموي: بيگرن و له سهر دم و چاو راييكيشن بيهن بو دوزه خ نه ي فريشته كان.

(۲۰) رواه ابو نعيم والديلمي.

(۲۱) رواه امام احمد ومسلم ونسائي

وه به شی دووه می فهرمووده که دهلیت: ((وَرَجُلٌ تَعْلَمُ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا. قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ. قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعْلَمُ الْعِلْمَ لِيُقَالَ لِيُقَالَ هُوَ قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّىٰ أُلْقِيَ فِي النَّارِ)) واته: له پاشان پیاویک دینن که فیری زانیاری بووه و فیری خویندنه وهی قورئان بووه، پاشان خوا پیی دهلی: وهره بزانه چوئن نیشته بهو نيعمه تهی خوا کردووه. نه ویش دهلیت: من فیری زانیاری و خویندنه وهی قورئان بوومه، خه لکیشم فیر کردووه تهنهها بو ره زامه ندی تو و بهرزی ثایینی نیسلام. خواش وه لامی ده داته وه و دهلیت: دروده که ی، بویه قورئانت خویند تا بلین قورئان خوینیکی باشه و دهنگی خو شه، بویه فیری زانیاری بوویت تا بلین زانیه کی چالاک و زیره که. پاشان خوا فهرمان به فریشته کان ده دات له سهر روو رایبکیشن بو دوزه خ.

به شی سییه می فهرمووده که دهلیت: ((وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ. قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ هُوَ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ)) واته: پیاویکی تریش دینن، که خودا مالیکی زوری پی داوه، پاشان بانگی ده کات و دهلیت: چوئن نیشته بهو نيعمه تهی من کرد؟ نه ویش دهلیت: خوایه له ری تو دا به خشیم، نه وهی تو حهزت پی کرد من به خشیم. پاشان خوا وه لامی ده داته وه و دهلیت: دروت کرد، بو نه وهی مالت به خشی تا بلین سه خی و نان دهره. له پاشان خوا ده فهرمویت: له سهر روو رایبکیشت بو دوزه خی سوتینه ر. (خوایه بمانپاریزه له م کرده وه یه).

پیغمبر ﷺ ده فهرموی: ((رُبَّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ وَالْعَطَشُ)) واته: زور کهس هه یه له روژوو گران پاداشی روژوو یان بو نانوسری، تهنهها

ماندوویی و برسیه تی و تینویه تی نه بی (چونکه ئەندامه کانی لهشیان نه پاراستوو له گونا و تاوان، ئنجا خیر و پاداشتی دهست ناکهوی لای خودای مهزن). پیغمبه‌ر ﷺ ده‌فرمویت: ((وَرَبُّ قَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ قِيَامِهِ إِلَّا السَّهْرُ)) واته: زۆرکەس ههیه له نوێژکه‌ران هیچ خیر و پاداشتی نوێژیان بۆ نانوسری، ماندوویه تی و شه‌ونخونی نه‌بی. واته ئە‌گەر نوێژ و رۆژووی بۆ ر‌ه‌زامه‌ندی خوا نه‌بیت به‌هیچ جوړی پاداشتی و چاکه‌ی نادریته‌وه.

پیغمبه‌ریش ﷺ ده‌فرمویت: ((من أحسن الصلاة حيث يراه الناس ثم أساءها حيث يخلو، فذلك إستهانة بها ربه))^(۲۲) واته: که‌سیک به‌رێک و پێکی نوێژ بکات بۆ ئە‌وه‌ی خه‌لک چاوی لێی بیت، وه له‌کاتی نه‌ینیشدا به‌ ه‌رێک و پێکی نوێژ نه‌کات، ئە‌وا ئە‌و که‌سه گ‌الته‌ی به‌خوای کردوو.

تییینی :

ر‌ای زاناکان ئە‌وه‌یه ه‌هر کرده‌وه و چاکه‌یه‌ک به‌ مه‌رابی و ر‌واله‌تی بیت، هیچ پاداشی بۆ نانوسی، مه‌‌گ‌ەر په‌شیمان بیت‌ه‌وه و واز له‌م کاره به‌ده به‌ینیت. ه‌ه‌روه‌ها ه‌ه‌ندیک له‌ زانیان ئە‌فه‌رموون: له‌پاش کو‌فر -په‌نا به‌خوا- ر‌یاکردنیان به‌ تاوان و گ‌ونا‌ه‌یکی زۆر گ‌ه‌وره‌ دایاناوه، چونکه‌ ه‌زه‌رت ﷺ ر‌یاکردنی به‌ (ش‌رک أصغر) داناوه، واته شه‌ریک بۆ خودا قه‌راردانی (ده‌ره‌جه) دوو، ئە‌م ر‌یاکردنه ئە‌بینه‌ ه‌وی (مه‌‌ح‌و‌بو‌ونه‌وه‌ی) کرداره چاکه‌کانی ئینسان- خودا په‌نامان بیت.

(۲۲) رواه الطبراني وابو يعلي والبيهقي.

تاوانی دووهم

کوشتنی که سیک به نه نقه ست (قتل النفس عمداً)

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرمویت: ((وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنُهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا))^(۲۳) واته: که سی به نه نقه ست موسلمانیک بکوژیت، نهوا پاداشتی دوزه خه هه تاهه تایه، خودا رکی خوی به سهردا ده رژی نی و نفره تی لی ده کا و، سزایه کی سهختی بو ئاماده ده کات.

پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ))^(۲۴) واته: یه کهم شت که خوا رژی دواپی پرسیاری له سهر ده کات بریتییه له پیاوکوشتن، واته خوین رشتنه.

وه له فهرمووده یه کی ترده ده فهرمویت: ((أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ الصَّلَاةُ وَأَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ فِي الدِّمَاءِ))^(۲۵) واته: یه کهم شت که بهنده پرسیاری له سهر لی ده کریت نویژه، یه کهم شت که خوا فهرمانی له سهر دهرده کات له نیوان خه لک خوین رشتنه.

خودا ده فهرمویت: ((وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ))^(۲۶) واته: نهو که سانه مه کوژن که خودا کوشتنی قه دهغه کردوونه، تهنه مه گهر به رهوا نه بییت.

(۲۳) سورمتی النساء نایه تی ۹۲

(۲۴) رواه الإمام البخاري ومسلم.

(۲۵) رواه النسائي

(۲۶) سورمتی (الإسراء) نایه تی ۲۲

پیغمبره‌ری خوا صَلَّى ده‌فهرمویت: ((اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ ، وَعَدَدَ مِنْهَا: قَتْلُ
النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ)) واته: خوٚتان بیاریزن له‌هوت گونا‌هی
فهوتینه‌ر، یه‌کیک له‌وانه‌ کوشتنی که‌سیکه‌ که‌خودا قه‌ده‌غهی کردوو، مه‌گه‌ر
به‌ره‌وا نه‌بی.

نهم ره‌وایه‌ی که‌ پیغمبره‌ری خوا که‌ریگای کوشتنی داوه، نه‌وه‌یه‌ که‌
ده‌فهرمویت: ((لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِإِحْدَى ثَلَاثٍ: كَفَرٍ بَعْدَ إِيمَانٍ، وَرِثَا بَعْدَ
إِحْصَانٍ، وَ قَتْلِ نَفْسٍ بِغَيْرِ حَقِّ)) متفق علیه. واته: ره‌وا نییه‌ پرزانی خوینی موسلمان
ته‌ن‌ها به‌سی شت نه‌بی. پاشگه‌زبوونه‌وه‌ی پاش نیسلام بوونی، داوین پیسی
پاش شووکردن یان ژنه‌ینان، کوشتنی که‌سیک به‌بی تاوان.

خوا ده‌فهرمویت: ((وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ))^(۲۷) واته: نه‌و به‌ندانه‌ی
که‌ بیجگه‌ له‌ به‌رنامه‌ی خودا ئیش به‌ هیچ به‌رنامه‌یه‌کی تر ناکهن. له‌ کو‌تایی
ثایه‌ته‌که‌ ده‌فهرمویت: ((وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ
يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا))^(۲۸) واته: وه‌ نه‌و که‌سانه‌ ناکوژن که‌ خودا کوشتنی
قه‌ده‌غه‌کردوون، ته‌ن‌ها مه‌گه‌ر به‌ ره‌وا نه‌بی. وه‌ داوین پیسی ناکهن. وه‌ هه‌ر
که‌سی نه‌م کرده‌وانه‌ بکات، گونا‌ه‌بار ده‌بی، خوا سزایه‌کی سه‌ختی ده‌دات.

به‌شه‌که‌ی تری نه‌م ثایاته‌ ده‌لیت: ((يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا، إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا))^(۲۹) واته: سزایه‌کی به‌تین ده‌درین و
نازار و سزاکه‌یان زیاتر ده‌کریت، چونکه‌ بیجگه‌ له‌ بی‌باوه‌ری و نه‌وانه‌ پیاوکوژ و
داوین پیس بوونه، له‌م نازاره‌دا ده‌میننه‌وه‌ و به‌ سووکی و بی‌نرخ‌ی ته‌مه‌شا
ده‌کرین هه‌تاهه‌تایه. مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی که‌ پدشیمان ده‌بنه‌وه‌ و باوه‌ر ده‌هینن و

(۲۷) سوره‌ی الفرقان نایه‌تی ۶۸.

(۲۸) وشه‌ی (يَلْقَى أَثَامًا) له‌ تفسیر روح المعانی لایره‌ ۴۸ برگی ۱۹ دملیت شیوکه‌ له‌ شیوه‌کانی دزوخ پره‌
له‌ خوین و خیزاو.

(۲۹) سوره‌ی الفرقان نایه‌تی ۷۰.

کرده‌وهی چاک ده‌که‌ن، خوا له‌و که‌سانه خوش ده‌بی، چونکه خوا به به‌زه‌یی و میهره‌بانه.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئیت: ((وإن أكبر الكبائر عند الله يوم القيامة الإشرāk بالله و قتل النفس المؤمنة بغير الحق)) رواه البخاري واته: گه‌وره‌ترین تاوان لای خوا له‌ روژی دوا‌ییدا هاوبه‌ش بو خوا پ‌یدا‌کردن و کوشتنی که‌سیکی پرواداره به‌بی تاوان.

ه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموئیت: ((مَنْ أَعَانَ عَلَى قَتْلِ مُؤْمِنٍ بِشَطْرِ كَلِمَةٍ لَقِيَ اللَّهَ مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ آيِسٌ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى))^(۳۰) واته: ه‌ر که‌سی به‌شداری بکات بو کوشتنی موسلمانیک، نه‌گ‌ر به‌ قسه‌یه کیش بی‌ت، به‌ خزمه‌تی خوا ده‌گات روژی دوا‌یی، وه له‌نیوچه‌وانی نوسراوه بی‌به‌شه له به‌زه‌یی خوا.

له (ابن عباس) ده‌گیردریته‌وه که‌یه کی‌ک کوژرا له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌رد ﷺ له شاری مه‌دینه‌دا، نه‌زانرا کی کوشتوو‌یه‌تی. پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌سه‌ر دوانگه‌ی (المنبر) که‌وت فه‌رمووی: ((أيها الناس، يُقتل القتل وأنا فيكم ولا يُعلم من قتله)) واته: فه‌رمووی: نه‌ی موسلمانینه، منیش له‌ناو ئیوه‌دام و یه‌کی‌ک یه‌کی‌کی کوشتووه، نه‌زانراوه کی کوشتوو‌یه‌تی.. پاشان فه‌رمووی: ((لو اجتمع أهل السماء والأرض على قتل امرئٍ مؤمنٍ لعذبهم الله إلا أن يفعل ما يشاء)) واته: نه‌گ‌ر خه‌لکی زه‌وی و ئاسمان خربینه‌وه له‌سه‌ر کوشتنی مروقیکی موسلمان سزایان ده‌ده‌م، ته‌نها مه‌گ‌ر خوا خو‌ی سزاکه دوا‌بخات.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئیت: ((كُلُّ ذَنْبٍ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَهُ إِلَّا الرَّجُلُ يَمُوتُ كَافِرًا أَوْ الرَّجُلُ يَقْتُلُ الْمُؤْمِنَ مُتَعَمِّدًا))^(۳۱) واته: له‌وانه‌یه خ‌وای به‌به‌زه‌یی له ه‌ه‌موو

(۳۰) رواه ابن ماجه عن ابي هريرة ؓ.

(۳۱) رواه النسائي والحاكم - عن ابي درداء (وفي رواية عن معاوية ؓ).

گوناهیک خوش بییت، تهنها کهسیک به کافری بمریت، یان پیاویک مروقیکی
موسلمانن بی تاوان به نهقهست بکوژیت.

تیبینی :

(ابن حجر) نهفهرمووی له پهرتووکی (الزواج) زانایان رای جیاوازیان ههیه
که پاش هاوبهشی دانان بو خودا گه ورهترین تاوان بریتییه له کوشتن، به لام
ئهوهی راست و بی گومان بییت پاش هاوبهش بو خودا پهیداکردن، کوشتنی به
نهقهست بریتییه له مهزنترین تاوان.

تاوانی سییهم

جادو و گهری (السحر)

خوای ده فهرموئی: ((وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا)) واته: به لام شهیتانی ئاده میزاد و جنوکه باوه پریان به هیزی خودا نه بووه، ((يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السُّحْرَ))^(۳۲) واته: هونه ری جادو گهری فیبری ئاده میزاد ده کهن و تاکو ئیستاش ههر فیریان ده کهن..

خوا له نایه تیکی ترده نه فهرموئی: ((وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ))^(۳۳) واته: هیچ لهو جادوو گهرانه رز گاریان نابی و به ئاوات ناگهن.

پیغه مبه ره ﷺ ده فهرموئی: ((اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ قَالَ الشِّرْكُ بِاللَّهِ وَالسُّحْرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَأَكْلُ الرِّبَا وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزُّخْفِ وَقَذْفُ الْمُخَصِمَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ))^(۳۴) واته: ئاگاداربین له چهوت گوناھی (فهوتینهه). ووتیان ئهی پیغه مبه ره خوا، ئهم گوناها نه کامانه؟ فهرمووی: هاوبهش بو خودا پهیدا کردن، وه جادو گهری، وه کوشتنی کهسیک که خوا قه ده غهی کردووه به نار هوا، وه خواردنی مالی بی باوک، وه خواردنی سوو، وه هه لاتن له شه ری (کافراندا و) ئاپروو بردن و بوختان کردن بهو ئافره تانه ی که بی ئاگان.

پیغه مبه ره خودا ﷺ له فهرمووده یه کی ترده ده فهرموئی: ((ثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ: مُدْمِنٌ خَمْرٍ، وَقَاطِعٌ رَحِمٍ، وَمُصَدِّقٌ بِالسُّحْرِ)) واته: سی کهس ناچنه به ههشت: (یه کهم) دهوام کردن له سهر (عه رهق) تا کو تای ی ژیان. (دوو ههم)

(۳۲) سورته ی (بقره) نایه تی ۱۰۲

(۳۳) سورته ی یونس نایه تی ۷۷

(۳۴) رواه الشیخان عن ابی هریره رضی الله عنه

برینی په یوه ندى و سهردان له كه سایه تی. (سى هم) كه سيك پروایى به جادو گهر هیه.

له (بجالي كورى عبده) ريوایه ت كراوه كه ده لیت: (أتانی عمره قبل موته بسنه ((أن اقلوا كل ساحر وساحرة))^(۳۵) واته: كیتابی عومهری كورى خه تاب هات بو لامان سالیك بهر له كوچ كردنی، كهوا هموو جادو گهری پیاو و ژن بكوژن..

بو ناگاداری :

به لام له كیتابی (مذاهب الأربعة) زانایانی شافعی ده لین: مروقی جادو گهر ناکوژری (وه کافریش) نابی به مهرجیک به نه زانی بزانی جادوو دروسته له ئیسلامدا، به لام نه گهر جادو گهره كه زانی قه ده غه یه و له سهری بهرده وام بوو، نهوا (کافر) ده بی.

ئیمام نهوه وی ده فهرمویت: (کار و پیشه ی جادو گهری دروست نییه و به کومه لی رای هموو زاناکان یه کیكه له گوناوه گهره کان. نه مهش (ددقی) فهرمووده که یه:

(قا الإمام النووي (عمل السحر حرام) وهو من الكبائر بالإجماع..)

(۳۵) رواه البخاري.

تاوانی چوارهم

وازهینان له نویژ به نهقهست (ترك الصلاة عمداً)

خوای مهزن دهفهرمویت: ((مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ، قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ))^(۳۶) واته: ئەو کەسانە ی کە سەرفراز و شادمان ئەبن له روژی زیندوبونەوه دا پرسیار ئەکەن له تاوانبارە گیرۆدەبووەکان، چ ھۆیک بوو ئیوہی فری دایە ناو (سەقەرەو)، واتە دۆزەخەو، ئەوانیش دەلین ئیمە له نویژ کەران نەبووین.

ھەرەھا برا موسلمانە بەرپزەکان

دەربارە ی نویژنە کەر ئایەت و فەرموودە یەکی یەک جار زۆر ھاتوو بەچەند جوړیک فەرموودەکان رپوایەت کراون، وە بەم جوړە ی کە شیخی (ابن حجر) دەربارە ی نویژ باسی کردوو ئەمانەن:

پێغمبەر ﷺ دەفهرمویت: ((بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ))^(۳۷) واتە: ئوہ ی موسلمان و گاوری لیک جو ی دەکاتەوہ بریتیە له نویژنە کردن. وە له رپوایەتیکی تردا پێغمبەر ﷺ دەفهرمویت: ((لَيْسَ بَيْنَ الْعَبْدِ وَبَيْنَ الْكُفْرِ إِلَّا تَرْكُ الصَّلَاةِ))^(۳۸) واتە: لیرە (لیس) بۆ نەفیە، واتە جیاوازی نیوان بەندە ی موسلمان و بەندە ی بی باوەر بریتیە له وازەینان له نویژ.

له فەرموودە یەکی تردا دەفهرمویت: ((بَيْنَ الْكُفْرِ وَالْإِيمَانِ تَرْكُ الصَّلَاةِ))^(۳۹) واتە جیاوازی نیوان پروایی و بی پروایی وازەینانە له نویژ.

(۳۶) سورەتی (العدش) ئایەتی ۴۲.

(۳۷) رواه البخاري وامام احمد.

(۳۸) رواه ابوداود والنسائي.

(۳۹) رواه الترمذي.

پیغمبر ﷺ له فہرموودہ یہ کی تر دا دہ فہرمووی: ((الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ))^(۴۰) واتہ: پہ یمانئ نیوان ئیمہ و ئەوان نوپژہ، ئەوہی وازی لی بئنی بہ راستی ئەوہ بی باوہ پرہ.

دیشان دہ فہرموئ: ((من ترك الصلاة مُتَعَمِّدًا فَقَدْ كَفَرَ جَهَارًا))^(۴۱) واتہ: کەسیک بە ئەنقەست نوپژئ بچوینئ، بہ راستی و بە ئاشکرا بی باوہ پر بووہ. لەم فہرموودانہ بو مان دەر دہ کەوئ ئەو کەسە نوپژ بکات پروو کەشی بە موسلمان دہناسرئ، بە لام ئە گەر نوپژی نہ کرد، ئەوہ بە پیچەوانەوہ. لە پیغمبر ﷺ دہ گیر دیریتەوہ کە فہرموویەتی: ((من لم يصلي فهو كافر))^(۴۲) واتہ: ھەر کەسئ نوپژ نہ کات ئەوہ بی باوہ پرہ.

پرسیاریان لە ئیمامی عەلی (خوا لی ی رازی بیئت) کرد دەر بارە ی ژنیک کە نوپژی نہ دہ کرد، لەم بارەوہ ئیمام فہرمووی: ((من لم يصلي فهو كافر))^(۴۳) واتہ: ھەر کەسئ نوپژ نہ کات ئەوہ بی باوہ پرہ.

سەر نچیک: ھو تَرَکھا خەو کافر و قَدْ اَصْلَا لَہ قَتْلَہ
 سەر نچیک: ھو تَرَکھا خەو کافر و قَدْ اَصْلَا لَہ قَتْلَہ

لە (زواجری شیخ) (ابن حجر) دہ فہرموئ و دەلیت: زانا ئایینی یەکان دەر بارە ی نوپژ نہ کەر (رأی) جیاوازیان ھەیە، بە لام زۆربە ی فہرموودەکان دەست نیشانی ئەوہ دہ کەن کە نوپژ نہ کەر بی باوہ پر دەر چووہ لە چینی موسلمانان. لە گەل ئەوہ شدا ھاوہ لە کانی (أصحاب) ی پیغمبر ﷺ ھیچ کردەوہ یەکیان بە (کافری) دانە دەنا تەنھا نوپژ نہ کردن نہ بی.

(۴۰) رواہ احمد وابوداود والنسائی والترمذی عن بریدہ رضی اللہ عنہ.

(۴۱) رواہ الإمام طبرانی.

(۴۲) رواہ البخاری.

(۴۳) رواہ البخاری.

به لام ئيمامی شافعی (خوایي رازی بیّت) و هندیك له زاناکاتی تر ده‌لین نوێژنه‌که‌ر کافر نابیی، مه‌گهر دانی پیانه‌نیّت (انکار)، واته‌ بلیّت نوێژکردن (فه‌رز نی‌یه) واته‌ پیویست نیه.

تییینی:

به‌رای ئه‌م پێشه‌واپانه (حه‌نه‌فی و مالیك و شافعی) (ره‌حه‌تی خویان لی‌بی) ده‌لین: ئه‌گهر كه‌سیك بی‌باوه‌ر و بی (ئیمان) نه‌بیّت له‌ کردنی نوێژه فه‌رزه‌کانی (کافر) نابیّت.

به‌لام به‌رای ئيمامی مالیك و شافعی ده‌لین: دروسته‌ پێشه‌واي موسلمانان فه‌رمان بكات به‌ كوشتنی نوێژنه‌که‌ر به‌هۆی (ياسایی) شه‌رعی‌یه‌وه، نه‌ك به‌ تاوانی بی‌باوه‌رپه‌وه، به‌لكو به‌ تاوانی نوێژنه‌کردن، چونكه‌ به‌ نوێژنه‌کردن (کافر) نابیّت.

به‌لام پیویسته‌ یه‌كه‌م جار داوای په‌شیمان بوونه‌وه‌ی لی‌بکریّت، به‌لام ئه‌گهر په‌شیمان نه‌بووه‌ ئه‌كوژری كه‌ (شیریك) له‌ ملی بدریّت. به‌لام به‌رای ئيمامی (حه‌نه‌فی) كوشتنی دروست نی‌یه‌ بكوژری و به‌لكو ده‌لیّت ده‌بیّت بخریته‌ به‌ندیخانه‌وه، تا په‌شیمان ده‌بیته‌وه و ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌ نوێژکردن.

پرسیار: ئه‌گهر یه‌کیك پرسیار بكات له‌بابه‌ت ئه‌م فه‌رموودانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ كه‌ وا ده‌گه‌یه‌نن نوێژنه‌که‌ر بی‌پروایه‌؟

وه‌لام: هه‌ندی له‌ زانایان ده‌فه‌رموون ئه‌م فه‌رموودانه‌ له‌سه‌ر ئه‌و كه‌سانه‌ را‌ده‌هێنریّت (تغبیق) ده‌کری كه‌ ده‌لین نوێژکردن گ‌رنگ نی‌یه‌ و باوه‌ریان به‌ فه‌رزه‌بوونی نی‌یه‌. به‌لام راستیه‌كه‌ی ئه‌وه‌یه‌ كه‌ موسلمان به‌ نوێژنه‌کردن (کافر) نابیی و پیی ده‌لین (فاسق) واته‌ له‌پ‌رێگا‌لادان.

باسيک له باره ی گوناوی دواخستنې نویژ

خوا ده فهرموویت: ((فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا)) واته: له پاش خوږیان ده سته یه کیان به جی هیشت که نویژیان دوا ده خست و سهریان بو ټاره زوویان داده ناواند، ټا ټه وانه له مه وودوا به رهنګاری سزایه کی زور سخت ده بن.

له دوایدا خوا ده فهرموویت: ((إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا))^(۴۴) واته: مه ګر ټه وانه په شیمان بینه وه و کرده وه ی چاک بکه ن.

(ابن عباس) (خوا لی یی رازی بیت) ده لیت: لیړه دا وشه ی (اضاعوا) مانای دږاندن و وازه ینانی نی یه به ته واوی، به لکو سستی و که مته رخمی و دواخستنې نویژه که یه له کاتی خوی.

(سعیدی کوری مسیب) پیښه واو ګوره ی تابعین^(۴۵) (خوا لی یی رازی بیت) ده لیت: ټه و که سانه ی که نویژی نیوهر ټو ناکه ن، هه ټا ټه یګه یه بن به نویژی عه سر، نویژی عه سر ناکه ن تا کو ده یګه یه بن به نویژی ټیواره (مغرب) و، نویژی شه و ناکه ن تا ده ګاته به یانی و، نویژی به یانی ناکه ن تا ټوژ هه لیت. (مانای وایه نویژه که ده چوینن و ده ی فیه وتینن). هه رکه سیګ بمړیت و سوور بیت له سه ر ټه م کرده وه یه و پاشګه ز نه بیت ه وه، خوی ګوره په یمان و به لینی داوه بیخاته ناو (غی) که شوینکی زور قول له دوزه خ سزای زور سه خته.

خوی ګوره له ټایه تیکی تر دا ده فهرموویت: ((فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ، الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ))^(۴۶) سزای سه خت بو ټه و که سانه ی که له نویژکردن سستی ده که ن و بی ټا ګان و دوا یی ده خه ن.

(۴۴) سوره ی (مریم) نایه تی ۶۰.

(۴۵) تابعین، به و که سانه ده لین که به خزمه تی (یارانی) هه زره تی پیغه مېر ګه یشتوونه.

(۴۶) سوره تی (الماعون) نایه تی ۵

پيغمبر ﷺ ده فهرموي: ((هم الذين يؤخرون الصلاة عن وقتها)) واته نهو كه سانهن كه نويژ دوا ده خهن له كاتي خويدا هه تا نه چوو ينن.
 خوا له نايه تيكي تر دا ده فهرمويت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ))^(٤٧) واته: نهى نهو كه سانهى كه باوه پرتان هي ناوه، با مال و مندالتان بي ناگاتان نه كات له يادى خوا، وه نهو كه سهى گوي به نويژه كاني نه دات بي به شه له په حم و به زه بي خوا له روژى دواييدا.

زور له موفه سيره كان ده لين مه به ست له (ژكر الله) لي ره دا مه به ستى پينج نويژه كه يه، هه ركه سي كه خوي زور خهريك بكات به مالى دونيا له كرين و فروشتن و روژى په يدا كردندا يا خوود مندال، نهوا نهو شتانه مروف بي ناگا ده كه ن له يادى خوا، نه وانه ش كه شتى وا ده كه ن هه زه ره مه مند ده بن.

پيغمبر ﷺ ((أَوَّلُ مَا يُخَاسِبُ عَلَيْهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ فَإِنْ صَلَحَتْ صَلَحَ سَائِرُ عَمَلِهِ وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ))^(٤٨).

واته يه كه م شتى كه خوا له روژى دوايى (موحاسه بهى) به نده بكات، نويژه. به راستى نه گهر نويژه كاني به ته واوى كردبي، نهوا كرده وه كاني تريشى باش ده بي، به لام نه گهر نويژه كاني به ته واوى نه كردبي، نهوا كرده وه كاني تريشى هه موو خراب ده بن.

پيغمبر ﷺ خوا ده فهرمويت: ((لَتَنْقُضَنَّ عُرَى الْإِسْلَامِ عُرْوَةُ غُرْوَةٍ فَكُلَّمَا انْتَقَضَتْ عُرْوَةٌ ثَبَّتَ النَّاسُ بِالَّتِي تَلِيهَا، فَأَوَّلُهُنَّ نَقْضًا الْحُكْمُ وَآخِرُهُنَّ الصَّلَاةُ))^(٤٩).
 واته: ده سكي ئيسلام ده سك ده سك هه لده وه شيندر يته وه، هه ر جاريك

(٤٧) سوره تى (المنافقون) نايه تى ٩.

(٤٨) رواه الترمذي والطبراني.

(٤٩) رواه ابن حبان.

دهسکيکی هه‌لده‌وه‌ری و خه‌لکه‌که ده‌ست ده‌گرن به ده‌سکه‌که‌ی تره‌وه،
 یه‌که‌م ده‌سک که هه‌لده‌وه‌شیندریته‌وه (حوکمرانی) و دوا ده‌سکیش نویژه.
 رۆژیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی گه‌وره‌یی و گونا‌هی نویژی ده‌کرد ده‌یفه‌رموو:
 ((مَنْ حَافِظَ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ
 يَكُنْ لَهُ نُورٌ وَلَا بُرْهَانٌ وَلَا نَجَاةٌ وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ^(۵۰) وَفِرْعَوْنَ^(۵۱)
 وَهَامَانَ^(۵۲) وَأَبِي بَنِي خَلْفٍ^(۵۳)))^(۵۴) واته: هه‌رکه‌سی ئا‌گاداری هه‌ر پینج‌فه‌رزه
 نویژه‌کان بکات، بۆی ئه‌بی به‌ر‌ووناکی و به‌لگه‌ و رز‌گاری له‌ رۆژی دوا‌یی، هه‌ر
 که‌سیک ئا‌گاداریان نه‌بیته‌ نه‌ بۆی ده‌بی به‌ر‌ووناکی و نه‌ به‌ به‌لگه‌ و نه‌ رز‌گاری
 و رۆژی دوا‌یی له‌ گه‌ل‌قاروون و فیرعه‌ون و هامان و (أبی کوری خلف) ده‌بی.
 (ئه‌ی برایی‌ی موسولمان) زۆر له‌سه‌رمان پیویسته‌ که ئا‌گاداری نویژه‌کانمان
 بین له‌باره‌ی (سجده و رکوعه‌کانی) به‌ ته‌واوی جی‌به‌جی‌یان بکه‌ین و زۆر به‌
 مل‌که‌چی‌یه‌وه و به‌ترسه‌وه (خشوع) کۆتایی به‌ نویژه‌کانمان بینین به‌ ریک و
 پیک‌ی جی‌به‌جی‌یان بکه‌ین، چونکه‌ ده‌زانی ئیمه‌ (مونا‌جات) له‌ گه‌ل‌کی
 ئه‌که‌ین؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌فه‌رموی: ((إِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ فِي صَلَاتِهِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ أَوْ
 إِنَّ رَبَّهُ يَنْهَى وَبَيْنَ الْقَبْلَةِ)).^(۵۵) واته: هه‌رکاتیک یه‌کی له‌ئیه‌وه هه‌ستا بۆ

(۵۰) قاروون نامۆزایه‌کی حه‌زرتی موسا بوو. وا ده‌گێڕنه‌وه له‌ سه‌رده‌می حه‌زرتی (موسی علیه السلام)
 هات بۆ لای حه‌زرتی (موسی -ع) ئی پارایه‌وه (دوعای) بۆ بکات خوا رزق و پۆزی بدات، حه‌زرتی موسا
 زانیاری کیمیای نه‌زانی، قارونی فیرکرد، -قارون زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو، سه‌رووت و سامانی گه‌یشته‌ پله‌یه‌ک
 ژماره‌ نه‌هه‌کرا، وه‌کو قورئان بۆمانی باس ده‌کات، حه‌زرتی موسا (ع) داوا‌ی زه‌کاتی له‌ قارون کرد، به‌لام ئه‌و
 (به‌ سه‌رانه) ژماره‌ی کرد، له‌سه‌ر ئه‌م بێ (ئه‌ده‌بیه) خوا بردی به‌ قوولای زه‌ویدا به‌ خۆی و مال و سامانه‌که‌یه‌وه
 هه‌تاهه‌تایی.

(۵۱) فیرعه‌ون کابرایه‌کی (زالم بوو) واته‌ سه‌تمکار بووه، داوا‌ی خوايه‌تی کردوه.

(۵۲) هامان وه‌زیری فیرعه‌ون بووه، کابرایه‌کی زۆر بێ‌دین بووه.

(۵۳) ئوبه‌ی کورپی (خه‌لف) ئه‌لقه‌ له‌گوێ‌یه‌کی (کافره‌کانی) سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووه، زۆر ئازاری
 پیغه‌مبه‌ر و یارانی داوه، هه‌روه‌ها به‌ کافری توپیوه.

(۵۴) رواه احمد والطبراني.

(۵۵) رواه البخاري.

به جی هینانی نویژ، وتووژ له گهل خودا ئەکات. یا به راستی په روهر د گار له نیوان نویژ کەر و ږوو گه دایه.

له عه بدولای کورې (ئه شعهریه وه) ږیوایت کراوه که پیغه مبه رﷺ چاوی کهوت به پیاویک رکوعه کانی ته واو نه ده کرد و، گرنگی به سجده نه ده دا. پیغه مبه رﷺ پی ی فهرموو: ((لو مات هذا علی حاله مات علی غیر ملّة محمد))^(۵۶) واته: ئە گەر ئەو پیاوه بمړیت به لام بهم جوړه که نویژه که ی به ږیک و پیکی ناکات، له سهر (غهری) میلله تی (محمد) ئە مرئ.

له فهرمووده یه کی تر دا ده فهرمویت: ((مثل الذي لا يتم ركوعه وينقر في سجوده مثل الجائع يأكل التمرة والتمرّين لا تغنيان عنه شيئاً))^(۵۷) واته: ئەو که سه ی نویژ ده کا و سجده و رکوع به ته واوی ناکات، وه ک یه کیکه ده نکه خورمایه ک یان دوو ده نک بخوا و پی ی تیر نه بیت.

که واته له سهر مان پیو یسته ئە ی موسلمانان کان که نویژه کانمان به ږیک و پیکی و له کاتی خویدا بکه ی، چونکه پیغه مبه رﷺ ده فهرمویت: ((أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ الصَّلَاةُ لَوْ قُتِلَ))^(۵۸) واته: باشتړین و خوشه ویستړین کرده وه له لای یه زدان نویژ کردنه له کاته کانی خویدا بکړیت.

تییینی :

دواختنی نویژه فهرزه کان به ئەنقه ست به بی (عووزر و) مهانه، له گونا هه گه وره کان داده نړیت، پیو یسته ههر نویژیک که فهوتا یه کسهر (به قهزا) بگړدریته وه.. پیو یسته له سهر هه موو موسلمانیک ی خاوهن باوهر ناموژ گاری ئەو

(۵۶) رواه الطبراني وأبو يعلى

(۵۷) رواه الطبراني وابن خزيمة.

(۵۸) رواه الطبراني.

که سانه بکات که نویژ ناکهن، یان وازیان له نویژ هیناوه، به تایبه تی ئهوانه ی که مافیان ههیه له سه رمان وه ک خزم و کهس و منداله کانمان.

پیغمبه ر ﷺ ده فهرمویت: ((مُرُوا صِبْيَانَكُمْ بِالصَّلَاةِ لَسَنَعِ سِنِينَ وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا لَعَشْرَ سِنِينَ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ)).^(۵۹) واته: فهرمان به منداله کانتان بدهن بو نویژ له کاتیکدا که ته مه نیان چهوت ساله و، نه گهر نه یان کرد له ته مه نی ده سالیذا لیان بدهن، جییان بکه نه وه. ههروه ها له چهوتندا جیگای نوستانیان لی جیابکه نه وه.

(ئیمام ابو سلیمانی خهتابی) که زانایه کی زور به ناوبانگ و بلیمهت بووه بو له بهر کردنی فهرمووده کانی پیغمبه ر ﷺ، ده لیئت: ئه و فهرمووده یه به لگه یه له سه ر سزایه کی سهخت بو ئه و که سانه ی (خویان ناسیوه) و نویژ ناکهن. (به لی) نویژ نه کهر له ههر مالیکدا بیئت نه گبه ته و به ره که تی ئه و ماله ناهیلیئت و ئه ی بات.

باسی نویژکردن به کومه ل (جه ماعت)

نویژکردن به کومه ل خیر و پاداشتی یه ک جار زوره، به تایبه تی له لای خودای مهزن، چونکه چه زره تی پیغمبه ر ﷺ ده فهرمویت: ((صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَذِّ (أَيِ الْمَفْرَدِ) بِسَنَعِ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً))^(۶۰) واته: نویژیک که به کومه ل بکریت باشته و خیری زیاتره له نویژیک که به ته نها بکریت به بیست و چهوت پله (درجه) به راستی نویژی (جه ماعت) واته کومه ل له مز گه وتدا بکریت خیری یه ک جار زوره.

(۵۹) رواه ابوداود فی سننه.

(۶۰) رواه الشیخان عن عبدالله ابن عمر رضی الله عنهما.

ههروه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بار‌ه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ واز له‌ نوێژی به‌کۆمه‌ل ده‌هینن ده‌فه‌رموویت: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِحَطَبٍ فَيُحْطَبُ ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَيُؤَذَّنَ لَهَا ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمُّ النَّاسَ، ثُمَّ أَخَالَفَ إِلَى رِجَالٍ فَأَحْرَقَ عَلَيْهِمْ يُوتُهُمْ)) واته: سوین به‌و که‌سه‌ی که‌ گیانی منی به‌ده‌سته، بیروباوه‌رم وایه که‌ فه‌رمان بکه‌م دار و چیلکه‌یه‌کی زۆر کۆبکه‌نه‌وه و له‌ پاشان فه‌رمان بده‌م به‌ بانگ‌ده‌ریک که‌ بانگ دا بۆ نوێژ، له‌ پاشان پیاویک بکه‌م به‌ پیش‌نوێژ (امام)، ئنجا پاشان بچم بۆ مالی ئه‌و پیاوه‌ی که‌ نایه‌ت بۆ نوێژی به‌ کۆمه‌ل، مالیان بسوتینم. له‌ ریوایه‌تیک‌ی تر‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((ثُمَّ أُتِلِقَ مَعِيَ بِرِجَالٍ مَعَهُمْ حُزْمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ فَأَحْرَقَ عَلَيْهِمْ يُوتُهُمْ))^(۱۱) واته وایستم برۆم، له‌ گه‌ل خۆم هه‌ندیک پیاو ببه‌م و، هه‌ندی کۆله‌ داریان پێ‌بی‌ت، پاشان بچم بۆ لای مالی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ گوێیان له‌ بانگ بووه‌ و نایه‌ن بۆ نوێژی به‌ کۆمه‌ل، مالیان به‌سه‌ردا بسوتینم.

له‌ ئه‌بی هوره‌یره‌وه ده‌ گێڕد‌ریته‌وه (خوا لێ‌ی رازی بی‌ت) که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویه‌تی: ((إِنْ أَثْقَلَ صَلَاةٌ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ)) واته: گرانترینی نوێژ له‌سه‌ر دوور‌وناپاکه‌کان نوێژی به‌یانی و نوێژی ئیوارانه. پاشان له‌ کۆتایی فه‌رمووده‌که‌ ده‌فه‌رموویت: ((وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا))^(۱۲) واته: به‌لام ئه‌ گه‌ر ئه‌و دوور‌وانه‌ بیان زانیایه‌ ئه‌م دوو نوێژه‌ چ خێر و گه‌وره‌یی‌یه‌کی تێدا‌یه، ئه‌وه به‌ گا‌گۆلک، واته/ له‌سه‌ر چۆک بۆی ده‌روێشتن و ده‌چوون.

(۶۱) رواه الشيخان

(۶۲) رواه البخاري ومسلم عن ابي هريرة رضي الله عنه

ئاگاڭاداريك :

له (زواجري) (ابن حجر) دهليټ: ټو فهرمودانهى كه باس كراوه لهلاى (امام احمد) و زاناكانى تر، نويژى به كومهلان به (فهرزى عهين) داناوه، واته به پيويست. به لام ټوهوى راستى بى له (مزهه بى شافعى رحمه الله) به (فهرزى كيفايه) دانراوه، واته چهند كه سيك لهو ناوچه يه بيكات ټم (فهرزه) له سر ههمووان لاده چى، به لام ټه گهر ټو چهند كه سه ش نه يان كرد، ټهوا ههموو گونا هبار ده بن.

پاشان دهليټ ټو كه سانهى كه نويژى به كومهل ناكهن، به بى (عوزرى شهرعى) به تاوانكاره گه وره كان داده نرى و ده ژميردرىټ.

تيبيني: نويژى كومهل سى به شه؛

يكنم/ نويژى هينى (الجمعة) كردنى ټم نويژه به كومهل فهرزى (عهين) ه، واته پيوسته له سر موسلمانى كى پياو به جى به ينى، مادام (عوزرى كى) واته بيانوويه كى پى دراوى (شهرعى) نه بيت، وه كو نه خوشى يان ترس و بيمى دوژمن يان وه ك ره شبا و به فر و بارانى زور.

دووهم/ جهماعه تى نويژه فهرزه كان: ټمه فهرزى (كيفايه) يه وه ك له پيشه وه باس مان كرد. كه واته ټه گهر چهند كه سى ټاماده بوون بو به جى هينانى ټمه (تاوان) له سر ټو نامينى كه ټامادهى جهماعه ت نه بوون.

سيهههه/ جهماعه تى نويژه سوننه ته كان: وه كو نويژى جه ژنه كان و نويژه بارانه (صلاة الاستسقاء) و نويژى روژ گيران و مانگ گيران (صلاة الكسوف والخسوف) و نويژى (تهراويح) و نويژى مردوو. به جى هينانى ټو نويژانه به (جهماعه ت) واته به كومهل (سوننه تى كى) زور گه وره يه. هه روه ها نويژى هينى و نويژى جهماعه ت بو ټافره ت سوننه ته به مهرجى ك

بی(شہرعی) تیا پروونہ دات، وه دروسته کومہ لیک ثافره ت تیک بکهن به پیش نویژ(ثیمام) بو خویان.

پرسیار/ جیاوازی نیوان فہرزی (کیفایه) و فہرزی (عہین) چیہ؟

وه لام/ فہرزی کیفایه: واتہ کومہ لیک له خہ لکی ناوچه کہ ئہم فہرزه جی به جی بکهن ئہو گوناہہ کہ له سہر ہہموان لادہ چی. بو نمونہ نویژی به کومہ ل له مہزہ بہی ئیمامی شافعی.. ئہما (فہرزی عہین) واتہ له سہر ہہموو کہ سیک (فہرزه)، واتہ پیویستہ کہ ئہم فہرمانہی خودا جی به جی بکات. بو نمونہ نویژی (جمعه) واتہ ہہینی.

باسیک دہربارہی تاوانی و ازہینان له نویژی ہہینی (جمعه)

خوای گہورہ دہفہرمویت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ))^(۸۳) واتہ: ئہی ئہو کہ سانہی خاوہن باوہرن، ہہرکاتیک بانگ درا له پوژی ہہینی دا، ئہوا به پہلہ برؤن بو یادى خوا بو نویژ کردن و ئامادہ بوون بو وتاری ہہینی (خگبہ) و، دہست ہہلگرن له کرین و فروشتن و کہسابت، ئہوہ باشترہ بو ئیوہ ئہ گہر بزائن.

له (ابي جعدی کوری ضمیرہ وه) دہ گیردریتہ وه کہ زور ہاوپری یہ تی پیغہ مہہری کردووه ﷺ: ((مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمُعٍ تَهَاوُنًا بِهَا طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ))^(۸۴) واتہ: ہہرکہ سیک سی نویژی ہہینی به بی عوزری شہرعی پشت گوی بخات و وازی لی بینیت، خوای مہزن دلی ئہو کہ سہ مؤر دہکات و تاریکی دہکا و دوور دہبی له بہزہیی خوا.

(۸۳) سورہ الجمعہ - نایہ تی ۸

(۸۴) رواہ احمد و ابوداود والنسائی.

پيغمبر ﷺ له فهرمووده يه کي تر دا ده فهرمويت: ((مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمَعَاتٍ مِنْ غَيْرِ عَذْرِ كُتِبَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ))^(۶۵) واته: هر که سيک سي نويزي ههيني بهي (عوزري شهرعي) بچوينايت، ئه وه له ريزي ناپاکان ده نووسري، مه گهر په شيمان بيته وه.

له په رتووکي شهر عدا ده فهرمويت: (نويزي ههيني پيوسته و فهرزه له سهر هه موو پياويکي برودار که خوي ناسي بيت و نازاد و نيسته جي بيت، هه روه ها واجبه له سهر هه موو کومه لي که نيسته جي و چه سپاو بيت، با خه لکي گوند و ديها تيش بن، له سهر (مه زه بي شافعي) پيوسته له چل که س که متر نه بي. هه روه ها پيغمبر ﷺ ده فهرمويت: ((الجمعة حق واجب على كل مسلم إلا أربعة: عبدٌ مملوك أو امرأة أو صبي أو مريض))^(۶۶) واته: نويزي ههيني فهرزه له سهر هه موو موسلمان، تهنه ها له سهر چوار که س نه بيت: بهنده و، نافرته و، مندا و، نه خو ش.

هه روه ها له سهر شيت و گه شتکه ر (مسافر) فهرز نييه، ئه گهر پيش هه لاتني به ياني بچيته ده ره وه).

ئيمامي ترمزي له (ابن عباس) رپوايه تي کردو وه که پرسيار کرا ده رباره ي پياويک که به رپوژ به رپوژو ده بيت و به شه و شه ونويز ده کا. به لام له گه ل ئه وه شدا (جومعه و جه ماعته) ناکا، واته نويزي ههيني و نويزي به کومه ل ناکات؟ (ابن عباس) فهرمووي: ئه وه بو ناو نا گره.

(۶۵) رواه الطبراني عن اسامة .

(۶۶) رواه ابوداود.

تېببىنى:

به پراى هموو زانايان (نويژى ههينى فهرزى عهينه) و ههر كهسى وازى لى بېنىت به گوناھيكي گهوره داده نريت، به مهر جيک هيچ عوزريكي شهرعى نه بيت.

پيغه مبه ر ﷺ ده فهرموويت: ((مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ مِنْ غَيْرِ عَذْرِ فَلْيَتَصَدَّقْ بِدِينَارٍ فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَيَنْصِفْ دِينَارٍ))^(٦٧) ههر كهسى به بى (عوزرى شهرعى) نه يهت بو نويژى ههينى، با نهو كهسه يهك دينار بدات به هه ژاريك، تاكو ببيت (كه فاره تى) گوناھه كهى، نه گهر ديناريكي نه بوو با نيو دينار بدات. پاشكو:

نويژى ههينى پينچ مهر جى ههيه، جگه له مهر جه كانى نويژ:

١. كاته كهى نيوه پړويه، نه گهر نويژى له كاتى نيوه پړو تپه پري كرد به قهزا نا گير ريته وه، نه بى نويژى نيوه پړو بگير ريته وه.
٢. نه بى نويژه كه له ناو شاردا يان له ناو ديذا بكر يت، نهك له دهشت و دهر وهى شاره كه يان ديكه.
٣. نه بى نويژه كه پيش نه كه وي و بهرانبه رى نه كات له گه ل نويژيكي تر دا له و جيگه يه دا، واته ته نها له شاريكدا يان له دى يه كدا يهك نويژى ههينى بكر يت، مه گهر شاره كه گهوره بيت و خه لكى دانيشتووانى شاره كه زور بن و جيگايان نه بيت وه، نهو كاته درووسته له دوو مز گه وتدا يان زياتر نويژى ههينى بكر يت.
٤. نه بى نويژى ههينى به كو مه ل بكر يت و مهر جى نويژى جه ماعه تى ههينى وهك جه ماعه تى نويژه كانى تر وايه، نويژى ههينى دوو پ كاته، به لام جه ماعه تى نويژى ههينى نه بى له چل - ٤٠ - كهس كه متر نه بى و، نهو چل

(٦٧) رواه احمد وابوداود والنسائي.

که سه ش پیاو بن، وه ک پیغمبر ﷺ به چل کهس نویژی ههینی پیی کردون.

((عن ابن مسعود رضی الله عنه قال جمع النبی بالمدينه ونحن أربعون رجلاً))^(۶۸) واته: ئینو مهسعود (خوا لی ی رازی بیت) ده لی: پیغمبر ﷺ له مه دینه (جومعه ی) کرد ژماره مان چل پیاو بوو.

که و ابوو ئه گهر شوینی ک چل پیاوی لی نه بو (جومعه یان) له سه ر نیه. به لام ئه گهر گوئیان له بانگی شوینی کی تر بو، ئه بی بچن بو ئه وی (جومعه) بکه ن.

۵. خویندنه وهی دوو وتار (خطبان) له پیش نویژه که دا.

ههروه ها لهو دوو وتاره دا واجبه پینج (روکنه کان) به عه ره بی بن یه که م سوپاسی خوایه بلی (الحمد لله)، دووهم سه لاوات له سه ر پیغمبر ﷺ بلی (اللهم صل علی محمد)، سی یه م وئاموژ گاری به ترسان له خودا بلی (أوصیکم بتقوی الله)، چواره م خویندنه وهی ئایه تیکی قورئانی پیروژ له وتاری کدا. پینجه م دوعا کردن بو موسلمانان. له وتاری دووهمدا به لای که می ده بی بلی (اللهم اغفر للمسلمین والمسلمات)، جگه له م پینجانه واجب نیه وتاره کان به عه ره بی بن.

تاوانی پینجهم

نهدانی زهکات (مانع الزکاة)

خوای گه وره ده فهرموویت: ((وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ، الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ))^(۶۹) واته: قور به سهری و نازاری سهخت بوئو هاوبهش په یداکه رانهی که زهکات نادهن. خوای مهزن ناوی زهکات نه دهری به هاوبهش په یداکه ر ناوبردوو. له نایه تیکی تر دا ده فهرموویت: ((وَلَا يَخْسِنُ الَّذِينَ يَخْلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۷۰) واته: با گومان نه بهن نه وانهی که ره زیلی ده کهن، که خوا مال و سامانیکی زوری پی به خشیون و زهکاتی مالی خوا نادهن. نه وانه قازانج ناکهن، به لکو زیانیان پی ده گا و ده بیته تهوقی ناگرین له نه ستویان له روژی دواپی.

له نایه تیکی تر دا ده فهرموویت: ((وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ))^(۷۱) واته: نه وانهی که زیړ و زیو و پاره و سامانیان هه یه و کووی ده که نه وه و خهرجی ناکهن له ریی خوادا، واته زهکاتی مالی خوای لی نادهن، نه و موژده یان بده نی به چیشتنی نازاریکی به ئیش.

وه ده فهرموویت: ((يَوْمَ يُخْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتَكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ))^(۷۲) واته: نه و روژه دیت که روژی لیپرسینه وه یه، تیایدا نه و زیړ و زیو و پاره و سامانه سور ده کریته وه به لهشیان وه دهنی، ناوچه وان و تهنیشتیان و پشتیانی پی داخ ده کریت، پاشان فریشتهی سزا پیان ده لین نه و سزا سهخته بچیژن، هر به و زیړ و سامانهی کوپان کردوته وه سزا ده درین و، سزای پی ده چیژن.

(۶۹) سورة فصلت آية ۶

(۷۰) سورة آل عمران آية ۱۸

(۷۱) سورة التوبة آية ۳۴

(۷۲) سورة التوبة نایه تی ۳۵

ههروه ها پيغه مبه رﷺ له فهرمووده يه كي تر دا ده فهرمويت: ((مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبٍ وَلَا فِصَّةٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ فَأُخِيْمَ عَلَيْهَا فِي نَارٍ جَهَنَّمَ فَيُكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ))^(٧٣) واته: ههركه سيك له دونيادا خاوه ني زيږ و زيو بي و زه كاتي لي كه وتبي و پاشان زه كاتي لي ني نه دايي، نهوا نه م زيږ و زيوه ده كريته بهر گيكي ناگرين و له بهري ده كري له دوزه خدا.. پاشان پشت و تهنشت و نيوچه واني پي داخ ده كهن.

پاشان له فهرمووده يه كي تر دا ده فهرمويت كه ريوايه تيكي تره: ((كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ فَيَسْرى سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ))^(٧٤) واته: ههركاتي نهو بهر گه سارد بووه وه بهر گيكي تري بو گهرم ده كريته وه، هه تا روژي دوايي داديت، كه نه ندازه ي پهنجا هه زار ساله، هه تاكو لپرسينه وه له نيواني خه لك كو تايي ديت، نهو كاته يان بو به ههشت يان بو دوزه خ ره وانه ده كري.

وه پيغه مبه رﷺ له فهرمووده يه كي تر دا ده فهرمويت: ((مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مِثْلَ لَهُ مَالَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ زَبِيَّتَانِ)) واته: ههركه سيك خوا مال و ساماني پي بدات زه كاتي لي نه دا، له روژي دوايي مال و سامانه كه ي ده كري به ماريكي ژه هراوي سهر پرووتاو كه دوو لا لغاوي توندي هه يه.. پاشان ده فهرمويت: ((ثُمَّ يُطَوَّقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَأْخُذُ بِلِهْزِمَتَيْهِ (أَي شِدْقَيْهِ) ثُمَّ يَقُولُ أَنَا مَالِكُ أَنَا كَنْزُكَ))^(٧٥) واته: پاشان نهو ماره ده كريته ملي خاوهن سامانه وه، ياخود خوي له ملي خاوهن سامان ده نالي و به ههردوو لا لغاوه وه گهزه و قه مپاري لي ده دا و پي ده لي من ماله كه تم، من سامانه كه تم، كه هه لت گرتبوو و زه كاتي شه رعيت لي نه ده دا.

پاشان پيغه مبه رﷺ نه م نايه تي خوينده وه ((لَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ.. الْخ.)).

(٧٣) رواه البخاري ومسلم عن ابي هريرة ر.ه.

(٧٤) متفق عليه.

(٧٥) رواه الخمسة إلا ابداود.

پیغمبر ﷺ ده فہرموویت: ((مَا مِنْ صَاحِبِ إِبِلٍ وَلَا بَقَرٍ وَلَا غَنَمٍ لَا يُؤَدِّي زَكَاتَهَا إِلَّا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَغْظَمَ مَا كَانَتْ وَأَسْمَنَهُ تَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا وَتَطْوُهُ بِأُظْلَافِهَا كُلَّمَا نَفِدَتْ أَخْرَاهَا عَادَتْ عَلَيْهِ أَوْلَاهَا حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ))^(۷۶) واتہ: ہر کہ سیک خواہنی و شتر و مہر و بزن و چیل و رہشہ و و لآخ بوبیت، پاشان زہ کاتی شرعی لی نہ دابی، ثہوہ بی گومان خوی گہورہ لہ روژی دوا پیدا ثہم گیان لہ بہرانہ زیندوو دہ کاتہوہ لہ باریکی زور بہ ہیژدا، خواہنہ کہی خویان نارہحت دہ کھن، ثہوہش بہ قوچ لیدان و لہقہ ہاویشتن ئازاری خواہنہ کانیان دہدھن، ہہ تاکو خوی مہزن داد گہری (محاکمہ) نیوان خہلک دہ کات.

لہ فہرمودہ یہک پیغمبر ﷺ ده فہرموویت: ((مَا مَنَعَ قَوْمَ الزَّكَاةِ إِلَّا ابْتِلَاهُمُ اللَّهُ بِالسِّنِينَ))^(۷۷) واتہ: ہر نہ تہوہ یہک دہستیان بہ سہر زہ کات دا گرت و نہ یان دا، ثہوا جیگای خوہ تی خوا تووشی گرانی و نہ ہاتیہ کیان بکا.. لہ فہرمودہ یہکی تردا دہ فہرموویت: ((وَلَا مَنَعَ قَوْمَ الزَّكَاةِ إِلَّا أَحَسَّ اللَّهُ عَنْهُمْ الْقَطْرَ أَيْ الْمَطَرِ)) واتہ: ہر نہ تہوہ یہک قہدہ غہی زہ کات بکات، خوی گہورہ بارانیان لی قہدہ غہ- دہ کات. پیغمبر ﷺ دیسان دہ فہرموویت: ((وَلَوْ لَا الْبَهَائِمُ لَمْ يُمْطَرُوا))^(۷۸) واتہ: ثہ گہر لہ بہر گیان لہ بہر نہ ہوایہ، ثہوہ باران یہک دلویہ نہدہ باری.

ہہروہا عہدولای کوری مہسعود (خوای ی رازی بیت) دہ فہرموویت: ((أَمَرْنَا بِإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِتَاءِ الزَّكَاةِ وَمَنْ لَمْ يُزَكِّ فَلَا صَلَاةَ لَهُ)) واتہ: فہرمانمان پی کراوہ بہ نویژ کردن و بہ زہ کات دان، ہر کہ سیک زہ کات نہدات، نویژی لی و ہر نا گیری.

پیغمبر ﷺ لہ فہرمودہ یہکی باوہر پی کراوی ترہوہ دہ فہرموویت: ((بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ

(۷۶) رواہ ابن ماجہ فی سننہ عن ابی ذرؓ.

(۷۷) رواہ البیہقی وغیرہ عن بريدہؓ.

(۷۸) رواہ احمد وابن ماجہ.

وَأَيَّاءِ الزَّكَاةِ وَالْحَجِّ الْبَيْتِ وَصَوْمِ رَمَضَانَ^(۷۹) واته: ئیسلام له سهر پینج شت داریژراوه: شه هادهت به وهی که یه ک خوا هه یه، بیجگه له خوا هیج خواجه کی تر نی یه، پیغه مبه رمان موحه مه د ﷺ بهنده و رهوانه کراوی خواجه، نویژ کردن و، زه کات دان و، حه جی مالی خوا و، رۆژووی مانگی ره مه زان.

تییینی:

هه ره که سیک زه کاتی خوای بکه ویته سه ری و نه یدات نه وه له تاوانه گه وره کان ده ژمی دریت.

ئه گه ر هاتوو یه کیک یان کۆمه لیک قه ده غه ی زه کاتیان کرد، یان یاخی بوون له نه دانی و واته وایان دانا که زه کات فهرز نی یه، نه وه له بهر ئه م هۆیه وه رده گه رپن له ئاینی ئیسلام و به هه لگه راوه داده نرین.^(۸۰) چونکه ئایهت و فه رمووده ی ئاشکرا هه یه له بهر ی زه کات دان و به تایبه تی له سهر ده و له مهنده کان که فهرزه له سهریان که زه کاتی مالی خوا بدن، به رای هه موو زانایان که زه کات فهرزه و پیویسته. هه موویان له سهر ئه م بیروباوه رهن.

هه روه ها شیخی ابن حجر (ره حمه تی خوای لی بی) ده فه رموی: (عَدَّ مَنَعَ الزَّكَاةَ كَبِيرَةً، هُوَ مَا أَجْمَعُوا عَلَيْهِ) واته به راستی نه دانی زه کات له تاوانه گه وره کان ده ژمی درین به رای هه موو زانایان.

پاشکۆ:

هه روه ها چه زره تی پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی که له وه ختی پیویستدا باران نه باری، نه وه نیشانه ی نه وه یه که (ئه هلی) نه و ولاته (زه کاتیان) نه داوه، هه روه ها که (تاعوون) و ناساگی خراپه که وته ناو هه ر گهل و نه ته وه یه که وه، نه وه نیشانه ی نه وه یه که (زینا) زۆر نه کریت.

(۷۹) رواه الشيخان.

(۸۰) بیوانه (الخطايا في نظر الإسلام) دانراوی به ریز عه فیف عبدالفتاح طباره ص ۲۲۳.

ههروهه ریاوایت کراوه کاتی ئینسان له رۆژی (قیامهت) دا به سهه پردي
 (سیرات) دا راده بووری، ئه گهر له دنیا دا (زه کاتی) نه دابی، پرده که لار ده بیته وه،
 ههتا کابرا بکهوێته خواره وه بۆ دۆزهخ، ئنجا زه کاته که ی له شیوه ی ئینسانیکدا
 بانگی ئه کات: خوا بته کوژی ده باره ی من (قصورت) نه کردایه ههتا ئیستا
 رزگار ببویتایه.^(۸۱)

(۸۱) پوانه (مهکتوباتی کاک ئه جمه دی شیخ) ماموستا مه لا عبدالکریمی مردس له فارسیه وه وه ریگێراوته
 سهه کوردی- بهرگی دووهم- لایه ره ۲۶۴.

تاوانی شه شه‌م

شکاندنی پوژووێک له پوژوه‌کانی رهمه‌زان

(ترك صوم يوم من أيام رمضان والإفطار فيه)

خوای گه‌وره ده‌فهرمووێت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ)) واته ئه‌ی ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ خاوه‌ن باوه‌رن، له‌سه‌ر ئیوه‌ فهرزكراوه‌ پوژوو گرتن، هه‌روه‌ك له‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌كانی پێش ئیوه‌ش فهرزكراوو، به‌لكو تكا وایه‌ به‌هۆی ئه‌م خواپه‌رسته‌وه‌ خو‌تان بپاریزن له‌ خراپه‌ و خراپه‌کاری.

پاشان له‌ كو‌تایی ئایه‌ته‌كه‌ ده‌فهرمووێت: ((أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ))^(٨٢) واته: پوژو‌وتان له‌سه‌ر (فهرزكراوه‌) بو‌ چهند پوژو‌یكی دیاری‌كراو، ئنجا هه‌ر كه‌سیك له‌ئیوه‌ نه‌خو‌ش كه‌وت یان له‌سه‌ر سه‌فه‌ر بوو، واته‌ به‌پوژوو نه‌بوو، با له‌ چهند پوژو‌یكی تر دا پوژوو‌وه‌كان بگ‌ریته‌وه‌.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمووێت: ((من أفطر يوماً من رمضان من غير رخصة ولا مرض لم يقضه صوم الدهر كله وإن صامه))^(٨٣) واته: هه‌ر كه‌سیك یه‌ك پوژوو له‌ مانگی رهمه‌زانی پیرۆز بشكینی و به‌بێ هۆیه‌کی (شه‌رعی) كه‌ نه‌خو‌ش نه‌بێ و یاخود نه‌خو‌شیش بێت به‌لام نه‌خو‌شیه‌كه‌ و، پوژوو‌ه‌كه‌ی كاری تی نه‌كات، ئه‌وا بێ گومان ئه‌ گه‌ر هه‌تا هه‌تایه‌ به‌پوژوو بێت، جیگای ئه‌و پوژوه‌ی رهمه‌زان ناکاته‌وه‌، ئه‌و چا‌كه‌ و پاداشه‌ی كه‌ له‌و مانگه‌ بو‌ی نوسراوه‌ به‌ هیچ جو‌ریك جیگای نا‌گ‌ریته‌وه‌.

(٨٢) سورە‌ی البقره‌ نایه‌تی ١٨٤

(٨٣) رواه‌ الترمذی و ابوداود والنسائي وابن ماجه‌ عن ابی هريره‌ رضی اللہ عنہ.

له فەرمووده یه کی تر دا ده فەر مویت: ((عري الإسلام وقواعد الدين ثلاثة عليهن أسس الإسلام، من ترك واحدة منهن فهو بها كافر، أي (حلال الدم): شهادة أن لا إله إلا الله، والصلاة المكتوبة، وصوم رمضان.)) واته: بناغه و بنچینه ی ئیسلام له سه ر سئ شت دامه زراوه، هه ر که سیک یه کیک له مانه واز لی بی نیئت، ئه وه به موسلمان ناژمیردریت، خوین رشتنی دروسته: یه که م شایه تمان، واته بیجگه له خوا هیچ خوایه کی تر نی یه و شایه دی دان که موحه مه د بهنده و پیغه مبه ری خوایه و، پینچ نویژه فەرزه کان و رۆژووی مانگی ره مه زان.

سه رنجیک :

رۆژووی مانگی ره مه زان خوا فەرمانی کردووه به گرتنی و له سه ر موسلمانان پیویست کردووه. ئه گه ر که سیک به بی (مه عزه ر ه تیك) بیشکینی و نه یگری، ئه مه تاوانیکی گه و ره ی کردووه. به راستی رۆژوو شکاندن به بی به لگه یه کی شه رعی و به بی هو ئه مه له تاوانه گه و ره کان له قه له م ئه درئ به رای زانا کان.

تاوانی حه‌فتم

وازهینان له حه‌جی مالی خوا (ترك الحج)

خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ((وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا)) واته: له‌لایهن خوای گه‌وره‌وه حه‌جی مالی خوا فه‌رز کراوه له‌سه‌ر نه‌و موسلمانانه‌ی که توانای له‌شی و مالیان هه‌یه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ((وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِيْنَ))^(۸۶) واته: هه‌ر که‌سیک باوه‌ر نه‌کا به فه‌رزبوونی حه‌ج، یان بلی حه‌ج فه‌رز نی‌یه، تواناشی هه‌بی به‌لام به‌ئه‌نقه‌ست حه‌ج نه‌کات، نه‌وه خوای گه‌وره ده‌وله‌مه‌نده و بی‌باکه له‌و که‌سه، پیو‌یستی به‌هیچ که‌سیک نی‌یه.

له‌فه‌رمووده‌یه‌کی ترده ده‌فه‌رموویت: ((من ملك زاداً وراحلةً تبلغه إلى بيت الله الحرام، فلا عليه أن يموت يهودياً أو نصرانياً))^(۸۷) واته: هه‌ر که‌سیک توانای حه‌ج کردنی هه‌بیّت، به‌لام به‌ئاره‌زووی خو‌ی نه‌چیت بو حه‌ج به‌بی هیچ (عوزریکی شه‌رعی)، نه‌وه ئاره‌زوو و که‌یفی خو‌یه‌تی چ له‌سه‌ر ئاینی (جوله‌که) بمری و چ له‌سه‌ر ئاینی (نه‌صرانیه‌وه). پاشان له‌کو‌تایی فه‌رمووده‌که پی‌غه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموویت: ((وذلك أن الله يقول: وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا)) واته: پی‌غه‌مبه‌ر پاشان نه‌و ئایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه ((وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا)).

ئیمامی عومه‌ر (خوا‌لی‌ی رازی بیّت) ده‌فه‌رموویت: ب‌پارم دا که چه‌ند که‌سیک بنی‌رم بو نه‌و شار و دی‌هاتانه‌ی که توانای حه‌جی مالی خوا‌یان هه‌یه و ناچن به‌بی نه‌وه‌ی عوزریکی شه‌رعیان هه‌بی، ده‌مه‌وی باجیان له‌سه‌ر دابنیم، چونکه نه‌وانه به‌موسلمان ناژمی‌ردرین.

(۸۶) سو‌ره‌ی ال عمران ئایه‌تی ۹۷

(۸۷) رواه الترمذي والبيهقي عن علي عليه السلام.

پيغمبر ﷺ له فهرمووده يه کي تر دا ده فهرموويت: ((الإسلام ثمانية أسهم: الإسلام (أي كلمته) سهم، والصلاة سهم، والزكاة سهم، وحج البيت سهم، والأمر بالمعروف سهم، والنهي عن المنكر سهم، والجهاد في سبيل الله سهم، وقد خاب من لا سهم له))^(۸۱) واته: ثاينی نيسلام له گهل و ته که يه وه ههشت به شه: ثاينی نيسلام به شيکه و، نويز به شيکه و، زه کات به شيکه و، روظوو به شيکه و، حه جی مالی خوا به شيکه و، فهرمان کردن به چاکه به شيکه و، قه دهغه کردنی خراپه به شيکه و، شهر کردن له پری خوا له گهل دوژمنی موسلمانان به شيکه، نهو که سه زهره رهنده که بی به شه له م به شانه.

(سه عیدی کوری جبير) که يه کيک بووه له تابعيه گه وره کان، (خوا لي یی رازی بیّت) ده لیت: دراوسی که م خاوهن مال بوو، واته ده وله مهند بوو، مرد، منیش نويزی مردووم له سهر نه کرد، چونکه حه جی مالی خوا ی نه کرد بوو. سهرنج :

نهم تاوانهش له تاوانه مه زنه کان ده ژميردریت، به لی که سيک مال و سامانی هه بی و دهستی پروا، نه چي بو حه جی مالی خوا، به بی عوزریکی شهرعی، تا کو ده مریت نه وه به تاوان باریکی گه وره داده نری به به لگهی ثایهت و فهرمووده کانی پيغمبر ﷺ. والله أعلم بالصواب، خواش زانایه به راستی.

(۸۶) رواه الإمام البزار عن حذيفة رضي الله عنه.

تاوانی هه شتم

ئازاردانی دلی دایک و باوک (عقوق الوالدین)

خوای گه وره ده فهرمویت: ((وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا))^(۸۷) واته: نهی ئاده میزاد، بهندهیی خوا بکهن و به هیچ جوړیک هاوبهش بو خودا دامه نی، وه چاکه له گهل دایک و باوک بکه.

خودای به بهزهیی فهران به ئیمه ده کات که چاکه له گهل دایک و باوکمان بکهین و به (لوتف) بهزهیی و دلسوز بین له گهلاندا، به تایبه تی کاتی به ره و پیری لاوازی ده چن، وه ک خوا ده فهرمویت: ((فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ))^(۸۸) واته به هیچ جوړیک نابیت ئوف و داخیان له دهستی بکهیت، دلایان ئازار بدهیت.

وه خوای مه زن له نایه تیکی تر دا ده فهرمویت: ((أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَا الذِّكْرُ إِلَيَّ الْمَصِيرُ))^(۸۹) واته سوپاسی نیعمه تی من و دایک و باوکت بکه و، له دوايشدا هه ر بو لای من ده گه رینه وه.

له (ابن عباس) ده گپردیته وه که ده یه فهرموو: سئ شت هه ن به بی سئ شت وه رنا گیرئ: یه که میان که خوا ده فهرمویت: ((وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ)) واته گوپرایه لی خوا و گوپرایه لی پیغه مبه ر ﷺ بکهن. (واته هه رکه سیك گوپرایه لی خوا بکا و گوپرایه لی پیغه مبه ر ﷺ نه کات، نه وه کرده وهی لی وه رنا گیرئ، چونکه هه ر یه کیك له مانه په یوه ندیان به یه که وه هه یه). دووهم شت که خوا ده فهرمویت: ((وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ)) واته: خودا فهرموویه تی نوێز بکهن و زه کات بدهن. واته هه رکه سیك نوێز بکات و زه کات

(۸۷) سورة النساء نایه تی ۳۶

(۸۸) سورة الإسراء نایه تی ۲۳

(۸۹) سورة لقمان نایه تی ۱۴

نهدات، لی‌یی وەرنا گیریت. سی‌یه‌م شت خوا ده‌فهرمویت: ((أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ)) واته: خوا ده‌فهرموئ سوپاسی من و دایک و باوکتان بکه‌ن، واته هه‌رکه‌سیک سوپاسی خوا بکات و گوپرایه‌لی و سوپاسی دایک و باوکی نه‌کات، لی‌یی وەرنا گیرئ ئه‌م سوپاس کردنه.

له‌به‌ر ئه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمویت: ((رَضِيَ الرَّبُّ فِي رِضَا الْوَالِدَيْنِ وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدَيْنِ))^(۹۰) واته: رازی بوونی خوا له‌گه‌ل رازی بوونی دایک و باوکه و، ناره‌زایی خوا له‌گه‌ل ناره‌زابوونی دایک و باوکیه.

فه‌رمووده‌یه‌ک له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ریاویه‌ کراره که ده‌فهرمویت: ((جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَأْذَنَهُ فِي الْجِهَادِ، فَقَالَ: أَحْيِ وَالِدَاكَ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَبَيْنَهُمَا فَجَاهِدْ))^(۹۱) واته: پیاویک هات بو‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ داوای لی‌کرد که ریی بدا بو جه‌نگ له‌گه‌ل یاخی‌جووان له‌ئیس‌لام. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: دایک و باوکت ساغن و ماون؟ فه‌رمووی: به‌لی. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: خزمه‌تی دایک و باوکت بکه، سووده‌که‌ی وه‌ک غه‌زا وایه.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرمویت: ((ثَلَاثَةٌ حَرَّمَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَلَيْهِمُ الْجَنَّةَ: مُذْمِنُ الْخَمْرِ، وَالْعَاقُ، وَالذَّيْوُثُ الَّذِي يَقْرَأُ فِي أَهْلِهِ الْخَبَثَ))^(۹۲) واته: سی‌که‌س خوای گه‌وره به‌هه‌شتی لی‌قه‌ده‌غه‌کردوون: مه‌ی‌خواردنه‌وه به‌به‌رده‌وامی، ئازاردانی دایک و باوک، (گه‌واد) واته ئه‌و که‌سه‌ی که ئیشی داوین پیسی له‌گه‌ل خیزان و مالی بکری و قسه‌نه‌کا.

له‌فه‌رمووده‌یه‌کی ترده‌فه‌رموویت: ((كُلُّ الذَّنُوبِ يُؤْخِرُ اللَّهُ مِنْهَا مَا شَاءَ إِلَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَقُوقَ الْوَالِدَيْنِ)) واته: خوا هه‌موو گونا‌هی‌ک دوا‌ده‌خات بو‌رؤ‌ژی دوا‌یی ته‌نها بی‌فه‌رمانی دایک و باوک نه‌بی. ((فَإِنَّ اللَّهَ يُعَجِّلُ لِصَاحِبِهِ فِي الْحَيَاةِ قَبْلَ

(۹۰) رواه الترمذي والحاكم

(۹۱) رواه الشيخان

(۹۲) رواه احمد عن عبدالله بن عمر بن العاص

المات))^(۹۳) واته: خوی مهزن له پيش مردن تولهی لی دهستینتهوه، یاخود خوا مندالی خراپی ده داتی و نازاریان لی بچیژی.

ههروهه عهبدولای کوری نیمامی عومهر (رهزای خویان لی بی) ده فهرمووی: ((أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ فَقَالَ: ابْنِي أَذْنَبْتُ ذَنْبًا عَظِيمًا، فَهَلْ لِي مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: هَلْ لَكَ مِنْ أُمٍّ؟ قَالَ: لَا. قَالَ: فَهَلْ لَكَ خَالَاتٌ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَبِرَّهَا))^(۹۴) واته: پیاویک هاته لای پیغه مبه رﷺ وتی: من گونا هیکی زور گه وره م کردوه، ثایا ده بی خوا گه رانه وهو په شیمانیم په سهند بکا و لیم وه گری؟ پیغه مبه رﷺ فهرمووی: ثایا دایکت ماوه چاکه ی له گهل بکه ی؟ ووتی: نه خیر. پیغه مبه رﷺ فهرمووی: خوشکی دایکت ماوه؟ کابرا وتی: به لی. فهرمووی: برؤ چاکه ی له گهل بکه.

له یه کیک لهو شتانه ی که پیغه مبه رﷺ ناگادارمان ده کاته وه نه وه یه، لهو هوپانه دوور که وینه وه که ده بیته هو ی جویندانی دایک و باوک، وه ک ده فهرمویت: ((مِنْ الْكَبَائِرِ شَتَمُ الرَّجُلِ وَالِدَيْهِ. قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَهَلْ يَشْتِمُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟! قَالَ: نَعَمْ، يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسُبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ فَيَسُبُّ أُمَّهُ))^(۹۵) واته: له گونا هه گه وره کان نه وه یه یه کیک جوین به دایک و باوکی بدات. هاوړی کانی فهرموویان: نه ی پیغه مبه ری خوا، پیاو جوین به دایک و باوکی خو ی ده دا؟ پیغه مبه رﷺ فهرمووی: به لی، پیاو جوین به باوکی یه کیک ده دا، نه ویش جوین به باوکی نه و ده دات، جوین به دایکی ده دات، نه ویش جوین به دایکی نه و ده دات.

(۹۳) رواه الحاكم في مستدرکه

(۹۴) رواه البخاري ومسلم

(۹۵) متفق عليه

تېيىنى:

گرنگى ماف پىنەدانى دايىك و باوك يەككىك لى تاوانە گەورەكان ژمىردراوہ
بە كۆمەلى راي ھەموو زانايان:

جوين دان بە دايىك و باوكيش ھەر بە تاوانە گەورەكان ژمىردراوہ، ياخود
بۆتە ھۇ بۇ جوين پىدانيان، ھەروەك فەرموودەيەكى راستى پىغەمبەرى ﷺ
لەسەرە، بەلام ئە گەر پەشيمان بىتەوہ لى تاوانەكانى، ياخود گەردنى خوئى
پىيان ئازاد بىكات، ئە گەر خوا ھەز بىكات لى تاوانەكانى خوش دەبى.

تاوانی نۆیه‌م

ته‌رك كردنى هات و چۆى خزمان (هجر الأقارب او قاطع الرحم)

خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فهرمووئیت: ((وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ))^(٩٦) واته: ئیوه خۆتان بپاریزن لهو شتانه‌ی که خوا له ئیوه‌ی قه‌ده‌غه کردووه، هه‌روه‌ها داوا‌ی هه‌موو پێویسته‌کی لێ ده‌که‌ن، ناگاداری به‌جێ هێنایی مافه‌کانی خزمان بکه‌ن و هاتوچۆیان بکه‌ن.

قورئان ده‌مان ترسێنی و له‌ خه‌وی بێ‌ناگایی پامان ده‌په‌رێنی ده‌رباره‌ی هاتوچۆ نه‌کردنی خزم و که‌سایه‌تی، هه‌روه‌ها یارمه‌تی نه‌دانیان له‌کاتی پێویستی و ناخۆشیدا، هه‌روه‌ک خوا له‌و ئایه‌ته‌دا به‌ توندی باسی ئه‌م بابه‌ته ده‌کات، که ده‌فهرمووئیت: ((فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ، أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ))^(٩٧) واته: ئه‌وانه له‌و که‌سانه‌ن ئه‌ گه‌ر پێیان هه‌ل‌کرد بکه‌ونه خراپه‌کاری له‌ زه‌ویدا و، هاتوچۆی خزمان ناکه‌ن، ئه‌وانه‌ن خوا له‌عنه‌ت و نه‌فرینی لێ کردوون، چونکه پێشوازی ئه‌م ئاینه‌ پاکه‌یان نه‌کردووه و، سوود و قازانجیان وه‌رنه‌گرتووه، هه‌روه‌ک گوێیان له‌م بانگه‌ نه‌بووبی و که‌ر بووبن، چاوی نه‌ی‌دی‌بی و کوێر بن.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمووئیت: ((وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ)) واته: هه‌ر که‌سێ بر‌وا‌ی به‌خوا و به‌ر‌و‌ژی دوا‌یی هه‌یه با پ‌یزی میوانی بگ‌ر‌یت. له‌ به‌شی دووه‌می فهرمووده‌که ده‌فهرمووئیت: ((وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ)) واته: هه‌ر که‌سێک بر‌وا‌ی به‌خوا و به‌ر‌و‌ژی دوا‌یی هه‌یه، با هاتوچۆی خزمان بکات.

له‌ به‌شی سێ‌یه‌می فهرمووده‌که‌دا ده‌فهرمووئیت: ((وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

(٩٦) سورة النساء نایه‌تی ١

(٩٧) سورة محمد نایه‌تی ٢٣

الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ))^(٩٨) واته: هر که سیک بروای به خوا و به رُوژی دواپی ههیه با قسهیه کی چاکه بکات یان بی دهنگ بیت.

پیغه مبه رﷺ له فهرموودهیه کی تر دا ده فهرموویت: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ الْخَلْقَ حَتَّى إِذَا فَرَّغَ مِنْ خَلْقِهِ قَالَتْ الرَّحِمُ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ؟ قَالَ: نَعَمْ، أَمَّا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مِنْ وَصْلِكَ وَأَقْطَعَ مِنْ قَطْعِكَ؟ قَالَتْ: بَلَى. قَالَ: فَذَاكَ لَكَ. ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَقْرَأُوا إِنَّ شَيْئَكُمْ (فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطَعُوا أَرْحَامُكُمْ.. الخ))^(٩٩) واته: خوای دروستکار کاتی له دروست کردنی مروؤف بووه، پاشان (گیان) ههستا و ووتی: کاتی ئه وهیه مروؤف په نا بوؤ توؤ بینیت له هاتوچونه کردنی خزمان. ئنجا خوای دروستکار فهرمووی: به لی، ئهی گیان (رحم)، هر که سیک هاتوچوؤت بکات من به زه ییم پیا دیته وه، هر که سیک هاتوچوؤت نه کات من به زه ییم پیا نایه ته وه. ئایا توؤ به وه رازیت؟ ئنجا گیان (رحم) ووتی: به لی رازیم. خوا فهرمووی: ئه وه فرمانم بوؤ توؤ. پاشان پیغه مبه رﷺ فهرمووی: ئه گهر حز ده که ی ئهم ئایه ته بخویننه وه: ((فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطَعُوا أَرْحَامُكُمْ)).

پیغه مبه رﷺ ده فهرموویت: ((الرَّحِمُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ تَقُولُ مَنْ وَصَلَنِي وَصَلَهُ اللَّهُ وَمَنْ قَطَعَنِي قَطَعَهُ اللَّهُ))^(١٠٠) واته: (رحم) خزمایه تی هه لواسراوه به عهرشی خواوه و ده لیت: هه ز که سی هاتوچوؤم بکات خوا ده یگه یه نی به به هه شت، هر که سیکیش هاتوچوؤم نه کات خوا له گه لی ده پیچرینی و. بی به زه ییه.

له پیغه مبه رﷺ ده گیردریته وه که له تهورات نوسراوه: ((من أحب أن يزاد في عمره ويزاد في رزقه فليصل رحمه))^(١٠١) واته: هر که سیک ده یه ویت ته مه نی دریژ بی و رُوژی بهر گوشاد و فره وان بیت، با خزمانی به سه رکاته وه.

(٩٨) رواه امام البخاري ومسلم

(٩٩) متفق عليه

(١٠٠) رواه البخاري ومسلم عن عائشة رضي الله عنها.

(١٠١) رواه الحاكم

پيغمبر ﷺ له فرموده ده كه ده فهرمويت: ((إِنَّ أَعْمَالَ بَنِي آدَمَ تُغْرَضُ كُلُّ خَمِيسٍ وَلَيْلَةَ الْجُمُعَةِ، فَلَا يُقْبَلُ عَمَلٌ قَاطِعٍ رَحِمٍ))^(۱۰۲) واته: كرده وهی ئاده ميزاد هه موو شهوی پينج شه مان و هه ينيه ك كرده وه كانی مروّف پيشنياري خوا ده كريت، به لام كرده وهی هاتوچو نه كه ري خزمان گيرا ناكات.

له فرموده ده كه كي تر دا ده فهرمويت: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعُ الرَّحِمِ))^(۱۰۳) واته: هه ر مروفيكي موسلمان به نه نقه ست سه ر نه دا له خزمي، ناچيته به هه شت. عه لي كوري حوسه ين (خوا لي ي رازي بيت) كه به (زين العابدين) به ناوبانگه، ناموز گاري كوپه كه ي ده كرد و ده يگوت: كورم نه كه يت هاوړي يه تي نه و كه سه بكه يت كه خزماني به سه ر ناكاته وه و سه ريان لي نادات، من ديومه له سي جيگادا قورئان نه فره تي لي كروون.^(۱۰۴) سه رنجيك :

هاتوچونه كردني خزمان به نه نقه ست له گونا هه مه زنه كان ده ژميردري، چونكه پيغمبر ﷺ له فرموده ده كه ده فهرموي: ته رك كردني هاتوچوي خزمان ناچيته به هه شت، مه گه ر په شيمان بييته وه. هه روه ها ئيمامي (قرگبي) كه زانايه كي زور ليها توو بووه، له ته فسي ره كه يا ده فهرمويت: (به كومهل و راي زاناكان هاتوچو كردني خزمان (فه رزه) و هاتوچونه كردنيان دروست ني يه، چونكه زيان يه كجار زوره. به تاي به تي نه گه ر خزمه كاني هه ژار بن خوشي ده وله مند بيت، له به ر يارمه تي نه دان و فيز بي هاتوچويان نه كات، نه وه كار ه ساتيكي يه كجار گه و ره يه، هه روه ك شيخي (ابن حجر) ده فهرمويت: هه ركه سي هات و چوي خزمان نه كات، به تاي به تي نه گه ر خزمه كاني هه ژار و بي ده ست بن، وازيان لي بيني و فيز و ته كه بوريان به سه ردا لي دا و، سه ر دانيان نه كات و چا كه يان پي نه گه يه نييت، له سه ر نه م هه موو شته ش ده وله مند بيت،

(۱۰۲) رواه احمد

(۱۰۳) متفق عليه

(۱۰۴) بروهه پهرتووكي (الكباي) دانراوي (شمس الدين الذهبي) لاپه ره ۴۸

ټهوانيش هه ژار بن، ټهو به راستی خوی گه وره به هه شتی لی قه ده غه ده کا،
 مه گهر بگه پټه وه لای خوی گه وره و مه زن و، چاکه له گهل خزمان بکات.
 له فهرمووده یه کی تر دا پیغه مبه ر ځلله ده فهرمویت: ((من کان له أقارب ضعفاء
 ولم یحسن إلیهم ویصرف صدقته إلی غیرهم، لم یقبل الله صدقته ولا ینظر غلیه یوم
 القيامة))^(۱۰۵) واته: هه رکه سیک خزم و که سی بی چاره ی هه بیت و، خیر و
 چاکه یان له گهل نه کات و، ټهو خیره نه دات به خزمه کانی، که مافیان هه یه
 له سه ری، ټهوا هه ر چاکه یه ک بکات لی وهر نا گیر ی، هه روه ها له روژی دوا یی
 به چاوی به زه یی ته ماشایان ناکات.

(۱۰۵) بهوانه په رتو وکی (الزواج عن اقرار الکبائر) دانراوی الشیخ احمد بن محمد بن علی بن حجر المکی
 الهیتمی، ج ۲ ص ۸۰

تاوانی دهیم

داوین پیسی (الزنا)

خوای گهوره له قورئاندا دهفرموویت: ((وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانِيَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا))^(۱۰۶) واته: نزیك مه كه ونه وه له (زنا) چونكه ئیشیكى زور خراپه و له گشت ریگهیهك خراپتره.

خوای گهوره به تهواوی باسی داوین پیسی کردووه، به گوناھیکی زور ناشیرین ناوی بردووه، نهو كه سهی كه نهو ریگایه ده گریته بهر، نه مه خراپترینی مروؤه.

خوای مهزن دهفرموویت: ((الزَّانِيَةُ وَالزَّانِيَ فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ)) واته: نهو ژن و پیاوهی كه داوین پیسی ده كهن، هه ریه کیکیان سه داریان لی بدهن.

پاشا دهفرموویت: ((وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ)) واته: بهزه بیتان بهو جوړه كه سانه دا نهیه ته وه كه فرمانی خوا به فیرو ئه دهن. ((إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ))^(۱۰۷) واته: نه گهر ئیوه باوه پرتان به خوا و به روژی دواپی ههیه، وه پیویسته كومه لیک له موسلمانان ناماده بن له شوینه دا بو ئه وهی پهنه و ناموژ گاری و كه لك وه ربگرن لهم كرده وه خراپه. زاناكانی ئایینی ده لاین: نهو سزایه بو ئه و كور و كچانهیه كه كوره كه ژنی نه هینابی و كچه كهش شووی نه كردبی، هه ریه کیك له مان (سه د) داری لی ده دریت.

به لام نه گهر نهو ژن و پیاوه له ته مه نیان جاریك ژنه كه شووی كردبوو

(۱۰۶) سورة الإسراء ثایهتی ۳۲

(۱۰۷) سورة النور ثایهتی ۲-۴

یاخود پیاوه که جاریک ژنی هینابوو، ئەوا پښوښته بهردباران بکړین.

له پښه مبهري خوا به راستی وەر گیراوه، که نه گهر هەر یه کییک لهو ژن و پیاوه توله و سزایان لی وهر نه گیرایی له دنیادا یاخود هەردوکیان به بی پاشگه زبونونه به بمرن، ئەوا سزا ده درین له ناو دۆزه خدا، به قامچی ناگرین لیان ده دریت.

پښه مبهري ﷺ ده فەرموویت: ((لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ)) واته: ئەو که سەی داوین پیسی ده کات له کاتی داوین پیسیدا باوه پری نامینیت.. ((وَلَا يَسْرِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ)) واته: (دز) له کاتی دزیندا باوه پری نامینیت. ((وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ))^(۱۰۸) واته: مەي خور له کاتی مەي خواردندا باوه پری نامینیت.

پښه مبهري ﷺ له فەرمووده یه کی تر دا ده فەرموویت: ((مَنْ زَنَى أَوْ شَرِبَ الْخَمْرَ نَزَعَ اللَّهُ مِنْهُ الْإِيمَانَ كَمَا يَخْلَعُ الْإِنْسَانُ الْقَمِيصَ مِنْ رَأْسِهِ))^(۱۰۹) واته: هەر که سەی داوین پیسی بکات یان مەي بخواته وه، خوا به بی باو پری ناو ده بات، هەر وه ک مروف کراسی بهر خوی داده که نیت.

هەر وه ها دیسان پښه رومان ﷺ ده فەرمویت: ((إِنَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعَ لِيلَعَنَّ الشَّيْخَ الزَّانِي)) واته: هەر چهفت ئاسمان و هەر چهفت چینی (گبه) زهوی، نه فرهت ده کهت له پیریکی داوین پیس.. ((وَأَنْ فُرُوجَ الزَّانَاةِ لِيُؤْذِيَ أَهْلَ النَّارِ نَقْرَ رِيحَهَا))^(۱۱۰) واته: له دۆزه خدا بوگه نی دامه نی ئەوه که سانه ی واته ئەو ئافره تانه ی که داوین پیسیان کردووه و په شیمان نه بونه ته وه، باری خه لکی دۆزه خ ناره حهت ده کهن، بیجگه له ناره حه تی خو یان.

پښه مبهري ﷺ ده فەرمویت: ((يَا مَعْشَرَ النَّاسِ، اتَّقُوا الزَّانِي، فَإِنَّ فِيهِ سِتْ خِصَالٍ:

(۱۰۸) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه

(۱۰۹) رواه الحاكم من حديث أبي هريرة رضي الله عنه

(۱۱۰) رواه البزار. ببوانه پەرتووکی (الزواج) ج ۲ ص ۱۳۵

ثلاثاً في الدنيا وثلاثاً في الآخرة. أما التي في الدنيا: فيذهب البهاء، ويورث الفقر وينقص العمر. أما التي في الآخرة فسخط الله وسوء الحساب وعذاب النار))^(١١١) واته: ئەى كۆمەلى مۇسلمانان، خۇتان لە داوین پیسی پاریزن، چونکه شەش سیفەتی تیدا هەیه، سیانیان لە دونیادا و سیانیان لە رۆژی دوایدا. ئەو سێ سیفەتی لە دونیادا ئەمانەن: رۆناکی ئیسلام لە پرووی ئەو کەسە دەبات و لەلای خەلک سوک و ریسوا و بێ نرخە، هەژار دەبێت و رۆژی و مال و سامانی بەرهو کەمی دەچێت، تەمەنی کورت دەبێت یاخود چاکە و خوشی لە تەمەنی خۆی نابینێت.

ئەو سێ سیفەتی کە لە رۆژی دوایدا لێی پەیدا دەبێت ئەمانەن: خوا لەخۆی دەرەنجینێت و، لێپرسینهوێه کی خراپی لە گەل دەکرێت و، ئیشوئازاریکی زۆری دەدری لە ئاگری دۆزەخ.

پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێت: ((ما من ذنب بعد الشرك بالله أعظم عند الله من نطفة وضعها رجل في فرج لا يحل له))^(١١٢) واته: لەپاش هاوبەش بۆ خودا دانان، هیچ تاوانێک لەو گەورەتر نییە کە پیاویک ئاوی پیاوێتی و ئارەزووی خۆی بە کاربەینێت لە شوینیکدا کە بۆی دروست نەبێت.

(ابن مسعود) (خوا لێی رازی بێت) دەگیرێتەو دەلێت: لە پێغەمبەری خوام ﷺ پرسیار کرد: چ گوناھێک گەورەترین گوناھە؟ فەرمووی: ((أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نَدًا وَهُوَ خَلَقَكَ)) واته: هاوبەش بۆ خودا پەیدا بکەیت و لە گەل هەندیش ئەو تۆی دروست کردوو لە نەبوون.

(عبدالله کوری مەسعود) دەلێ: وتم ئەو گوناھە گەورەیه. لەپاش ئەو

(١١١) رواه الإمام السيوطي والبيهقي والخراطي

(١١٢) رواه الإمام أحمد.

گوناهه چیتره؟ فهرمووی: ((وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ))^(۱۱۳) واته: مندالی خوت بکوژیت له بهر نه وهی خواردنت له گهل ده خوات، واته له بهر هه ژاری.. پاشان ده لی و تم: له پاشان چیتره؟ فهرمووی ((أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ))^(۱۱۴) واته: داوین پیسی بکهیت له گهل دراوسی کهت.

ههروه ها به ریوایه تیک ئهم ئایه ته هاته خواره وه ئنجا پیغه مبه ر^ﷺ ئایه ته که ی خوینده وه، ئه میش ده قی ئایه ته که یه که له سوره ی فورقانه ((وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا)) واته: بهنده باشه کانی خودای میهره بان رهوشتیکی بهرزی تریشیان هه یه که نه وه یه بهس خودای گه وه ده په رستن و داوای هه موو شتی هه ر له خودا ده که ن و که سی که خودا کوشتنی نه وی قه ده غه کردبی نایکوژن مه گهر له بهر هو یه کی ره وای هه ق و شه رع ی.^(۱۱۵)

ههروه ها بزانی به راستی داوین پیسی هه یه له داوین پیسی گه وه تره، وه ک له م فهرمووده یه به دیار ده که ویت: ((مَا تَقُولُونَ فِي الزُّنَا؟ قَالُوا: حَرَامٌ حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولُهُ، فَهُوَ حَرَامٌ إِلَّا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)) واته: پیغه مبه ر^ﷺ به هاوه له کانی خوی ووت: ئیوه چ ده لین له باره ی زیناوه، واته داوین پیسیه وه؟ ووتیان: خوا و پیغه مبه ری خوا قه ده غه یان کردووه هه تا پوژی دوا یی. پاشان پیغه مبه ر^ﷺ به هاوه له کانی فهرموو: ((لَأَنْ يَزْنِيَ الرَّجُلُ بِعَشْرَةِ نِسْوَةٍ

(۱۱۳) ئهم مبهسته ئه ئایه ته ده گریته وه که خوا ده فهرمویت: ((وَلَا تَقْتُلُوا نَفْسَكُمْ مِنْ إِسْلَاقٍ تَحْنُ تُزْنِقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ)) واته: مekoژن منداله کانتان له بهر ترسی هه ژاری، ئیغه پوژی ئیوه و ئه وان ده مین.

(۱۱۴) رواه البخاري ومسلم.

(۱۱۵) له هه مان کاتا داوین پیسی نا که ن و هه رکس ئهم تاوانانه بکا و ناگا به تاوانی بی پایانی نا هه موار و له پوژی (قیامهتا) له ناو دۆزه خا سزا و نازاریان بۆ چه ن قات ده گریته وه.. بپواته تهفسیری نامی، له گهل ده مست لئێدان. بهرگی پینجه م لاپه ره ۳۹۸.

أَيَسَّرُ عَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَزْنِيَ بِامْرَأَةِ جَارِهِ^(١١٦) واته: نه گهر پیاویک له گهل (ده) ژنان داوین پیسی بکات، ئاسانتره و سوکتره بو داوین پیسیه که ی، که له گهل دراوسیکه یدا بیکات. ئیش و ئازاری ئهم خراپه ناله باره چهند که ږت زیاتره، چونکه خوی گه وړه فرمانی کردووه که ریژی دراوسی بگرین و چاودیریان بکهین و مافه کانیان بپاریزین.

پیغمبر ﷺ له فهرمووده یه ک ده فهرمویت: ((إِذَا زَكَى الرَّجُلُ خَرَجَ مِنْهُ الْإِيمَانُ كَانَ عَلَيْهِ كَالظُّلَّةِ فَإِذَا أَقْلَعَ رَجَعَ إِلَيْهِ الْإِيمَانُ))^(١١٧) واته: نه گهر یه کیک داوین پیسی کرد، خوا بروایی له دل دا ده ردینی و پرواکه ی وه ک سیبه ر له سه ری راده وهستی و سیبه ری لی ده کات، کاتی وازی له داوین پیسیه که هینا، پرواکه ی ده چیته وه ناو دلی.

تیبینی :

داوین پیسی له کومه ل و رای زانیان له تاوانه مه زنه کان ده ژمیردریت، ههروه ک له هه ندیک فهرمووده کانی پیغمبر ﷺ به پیش چاومان که وت، که به گه وړه ترین گوناو ژمیردراوه، به تایبه تی نه گهر داوین پیسیه که له گهل دراوسیدا بیت.

هه ندیک له زاناکان ده لین: داوین پیسی له کوشتنیش گه وړه تره، چونکه ده لین له پاش هاوبه ش دانان بو خودا داوین پیسیه، به لام ئه وه ی راست بیت ئه وه یه که شیخی (ابن حجر) دانی پیا هیناوه که ده لیت: ئه وه ی راستین بیت له پاش هاوبه ش دانان کوشتنی به ئه نقه سته، پاش کوشتن داوین پیسیه، به تایبه تی ئه و داوین پیسیه ی که له گهل دراوسی ده کریت.

ههروه ک له کیتابی (الکبائر) باس کراوه ده لیت: گه وړه ترین داوین پیسی،

(١١٦) رواه الإمام أحمد والطبرانی عن المقداد بن الأسود

(١١٧) رواه ابوداود عن أبي هريرة

داوین پیسی یه له گهل دایک له پاشان له گهل خوشک له پاشان له گهل ژنی
 باوک پاشان له گهل ئه و که سانه ی که ده ستوویژی لیان ناشکی.. بهم جوړه
 هه تا کوتایی...هتد.

حاکم، که زانایه کی زور بهرز بووه، ئه و فەر مووده یه ی زور به راست
 وەر گرتووه له پیغه مبه ر عليه السلام ده فەر مویت: ((هه ر که سیک داوین پیسی بکات
 له گهل ئه و که سانه ی که پی ی ناشین (محرم)، واته ئه وانه ی ماره بیان لی یی
 نابریت، بیکوژن)) ئه مه ش ده قی فەر مووده که یه: ((من وقع علی ذات محرم
 فأقتلوه))^(۱۱۸).

پاشکو:

پیویسته بزنانن که تیکرا (زینا کردن) ئه گەر چی یه کیکه له تاوانه
 هه ره گه وره کان، به لام ئه م تاوانه گه وره یه چهند پله و پایه ییکی هه یه و به پیی
 ئه و پله و پایانه سزا که ی ئه گوړی. بو نمونه (زینا کردن) پیاوی ژنی هینابی و
 ژنی شووی کردبی، تاوانی زور تره و سزای زیاتره له زینا کردنی پیاوی ژنی
 نه هینابی و ژنی شووی نه کردبی، که زینایان له سهر سابت بوو، سزایان
 سه نگه سار کردنه تا مردن. به لام سزای زینای پیاوی ژن نه هیناو و ژنی شوو
 نه کردوو (صه د جه لده یه). هه روه ها به گویره ی فەر مووده ی هه زره ت عليه السلام
 زینا کردن له گهل ژنی دراوسیدا تاوانی گه لی گه لی زور تره له زینا کردن
 له گهل ژنی دوورا.. زانا گه وره کان فەر موویانه تاوانه گه وره کان له (حه و صه د)
 تاوان زیاترن و له ناو ئه وانه دا نو تاوانی زور گه وره هه ن که زینا یه کیکیانه..
 به لام له لایه نی پیسی و بی ناموسی یه وه زینا له هه موویان پیستره.. بو نمونه
 ئینسان کوشتن تاوانیکی زور گه وره یه و سه خته، که چی زینا له و پیستره..
 هه روه ها ئه م ئایه ته پیروژه ی له هه وه له وه باس کرا، زور به توندی باسی زینای

کردوو، (یه کهم) ئهفه رمووی: هه ر نزیکه مه بنهوه، (دووهم) زینای به فاحیشه
ناو بردوو، (سیهههه) به جومله ی (وساو سبیل) زه ممی زینای دوو باره ی کردهوه
که جومله ی یکه زۆر (موباله غه ی) تیدایه له زه ممی زینادا.. به راستی زینا
یه کیکه له و تاوانانه که له سه ره تای دروستکردنی ئاده میزاده وه تا ئیسته له هیچ
کۆمه لیکدا په سند نه کراوه و به تاوانیکی دژی ناموس و شه رافه ت ناسراوه (خوا
په نامان بدا له و تاوانه گه وره یه).. ئامین.

تاوانی یازدهم

نیربازی (اللواط)

خو ده فهرموویت له قورئاندا: ((أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ، وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ^(۱۱۹) واته: ئایا ئیوه نه وهنده له یاسای رهوشت و ئاین لاده دهن، که ده چنه لای مروؤفی نیړینه و، واز له وانه ده هیڼن که خودا بوی حه لال کردوون له ژنه کانتان؟ وادیاره ئیوه نه ته وهیه کن له یاسای خودا ده رچوون و لاتان داوه.

پیغه مبهړ ﷺ ده فهرموویت: ((إِنْ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي عَمَلُ قَوْمِ لُوطٍ))^(۱۲۰) واته: له هه موو شتیګ زیاتر لیی ده ترسیم که تووشی (نومه ته کهم) بییت کرده وی نه ته وهی (لوگ) ه.. واته (نیربازی یه).

پیغه مبهړ ﷺ ده فهرموویت: ((مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلُ قَوْمِ لُوطٍ فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ))^(۱۲۱) واته له هر شوینیکدا بینیتان کرده وی نه ته وهی (لوگ) کرا، کار کهر و کارلیکراو بکوژن، واته (سه رکوت و بن که وتوو).

پیغه مبهړ ﷺ له فهرمووده یه کی تر دا ده فهرموویت: ((أَرْبَعَةٌ يَصْبَحُونَ فِي غَضَبِ اللَّهِ وَيُمْسُونَ فِي سَخَطِ اللَّهِ. قُلْتُ: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْمُتَشَبِّهُونَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ وَالَّذِي يَأْتِي الْبَهِيمَةَ وَالَّذِي يَأْتِي الذَّكَرَ - يَعْنِي اللَّوْاطَ))^(۱۲۲) واته: چوار کهس سبه ینان و ئیواران له ناو قه هر و توره یی خوادان. (ابو هریره) (خو لیی رازی بییت) ده لییت: ووتم: نه و چوار کهسه کامانه، نهی

(۱۱۹) سورة الشعراء ثایمتی ۱۶۵-۱۶۶

(۱۲۰) رواه ابن ماجه والترمذي عن جابر بن عبد الله ﷺ

(۱۲۱) رواه ابوداود والترمذي وابن ماجه، كلهم من رواية عمرو بن ابي عمر وعن عكرمة عن ابن عباس ﷺ.

(۱۲۲) رواه الطبراني والبيهقي عن ابي هريرة ﷺ.

پیغهمبهری خوا؟ فهرمووی: ئهو پیاوانهی خوْیان ده‌به‌نه سهر شیوهی ژنان و، ئهو ژنانهی خوْیان ده‌به‌نه سهر شیوهی پیاوان، ئهو که‌سه‌ی نزیک‌ی چوارپی ده‌که‌وئیت به تایبه‌تی گوی‌دریژ، وه ئه‌وه‌ی ده‌چیته لای پیاو (واته نیربازی ده‌کات).

له فهرمووده‌یه‌کی تر پیغهمبهرمان موحهمه‌د ﷺ ده‌فهرمووئیت: ((لا ينظر الله عز وجل الى رجل أتى ذكراً أو امرأة في دبرها))^(۱۲۳) واته: خوا به‌چاوی به‌زه‌یی ته‌ماشای ئهو پیاوانه ناکات که ده‌چنه لای پیاو یاخود له پشته‌وه ده‌چنه لای ژنان.

پیغهمبهر ﷺ ده‌فهرمووئیت: ((ملعون من أتى امرأة في دبرها))^(۱۲۴) واته: له میهره‌بانی خوا دوورخراوه‌ته‌وه ئهو پیاوانهی له پشته‌وه ده‌چنه لای ژنان. له فهرمووده‌یه‌کی تر ده‌فهرمووئیت: ((لعن الله الذين يأتون النساء في محاشهن))^(۱۲۵) واته: له میهره‌بانی خوا دوورن ئه‌وانه‌ی له پشته‌وه ده‌چنه لای ژنان.

سهرنجیک:

هه‌موو زانایه‌کان له‌سهر ئهو رایهن که نیربازی له تاوانه مه‌زنه‌کانه.. هه‌روه‌ک خوا‌ی گه‌وره ئهم باسه‌ی به‌ دلنیا‌یی بو‌ باس کردو‌وین له نه‌ته‌وه‌ی (لوط) پیغهمبهر سلأوی خوا‌ی لی‌ بیت، که (لوط) پیغهمبهر زور ناموز‌گاری نه‌ته‌وه‌که‌ی کردو‌وه به‌رامبهر به‌و خراپه‌کاری‌یه‌ ره‌وشت له‌ناوبه‌ره، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وازیان له‌م کرده‌وه‌یه نه‌هینا.. (فأرسل الله الملائكة فجعلوا عالي القرية، سافلها) واته: ئنجا خوا لی‌یان تو‌وره‌ بو‌و، چه‌ند فریشته‌یه‌کی سزاده‌ری

(۱۲۳) ر‌واه‌ الترمذی والنسائی وابن حبان في صحيحه.

(۱۲۴) ر‌واه‌ احمد

(۱۲۵) ر‌واه‌ الطبرانی

بۇ ناردن، كە گوند و شاره كانى ئەم نەتەوہیە بەسەر یە كدا ھەرسى ھینا.. خوا دەفەر مووئ: ((فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ، مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَعِيدٌ))^(۱۲۶) واتە: كاتىك ئەو كاتە ديارى كرابوو بۇيان بۇ ئەوہى خوا لەناويان ببات، خوا بە جۆرە بەردىك بەردبارانى كردن و شار و گونده كانىانى ھەموو بەسەر یە كدا ھاتن و بنەپر بوون قورئانى پىرۆز دەفەر مووئ ئىستاش دوور نىيە ئەم سزايە بىتە سەر ھەر گەل و نەتەوہیە ك كە پەپرەوئ ئەم كردهوہیە بكات.

ئىجا با ھەموو گەل و نەتەوہیە ك پەند و ئاموژ گارى لەم بەسەر ھاتەى نەتەوہى (لوگ) وەر بگرن، لەبەر ئەو سزا سەختەى كە خواى گەورە پىى داون بە ھەر جۆرىك بىت، ئىجا با دەست ھەلگرن لەم كردهوہ ناشىرىن و بۇ گەنە.

لە پىغەمبەر ﷺ وەر گىراوہ كە فەر مووہىتى: ((لَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَمِلَ عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ وَرَدَّهَا ثَلَاثًا))^(۱۲۷) واتە: خوا نەفرەتى كردووہ لە كەسانىك كە لەسەر رەفتارى نەتەوہى (لوگ) دەرپۆن، وە سى جار لەسەر يەك ئەوہى دووبارە كردۆتەوہ.

وہ دە گىردىتەوہ لە پىغەمبەر ﷺ كە فەر مووہىتى: ((سَبْعَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ تَعَالَى وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ ادْخُلُوا النَّارَ مَعَ الدَّاحِلِينَ))^(۱۲۸) واتە: خواى گەورە نەفرەتى لە ھەفت چىن مروؤف كردووہ، وە خوا بە چاوى بەزەبى تەماشايان ناكات، و فەرمان دەكات كە بيان بەنە دۆزەخ لە گەل ئەوانەى كە دەچنە ناو ئاگر بە نەمرى و ھەتاهەتايى.. ((الفاعل والمفعول به -يعني اللواط-، وناكح البهيمة، وناكح الأمر وبتتها، وناكح يده، إِلَّا أَنْ يَتَوْبُوا))^(۱۲۹) واتە: ئەوانەى دەچنە

(۱۲۶) سورة هود نايەتى ۸۳

(۱۲۷) رواه النسائي

(۱۲۸) بېروانە (كتاب الكبائر) لاپەرە ۵۶

(۱۲۹) رواه الطبراني

لای نیر یاخود می له پاشه‌وه، وه ئه‌وانه‌ی ده‌چنه لای چوارپی و، ئه‌وانه‌ی ده‌چنه لای دایک و کچی و، ئه‌وانه‌ی به‌ده‌ست خویان ره‌حەت ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌گەر ئه‌و جوړه که‌سانه په‌شیمان بښه‌وه له گونا‌هه‌کانیان، خوا‌لی‌یان خوش ده‌بی.

سزای ئه‌وانه چی‌یه که کرده‌وی نه‌ته‌وی (لوط) ده‌که‌ن؟

زانایان زوړ بیروپایان هه‌یه ده‌باره‌ی ئه‌م کرده‌وه ناشیرینه، هه‌ندی‌ک ده‌لین ده‌بی دارکاری بکړن و، هه‌ندی‌کیان ده‌لین ده‌بی به‌ردباران بکړن و، هه‌ندی‌کیان ده‌لین ده‌بی (سه‌رکه‌وت و بن که‌وتو) بکوژړن. ئیمام شافعی‌ش ده‌لیت پیو‌سته سه‌رکه‌وتو بن که‌وتو بکوژړن، به‌لام (کوشتنه‌که‌ی ده‌بی له به‌رزای‌یه‌که‌وه هه‌لبدرینه خواره‌وه، یان دیواریک‌ی به‌سه‌ردا بروخ‌ینن یان سه‌ری بېرن).

(حافظ المنذري)^(۱۳۰) ده‌لیت: چوار خه‌لیفه (ابوبکر و علی و عبدالله بن زبیر و هشام بن عبدالملک) نیربازیان به‌ ئاگر سوتاندووه، (به‌لام له کتیبی شه‌ریعه‌تدا) ده‌لیت: نابی هیچ گیان له‌به‌ریک به‌ ئاگر بسوتینریت، چونکه ئیش و ئازاری زوړ تیدایه، به‌لام ئه‌م خه‌لیفانه ئه‌و شته‌یان کردووه بو‌ ئه‌وه‌ی بی به‌ په‌ند و ئاموژ گاری بو‌ خه‌لک).

(۱۳۰) خاومنی کتیبی (ترغیب وترهیب)، زانایه‌کی نۆز به‌رز بووه له لهرمووده‌ی پیغهمبر ﷺ

پیغمبر ﷺ ده فہرموئیت: ((لن رسول الله ﷺ أكل الربا وموكله وكتبه وشاهديه وقال هم سواء))^(۱۳۴) واتہ: پیغمبر مہری خوا نہ فرہت و له عنہ تی کردووہ له سوو خوړ و، له وه کیله که ی و، له و ه ش که په یمانی ه ردوولا ده نویسته وه و له گه واهی یه کانی - شایه دی نه دهن، فہرمووی نه مانه ه موویان وه کو یه ک گونه بار و تاوانبارن.

پیغمبر ﷺ ده فہرموئیت: ((لن رسول الله ﷺ الراشمة والمستوشمة)) واتہ: پیغمبر مہری خوا نہ فرہتی له و ژنانه کردووہ که له شی مروّف ده کوتن و شینی ده کهن و، له و ژنانه ش که له شی خوږیان ده کوتن.. ((وَأَكَلَ الرَّبَا وَمُوكَلَهُ)) واتہ: نہ فرہتی کردووہ له سوو خوړ و وه کیله که ی.. ((وَفِي ثَمَنِ الْكَلْبِ)) وه قه ده غه ی فروشتنی سه گی کردووہ، چونکه ناوہ گلاوہ.. ((وَكَسْبُ الْبَغْيِ)) وه نه و کرئ یه ی که ژنی داوین پیس له کرده وه ی خراب په یدای ده کات.. ((وَلَعَنَ الْمُصَوِّرِينَ))^(۱۳۵) وه نه و وینه گرانه ی که وینه ی قه ده غه کراو ده کیشن.

پیغمبر ﷺ له فہرمووده یه کی تر دا ده فہرموئیت: ((إِذَا ظَهَرَ الزَّنا وَالرِّبَا فِي قَرْيَةٍ فَقَدْ أَحْلَوْا بِأَنْفُسِهِمْ عَذَابَ اللَّهِ))^(۱۳۶) واتہ: نه گهر به ناشکرا داوین پیسی کرا و سوو خورا له هر شار و دیهاتی کدا، نه و سزای خویان له سر خویان سه پاندوه.

پیغمبر مہری خوا ﷺ ده فہرموئیت: ((إِيَّاكَ وَالذُّنُوبَ الَّتِي لَا تُغْفَرُ: الْغُلُولُ (السَّرْقَةُ فِي الْمَغْنَمِ)، فَمَنْ غَلَّ شَيْئاً أَوْ بِه يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَكَلَ الرَّبَا، فَمَنْ أَكَلَ الرَّبَا بُعْثَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَجْنُوناً يَتَخَبَطُ. ثُمَّ قَرَأَ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ))^(۱۳۷) واتہ: خوټان بپاریزن له و گونا هانه ی که خوا

(۱۳۴) رواه مسلم و ابوداود و الترمذي عن جابر ؓ

(۱۳۵) رواه البخاري عن أبي جحيفة عن أبيه ؓ

(۱۳۶) رواه الحاكم وقال صحيح الإسناد.

(۱۳۷) رواه الطبراني

لَيْسَ خَوْشِ نَابِتٍ، مه گهر پاشگهز بېتهوه: فَرْوَيْلَ کردن لهو مالهی له غهزادا
 چنگ ده کهوئ و ههر که سیک فیل بکات چ به دزین و چ به فرت و فیل بیت
 به ههر شیوه یه ک بیت، ده بی له رۆژی دوايي بیهینه یتهوه، وه نهو کهسه ی
 سوو ده خوات له رۆژی دوايي دا زیندوو ده کریته وه به شیتی و سهر
 لېشیواوی، له پاشان نهو نایه ته ی خوینده وه ((الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا
 كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ.))^(۱۳۸).

پیغمبر ﷺ ده فهرموویت: ((درهم ربا يأكله الرجل وهو يعلم اشد من سبعة
 وثلاثين زنية))^(۱۴۰) واته نه کهسه ی یه ک درهم سوو بخوات، له گهل نهو ههش که
 بزانیته خوا قه ده غه ی کردووه، نه مه باری گرانتره له ئیش و سزای داوین
 پیسیک به سی و شهش جار.

تییینی:

ههروه ها به بیرو پای هه موو زانایان (ربا) واته سوو خواردن به تاوانه
 مه زنه کان ده ژمیردری و لهو گونا هانه یه که مروف ده فهوتینی.. که سیک (سوو
 خواردن) به حه لال بزانیته، نهوا پیی کافر ده بی - واته بی باوهر ده بی و
 ههروه کو له (زواجری شیخ ابن حجر) ده فهرموئ (إن الربا حرام إجماعاً وهم من
 الکبائر المهملة وكفر مستظلة)^(۱۴۱).

(۱۳۸) ناگادار به - خوینده واری نازیز - ماناکه ی نه م نایه ته له گهل سه رجه می نایه ته که ی پابردوو
 لیکدراوه توه.

(۱۳۹) سورة البقرة نایه تی ۲۷۵

(۱۴۰) رواه الإمام احمد والطبرانی عن عبدالله بن الحنظلة غسيل الملائكة ﷺ

(۱۴۱) بیوانه کتینی (الزواج) بهرگی یه که م لاپهره ۲۲۸

پاشکۆ:

من جمله) رېبا واته سوو خواردن تاوانیکې گه وره يه تهنانهت تاوانه گه وره کان که له (حه و صه د) زياترن نويان لي جياکراونه ته وه و له و نويشه هه وتيان جياکراونه ته وه و له ناو نه وه هه ته جياکراوانه دا (رېبا) واته سوو خواردن له هه موويان ناله بارتر و نارې واته ره، نه م تاوانه نه وه نده گرانه شاهيد و نووسر و يارمه تي ده ريش نه گريته وه، واته نه م سيانهش وه ک سوو خوړه که تيا تاوانبار نه بن و بهر نه فريني خوا نه که ون.

ده گيرنه وه له روژي قيامه تا، که مردوو زيندوو نه کريته وه، سوو خوړه کان له سر شيوه ي (سه گ و بهراز) زيندوو نه کرينه وه، چونکه نه مان به شيوه ي فروفيل و مالي داماوانيان و هر گرتووه و به ناهق خواردوويانه. رېک خستني نه م (رېوايه ته) له گهل ثايه تي ريبادا به م جوړه ده بي، هه روه ها سوو خوړه کان که له گوړ ده رچوون شيوه يان ديه ته سر شيوه ي سه گ و بهراز له پاش ماوه ييکي که م وه ک له وه و پيش ده چنه وه سر شيوه ي ئاده ميزاد. له م بابه ته وه فهرمووده ي زور رېوايه ت کراوه.^(۱۴۲)

(۱۴۲) بېوانه مکتوباتي ناک نه حمده ي شخ - مه لا عبدالکريمي مدرس و مريگنېراو ته سر کوردی... بهرگی
سنيهم لاپه رې ۲۸۰، له گهل ده ستکاريدا.

تَحْصِد) واته: خوا په يامی ناردووه بۇ داود -سلاوى خواى لى بىټ- فه رمووى:
 نهى داود، بۇ هه تيوان وهك باوكيكي به بهزه يى و دلسوز به، بۇ بيوه ژنان وهك
 ميرديكي بهسوز و بهزه يى و دلسوز به.. بزانه تو چى بچينيت نهوه دروينه
 ده كه يته وه.

پيغه مبه رﷺ ده فه رموويټ: ((خير بيت في المسلمين بيت فيه يتيم يحسن إليه،
 وشر بيت في المسلمين بيت فيه يتيم يُساء إليه))^(١٤٦) واته: باشترين مالى موسلمانان
 نهو ماله يه هه تيويكي لى بىټ و بوى باش بن، خراپترين مالى موسلمانان نهو
 ماله يه هه تيويكي لى بىټ و بوى خراپ بن..
 (تنبيه) إن أكل مال اليتيم من الكبائر المهلكة إتفاقا... الخ.

سه رنجيك:

خواردنى مالى هه تيوان به بيروپاي هه موو زانايان به تاوانه مه زنه كان
 ده ژميردرىټ و چونكه مروف ده فه وتينن، خواردنى مال و سامانى هه تيو كه م و
 زور نه كه ر يه ك ده نكه گهنم بىټ، نه گهر به سته م بىټ به گوناھى گه وره
 ده ژميردرىټ.

(١٤٦) رواه ابن ماجه عن ابي هريرة رﷺ

تاوانی چواردەهەم

درۆکردن بە خوا و پیغەمبەر و درۆ کردن لەکاتی قسەکردن بەبێ ھۆ
(الكذب على الله وعلى رسوله ﷺ والكذب في غالب اقواله)

خوا دەفەرموویت: ((وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ
مُسْوَدَّةٌ))^(١٤٧) واتە: ئەوانەى درۆیان بۆ خودا ھەڵبەستوووە ئەلێن خوا نەوێ کچ
و کورێ ھەبە (یان ھاوبەشی ھەبە) بە پڕۆزى دوايیدا ئەیان بینى کە چۆن
پروویان وەک قیر پەشە لەبەر (بارى) خودادا.

پیغەمبەر ﷺ دەفەرموویت: ((من كذب علي متعمداً فليتبوأ مقعده من
النار))^(١٤٨) واتە: ھەرکەسێک درۆ و بە عەمەدن بە زمانى منەو ھەڵبەستى
جیگایەک لە دۆزەخدا بۆ خۆى تەرخان دەکات.

(ئەى مۆسڵمانەکان) درۆ دوو جووری ھەبە: یەكەمیان تاوانى گەورەترە لە
دووەمیان، لە ھەموو درۆیان خراپ تر ئەوێ ھەبە کە درۆ ھەڵبەستى بەناوى خوا و
پیغەمبەر ھەو.

پیغەمبەر ﷺ دەفەرموویت: ((إِنَّ كَذِبًا عَلَيَّ لَيْسَ كَكَذِبِ عَلَى أَحَدٍ مِّنْ كَذِبٍ
عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ))^(١٤٩) واتە: بەراستى درۆ ھەڵبەستن بە ناوى
منەو وەک ئەو درۆیە نییە کە بەناوى یەكێكى ترەو ھەڵدەبەستى،
ھەرکەسێک درۆ بە زمانى منەو ھەڵبەستى، جیگایەک بۆ خۆى تەرخان
دەکات لە ئاگرى دۆزەخدا.

(١٤٧) سورەى الزمر ئایەتى ٦٠

(١٤٨) رواه البخاري ومسلم وغيرهما.

(١٤٩) رواه مسلم وغيره

خودا ده فهرمووئیت: ((فَتَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ))^(۱۵۰) واته: ناگادار بن خودا نه فره تی کردووه لهو که سانه ی که دروژن.

ههروه ها له ئایه تیکی دیکه دا ده فهرمووئیت: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ))^(۱۵۱) واته: به راستی خودا ریگای راست نابەخشی بهو که سانه ی که دروژن و بی باوه پرن.

ههروه ها خودا دیسان ده فهرمووئیت: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُنْرِفٌ كَذَّابٌ))^(۱۵۲) واته: به راستی خودا ریگای راست به ئاده میزادی زور دروژن نیشان نادات.

پیغه مبه رحمة الله ده فهرمووئیت: ((عَلَيْكُمْ بِالصَّدَقِ فَإِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدَقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا))^(۱۵۳) واته: راستکو بن و راستگوئی به پیویست بزنان، چونکه راست گوئی به رهو کرده وهی باشتان ده بات و کرده وهی باشیش به رهو به ههشتان ده بات، نه گهر مروف راستی ووت و بهرده وام بوو له سه ر راسته که ی، خوا به راستگوئی داده نیئ.. ئیوه خوئان دوور بخه نه وه له درو کردن، چونکه درو به رهو کرده وهی خراپتان ده بات، کرده وهی خراپیش ئاگری دوزه ختان بو مسو گهر ده کات، نه گهر مروف دروی کرد و بهرده وام بوو له سه ر درو که ی، نهوا بی گومان خودا به دروژنی داده نیئ.

پیغه مبه رحمة الله له فهرمووده یه کی تر دا ده فهرمووئیت: ((إِذَا كَذَبَ الْعَبْدُ تَبَاعَدَ عَنْهُ

(۱۵۰) سوره تی آل عمران ئایه تی ۶۱

(۱۵۱) سوره ی الزمر ئایه تی ۲

(۱۵۲) سوره ی الفافر ئایه تی ۲۸

(۱۵۳) رواه البخاری و مسلم عن ابن مسعود

الْمَلِكُ مَيْلًا مِنْ تَنْ مَ جَاءَ بِهِ))^(۱۵۴) واته: نه گهر بهنده یه ک درووی کرد، فریشته ی خوا هینده ی یه ک (میل) لئی به دوور ده که ونه وه، له بهر بو گه نی دهم و زاری نه و بهنده دروژنه.

پیغمبر ﷺ له فهرمووده یه کی تر دا ده فهرموویت: ((كَبُرَتْ خِيَانَةُ أَنْ تُحَدِّثَ أَخَاكَ حَدِيثًا هُوَ لَكَ بِهِ مُصَدِّقٌ وَأَنْتَ لَهُ بِهِ كَاذِبٌ))^(۱۵۵) واته: گه وره ترین خیانه ت نه وه یه که تو قسه یه ک بو برای خو ت بکهیت و نه و بروات پی بکات و تو ش بزانی درو یه.

ههروه ها له ابو هریره رپوایه ت کراوه پیغمبر ﷺ ده فهرموویت: ((آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ))^(۱۵۶) واته: نیشانه ی ناپاکان و دووروان سی شته: نه گهر قسه ی کرد درو بکات، نه گهر به لینی ک بدات و بیشکینی ت و، نه گهر راسپارده یان له لا دانا خیانه ت بکات.

پیغمبر ﷺ ده فهرموویت: ((لا تجتمع خصلتان في مؤمن البخل والكذب))^(۱۵۷) واته: رهزیلی و درو له بروادار کو نابیته وه.

دووباره ده فهرموویت: ((وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ بِالْحَدِيثِ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ فَيَكْذِبُ وَيَلُّ لَهُ وَيَلُّ لَهُ))^(۱۵۸) واته: قور به سه ری و سزا بو نه و که سه یه که درو ده کاو قسه و قسه لوک هه لده به ستن به درو بو نه وه ی خه لک پی ی پی بکه نن (سی جار ووشه ی ویلی دووباری کردو ته وه).

(۱۵۴) رواه الترمذي عن ابن عمر رضي الله عنهما

(۱۵۵) رواه ابوداود عن سفيان بن اسيد الحضرمي رحمه الله

(۱۵۶) متفق عليه

(۱۵۷) رواه احمد

(۱۵۸) رواه الترمذي

تیبینی:

بهراستی درو کردن دهردریکی زور گهوره‌یه، درو زبانی تاین و دنیای هه‌یه سرچاوه‌ی هه‌موو گوناھیکه، به‌لی ههر درو ده‌بیته ناکوکی هو‌ی له‌نیوان خه‌لکدا دروست ده‌کا و هه‌موو برادر و دوستیک له‌یه‌ک ده‌کات. له‌به‌ر ئه‌وه ئیسلام ئه‌م گوناھه‌ی به‌تاوانه مه‌زنه‌کان داناوه.

وه له‌کیتابی (زواجس) دا ده‌لیت: بهراستی به‌لای هه‌ندی زانیان درو هه‌لبه‌ستی به‌ناوی خودا و پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ بی‌پروایی و گومراهی‌یه، چونکه مرووف دهرازی نی له‌نه‌وه‌ی ئیسلام.

پاشکۆ:

هه‌روه‌ها پیویسته بزاین درو کردن چه‌ند جو‌ری هه‌یه، به‌کورتی:

(یه‌کهم) ئه‌مه به‌تاوانیکی گه‌وره دانه‌ری سویند خواردنی به‌درو بو ئه‌وه‌ی مالی خه‌لک به‌ناهق بخوات، چ مال و سامانی موسلمان و چ مال و سامانی ئینسانیکی (ذیممی) بیت، ئنجا چ به‌بی هووده و بی‌سوود ئه‌و سوینده بخوا یا به‌هر مه‌به‌ستی بی سویندی درو بخوا.

هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه: هه‌رک‌ه‌س سویندی درو بخوا بو ئه‌وه‌ی مال و سامانی موسولمانان بخوا، خوای گه‌وره له‌روژی (قیامدا غه‌زه‌بی لی ده‌گری)، هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه حه‌زرت ﷺ فهرموویه‌تی: به‌و خواجه که گیانی منی له‌ده‌ست دایه، هه‌رک‌ه‌س سویندی درو بخوا، خالیکی ره‌ش له‌سه‌ر دلی په‌یدا ده‌بی هه‌تا روژی (قیامه‌ت) لاناچی.

(دووهم) هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه: هه‌رک‌ه‌سی سویندی درو بخوات بیکاته هو‌ی وهر گرتنی مال و سامانی (حهرام)، ئه‌وه به‌هه‌شت له‌خوی حهرام نه‌کا و ماده‌م خوا عه‌فوی نه‌کا، چونکه موسه‌حه‌قی ئاگری دوزه‌خ ئه‌بی.. عه‌رزبان

کرد با ئەو مال و سامانهش كەم بێ؟ فەرمووی: با ئەو مألەیش بە قەدەر قەیتانی سۆلی ئینسان بێ تا بەو گوناوه نەسووتی و حەقی ئەو سویندە ی لێ نەسەنری ناچیتە بەهەشتەو.

له ریاوایەتییکی تردا ئەلێ: ((فلیتوا مقعدە من النار)) واتە: با جیگای خوێ لە دۆزەخا بگری.. بێجگە لەمانە سویند بە درۆ خواردن پیت و بەرە کەتی دارایی ناھێلێ، چونکە فەرموودە ی حەزەرە ﷺ ((اليمين الفاجرة منقحة للسلعة محقة للكسب))^(١٥٩) واتە: سویندی درۆ مال و سامان ئەخاتە رەواجەو بەلام کاسبیی خاوەنە کە ی بێ پیت ئەکا.

(سینەم) هەروەها لە جوملە ی تاوانی گەورە یە درۆکردن لە حەدیپی شەریفا هە یە درۆکردن بە نیشانە ی (منافق دانراو. هەروەکوو لەپیش ئەم فەرموودە یە رابوورد. هەروەها لە فەرموودە یە کی تردا دەفەرموویت: چاکەکردن لە گەل باوک و دایکا عومری ئینسان زیاد ئەکا و درۆکردن رزق و رۆزی کەم ئەکا.

(براکانم) زۆربە ی تاوان و گوناوه کان زیانی قیامەتیا ن هە یە و زیانی دنیا یان نی یە یا کەمە، بەلام درۆکردن زیانی بۆ دین و دنیا هە یە. تەنانەت ئە گەر بە گالته درۆ بکا و لە درۆ کەدا (توریه) نەکا ئەو بە تاوان و گوناھییکی گەورە ئەنووسری لەسەری.^(١٦٠)

(١٥٩) رواه ابو داود والترمذي والبيهقي.

(١٦٠) بېروانە (مەکتوباتی کاک ئەحمەدی شێخ - مامۆستا مەلا عبدالکریمی مدرس - لە فارسی یهوه وەرێگیراوه تە سەر کوردی) بەرگی سینەم لایەرە ٢٢٠ - لەگەل دەست لێدان.

خوڤان بشکينن و پاشان بگهړينه وه سهر دوژمنه که يان، يان له لايه کې دیکه وه
بگهڼه وه لای هاوړيکانيان.

وه ده فهرمووټ ته گهر بټ و گاوره کان زوړتر بن له موسلماننه کان ديسان
بلش نييه رابکهن، ته گهر راش بکهن بهرنگاري سزای خوا نابن به لای منه وه،
چونکه هه لاتن له پړيزی غه زادا به و مهرجهی نيوهه ندهی کافران يان زیاتر بن،
به لام ته گهر که م تر بن له ژماره ی دوژمنی ئیسلام هه لاتن و کول دان قه ده غه
نييه. (۱۶۳)

(۱۶۳) بېوانه پمړتووکي (الزواج عن اقرار الكباش) تاليف احمد بن محمد بن علي بن هجر الهيثمي -
برگی دووهم - لایره ۱۷۲

ههروه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا^ص ده‌فرمووئیت: ((کلکم راع وکلکم مسؤل عن رعیته))^(۱۶۸) واته: هه‌ریه‌ک له‌ئیه‌ شوانه و به‌رپرسیاره له‌وه‌ی که له‌ژیر چاودیریدایه.

وه له‌فرمووده‌یه‌کی ترده‌ه‌زرت ^ص ده‌فرمووئیت: ((ایما راع غش رعیته فهو فی النار))^(۱۶۹) واته: هه‌ر شوانیک له‌ئیه‌ خیانه‌ت و فیل له‌گه‌ل میله‌ته‌که‌ی خو‌ی بکات، نه‌وه‌ بو‌ ناو‌ ناگره‌ —خوا په‌نامان بی‌ت—.

سه‌رنجیک:

نه‌وه‌ش دانراوه‌ به‌ تاوانه‌ مه‌زنه‌کان نه‌ گهر هه‌ر پێشه‌وایه‌ک و سه‌روکیک فیل و خیانه‌ت بکات له‌گه‌ل میله‌ت، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر^ص ده‌فرمووئیت: ((مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ))^(۱۷۰) واته: هیچ به‌نده‌یه‌ک نی‌یه‌ که خوا بی‌کاته‌ شوانی کو‌مه‌لیک و فیلان له‌گه‌ل بکا و بمری له‌و روژه‌دا که نه‌مری بی‌گومان خوا به‌هه‌شتی لی‌ قه‌ده‌غه‌ ده‌کات. به‌لام نه‌ گهر هه‌ر سه‌روک و پێشه‌وایه‌ک به‌یه‌کسانی بجولێته‌وه‌ پاداشی به‌هیچ جو‌ریک ته‌واو نابیت. پیغه‌مبه‌ر^ص به‌ ئه‌به‌هوره‌یره‌ی فره‌موو: ((يَا أَبَاهِرِيرَةَ عَدِلْ سَاعَةَ خَيْرٍ مِنْ عِبَادَةِ سِتِينَ سَنَةً))^(۱۷۱) واته: ئه‌ی اباه‌ریره‌، یه‌ک کات ژمیر به‌راستی به‌ دادپه‌روه‌ری خیرمه‌ندتره‌ له‌ شه‌ست سال خواپه‌رستی.

(۱۶۸) متفق علیه

(۱۶۹) رواه الطبرانی

(۱۷۰) متفق علیه

(۱۷۱) رواه الطبرانی.

ههروه‌ها چه زه‌ت ﷺ له فهرمووده‌ییکی تر دا ده‌فهرمووئیت: ((یوم من إمام عادل أفضل من عبادة ستین سنة))^(۱۷۲) واته: پێشه‌وا رۆژێک به دادپه‌روه‌ری بجوڵێته‌وه له شه‌ست ساڵ خواپه‌رستی باشته‌ واته خواپه‌رستی (سونه‌ت).

پاشکۆ:

هه‌روه‌ها رپوايه‌ت کراوه خزمه‌تی رۆژێ له‌لایه‌ن (حاکمی) دادپه‌روه‌ره‌وه خێر و پاداشی له عیباده‌تی شه‌ست ساڵ زۆتره هه‌روه‌ها له فهرمووده‌ییکی تر دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی که جه‌ور و سته‌می (حاکمی) بو‌ ئاقه‌ رۆژێ تاوانی زۆتر و سزای توندتره له تاوانی (عاده‌تی) ئینسانی له ماوه‌ی شه‌ست ساڵدا.^(۱۷۳)

(۱۷۲) رواه الطبرانی ایضاً

(۱۷۳) بېوانه پهرتووکى مەکتووباتى کاک ئەحمەدى شىخ، بەرگى سینه‌م لا‌په‌ره ۱۷۲.

تاوانی حه‌قده‌هم

خۆ به‌زل زانین (الکبر)

خوا ده‌فه‌رموویت: ((كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ))^(۱۷۴) واته: خودای مه‌زن مۆری ناوه به‌ دلّیانا، رۆناکی دادپه‌رستی ناروا ته‌ ناو دلّیانه‌وه له‌به‌ر دهمارگیری و خۆ به‌زل زانین و گالته‌پێ کردن به‌ ثاین و هه‌ر که‌سی خۆی به‌ زل بزانی و سته‌مکار بی‌ت، بی‌گومان ته‌وانه‌ خوا مۆر ده‌نی به‌ دلّیانا..

له‌ ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموویت: ((إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ))^(۱۷۵) واته: ته‌و که‌سانه‌ی که‌ خۆیان به‌ گه‌وره و زل ده‌زانن له‌ ئاست به‌نده‌ی مندا ته‌بی له‌مه‌ولا مل که‌چکه‌ن و به‌داماوی بچنه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه. له‌ ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموویت: ((إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ))^(۱۷۶) واته: به‌ راستی خودا خاوه‌ن ده‌مار و به‌فیزه‌کانی خۆش ناویت..

ئایه‌تیش له‌باره‌ی سه‌رزه‌نشتی فیزه‌وه زۆرن.
بِیْغِهِمْبِهِرَﷺ ده‌فه‌رموویت: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ. قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا، وَتَعْلُهُ حَسَنَةً، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ، الْكِبَرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمْطُ النَّاسِ))^(۱۷۷) واته: هه‌ر که‌سی هه‌نده‌ی یه‌ک خه‌رده‌ل فیزی له‌دلدا بی‌ت ناچیه‌ به‌ه‌شت، پیاویک ووتی: یه‌کیک هه‌ز ده‌کات جلو به‌رگ و پیلایوی جوان بی‌ت.. بیه‌مه‌ره‌ﷺ فه‌رمووی: هه‌مووشتیه‌کی خوا جوانه‌ و خوا هه‌مووشتیه‌کی جوانی خۆش ده‌ویت. خۆ به‌زل زانین ته‌وه

(۱۷۴) سوره‌ی غافر ئایه‌تی ۳۵

(۱۷۵) سوره‌ی غافر ئایه‌تی ۶

(۱۷۶) سوره‌ی النحل ئایه‌تی ۲۳

(۱۷۷) رواه مسلم والترمذی عن عبدالله بن مسعود

نی‌یه که ئاده‌میزاد حز له شتی جوان بکات، به‌لکو فیزی و خۆبه‌زل زانین ئه‌وه‌یه خۆی به‌گه‌وره‌تر بزانی له‌خه‌لک، وه‌ یاخی ببیت له‌ راستی و به‌ چاوه‌کی سووک و بی‌نرخ ته‌ماشای خه‌لکی بکات. وه‌ له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی ترده‌فه‌رموویت: ((لَا يَدْخُلُ الثَّارَ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةِ خَرْدَلٍ مِنْ إِيمَانٍ وَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةِ خَرْدَلٍ مِنْ كِبَرٍ))^(۱۷۸) واته: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووێه‌تی: هه‌ر که‌سی به‌ ئه‌ندازه‌ی واته‌ به‌قه‌ی ده‌نکی خه‌رده‌لی ئیمان و باور له‌ دلایا بی‌ ناچیتته‌ ناو دۆزه‌خ، هه‌ر که‌سی‌کیش به‌ قه‌ی سه‌نگی دانه‌ی خه‌رده‌لی ده‌عیه و فیز و ده‌مار له‌ ناو دلایا بی‌ ناچیتته‌ ناو به‌هه‌شت.

هه‌روه‌ها له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی ترده‌فه‌رمووه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي فِي حُلَّةٍ تُعْجِبُهُ نَفْسُهُ مُرْجِلُ رَأْسِهِ يَخْتَالُ فِي مِشْيَتِهِ إِذْ خُسِفَ اللَّهُ بِهِ فَهُوَ يَتَجَلَجَلُ فِي الْأَرْضِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ))^(۱۷۹) واته: له‌ سه‌رده‌می رابردوودا مرو‌فیک هه‌بووه‌ به‌رگی خۆی درێژ کردووه‌ له‌به‌ر فیز و خۆبایی بوون سه‌ری خۆی به‌شانه‌ داهیناوه، له‌ رو‌یشتندا زۆر له‌خۆبایی و به‌فیز رو‌یشتوو به‌سه‌ر زه‌ویدا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ خوا لی‌ی تووره‌ بووه‌ و نو‌قمی ژێر خاکی خستوو، ئیستاش له‌ زه‌وی‌دا ده‌چیتته‌ خواره‌وه‌ هه‌تا‌کو رو‌ژی دوا‌یی.

خوا ده‌فه‌رموویت: ((وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ))^(۱۸۰) واته: به‌سه‌ر زه‌وی‌دا به‌فیز و خۆبایی بوونه‌وه‌ پێ‌ مه‌که، چونکه‌ خودا ئه‌و چه‌شنه‌ که‌سانه‌ی خو‌ش ناو‌یت که‌ لووتیان بلنده‌ و له‌خۆیان با‌یی بوونه، چونکه‌ به‌راستی خودا مرو‌ی به‌فیز و به‌ ده‌عیه و ده‌ماری خو‌ش ناو‌ی.

هه‌روه‌ها عه‌بدو‌لای کو‌ری عومه‌ر (خوا لی‌ی رازی بیت) ده‌ل‌یت: گو‌یم له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: ((مَنْ تَعَظَّمَ فِي نَفْسِهِ أَوْ اخْتَالَ فِي مِشْيَتِهِ لَقِيَ اللَّهَ

(۱۷۸) رواه الإمام مسلم والترمذي عن عبدالله ﷺ

(۱۷۹) متفق عليه

(۱۸۰) سور‌ی لقمان نایه‌تی ۱۸

تبارك وتعالى وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ))^(۱۸۱) واته: ههركهسی به لهخوباییهوه واته له
 روښتندا لهسهر زهوی خووی به گهوره بزانی و به فیز و لهخوباییهوه بپروات،
 نهوه خودا به رق و رهنگان و کینهوه پېشوازی دهکات.

جا بې گومان خوی گهوره له فهرموودهیه کی (قودسی) دا لهسهر زوبانی
 پېغه مبه رﷺ ده فهرموویت: ((الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي فَمَنْ نَازَعَنِي وَاحِدًا
 مِنْهُمَا قَذَفْتُهُ فِي النَّارِ))^(۱۸۲) واته: گهوره یی و دهسه لات هه ر بو خوایه و،
 ههركهسیک لهوانه بهر بهره کانیم له گهل بکات، فری دی دهدهمه ناو دوزه خهوه.

رونکردنوه یهك:

له بهر نهوه ی ((الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي)) نهوه دوو سیفه ته له
 سیفه ته کانی خوا، هیچ پهوا نیه بو بندهیه کی بی هیز و بی دهسه لات خووی به
 فیز و زل بزانی.. واته به کوردی (رداء و ازار) دوو پوښاکن تایه تن به
 خاوه نه که ی خویان، کهسی تر مافی نییه لهوه دوو پوښاکه هاوبهش بن، له بهر
 نهوه نهوه دوو سیفه ته هه ر لایه قی خوان، ههركهسی داوا ی هه ر یه کیك لهمانه
 بکات خوا فری دی ده داته ناو دوزه خ.

پېغه مبه رﷺ ده فهرموویت: ((يَحْضُرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي صُورِ الذَّرِّ))^(۱۸۳)
 واته: نهوانه ی خویان به زل زانیوه و خه لکیان به کهم زانیوه، خوا هه شریان
 دهکات له گهل میروستان (میروله).

(۱۸۱) رواه الحاكم وقال صحيح على شرط مسلم.

(۱۸۲) رواه مسلم وابوداود عن ابي هريرة رﷺ

(۱۸۳) رواه البزار وسنده حسن.

تیبینی:

شمس الدین الزھبی له (کبائر) دا دهلیت: خراپترین فیز ئەو فیزەیه که یه کیك فیز لی بدات به سەر خه لکدا به هۆی زانین و زانیاریه وه، ههروهه خۆی به گهوره بگری و، ئەو زانین و زانیاریه هیچ سوودی پێ ناگهیه نیت. هه رکه سیك داوای زانین و زانیاری بکات بۆ شانازی و سهرکردایه تی و له خۆبایی، به چاویکی سووک و ناشیرین ته مه شای ئەو خه لکه بکات، ئەوه له گه وره ترین فیزه (وه ئەو که سانه ناچنه به هه شت ئە گهر هینده ی یه ک خه رده ل - زیوان - فیزیان هه بیّت، مه گهر په شیمان ببنه وه).

سهرنجیک:

ههروهه ئەم تاوانه ش واته (فیز و له خۆبایی بوون) ژماردراوه له تاوانه مه زنه کان، ههروهک زاناکانیش به ئاشکرا ئەوه یان به راست داناوه. (یه کهم) فیز ئەوه یه که فیز له سەر خوای دروستکار لی بدهیت، ههروهک فیزلیدانی (فیرعه ون و نه مروود) که داوای خواجه تیان ده کرد، به لام جووری (دووه م) ئەو فیزه یه که ئیستا له باره یه وه دواين.

پاشکۆ:

له جومله ی تاوانی گه وره ی نادیاره (تکبر) واته خۆ به گه وره گرتن به سەر خه لکا، ئەم سیفه ته شتیکی زۆر نابار و ناپه سه نده و ئەبیته هۆی گوێ نه دان به هه ق و ته ماشا کردنی موسولمانان به چاوی بچووکی و کهم نرخ ی و جی به جی نه کردنی (واجباتی ذیمه) وهک وه لامي سه لام و فیر کردنی نه زانان و شاره زایی کردنی داماوان، ههروهه ئەبیته هۆی بی پرهمی و بی ئینصافی ده باره ی

حەقی خەلک و قصوور لە گەڵ خیزان و لە گەڵ خەلکی تیشدا و ئەبێتە هەوی
 گوێ نەدان بە حقووقی خودا لە (حەددە شەرعییەکانە).
 پوختە ی قسە ئەوەیە خو بە گەورەزانی لای خوا بێجگە لە کوفر لە هەموو
 خوویکی بەد خراپترە. — پەنا بەخوا لەمە و لە صیفەتە ناھەموارەکانی تر. —^(١٨٤)

(١٨٤) بېروانە مەکتوباتی کاک ئەحمەدی شێخ (پەحمەتی خۆی لێی) بەرگی چوارەم لاپەرە ١٠

تاوانی ههژدهههم

گهواهی دان به درۆ (شهادة الزور)

خوای گهوره دهفهرموویت: ((وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ))^(١٨٥) واته: بهندهکانی خواتهوانهن ه که گهواهی (شایه‌دی) به درۆ نادهن. له ئایه‌تیکێ تردا دهفهرموویت: ((وَأَجْتَبُوا قَوْلَ الزُّورِ))^(١٨٦) واته: خۆتان بپاریزن له گهواهی‌دان به درۆ.

(ابو بکره) رضی اللہ عنہ ده گیریتهوه ده‌لیت: دانیشتبووین له‌لای پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم، فه‌رمووی: ((أَلَا أُبَيِّنُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟ قُلْنَا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَشَهَادَةُ الزُّورِ (أَوْ قَوْلُ الزُّورِ)! وَكَانَ مَتَكِنًا فَجَلَسَ فَقَالَ (أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ) فَمَا زَالَ يُكْرِّرُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ))^(١٨٧) واته: ابوبکره ده گیریتهوه (خوای رازی بیت) له پیغه‌مبه‌رهوه صلی اللہ علیہ وسلم ده‌یفه‌رموو: شیوه‌ی گه‌وره‌ترین تاوانتان پێ راگه‌یینم؟ هاوه‌له‌کانی ووتیان: به‌لی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا. فه‌رمووی: هاوبه‌ش دانان بۆ خوای تاک و ته‌نیا و، ئازاردانی دایک و باوک و، گه‌واهی دان به‌درۆ، هه‌تا سێ جار ئه‌وه‌ی وته‌وه، یه‌که‌م جار پالێ دابووه، پاشان هه‌ستاوه دانیشته‌ هه‌ر ده‌یفه‌رموو: گه‌واهی دان به‌درۆ.. چه‌ند جار ئه‌وه‌ی دووباره‌ کرده‌وه، ئیمه‌ش گوتمان: خۆز گه‌ بێ‌ده‌نگ ده‌بوو.

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ده‌فه‌رموویت: ((مَنْ كَتَمَ شَهَادَةً إِذَا دُعِيَ إِلَيْهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَ بِالزُّورِ))^(١٨٨) واته: هه‌ر که‌سێ شایه‌دی نه‌دا که بانگیان کرد بۆ شایه‌دی به‌

(١٨٥) سورە‌ی الفرقان ئایه‌تی ٧٢

(١٨٦) سورە‌ی الحج ئایه‌تی ٣٠

(١٨٧) رواه الشيخان عن أبي بكرة رضی اللہ عنہ

(١٨٨) رواه الطبرانی

مهرجیک شایه‌دیه‌کش له‌لای بی و نه‌یدا، واته مافی موسلمانیک بفه‌وتینی، هه‌روه‌ک شایه‌دی به‌درۆی دابی وایه.

(ابوهریره) ده‌لێت: گویم له پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: ((من شهد علی مسلم شهادة لیس لها باهل فلیتبرأ مقعده من النار))^(۱۸۹) واته: که‌سی شایه‌دی بدات له‌سه‌ر موسلمانیک، شایه‌دی‌یه‌کی وا به‌درۆ به‌بوختان بیت، با جی‌گایه‌ک ئاماده بکات بو خۆی له‌دۆزه‌خ.

تیبینی:

زاناکان دانیان به‌وه‌ناوه که شایه‌دی دان به‌درۆ له‌تاوانه‌گه‌وره‌کان ده‌ژمی‌ردریت به‌مهرجیک شایه‌دی‌یه‌که به‌درۆ و بوختان بیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌خوا و پیغه‌مبه‌ری خودا ئه‌وه‌یان قه‌ده‌غه‌کردوو.

پاشکۆ:

هه‌روه‌ها له (جومله‌ی) تاوانی گه‌وره‌یه (شایه‌دی‌دان) به‌درۆ له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌رایه ﷺ که شه‌هاده‌تی (زور) واته درۆ له‌تاوانه‌گه‌وره‌هه‌ره- گه‌وره‌کان (حسیب) کراوه، جا من له‌به‌ر توندی و سه‌ختی سزای ئه‌م تاوانه له‌نامه‌ییکی تایبه‌تیدا باسم کردوو. هه‌روه‌ها شاردنه‌وه‌ی شایه‌تیش له‌تاوانه‌گه‌وره‌کانه، واته که‌سی ئاگای له‌پرووداوی بی وه‌کو کرپن و فریشتنی مالی، یان ماره‌برینی، یان پرووت کردنه‌وه‌ی رپ‌بواری.. له‌کاتی پ‌یو‌ستیدا ئه‌و شایه‌تی‌یه نه‌دا و (هه‌قی) خاوه‌ن هه‌ق بفه‌وتی، ئه‌مه تاوانیکی گه‌وره‌ی د‌ی‌ته‌سه‌ر.^(۱۹۰)

(۱۸۹) رواه احمد عن ابي هريرة ؓ

(۱۹۰) ب‌روانه (مه‌کتوباتی کاک نه‌حمه‌دی شیخ -رحمه‌تی خ‌وای لی بن-) مه‌لا عبدالکریمی مرد‌س وهری‌گ‌ن‌پ‌راوه‌ته‌سه‌ر کوردی. به‌رگی سینه‌م، لاپه‌ره ۲۲۹، له‌گه‌ل ده‌ست‌ای‌دان.

تاوانی نۆزدهههم

خواردنهوهی مهی (شرب الخمر)

خوا دهفهرموویت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ))^(۱۹۱) واته: ئەهی ئەوانەهی خاوهن باوهپن، مهی خواردنهوهو قومار و بت په‌رستی و تیرگره‌وکردن کرده‌وه و کاریکی پیسن و له کرده‌وهی شهیتان، خۆتان بپاریزن و دووربگرن، تاكو خوا سه‌رتان بخات و رزگارتان بکات.

پاشان دهفهرموویت: ((إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنتَهُونَ))^(۱۹۲) واته: شهیتان دهیه‌وه‌یت رکه‌به‌ری و دژایه‌تی بخاته نیوانتانه‌وه به‌هوی سه‌رخۆشی و قوماره‌وه، وه له یادیی خوا دوورتان بخاته‌وه، ئیتر به‌سه، ده‌ست هه‌لگرن له‌م کرده‌وانه.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرموویت: ((اجتنبوا الخمر فإنها مفتاح كل شر))^(۱۹۳) واته: دووربکه‌ونه‌وه له مهی خواردنه‌وه، چونکه کلیلێ هه‌موو خراپه و ئاژاوه‌یه‌که. پێویسته ئیمه گوی‌پایه‌لی خوا و پێغه‌مبه‌ر بکه‌ین و له‌فه‌رمانیان ده‌رنه‌چین، ئە‌گینا زیان به‌خش ده‌بین له‌هه‌ردوو دنیا‌دا.

(۱۹۱) سوره مائده نایه‌تی ۹۰

(۱۹۲) دیسان سوره‌ی المائده نایه‌تی ۹۱. قال الإمام الرازي في تفسيره واعلم ان هذه الآية دالة على تحريم شرب الخمر. واته: ئیمامی رازی (خوا لێ‌ی رازی بی‌ت) ئە‌فه‌رموویت: پێویسته بزائن ئە‌م نایه‌ته (ده‌لاله‌ت) ئە‌کا له‌سه‌ر قه‌ده‌غه‌کردنی خواردنه‌وه‌ی (مه‌ی)... بپروانه ته‌فسیری ئیمامی رازی، به‌رگی ۱۲ لاپه‌ره ۸۱

(۱۹۳) رواه الحاكم والبيهقي عن عبدالله بن عباس ؓ

له فہرموودہ یہ کی تر پیغہمبہر ﷺ دہ فہرموویت: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَلَا يَفْعُدْ عَلَى مَائِدَةٍ يَشْرَبُ عَلَيْهَا الْخَمْرُ))^(۱۹۴) واتہ: ہر کہ سیک باوہری بہ
خوا و بہرؤژی دواپی ہہیہ، با لہسہر میزی (مہی) خواردنہوہ دانہ نیشت۔

له فہرموودہ یہ کی تریش دہ فہرموویت: ((من شرب حسوة من خمر لم يقبل الله
منه ثلاثة أيام صرفاً ولا عدلاً (فرضا ولا نفلاً) ومن شرب كأساً لم يقبل الله صلاحه
أربعين صباحاً))^(۱۹۵) واتہ: ہر کہ سیک قومیک مہی بخواتہوہ، خیر و چاکہی
سی رؤژی لہسہر یہ ک لی و ہرناگیری (چ واجب چ سونہت)، ہر کہ سیک
یہ ک (بہرداغ) عہرق واتہ مہی بخواتہوہ، چل رؤژ نویز و خواپہرستی لی
و ہرناگیری، مہ گہر پہشیمان بیٹہوہ۔

ہہروہا پیغہمبہر ﷺ دہ فہرموویت: ((ومدمن الخمر حقاً على الله أن يسقيه نهر
الخبال. قيل: يا رسول الله ﷺ، وما نهر الخبال؟ قال: صديد أهل النار))^(۱۹۶) واتہ:
کہ سیک لہسہر مہی خواردنہوہ بہردہوام بیت، رہوایہ (حہقہ) لہسہر خوا کہ
لہ رووباری (خبال) تیری بکات۔ فہرموویان: تہی پیغہمبہری خوا ﷺ، رووباری
(خبال) چہیہ؟ فہرمووی: کیم و خویناوی خہلکی دوزہخہ۔

پیویستہ لہسہر ہہموو کہ سیک کہ گوپی لہم فہرموودانہی پیغہمبہر ﷺ
بیت و واز بہینی لہو کردہوہ ناشیرین و ناپہسہند و خراپانہ۔ وہ پیویستہ
ہاورپی یہ تی تہو کہ سانہش نہ کہین کہ بہ دلنیاپی دہزانیں (مہی خوړن) و
بہردہوامن لہسہر تہم کردہوہ پیسہ نابہجی یہ۔

ہہروہا لہ فہرموودہ یہ ک ناوی تہم کارہ پیسہ ناوٹراوہ بہ (أم الخبائث) واتہ
دایکی خراپترین پیسہ۔

(۱۹۴) رواہ الطبرانی

(۱۹۵) رواہ الطبرانی ایضاً۔

(۱۹۶) رواہ الطبرانی ایضاً۔

ئىمامى عەلى (خوالىي رازى بىت) دەلىت: (لو وقعت قطرة من خمر في بئر فبئت مكانها منارة لم أذن عليها)^(۱۹۷) واتە: ئەگەر يەك دلوپ مەى بکەوئتە ناو بىرئک و لە شوئنه کەى منارەيەک دروست بکړئت، من بانگ لەسەر ئەو منارەيە نادم.

لە فەرموودەيە کى تر دا ئىمام عەلى (خوالىي رازى بىت) دەلىت: (ولو وقعت في بحر ثم جفّ ونبت فيه الکلا لم أرحه) واتە: ئەگەر تنوکی لەو مەي يە بکەوئتە ناو دەريايەک، دەرياکەش وشک بئت و گياو گوولی لى بروئت، من گياو گوولی ئەم شوئنه ناخووم و خزمە تيشى ناکەم.

(عەبدولای کورى عومەر) (خوالىي رازى بىت) دەيفەرموو: (لو أدخلت أصبعي فيه لم تبعني، أي لقطعتها) واتە: ئەگەر پەنجەيە کم بکەوئتە ناو عەرەقەو، نابى ئەو پەنجەيە لە گەل مندا بئت هاوړئ يە تى ناکەم و دەى برمەو.

ناگاداريك:

هەروەها پيغەمبەرى نازدارمان ﷺ دەفەرمووئت: ((يشرب ناس من أمتي الخمر، يُسمونها بغير اسمها) (۱۹۸) يُضرب على رؤوسهم بالمعازف (آلات الملاهي) والقينات (أي المغنيات) يخسف بهم الأرض ويجعل منهم قردة والخنازير))^(۱۹۹) واتە: لە ئۆمەتى من هەندى کەس مەى دەخۆنەو و ناوى مەى دەگوڤن بە ناويكى تر (وەک بىرە) بەسەر سەريانەو و موسيقاي رابواردن لى دەدرئ و، چەند ئافرەتيكى گۆراني بيژ ئاوازيان بۆ دەلئن لەبەر ئەو دەوور نىيە خوا نوقمى ژيّر زەوي يان

(۱۹۷) ئەم فەرموودانە تا دواى سودم و مرگرتوو لە پەرتووکى (ارشاد العباد إلى سبيل الرشاد) دانراوى (زين العابدين عبدالعزيز المليبارى) لاپەرە ۱۴۰، وە (زواج) شىخ ابن حجر. (۱۹۸) وابزانم ئەمەش (موعجيزەيە کى) حەزەرەتە ﷺ، کە ئەمەى فەرموو، کە ئىستە بە چەند (نوع) واتە جۆر ناويان لە (عەرەق) ناو وەک بىرە و (ويسكى و) شەمپانيا و کۆنيەک و فۆدکا و پوم. هتد. بىوانە پەرتووکى (الخطايا في نظر الإسلام) تاليف عفيف عبدالفتاح الطبارة، لاپەرە ۱۰۶. (۱۹۹) رواه ابن ماجه وابن حبان في صحيحه.

بکات و له‌ناویان ببات، وه هیچ دوور نی‌یه خوای گه‌وره نه‌وانه بگورئ به مه‌یمون و به‌راز، یاخود دلّ و ده‌رونیان شیوه و ئاره‌زووبازیان و په‌وشتیان وه‌ک مه‌یمون و به‌راز لی‌بکات، له‌به‌ر نه‌وه‌ی وا ده‌رکه‌وتوووه که به‌راز له‌باره‌ی ئاره‌زووبازی‌یه‌وه زور (جنسی‌یه).

ئایینی پیغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌د ﷺ هه‌موو خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌ک که مروّف بی‌هوش بکات قه‌ده‌غه‌ی کردووه، نه‌وه‌ش له‌جوانی ئایینی ئیسلامدایه. ^(۲۰۰) هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووئیت: ((کل مسکر خمر، وکل خمر حرام)) واته هه‌ر شتیک سه‌رخووشی بکات مه‌یه‌و، هه‌موو مه‌ییکیش خواردنه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌یه.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووئیت: ((کل شراب اسکر فهو حرام)) ^(۲۰۱) واته: هه‌ر خواردنه‌وه‌یه‌ک ئاده‌میزاد مه‌ست بکات، نه‌وه قه‌ده‌غه‌یه.

له‌فرمووده‌یه‌کی تر ده‌فرمووئیت: ((وما اسکر کثیره فقليله حرام)) ^(۲۰۲) واته: نه‌وه‌ی که‌م و زور مروّف سه‌رخووش بکات قه‌ده‌غه‌یه.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووئیت: ((لعن رسول الله ﷺ في الخمر عشرة: عاصرها، ومعتصرها، وشاربها، وحاملها، واخمولة إليه وساقياها(بائعها)، وأكل ثمنها، والمشتري لها، والمشتري له)) ^(۲۰۳) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌فره‌ت له‌ده‌که‌س کردوووه له‌باره‌ی مه‌یه‌وه: نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌دروستی ده‌کا و، نه‌یگوشی‌ت و، نه‌وه‌ی ده‌ی‌خواته‌وه‌و، یارمه‌تیان ده‌دات و، نه‌وه‌که‌سه‌ی هه‌لی ده‌گکری و بویان ده‌بات و، نه‌وه‌ی ده‌رخواردیان ده‌دا و، نه‌وه‌که‌سه‌ی ده‌ی‌فرۆشی و، نه‌وه‌

(۲۰۰) بیروانه کتاب (روح الدین الإسلامي) عقیف طبارة

(۲۰۱) رواه البخاري ومسلم.

(۲۰۲) رواه ابوداود والترمذي وابن ماجه

(۲۰۳) رواه ابن ماجه والترمذي عن ابن عباس بن مالك عليه السلام

که سهی نرخه کهی ده خوا و، نهو که سهی ده یکرې و، نهو که سه که بوې ده کرې.

سهرنجیک:

هه نديک له نه زان و (دوا که وتوه کان) ده لښ بیره و مهی دهرمانه بو نه خوښی گورچيله، به لام نیسلام نهو شته به ناراست و هه له ده زانی و هه موو سهر خوښی کی مهی به نه خوښی و ئیش و ئازار داناوه. پیغه مبه ر^ﷺ ده فهرمویت که پرسایان لی یی کرد ووتیان ثایا مهی بو دهرمان ده بی یان نا؟ نهویش فهرمووی: ((انه داء وليست بالدواء))^(۲۰۴) واته دهرده و دهرمان نی یه. پیویسته بزاین مهی با به نه ندازه ی یه ک دلوپ بی، خواردنه وهی قه ده غه یه و له تاوانه مه زنه کان ده ژمی رد ریټ، که سیکیش بلیت مهی خواردنه وه دروسته، نهوا پیی کافر ده بیټ، سزای مهی خوړیش چل داره، دروستیسه بگاته هه شتا دار، به مهرجیک پیشه وای موسلمانان، فهرمان بکات، چونکه به وجهی کی تعزیر داده نریټ.

(۲۰۴) رواه مسلم و ابوداود و الترمذي

تاوانی بیستم

قومار کردن (القمار)

خو ده فەرموویت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ... إِلَى قَوْلِي تَعَالَىٰ فَهَلْ أَلْتُمُ مَتَهُونَ))^(٢٠٥) واتە: ئەو ئەوانە هەموو شیوەیه کێ (قومار) قەدەغەیه وەک (کاغەز و شەترەنج و دامەکردن و سی‌پسکانی و نو‌پسکانی و دو‌مینە و کل‌وانی و فنجانی و گیزانی و هیلکانی... هتد)، ئە گەر هاتوو ئەو جو‌ره یاری یانە لە سەر پارە بک‌ری قەدەغەیه لە ئیسلامدا، بە لām ئە گەر لە سەر پارە نە ک‌ری ئەو قەدەغە نی یە بە مەر جیک کات و ئەرکی ئاینیت بە فیرۆ نە بات.

ه‌و‌ی قەدەغە کردنی ئەم جو‌ره یاری یەش ئەو یە ه‌ر وەک خو ده فەرموویت: ((وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ))^(٢٠٦) واتە: م‌الی یە ک‌تر مە خو‌ن لە ناو یە ک‌دا بە ستم و نا‌رە وایی و گە زاف.

شیخ (موحه‌مدی خال) یش لە تەفسیری کا ده لیت: قومار زیانی یە ک‌جار زو‌ره: یە کەم ئەو یە کە دو‌ژمنایەتی دروست دە کات و، دووهم مرو‌ف دوور ده خاتەو لە نو‌یژ و خواپە رستی و، سی یەم مرو‌ف فیری تەمبە لی و تەو‌زە لی و درو‌ ده کات و هەمیشە چاوە پروانی یاریە ک دە کات کە لە لای لابە لاوە یاری یە ک‌ی بو‌ی ب‌رە خسی و شتی ک بباتەو، ئەو جو‌ره کە سانه‌ی کە فیری

(٢٠٥) دیسان سورە‌ی المائده ئایەتی ٩١. قال الإمام الرازي في تفسيره واعلم ان هذه الآية دالة على تحريم شرب الخمر. واتە: نیعمای رازی (خو‌ا لی‌ی رازی بیت) ئە فەرموویت: پیو‌سته بزانی ئەم ئایەتە (ده‌لالەت) ئەکا لە سەر قەدەغە کردنی خو‌اردنەو‌ی (مە‌ی)... ب‌روانە تەفسیری نیعمای رازی، ب‌رگی ١٢ لاپەرە ٨١

(٢٠٦) سورە‌تی البقره ئایەتی ١٨٨

قومار بوون، ئىتر كار و كاسبيان پى ناكرى له كشت و كال و بازار گانى و پيشه و دهست رهنگينى، كه هر نهوانهش مايه ئاوه دانى وولاتن، چوارهم پاره و پولى به دهسته وه ناهيلى، له جگهره كيشانيكدا ههزاران دينار ده دورپنييت. له هه موو شت خراپتريش نه وه يه قومارچى كه بردي يه وه ده يه وى زورترباته وه، كه دورانيشى ده يه وى توله بسينييت.. ئىتر بهم جوړه به هيچ شيوه يه ك ناتوانييت خوئى لهم ياري يه رزگار بكات و له كوئايييدا خوئى ده فه وتينييت.

تيبيني:

قومار كردن گوناھيكي زور گه وريه، نه گهر يه كييك به يه كيكي تر بلي وهره قومار بكهين بي نه وهى بيكات، پيوسته كه فارهت بدات، ههروهك پيغه مبه رﷺ ده فهرمووييت: ((من قال لصاحبه تعال أقامرك فليصدق))^(٢٠٧) واته: ههركه سيك هه برواداريك به هاوړي يه كي خوئى بلي وهره قومار بكهين، با خيريك بكات بو نه وهى ببينه كه فاره تي نه و گوناھه. نه گهر تهنها به قسه كردن و يارى كردن بلييت قومار بكهين.

ههروهها نه گهر نه كرده وه يه بكات ده بيت گوناھى چهند گه وريه بيت.

تاوانی بیست و یه‌گم

بوختان کردن به ئافره‌تی بی‌تاوان (قذف المحصنات)

خوای گه‌وره ده‌فهرموویتی: ((إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاحِشَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ)) واته به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ قسه‌و بوختان هه‌له‌به‌ستن بۆ ئه‌و ئافره‌ته‌ موسلمانانه، ئه‌وانه نه‌فره‌تیاں لی ده‌کری له هه‌ردوو (دنیا) و سزا و ئازاریکی زۆر گه‌وره‌یاں بۆ هه‌یه، ((يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ))^(۲۰۸) واته: له‌و رۆژه‌دا زوبان و ده‌ست و پیاں گه‌واهی ده‌دات له‌سه‌ریان له‌به‌ر ئه‌و کردارانیه‌ی که‌ کردوو‌یانه.

هه‌روه‌ها له‌ هه‌مان سوره‌تا، له‌پیش ئه‌م دوو ئایه‌ته‌وه ده‌فهرموویتی: ((وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ)) واته: ئه‌وانه‌ی که‌ بوختان ده‌خه‌نه پال ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که‌ داوین پاک و خاوه‌ن باوه‌رن و هیچ تاوانیاں نی‌یه، پاشان چوار شایه‌د ناهین، هه‌شتا داریان لی‌بدن له‌به‌ر ئه‌وه به‌ هیچ جوړیک هه‌تا هه‌تایه شایه‌دی ئه‌وانه وه‌رنا‌گیری و، ئه‌وانه به‌ گو‌مرا و ری‌بزر‌بوو ده‌ناسرین. ((إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ))^(۲۰۹) واته: ته‌نها ئه‌و که‌سانه نه‌بی‌ت که‌ په‌شیمان ده‌بنه‌وه له‌پاش ئه‌و تاوانه گه‌وره‌ی که‌ کردوو‌یانه و، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا و باری خو‌یاں چاک ده‌که‌ن، هه‌ر خوایه به‌خشنده و به‌به‌زه‌یی.

هه‌روه‌ها له‌ فهرمووده‌ی جه‌وت تاوانه مه‌زنه‌که‌دا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ یه‌کیک له‌ تاوانه‌کان باسی ئه‌و گونا‌هه‌ی کردوو‌ه که‌ ده‌فهرموویتی: ((وقذف المحصنات

(۲۰۸) سورە‌ی النور ئایه‌تی ۲۵

(۲۰۹) سورە‌تی النور ئایه‌تی ۶

الغافلات المؤمنات))^(۲۱۰) واته: ئه‌وه‌ی خراپه و داوین پیسی بخاته پال ئه‌و ئافره‌ته موسلمانیه‌ی که بی‌ئاگا و بی‌تاوانه.

هه‌روه‌ها شیخ (ئیب‌نو حه‌جر) به‌زه‌یی خوای بیا بیته‌وه، له په‌راوی (الزواج) دا ده‌فرموویت: زۆربه‌ی زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که ئه‌و (رمی)یه‌ی خوا باسی کردووه مه‌به‌ستی خستنه پالی ووشه‌ی (داوین پیسی)یه، وه‌ک جنی‌ودان به ئافره‌تی بی‌تاوان و بی‌ئاگا، وه‌ک وتنی ووشه‌ی (داوین پیس) یان بلیت له پشته‌وه خراپیان کردووی، یا ووشه‌ی ناله‌بار بلیت وه‌ک (قه‌حبه) یا بلیت (قه‌حبه‌ی کچی قه‌حبه‌ی).. ئه‌م وشانه هه‌مووی ووته‌ی (قزف) ده‌گریته‌وه، یاخود به پیچه‌وانه‌وه ئافره‌ته‌که جنیو به پیاوه‌که‌ی بدات، ئنجا به هه‌رجۆریک بیت.

تیبینی:

هه‌روه‌ها ئه‌م تاوانه زللش له ریز و جومله‌ی تاوانه گه‌وره‌کان ژماردراوه، چونکه به‌راستی بوهتان کردن به ئافره‌تی بی‌تاوان له تاوانه گه‌وره‌کان ده‌ژمی‌ردریت و، به تاوانه (هیلاک) ده‌ره‌کان ناوده‌نریت، هه‌روه‌کو حه‌زرت ﷺ له‌پیشه‌وه له فه‌رمووده‌که به‌یانی کرد.

هه‌روه‌ها شیخ ئیب‌نو حه‌جر له زواج‌دا ده‌لیت: (إن القذف حرام اجماعاً، بل هو من الكبائر المهلكة اتفاقاً) واته: به‌راستی بوهتان کردن به ئافره‌تی بی‌تاوان و بی‌ئاگا و داوین پاک قه‌ده‌غه‌یه و به‌پرای هه‌موو زاناکان، چونکه بی‌گومان (قذف) واته بوهتان کردنه به ئینسان، واته (نیسه‌تی) زینا به‌که‌سی بدا بی‌ئه‌وه‌ی (زینا)ی کردبی و چ ژن چ پیاو، ئه‌مه به‌راستی له تاوانه (فه‌وتینه‌ره‌کانه) و به (اجماع)ی عوله‌ما و زانایان.

(۲۱۰) رواه البخاري ومسلم

ههروه ها خاوه نی پهرتووکی (الکبائر) دانراوی (الإمام الذهبي) له لاپه ره ۱۰۵ ده لیت: (وأما من قذف أم المؤمنين عائشة - رضي الله عنها -، بعد نزول براءتها من السماء، فهو كافر يكذب القرآن، فيقتل كفراً)^(۲۱۱) واته ئهوانه ی بوهتان ده کهن به دایکی ئیمانداران هه زه تی (عائیشه) (خوا لی ی رازی بیّت) له پاش هه ناردن خواره وه ی قورئان و (ته بریه) کردنی (عائشه) له لای خوداوه، ئه مان ی بی باوه پرن و باوه پیشیان نیه به قورئان و ئه مانه پیویسته په شیمان بینه وه له م تاوانه. (خودا په نامان بیّت له م تاوانه گه وره یه) (وقانا الله وإياكم شر السنتا بمنّة وكرمه إنه جواد كريم).

(۲۱۱) بېروانه پهرتووکی (الزواج) الشیخ ابن الحجر لاپه ره ۵۴ بهرگی دووم... وه یا بېروانه پهرتووکی (ارشاد العباد إلى سبيل الرشاد) لاپه ره ۱۳۸ دانراوی زین الدین بن عبدالعزیز.

تاوانی بیست و دووهم

فروغیل له مالی غنیمهت

(الغلول في الغنيمة)

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرمویت: ((وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غُلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۲۱۲) واته: نه بووه و نابی بو پیغه مبهه، که شتی به بی شیوهی دابه شکردنی یه کسان وه ربگری بو خوئی له غنیمهت. واته نهو مال و سامانهی که له غه زادا وه چنگ ده که وئی نه مه دووره له پهروه رده و رهوشتی پیغه مبهه ری خوا^ﷺ به هیچ جوړیک شتی وا ناکات، هه رکه سئ شتی بیات به بی نه وهی دابه ش کرابی به سه ریا، نه بینی له روژی دوا ییدا به سه ر شانیه وه یه و خوئی به شه رمه زاریه وه ده یه نی بو مهیدانی لی پرسی نه وه.

حه زره ت^ﷺ ده فهرمویت: ((لَا يَغْلُ مُؤْمِنٌ))^(۲۱۳) واته: بر وادار فیل و (خیانهت) ناکات له مالی غنیمهت.

نیمامی عومهر (خوا لی ی رازی بیت) ده لیت که شه ری خه بهر به رپابوو، هه ندیک له یارانی پیغه مبهه^ﷺ ده ستیان کرد به قسه کردن و ده یان ووت فلان شه هیده فلان شه هیده، هه تا به لای پیاو یک تی په رین ووتیان فلان شه هیده. پیغه مبهه^ﷺ فهرمووی: ((كَلَّا إِنِّي رَأَيْتُهُ فِي النَّارِ فِي بَرْدَةٍ غَلَّهَا أَوْ عَبَاءَةٍ)) واته نه خیر من نهو پیاوهم دیت له ناو ناگرا به هوئی نه وه وه جلیکی یان (عه بایکی) شار دبووه له مالی (غنیمهت).

(۲۱۲) سورتهی ال عمران نایهتی ۱۶۱

(۲۱۳) رواه الطبرانی

پاشان چه زهرت ﷺ فرمووی: ((یا ابن الخطاب، اذهب فناد في الناس انه لا يدخل الجنة إلا مؤمنون. قال فخرجت فناديت انه لا يدخل الجنة إلا المؤمنون))^(۲۱۴) واته: نهی کوری (خطاب) بچو بانگ رایله له ناو خه لکدا که بیجگه له بروادار که سی دی ناچیته بهه شته وه. نیمامی عومهر فرمووی: چووم بانگه وازم دا له ناو خه لکدا و ووتم بیجگه له بروادار که سیشی ناچیته بهه شته وه. پیغمبر ﷺ له فرموده یه کی تر دا ده فرموویت: ((من جاء يوم القيامة بريئاً من ثلاث دخل الجنة، الكبر والغلل "السرقه في الغنائم" والدين))^(۲۱۵) واته: هه که سیک له روژی دوايي دا بیتن و دوور بیت له سی شت ده چیته بهه شته وه: فیزی و دزینی مالی (غنیمهت) و قهرزاری، واته مالی خه لک زهوت بکهی، پاشان نهی ده یه وه به خاوه نی.

ههروه ها (سومره ی کوری جوندب) (خوا لی یی رازی بیت) ده گیریته وه نه لیت: چه تریکیان له مالی غنیمهت بو چه زهرت ﷺ هیئا، عه رزیان کرد نه وه بو تویی نهی پیغمبره ی خوا ﷺ، بیکه به سیبهر بو نه وهی هه تاو کارت لی نه کات. پیغمبر ﷺ فرمووی: ((أحبون أن يستظل بكم بظل من نار؟))^(۲۱۶) واته: ئایا ئیوه چه ز ده کهن پیغمبره تان بچیته ژیر سیبهری ئاگروه وه له روژی دوايي دا؟

سهرنجیک:

ههروه ها (غلل) به وه ده لئین که یه کیک له وانه ی ده چیته بو غه زاکردن، ئنجا چه سه روک بیت یا خود سه رباز بیت، شتیک ببات له مالی غنیمهت به بی نه وهی سه رکرده ی موسلمانان ئاماده بیت و بیکا به پینج به شی یه کسانه وه

(۲۱۴) رواه مسلم

(۲۱۵) رواه النسائي والحاكم

(۲۱۶) رواه ابوداود

دابه‌شی بکات. مالی غنیمت، نه‌گه‌ر که‌میشی لی ببه‌یت هه‌ر به تاوانیکی مه‌زن داده‌نریت، چونکه‌ نه‌م فه‌رموودانه‌ی رابردوو هه‌ره‌شه و گو‌ره‌شه‌ییکی زو‌ری تیایه بو‌ نه‌وانه‌ی که‌ غلول واته‌ دزی ده‌که‌ن له‌ غنیمت و تالانی جه‌نگ یا دزی ده‌که‌ن له‌ (بیت المال)ی موسلمانان. هه‌روه‌ها نه‌م تاوانه‌ش له‌ریز و (جومه‌ی) تاوانه‌ گه‌وره‌کان ژماردراوه به‌ رای زاناکان.^(۲۱۷)

(۲۱۷) فنسأل الله التوفيق لما يحب ويرضى إنه جواد كريم.

تاوئی بیست و سایم

دزی (السرقه)

خوای گهوره له قورئاندا دهفهرمووئت: ((وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا كِتَابًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ))^(۲۱۸) واته: نهوهی دزی ده کات چ پیاو بی یا ژن، دزیان لی ئاشکرا بوو، ئنجا چ بهخویان ئاشکرایان کرد یا شایه دیان له سهر درا (بهمه رجیک له چاریکه دیناریک زیاتر بیست)^(۲۱۹) دهستیان بپرئ له جومکهی پشت په نجه کانیانه وه. خوای گهوره دهسه لات دارو و زاله و خاوهن (حیکمه ته) له سهر کار و پیشه ی خویدا.

ههروه ها هه زره ت ﷺ دهفهرمووئت: ((لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَكِنْ التَّوْبَةُ مَعْرُوضَةٌ))^(۲۲۰) واته: نهو کهسه ی داوین پیسی ده کات له کاتی داوین پیسیه که دا باوه ږی نییه. نهو کهسه ی دزی ده کات له کاتی دزیندا باوه ږی نییه. هه رکه سی په شیمان بیته وه، خوا لی یی وهرده گریت.

باسیک:

ههروه ها به راستی بزائن ئه ی برای هیژا و خوینده وار، هه زره تی پیغه مبه ﷺ چهند داد و (عادل) بووه له جی به جی کردنی ئهم یاسا و فرمانانه ی خوای گهوره، به هیچ جوړیک جیاوازی نه کردووه له نیوان هه ژار و دهوله مهند و ږهش و سپی و گهوره و بچووک دا، ههروه ک ده گیرنه وه له کاتی

(۲۱۸) سوره تی المائده نایه تی ۲۸

(۲۱۹) واته چاره که مسقال ئانتونیک

(۲۲۰) بواه البزار

پیغمبر خدا ﷺ نافرہ تیک تاوانبار کرا کہ دزی کردووه، پاش ئه وهی به ته وای تاوانبار کرا، پیغمبر ﷺ فه رمانی دهر کرد که و دهستی بېرن، له بهر ئه وه (بنو مخزوم) ترسیان په یدا کرد له بهر (عیب) و ئابروو چوونیان به تاوانبار کردنی نافرہ تیک، که یه کییک بوو له ژنی گه وره کان، له بهر ئه وه ویستیان تکا بکهن که دهستی ئه و ژنه نه بېرن، چونکه له ژنی یه کییک له گه وره کانیاں بوو، گه ران نیزیکترین که سیان له پیغمبر ﷺ دوزی یه وه که (أسامه ی کوری زهید) بوو، بو ئه وهی داوای تکا بکات له پیغمبر ﷺ. به لام پیغمبر ﷺ وه لامی ئه وه بوو فه رمووی: ((یا أسامه، اَتَشْفَعُ فِي حَدِّ مَنْ حُدِّدَ اللَّهُ؟ سُرِّي رَوَايَةُ أُخْرَى - وَأَنَا بَيْنَ أَظْهَرِ كَمْ؟)) واته: ئه ی ئوسامه ی کوری زهید، ئایا تکا ده که یت له یاسا و فه رمانیکی خوایی دا؟ کاتیک من هیشتا ماوم له ناوتاندا.

له پاشان پیغمبر ﷺ خه لکی بانگ کرد هه تا بویان بدویت و ئاموژ گاریان بکات، فه رمووی: ((أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ قَبْلَكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا))^(۲۲۱) واته: ئه ی خه لکینه، به هیلاک چوونی پیش ئیوه له بهر ئه وه بوو، ئه گهر گه وره یه ک یا خانه دانیک دزی بکردایه چاویان لی ده یوشی و، ئه گهر هه ژاریک یان بی هیژیک دزی بکردایه سزایان ددها. به و خوایه ی گیانی منی به دهسته، ئه گهر فاتیمه ی کچی محمد دزی بکات دهستی ده بېرم.

هه روه ها له کتیبی (الکبائر) دا دالیت: دهستی ژنه (مخزومیه که یان) بېری.^(۲۲۲)

(۲۲۱) رواه البخاري ومسلم وابوداود والنسائي والترمذي

(۲۲۲) بېروانه په رتووکي (الکبائر) دا نراوی الشمس الدين الذهبي لا پېره ۹۵ چاپی مصر.

تیبینی:

ههروهه زانایانی ئیسلام ده‌لین پاش دزی به‌هیچ جوړیک په‌شیمانی که‌لکی نی‌یه، به‌مهرجیک ته‌گه‌ر ماله دزراوه‌که بو‌خاوه‌نه‌که‌ی نه‌گیرېته‌وه. نه‌مه‌ش ده‌قی یاساکه‌یه که له په‌رتووکي (زواج‌ر و کبائر) دا ده‌لیت: (قال العلماء: ولا تنفع السارق توبته إلا أن يرد ما سرقه)، ههروهه له شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا ده‌فهرموویت: ته‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی دزی کرد هیچی به‌ده‌ست نه‌مابوو بو‌نه‌وه‌ی خاوه‌ن ماله‌که له‌ی‌ی خوش بیت، پیوسته‌گه‌رده‌نی نازاد بکات (والله اعلم) خوا زاناته‌ره.

دیسان له شه‌ریعه‌تی (ئیسلام) دا ده‌فهرمووی: بزائن له هه‌موو نه‌و شوینانه‌دا که ده‌ستی دزیان تیا نابړی و دزه‌که (ته‌عزیر) ده‌کړی. ^(۲۲۳) هه‌روهه‌ها چه‌زره‌تی عایشه (خوا له‌ی‌ی رازی بیت) ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: ((تُقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا)) ^(۲۲۴) واته: ده‌ستی دز ده‌بړی که بایی چاره‌که دیناری بدزی یا زیاتر. سه‌رنجیک:

((عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جَرِيرٍ قَالَ سَأَلْنَا فَضَالَ بْنَ عُبَيْدٍ عَنْ تَغْلِيقِ الْيَدِ فِي عُقِّ السَّارِقِ أَمِنْ السُّتَةِ؟ قَالَ أَتَيْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَارِقٍ فَقَطَّعَ يَدَهُ ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَعُلِّقَتْ فِي عُقِّهِ)) ^(۲۲۵) واته: له (عه‌بدوپه‌حماني کوری جه‌ریر) ده‌گیرېته‌وه ده‌لیت: پرسیارمان کرد له (فه‌چاله‌ی کوری عوبه‌ید) که ده‌ستی دز ده‌برن و له دوايي‌دا هه‌له‌ی‌ده‌واست به‌مل‌یه‌وه، ثایا نه‌وه (سوننه‌ته) یا نا؟ نجا فهرمووی: دزیکیان هی‌نا بو‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ نجا له‌سه‌ر نه‌مر و فه‌رمانی

(۲۲۳) بروانه په‌رتووکي (شه‌ریعه‌تی ئیسلام) به‌رگی چواره‌م، لاپه‌ره ۱۴۷ دانراوی ماموستا عبدالکریمی

مدرس

(۲۲۴) متفق علیه

(۲۲۵) رواه ابوداود

پیغمبر ﷺ دهستان بری و له پاشان پیغمبر ﷺ فرمانی دا دهسته پراوه که
هه لواسن به ملیه وه بو ئه وهی بییت به پهند و (عیبرهت) بو خه لک.

الحاصل:

ههروه ها بومان ده رکهوت له م فرمودانه ی پیشوو به به لگهی (ثایهت) و
فرموده کانی پیغمبر ﷺ که دزی کردن (السرقه) له مال و سامانی خه لکیدا
و له ریز و (جومله) ی تاوانه گه وره کان ژماردراوه به بیرو پای زاناکان.
(فنسأل الله المنان بکره وبفچله أن یغفر لنا ژنوبنا وکفر عنا سیئاتنا وتوفنا
مع الابرار، إنه جواد کریم.).

تاوانی بیست و چوارهم

ریگری (قاطع الطريق)

خوای گه وره له قورئاندا ده فەرموویت: ((إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ)) واته: پاداشتی ئه و که سانه سزایه که دوژمنایه تی و بی فەرمانی خوا ده که ن و بی شهرمی و بی ئابرووی له (دنیا دا) ده که ن، ئه وهش ئه گهر ههر خه لکیان کوشتبی و مالیان نه بردبی پیویسته بکوژرین و له پاش کوشتن له دار بدرین بو پهنه و ئاموژ گاری، ئه گهر کوشتار و دزیان کردبی، پیویسته دهست و پیان به شیوه ی راست و چه پ بپریت له جاری یه که مدا، به لام ئه گهر ههر مالیان بردبی و که سیان نه کوشتبی، ده بیست دهست و پی ی چه پیان بپریت یاخود دهر به دهر بکرین به جوړیک دامه زران و ئارامیان نه بی له شوینیکدا، ئه گهر ههر رپیواریان ترساندبی، ئه ما کوشتن و دهر به دهسکردن و هه لواسران و ریسوایی ئه وانه له (دونیا دا) وه له پاشه پوژیشدا سزا و ئازاریکی زوړیان بو هه یه.

((إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ))^(۲۲۶) واته: تنه ئه وانه نه بی که په شیمان دهنه وه بو لای خوا و له پیش ئه وه ی که ئیوه دهستان پروا به سهریانا و بیگرن، ئیوهش ده بی بزنان خوای گه وره پوښنده ی گوناوه ی ئه وانه و ره هبه ره به وان، به مه رجیک واز بین له خراپه کاری.

هه روه ها له ته فسیری (نامی) ده لیت: ^(۲۲۷) ئه م ئایه ته هاته خواره وه دهر هه ق به کو مه لی له هوژی (عکل) و (عرینه) که هاتن بو مه دینه ی مونه وه ره و

(۲۲۶) سوره تی المائده ئایه تی ۲۴

(۲۲۷) بېوانه ته فسیری نامی، بهرگی سنیهم، لاپه ره ۲۹، دانراوی ماموستا مه لا عبدالکریمی مدرس.

موسلمان بوون، پاش ماوه یه ک هه‌وای مه‌دینه‌یان پئنه‌که‌وت. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمانی کرد چهند وشتري شیرداریان بدهنی و که له دهره‌وه‌ی مه‌دینه‌دا بژین له‌گه‌لیانا و له شیر و سهرتویژی ئه‌و ووشترانه بخون و بخونه‌وه، هه‌تا سکیان ده‌که‌ویته ری و له‌و نه‌خوشیانه رزگار ده‌بن، ئه‌وانیش چهند رۆژی چوونه دهره‌وه و له شیر و سهرتویژی وشره‌کانیان ده‌خواردوه، به‌لام رۆژی له‌رۆژان ده‌ست و پئی شوانه‌که‌یان بری و درکیان کرد به‌چاوه‌کانیا هه‌تا مرد، ئه‌و شوانه‌ناوی (بسار) بوو، خه‌لکی (نوبه) بوو، ئه‌وه‌یان کرد، ووشتره‌کانیان دایه به‌ر بۆ ولاتی خویان و هه‌لگه‌رانه‌وه له‌ئیسلام، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌م کاره‌ساته‌ی زانی (جه‌ری‌ری کوری عه‌بدولاً) له‌گه‌ل کۆمه‌لی یارانی پیغه‌مبه‌ردا (ره‌زای خویان لی‌بیّت) نارد به‌شوینیان. له‌رێگادا پییان گه‌یشتن و به‌دیلیان گرتن و هینایانه‌وه بۆ مه‌دینه، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ چاوه‌پرسی فرمانی خوی گه‌وره‌ی ده‌کرد، تا ئه‌و ئایه‌ته هاته‌ خواره‌وه.

تییینی:

زانایان بیروپارێه‌کی به‌ (کۆمه‌کیان) نی‌یه‌ دهرباره‌ی چۆنیه‌تی کوشتنه‌که‌ و هه‌لواسینی، به‌لام ئیمامی شافعی (به‌زه‌یی خوا پیا‌بیته‌وه) ده‌فه‌رموو‌یت: رێگر ده‌کوژری و پاشان ده‌شوری و کفن ده‌کری و نو‌یژی مردووی له‌سه‌ر ده‌کری و پاشان هه‌لده‌واسری له‌سه‌ر داریکی پاندا تا سی رۆژ، بۆ ئه‌وه‌ی بی‌یت به‌په‌ند و ئامۆژگاری. پاشان ده‌شاردریته‌وه و (دفن) ده‌کری. (۲۲۸)

هه‌روه‌ها (قاطع‌الطریق) واته‌ رێگری‌کردن له‌ ریز و (جومله‌ی) تاوانه‌ گه‌وره‌کان ژماردراوه‌ به‌رای عوله‌ما و زانا‌کان، جا شیخ ئینبو‌حه‌جه‌ر ده‌لیت: (مجرد) رێگری تاوانی‌کی گه‌وره‌یه‌ و به‌لام ئه‌گه‌ر خه‌لکیان ترساندوبی یا مال و

(۲۲۸) به‌وانه‌ کتییی (الزواج) دانراوی شیخ ئینبو‌حه‌جه‌ر په‌حه‌متی خوی لی‌بی، به‌رگی دووم ل ۱۴۶

سامانی خەلکیان بردبێ و بە ستهم یا خەلکیان زامدار کردبێ و یا خەلکیان
کوشتبێ، ئنجا سەرەرای ئەمەش نوێژ و پۆژووشیان لەسەردا چواندبێ، ئەمە
دەبێ ئەنجام و دواپۆژی ئەمانە چۆن بێ و، تاوان لەسەر تاوان (عدە کبائر)
أعازنا الله منهم بمنه وكرمه.

(فَسأَلِ اللَّهَ الْعَافِيَةَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَبِحَنَّةٍ، إِنَّهُ لَا يَكُودُ كَرِيمٌ غَفُورٌ رَحِيمٌ).

تاوانی بیست و پینجهم

سویند خواردن به درو (الیمین الغموس)

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرموویت: ((إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْتَظِرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ))^(۲۲۹) واته: نه وانه ی ده کړن و ده فروشن سویند ده خوڼ بو نرخیکی کهم، نه و که سانه هیچ سوود و قازانجیکیان به ده ست ناکه وئ (له قیامه تدا) خوای گه وره قسه یان له گهل ناکات و ته ماشایان ناکات به چاوی به زه یی و چاکه یان له گهل ناکات و پاکیان ناکاته وه و نازاریکی توند و تیژیان بو هه یه.

هه روه ها (عبدالوای کوری مه سعوود) (خوا لی یی رازی بیت) ده لیت: گویم له پیغه مبه رﷺ بوو ده یفه رموو: ((مَنْ حَلَفَ عَلَى مَالِ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِغَيْرِ الْحَقِّ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ)) واته: هه رکه سی به درو سویند له سهر مالی موسلمانیک بخوات، خودای لی یی ده رهنجی له کاتی پی گه یشتنیا.. پاشان پیغه مبه رﷺ نه م ثایه ته ی خوینده وه ((إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ .. وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ))^(۲۳۰) تا دواپی ثایه ته که.

هه روه ها چه زره ت رﷺ له فهرمووده ییکی تر دا ده فهرموویت: ((مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِإِيمَانِهِ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ)) واته: هه رکه سی که به سویندی درو مافی پیاویکی موسلمان دا گیر بکات، نه ووا خوا ناگری دوزه خی بو پیویست ده کات و به هه شتی لی قه ده غه ی ده کات. پیاویک ووتی: نه گهر

(۲۲۹) سوره متی ال عمران ثایه متی ۷۷

(۲۳۰) رواه الشیخان

شتیکی که میش بیّت نهی پیغمبره‌ری خوا؟ فه‌رمووی: ((وَإِنْ قَضِيَا مِنْ أَرَاكٍ))^(۲۳۱) واته: نه‌گه‌ر (لقه) داریکیش بیّت.

باسیک:

هه‌روه‌ها، نه‌ی برای خاوه‌ن باوه‌ر، واته به‌راستی ده‌بیّت ته‌نها سویند به‌ناوی خوداوه بخوریت یان به سیفه‌تیک له سیفه‌ته‌کانی نه‌وه‌وه، نه‌ویش سویند خواردن وه‌ک بلیّت سویند به خودا یان سویند به‌و که‌سه‌ی که گیانی منی به‌ده‌سته..هتد. نه‌م جوّره سویندانه دروسته له ثاینی ئیسلامدا.

هه‌روه‌ها پیغمبره‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَنْهَاكُم أَنْ تَخْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَلْفَ فَلْيُخْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ))^(۲۳۲) واته: به‌راستی خوا‌ی گه‌وره سویند خواردنی به باوک و باپیر قه‌ده‌غه کردووه، نه‌گه‌ر سویندتان خوارد سویند به خوا بخوّن یان بی‌ده‌نگ بن.

هه‌روه‌ها چه‌زه‌ت ﷺ له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموویت: ((مَنْ حَلَفَ بِمِلَّةٍ غَيْرِ الْإِسْلَامِ كَاذِبًا مُتَعَمِّدًا فَهُوَ كَمَا قَالَ))^(۲۳۳) واته هه‌ر که‌سیک سویند بخوات به میلله‌ت بی‌جگه له ئیسلام وه‌ک بلیّت نه‌گه‌ر نه‌وه وانه‌بی (گا‌ور) بم یاخود جوله‌که بم، نه‌وه نه‌و که‌سه چ شتیکی وتبیّت وایه.

هه‌روه‌ها له کتییی شهر‌عدا ده‌لیّت نه‌گه‌ر دروؤ بکات (گا‌ور) ده‌بیّت، به‌لام نه‌گه‌ر دروؤ نه‌کات (گا‌ور) نابیّت.

(۲۳۱) رواه مسلم

(۲۳۲) متفق علیه

۲۳۳ رواه الشیخان

تییینی:

ههروه‌ها سویندی به‌درۆ قه‌ده‌غه‌یه و به تاوانی مه‌زن داده‌نریت و به‌رای هه‌موو زانایان، به‌لام ئیمه‌ ئه‌ گهر وردبینه‌وه له‌م فه‌رمووده‌یه‌ی حه‌زرت ﷺ، ئه‌مه‌ کیفایه‌ته‌ بو ئه‌م باسه‌، وه‌ک ده‌فه‌رموویت: ((أَكْبَرُ الْكَبَائِرِ الشُّرْكُ بِاللَّهِ وَالْيَمِينُ الْغُمُوسُ))^(۲۳۴) واته‌: گه‌وره‌ترین تاوان هاوبه‌ش دانانه‌ بو خودا و سویندی مالۆیرانکه‌ر^(۲۳۵) به‌درۆ و به‌ (ناهه‌ق) بخورێ. چونکه‌ به‌راستی ئه‌و که‌سه‌ی سویندی به‌درۆ بخوات، واته‌ سویندخۆره‌ که‌ له‌ تاوان نوقم ئه‌بی یا له‌ناو ئاگری دۆزه‌خ نوقم ئه‌بی.

هه‌روه‌ها زۆر له‌ زانایان بریار و فتوایان پێ‌داوه و ده‌فه‌رموون: (اليمين الفاجرة حرام بل هي كبيرة اتفاقاً) واته‌ سویندی به‌درۆ (حه‌رامه‌) و قه‌ده‌غه‌یه و له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کانه‌ به‌ (اجماع)ی زانایان، چونکه‌ له‌ ریز و (جومله‌ی) تاوانه‌ گه‌وره‌کان ژماردراوه‌.

(اللهم أنا نعوذ بك من منكرات الأخلاق والأعمال السيئة والنفاق ونسألك العفو العافية في الدنيا والآخرة وصلى الله على سيدنا محمد وآله واصحابه أجمعين).

(۲۳۴) رواه الطبراني

(۲۳۵) قال في كتاب (الكبائر) الغموس هي التي يتعمد الكذب فيها سميت غموساً لأنها تغمس الحالف في الإثم وقيل تغمسه في النار.

به‌وانه‌ (كباشی زه‌مه‌بی) ل ۱۱۵ و، به‌وانه‌ كتیبی (الزواج عن اقرار الكبائر) دا‌نراوی به‌ریز شنیخ ابن هجر الهیتمی، به‌رگی دووم ل ۱۸۱

تاوانی بیست و شه‌شهم

سته‌م کردن (الظلم)

خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فهرمووئیت: ((وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ))^(۲۳۶) واته: بئی گومان بن که خودا ئه‌وه له‌یاد ناکات و بئی‌ئاگا نیه له کرده‌وه‌ی سته‌مکاران، به‌لکو خوا ئه‌وانه فهرامووش ناکات و دوايان ده‌خات بو ئه‌و رۆژه‌ی که له‌ترسان چاویان ده‌رده‌په‌ری و بئی‌بینا ده‌بن.

له‌ ئایه‌تیکی تردا ده‌فهرمووئیت: ((وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَمْسُكُمُ النَّارُ))^(۲۳۷) واته: په‌نا مه‌به‌نه به‌ر سته‌مکاران له‌وانه‌ی که سته‌م ده‌که‌ن بو ئه‌وه‌ی ئازاری ئه‌وان ئیوه نه‌گریته‌وه.

له‌ ئایه‌تیکی تردا ده‌فهرمووئیت: ((مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ))^(۲۳۸) واته: بو سته‌مکاران له‌ رۆژی دوایدا تکاکاریان نی‌یه که تکایان بو بکات لای خوا.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له‌ فهرمووده‌یه‌کی (قودسیدا) له‌سه‌ر زوبانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمووئیت: ((يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا))^(۲۳۹) وات: ئه‌ی به‌نده‌کانم، من سته‌م کردنم له‌ سه‌ر خووم قه‌ده‌غه کردوو و له‌سه‌ر ئیوه‌ش قه‌ده‌غه‌م کردوو، سته‌م مه‌که‌ن له‌ یه‌کتر.

(۲۳۶) سوره‌تی ابراهیم نایه‌تی ۴۲

(۲۳۷) سوره‌تی هود نایه‌تی ۱۱۲

(۲۳۸) سوره‌تی غافر نایه‌تی ۱۸

(۲۳۹) رواه مسلم والترمذی

بَيِّنْهُ مَبْرِيشٌ ﷺ ده فهرمووئیت: ((اَتَّقُوا الظُّلْمَ فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۲۴۰) واته: خوٲان بپاريزن له ستهم کردن، چونکه بهراستی ستهم تاریکی روژی دوايييه.

له فهرموودهيه کی ترده ده فهرمووئیت: ((اَتَذَرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟ قَالُوا الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. فَقَالَ: إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ)) واته: هزرهت ﷺ به هاوړی یانی فهرموو: ثایا ئیوه ده زانن بی پاره و سامان یانی (مفلس) کی یه؟ فهرموویان بی پاره و سامان له ناو ئیمه دا یه کی که پاره و مالی نه بیٲ. هزرهت ﷺ له وه لاما فهرمووی: بی پاره و سامان له نومه تی من نهو که سه یه که له روژی قیامه تدا له کاتی (مه حاسه به دا) سه وایی نویژ و روژو و زه کاتی بو (حیساب) ده کهن..

له کوٲایی فهرمووده که دا ده فهرمووئیت: ((وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ عِرْضَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فُتِنَ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَ مَا عَلَيْهِ أَخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطَرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ))^(۲۴۱) واته: که ته ماشای نامه ی کرده وه ی خراپی ده کهن، له لایه ک له خه لکی داوه و له لایه کی دی جنیوی داوه و بوختانی به وه وه کرده و مالی نهوی خواردووه و خوینی نه و نهوی به نار هوا رشتووه، ئنجا لهم کاته دا خیر و چاکه و پاداشی نهو (زالمه) ده دریٲه (مه زلوومه که)، ئنجا نه گهر کرده وه باشه کانی ته واو بوو، مافی ستهم لی کراوه کانی ههر له سهر مابوو، نه وه تاوان و کرده وه خراپه کانی نهو ستهم لی کراوه نه دریٲه ده ست (زالمه) که له جیاتی وان سزا و نازاریکی توند ده دری و فری ی ده دریٲه ناو ناگری دوزه خ به مال ویرانی و خه جالته مه ند و (موفلیس)، واته به ده ست والایی ده مینیٲه وه.

(۲۴۰) رواه احمد والبيهقي

۲۴۱ رواه مسلم

(تیبینی)

ههروه‌ها (برا موسلمانان ئیمان داره‌کان)، ئەوا به به‌لگه‌ی ئایه‌ت و
فهرمووده‌ی پیغه‌مبەر ﷺ بۆمان پروون بۆوه که سته‌م کردن قه‌ده‌غه‌کراوه‌ له
ئاینی ئیسلامدا، چونکه سته‌م کردن له پ‌یز و (جومله‌)ی تاوانه‌ گه‌وره‌کان
ژماردراوه‌ و به‌پای هه‌موو زانا‌کان، ئنجا سته‌م کردن جو‌ری زۆره‌. هه‌روه‌ها
پ‌یویسته‌ خو‌مان دوور بگرین له هه‌موو جو‌ره‌کانیه‌وه‌، به‌پاستی سته‌م(قلم)
کردن لادانه‌ له ئاینی ئیسلامه‌تی و لادانه‌ له پاستی و (عه‌داله‌) و لادانه‌ له
سنووری یاسای خ‌وای گه‌وره‌. داواکارم له‌خ‌وای مه‌زن بمان پار‌یزی له‌م تاوانه‌
زله‌، (ئامین) خ‌وایه‌ به‌ میهره‌بانی خ‌ۆت گیرای بکه‌یت.

(حفظنا الله من شرور الظالمين وحمانا من مكائد الكافرين وأن تجعلنا من عباد

الصالحين)

تاوانی بیست و هفتم

سهرانه و باج (المکاس)

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرمووئیت: ((إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ))^(۲۴۲) واته: ریځه ی لومه له سهر نه وانه یه که ستهم له ئاده میزاد ده کهن و زیاده پړوی دی ده کهن له زه ویدا به نارپه واه، نه وه نه وانه له دواړو ژدا سزا و نازاریکی توند ده چیژن. هه روه ها پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرمووئیت: ((لَا يَدْخُلُ صَاحِبُ مَكْسٍ الْجَنَّةَ))^(۲۴۳) واته: نه وه که سه ی سهرانه و باج ده ستینی له خه لک ناچیته به هه شت.

له فهرمووده یی کی تر دا حه زره ت ﷺ ده فهرمووئیت: ((تَفْتَحُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ نِصْفَ اللَّيْلِ فَيَنَادِي مُنَادٍ: هَلْ مِنْ دَاعٍ فَيَسْتَجَابُ لَهُ)) واته: ده ر گای به زه یی خوا هه ی موو نیوه شه ویک ده کریته وه، بانگ ده کریت کی نزا ده کات هه تا لی یی گیرا بکریت. ((هَلْ مِنْ سَائِلٍ فَيُعْطَى، هَلْ مِنْ مَكْرُوبٍ فَيُفْرَجَ عَنْهُ)) واته: ئایا ئایا کی ناخو شی و نارپه حه تی هه یه تا له سه ری لابه م. ((فَلَا يَبْقَى مُسْلِمٌ يَدْعُو بِدَعْوَةٍ إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ، إِلَّا الزَّانِيَةَ تَسْمَى بِفَرْجِهَا أَوْ عَشَارًا))^(۲۴۴) واته: هیچ موسلمانیک نامینیت تکا و نزا بکات و خوا وه لایمی نه داته وه، تهنه ا نه وه نه بییت که داوین پیسی کردووه، یا نه وه که سه نه بیی که ۱/۱۰ ده سینیت یا وه ری ده گری، خوا له وانه خو ش نابیت. (مه گهر په شیمان بینه وه).

(۲۴۲) سورمتی الشوری نایه تی ۴۲

(۲۴۳) رواه ابوداود

(۲۴۴) رواه احمد والطبرانی

باسيک:

ههروه‌ها به‌راستی مروّقی باج وەر گر سته‌م کەر و تاوانبارە له‌بەر ئەوه‌ی یارمه‌تی سته‌مکار ده‌دات به‌ناوه‌ی مالی خه‌لک ده‌خوات. هه‌ر له‌بەر ئەو هۆیه‌یه‌ چه‌زهره‌ت ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((باج وەر گر ناچیت به‌هه‌شت))، هه‌روه‌ها له‌ (عوسمانی کوری عاسه‌وه‌) (خوا لی‌ی رازی بی‌ت) ده‌گیریت‌ه‌وه‌ ده‌لیت: گویم له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: (حالی) داود پیغه‌مبه‌ر (سلاوی خوی لی‌ی) وابوو کاتیکی وای ته‌رخان ک‌ردبوو (مال) و مناله‌کانی خویی هه‌لده‌سانده‌وه‌ بو‌ خواپه‌رستی و ده‌یفه‌رموو: ((یا آل داود، قوموا فصلوا، فإن هذه الساعة يستجيب الله فيها إلا لساحر أو عشار))^(٢٤٥) واته: ئە‌ی (ئالی) داوود، هه‌لسن بو‌ خواپه‌ستی و نوێژکردن، چونکه‌ خوا کاتیکی وای داناوه‌ تکا و نزای لی‌ گیرا ئە‌بی‌ت، مه‌ گه‌ر له‌ جادوکه‌ر نه‌بی‌ت و ئە‌و که‌سه‌ی له‌ (١/١٠) ده‌یه‌ک وەرده‌ گریت به‌ ناوه‌وا.

تیبینی:

به‌راستی سه‌رانه و باج قه‌ده‌غه‌یه به‌پای هه‌موو زانایان، ئە‌و که‌سه‌ی ئە‌م کاره‌ی پی‌ (حه‌لال) بی‌ت ئە‌وه پی‌ کافر ده‌بی‌ت، یاخود بلی‌ت ئە‌وه مافی پاشایه له‌لای وابی‌ ئە‌م باج دانه مافیکی شه‌رعی‌یه. له‌ کتییی (الزواج) دا شیخ ئیبنو چه‌هه‌ر ده‌لیت: (عزالدين عبدالسلام) زانای به‌ناوبانگ فه‌رموو‌یه‌تی: قه‌ده‌غه‌یه ئە‌و که‌سه‌ی نووسینه‌وه‌ و بیرکاری (الحساب) بزانی‌ت، یارمه‌تی سته‌مکاران بدات، واته ئیشی (باج) دان، ئە‌وا خوا و پیغه‌مبه‌ر نه‌فه‌رتیان ک‌ردوو‌ه له‌و جو‌ره که‌سانه.^(٢٤٦)

(فَسأَلَ اللَّهُ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ إِنَّهُ جَوَادٌ كَرِيمٌ).

(٢٤٥) رواه احمد

(٢٤٦) به‌وانه کتییی (الزواج) دانانی الشیخ ابن حجر الهیتمی، به‌رگی یه‌کم ل ١٨١

تاوانی بیست و هه شتم

خواردنی شتی حه رام (اکل الحرام)

خوای گه وره له قورئاندا ده فره مووئیت: ((وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ))^(۲۴۷) واته: مالی یه کتر مه خوڼ به نیوان یه کتریدا و به شیوه یه کی نارهوا. عه بدولای کوری ئیمامی عه باس له ته فسیری ئهم ئایه ته دا ده فره مووئیت: به سوئند خواردنی درؤ مالی یه کتری مه خوڼ و مالی خه لکی به سته م و نارهوا دا گیر مه که ن و ده فره مووئیت: سامان و مال خواردنی نارهوا به دوو شیوه ده بیئت، یه کیکیان به شیوه ی سته م کردن و دا گیر کردن و (خیانهت) و دزی و دووه میان به شیوه ی یاری و فروفیل وه ک قوما ر کردن و شتی تر.

هه روه ها پیغه مبه ریش ﷺ ده فره مووئیت: ((إِنْ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ الْغَيْرِ بِغَيْرِ الْحَقِّ، فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۲۴۸) واته: هه ندی که س مال و سامانی خه لکی ده ستکاری ده که ن و (خه رچی) ده که ن به نارهوا و سته م و خوړایی، نه و جوړه که سانه ناگری دۆزه خ جیگایان ده بی له پوژی دوا یی دا نه گه ر واز نه هیئن لهم کرده وانه.

له نه بوهوره یه روه (خوا لی یی رازی بیئت) ده گیر پته وه و ده لیئت: ((ذَكَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَعْبَرُ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبُّ يَا رَبُّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ فَأَلَّى يُسْتَجَابُ لَهُ))^(۲۴۹) واته: پیغه مبه ریش ﷺ باسی پیاویکمان بو ده کات که ریواره وه ک (ریواره ی حه ج و غه زا) مووه کانی سه ری گرژ بووه و په نگی توژاوی و خو لاوی

(۲۴۷) سوره ی البقره نایه تی ۱۸۸

(۲۴۸) رواه البخاري

(۲۴۹) رواه مسلم

بووه، ههردوو دهستهکانی بهرز دهکاتهوه بو ئاسمان و دهلیت: پهروهرد گارم پهروهرد گارم.. له گهل ئهوهشدا خواردنه کهی حهرامه و خواردنه وه کهی (حهرامه) و جل و بهر گه کهی (حهرامه) و به (حهرامی) بهخیو کراوه. باشه ئهوانه چوون نزا و تکیان گیرا دهبیّت؟

ههروهها (ئهنهسی کورپی مالیک) (خوایی رازی بیّت) دهلیت: گوتم به حهزرت ﷺ: ((یا رسول الله أدع الله أن يجعلني مستجاب الدعوة. فقال صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" يا أنس، اطلب كسبك تجب دعوتك، فإن الرجل ليرفع اللقمة من الحرام إلى فمه فلا يستجاب له دعوة أربعين يوماً))^(۲۵۰) واته: ئهی پیغه مبهری خوا، نزام بو بکه له خودا نزام گیرا بکات، واته له ریزی ئهوانه دا دامینی که تکا و نزیان گیرا دهبیّت. پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: ئهی ئهنهس، ئیش و کاریکی رهوا و حهلال بکه، خوا نزا گیرا دهکات، بهراستی ئه گهر پیاویک یه ک پاروو نانی حهرام بو دهمی بهرز بکاتهوه، خودا هیچ تکا و نزایه کی گیرا ناکات ههتا چل رۆژ.

سه رنجیک:

ههروهها خواردنی شتی (حهرام) له ریز و (جوملهی) تاوانه گهوره کان ژماردراوه بهرای زاناکان، چونکه حهزرت ﷺ له فهرموودهیه کدا دهستنیشانی کردوو و ده فهرموویّت: ((لا يدخل الجنة جسد غُذي بالحرام))^(۲۵۱) واته له شیک به خواردنی حهرام گه شهی کردبی ناچیت بههشتهوه.

ئنجاشیخ ئیبنو حههر له (الزواجر) دا دهلیت: به گویرهی فهرموودهی خوا و پیغه مبهر ﷺ، خواردنی حهرام له گوناوه مهزنه کانه، جا خواردنی شتی

(۲۵۰) رواه الطبرانی . ههروهها له ههندی پیاویته وا دهردمکهوی ئهوهی داواي (دوعا) و نزای کردوه له حهزرت ﷺ سه عدی کوبی وه قاص بووه (خوایی رازی بیّت). بهوانه کتیبی (الکباش) ل ۱۱۵.

(۲۵۱) رواه الترمذي

(حه‌رام) جوړی زوره و زور شت ده گریته‌وه، وه‌ک سه‌رانه و خیانه‌ت و دزي‌کردن و سوو‌خواردن و مالی هه‌تیو و شایه‌دی به‌درؤ و بوختان و داگیر‌کردنی مال و سامانی خه‌لکی به‌ستم و به‌رتیل خواردن و فیل کردن له کیشه و ته‌رازوودا و نه‌وه‌ی جادو و (نوشته) ^(۲۵۲) ده‌کا و نه‌وه‌ی قومار و نه‌وه‌ی کری‌ی داوین پیسی وهرده‌گری و...هتد. نه‌وانه هه‌مووی خواردنی مالی خه‌لکه به‌ستم ده‌ژمیردریت له شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا دروست نی‌یه.

(فَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ لِمَا يُحِبُّ وَيَرْضَى إِنَّهُ جَوَادٌ كَرِيمٌ رَّؤُوفٌ

رحیم).

(۲۵۲) به‌لام ئه‌گه‌ر نوشته‌یه‌ک بۆ پرمزبوونی خوا بیکه‌ی، واته (الله) و (دوعا) و نژای چاک‌ی ئی بنووسی‌هه، ئه‌م دروسته‌ نوشته‌کردن به‌ نایه‌تی قورئان، هه‌روه‌ما ئه‌نم‌س (پرمزای خوای لی‌بێن) ده‌لێت: ((رخص رسول الله ﷺ فِي الرَّقِيَّةِ مِنَ الْعَيْنِ وَالْحَمَةِ وَالنَّمْلَةِ)) متفق علیه. واته: حمزه‌ت ﷺ پێگای داوین بۆ (دوعای) نوشته‌کردن وه‌ک چا‌وزار و دم به‌ستی دوویشک و مار و مۆر و جان‌مۆری ژمه‌راوی.

تاوانی بیست و نۆیم

خۆکوشتن (الانتحار)

خوای گهوره له قورئاندا دهفرمووئیت: ((وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ)) واته: خۆتان مه کوژن، ههندیکتان با ههندیکتان نه کوژئ، چونکه له پاش هاوبهشی بۆ خودا دانان کوشتنی مرووف له ههموو گوناوه کان ناله بارتره.. ((إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا)) واته: بهراستی خودا بهرامبهه ئیوه به بهزهیی و میهره بانه، ((وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُذْوًا وَظُلْمًا)) واته: ههركهسێ کاری وابكات كه خوا قهدهغه ی کردووه، دهبیته دژایه تی و ستهم کردن له خهلك، ((فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا))^(۲۵۳) واته: لهمهولا دهیانخهینه ناو ئاگرهوه، ئه مهش لهلای خوا ئاسانه.

ههروهها پیغه مبه ریش ﷺ دهفرمووئیت: ((مَنْ تَرَدَّى -أَسْقَطَ نَفْسَهُ- مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَتَرَدَّى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا)) واته: ئه و كهسه ی به ئه نهقهست خۆی له چیا یه ك فری ده دات به مه بهستی خۆکوشتن، ئه و كهسه هه تاهه تایه له ناو ئاگری دۆزهخ دا هه ر ده كه ویته خواره وه، ((وَمَنْ شَرِبَ سُمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا)) واته: ههركهسیك ژههر بخواته وه و خۆی پی بكوژیت، ئه و ئه و كهسه له ئاگری دۆزهخدا هه تاهه تایه ده مینیته وه و به و ژههره سزا ده درئ، ((وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَتَوَجَّأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا))^(۲۵۴) واته: ههركهسێ به ئامیریکێ تیژ یا به ئاسنیک خۆی بكوژئ، ئه و

(۲۵۳) سورمتهی النساء ئایهتی ۳۰.

(۲۵۴) رواه البخاري ومسلم

بهو ئامیره‌ی دهستی هه‌تا هه‌تایه له له‌شی خو‌ی پی ده‌دات له‌ناو ئاگری
دۆزه‌خدا و ههر له دۆزه‌خیشدا ده‌مینێته‌وه.

سه‌رنجێك:

ئه‌ی خو‌ینده‌واری هیزا و خو‌شه‌ویست، ئاگادار به‌ له‌م فه‌رمووده‌ی رابردوو
تۆزێك پاش و پێش هه‌یه، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا كار له‌ مانای فه‌رمووده‌كه‌ ناكات.
هه‌روه‌ها له‌ فه‌رمووده‌یه‌كی راسته‌وه‌ وه‌رگیراوه، هه‌روه‌ك ده‌فه‌رموویت: ((عَنْ
الرَّجُلِ الَّذِي أَلْتَهُ جِرَاحٌ فَاسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ فَقُتِلَ بِذُبَابٍ سَفِيهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ))^(٢٥٥) واته: پیاویك له‌ جه‌نگێكدا و له‌سه‌رده‌می
پێغه‌مبه‌ر ﷺ بریندار ده‌بی و (سه‌برو) ئارامی نامینیت، په‌له‌ ده‌كا بو‌ مردن
به‌نووكی شیره‌كه‌ی خو‌ی ده‌كوژی، كه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌مه‌ی زانی ووتی: ئه‌وه
بو‌ ناو ئاگره‌.. ئه‌م پیاوه‌ش ناوی (قزمان) بووه، هه‌روه‌كو له‌ (اصابه‌)ی شیخ (ابن
حجر) دا^(٢٥٦) و ده‌فه‌رموویت.

تییینی:

هه‌روه‌ها بی‌ گومان خو‌كوشتن تاوانیكی زۆر گه‌وره‌یه‌ و له‌ریز و (جومله‌)ی
تاوانه‌ گه‌وره‌كان ژماردراوه‌ به‌پرای هه‌موو زاناكان به‌ به‌لگه‌ی ئایه‌ت و
فه‌رمووده‌كاني پێغه‌مبه‌ر ﷺ. ئنجا شیخ ئیبنو‌حه‌جهر له‌ (زواج‌)دا ده‌فه‌رموویت:
پروون و ئاشكرایه‌ كه‌ خو‌كوشتن له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌كانه‌ و هه‌یج كه‌سیك‌م نه‌دیوه
به‌ره‌نگاری ببیت و بلیت تاوانیكی گه‌وره‌ نی‌یه‌.^(٢٥٧)
(فَسْأَلَ اللَّهُ أَنْ يُلْهِمَنَا رَشْدَنَا وَأَنْ يُعِدَّنَا مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا إِنَّهُ جَوَادٌ
كَرِيمٌ غَفُورٌ رَحِيمٌ).

(٢٥٥) رِوَاةُ الْبُخَارِيِّ.

(٢٥٦) بَرْوَانَةُ كَتَبَتِي (الإصابة في تميز الصحابة) دائراوی شیخ ابن حجر العسقلانی، به‌رگی سنی‌هم، ٢٣٥٢

(٢٥٧) بَرْوَانَةُ (الزواج عن اقتراف الكبائر) دائراوی شیخ ابن حجر الهیتمی، ل ٩٦ ج ٢

تاوانی سی یهم

درۆکردن (الكذب)

خوای گه وره له قورئاندا ده فەرمووئیت: ((فَتَجْعَلُ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ))^(۲۵۸) واته: ئاگادار بن ده گێڕین نه فره تی خودا له سه ر درۆزان. له ئایه تیکی تردا ده فەرمووئیت: ((قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ^(۲۵۹) - أي الكاذبون)) واته: خودا بیانکوژی یا بکوژرین ئه و درۆزانه. له ئایه تیکی تردا خوای گه وره ده فەرمووئیت: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ))^(۲۶۰) واته: به راستی خودا ڕیگای راست به ئاده میزادی زۆر درۆزون نیشان نادات.

هه روه ها پێغه مبه ریش ﷺ ده فەرمووئیت: ((عَلَيْكُمْ بِالصُّدْقِ فَإِنَّ الصُّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصُّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا)) واته: راستکو بن و راستگوویی به پێویست بزانی، چونکه راست گوویی به ره و کرده وهی باشتان ده بات و کرده وهی باشیش به ره و به هه شتتان ده بات، ئه گه ر مروف راستی ووت و به رده وام بوو له سه ر راسته که ی، خوا به راستگوویی داده نیئ. ((وَأَيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا))^(۲۶۱) ئیوه خو تان دوور بخه نه وه له درۆ کردن، چونکه درۆ به ره و کرده وهی خراپتان ده بات، کرده وهی خراپیش ئاگری دۆزه ختان بو

(۲۵۸) سورمهی ال عمران ئایه تی ۶۱

(۲۵۹) سورمهی الذاریات ئایه تی ۱۰

(۲۶۰) سورمهی غافر ئایه تی ۲۸

(۲۶۱) رواه البخاري ومسلم عن ابن مسعود ؓ

مسو گهر ده کات، نه گهر مروؤف درؤی کرد و بهردهوام بوو لهسه درؤکهی، نهوا بئ گومان خودا به درؤزنی داده نئیت.

ههروهها چه زهت ﷺ له فهرمووده یئکی تردا ده فهرمووئیت: ((آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ وَإِذَا صَلَّى وَصَامَ وَزَعَمَ أَنَّهُ مُسْلِمٌ، إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أَؤْتِمِنَ خَانَ))^(۲۶۲) واته: نيشانهی ناپاکان و دووروان سئ شته، نه گهریش نوئزئی کرد و پوؤزووی گرت و وا گومان نهبا موسلماننه، نه گهر قسهی کرد به درؤ بیكات، نه گهر به لئنيك بدات و بیشکينئیت، نه گهر راسپاردهيان له لا دانا خيانهت بکات.

له فهرمووده یه کی تردا پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووئیت: ((إِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ مَجَانِبَةٌ لِلْإِيمَانِ))^(۲۶۳)

واته: ئیوه خوئان دوور بخهنه وه له درؤکردن، چونکه درؤکردن له گهل باوه پری و (ئیمان) لئک دوورن.

تیبینی:

درؤکردن دهرديکی زور گهویه ره، چونکه درؤکردن زیانی (دین) و دونیای تئدایه بهراستی سه رچاوهی هه موو گوناھیکه، هه ره له بهر نه م هوئانه ئاینی ئیسلام نه م تاوانه ی له ریز و (جوملهی) تاوانه مه زنه کان داناوه به بیروپرای گهلئک له زانایان، ههروهها نه وهنده به سه بو ئینسانی درؤزن که خوا ی گه و ره له قورئانی پیروژدا نه فرهت و له عنه تی کردوو له ئینسانی درؤزن و چه زه تیش ﷺ مروؤفی درؤزنی به نيشانهی (منافق) داناوه.

(جنبنا الله من الکذب والکذابين وحشرنا الله في زمرة الصديقين وأوليائه المقربين الذين لا خوف عليهم ولا هم يحزنون) امین.

(۲۶۲) رواه البخاري ومسلم

(۲۶۳) رواه احمد

تاوانی سی و یه گهم

دادوه‌ری خه‌راپ (القاضي السوء)

خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فه‌رموویت: ((وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ))^(۲۶۴) واته: هه‌ر که‌سیک حوکم به‌وه نه‌کات که خوا ناردوو‌یه‌تی و ره‌وانه‌ی کردوو، نه‌وه بی‌گومان له ریزی بی‌باوه‌پانه، چونکه نه‌وان که‌سان به کرده‌وی نابار و بی‌روباوه‌ری خو‌یان رازین.

هه‌روه‌ها له هه‌مان سوره‌تا ده‌فه‌رموویت: ((وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ))^(۲۶۵) واته: هه‌ر که‌سیک حوکم نه‌کا به‌وه‌ی خوا ره‌وانه‌ی کردوو، نه‌واره‌وه، نه‌میش چ‌یه که قورئانه بی‌گومان، نه‌مانه له سته‌مکاران ده‌ژمیردرین.

هه‌روه‌ها له ئایه‌تیکی تردا له هه‌مان سوره‌تا ده‌فه‌رموویت: ((وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ))^(۲۶۶) واته: هه‌ر که‌سیک حوکم نه‌کا به‌وه‌ی که خوا ناردوو‌یه‌تیه خواره‌وه، نه‌وه به (فاسقیکی) تۆخ نه‌ناسرین، واته به که‌سانێ که ده‌رچوونه له فه‌رمانی خوای گه‌وره.

((عن طلعة بن عبد الله رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم، أنه قال: لا يقبل الله صلاة امام حكم بغير ما أنزل الله))^(۲۶۷) واته: ده‌گیریت‌ه‌وه (ته‌لحه‌ی کو‌ری عوبیدولا) (خوا ل‌ی رازی بی‌ت) له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه و آله ده‌فه‌رموویت: خوای

(۲۶۴) سوره‌تی المائده نایه‌تی ۴۴

(۲۶۵) سوره‌تی المائده نایه‌تی ۴۵

(۲۶۶) سوره‌تی المائده نایه‌تی ۴۷

(۲۶۷) رواه الحاكم

گه‌وره نویژی (ئیمامیک) که (حوکم) بکات به (غیر) نازل کراوی خوا گیرا ناکات.

هه‌روه‌ها له فه‌رمووده‌یه‌کی ترده ئیبنو بوره‌یده له باوکیه‌وه ده‌گیریت‌ه‌وه (خوا لی‌ی رازی بیت) نه‌ویش له‌حه‌زرت‌ه‌وه ﷺ که ده‌فه‌رموویت: ((القضاة ثلاثة، واحد في الجنة وأثنان في النار. فأما الذي في الجنة فرجل عرف الحق ف قضى به ورجل عرف الحق فجار في الحكم فهو في النار ورجل قضى للناس على جهل فهو في النار - وفي رواية - قالوا فما ذنب الذي يجهل؟ قال: ذنبه أن لا يكون قاضياً حتى يعلم))^(۲۶۸).
واته: سێ جوړه قازی هه‌یه، یه‌کیک له‌مانه به‌هه‌شتی‌یه و دوانیش (جه‌هه‌نمین) واته دۆزه‌خین. یه‌که‌میان که به‌هه‌شتی‌یه و مروّقیکی دانا و زانایه و هه‌ق په‌رسته و شاره‌زای ئاینی‌یه راستی به‌کار نه‌هینی بو کاروباری موسلمانان به هه‌ق و راستی (حوکم) ده‌کات، دوانه‌که‌ی تریش یه‌کیکیان مروّقیکه شاره‌زای راستی‌یه به‌لام له راستی لاده‌دات و فرمانی پێناکات و به‌گوئی هه‌واو ئاره‌زووی خوئی ده‌کات و جیاوازی نه‌خاته نیوان موسلمانانه‌وه، نه‌مه‌ش دۆزه‌خی‌یه، نه‌وه‌ی تریشیان مروّقیکه به‌نه‌زانی و نه‌فامی (حوکم) ده‌کات، هه‌ق و مافی موسلمانان نه‌فه‌وتینی. نه‌میش هه‌ر دۆزه‌خی‌یه.. له‌گیرانه‌وه‌ییکی ترده (عه‌رزی) پیغه‌مبه‌ریان کرد بو نه‌مه تاوانی چي‌یه نه‌وه‌ی حوکم ده‌کات به‌نه‌زانی؟ چه‌زرت له‌وه‌لامدا فه‌رمووی: تاوانی نه‌و که‌سه نه‌مه‌یه پیویسته نه‌بیت به‌قازی تا باش شاره‌زا نه‌بیت.

((عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: مَنْ طَلَبَ قَضَاءَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى يَنَالَهُ ثُمَّ غَلَبَ عَذْلُهُ جَوْرَهُ فَلَهُ الْجَنَّةُ وَمَنْ غَلَبَ جَوْرُهُ عَذْلَهُ فَلَهُ النَّارُ))^(۲۶۹) واته: له‌نه‌بوه‌ره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی‌بیت، ده‌گیریت‌ه‌وه له

(۲۶۸) رواه ابوداود والترمذي .. بيوانه (الكباش) ل ۱۲۵ چاپی مصر، دانه‌راوی (الإمام الحافظ محمد بن احمد عثمان الذهبي).

(۲۶۹) رواه ابوداود

پیغمبره وه ﷺ ده فهرموویت: ههر کهسیک تییکووشی و ههول بدات بو ئه وهی بیته قازی موسلمانان بهو مهرجهی که داد و راستی زال بیی بهسهر جهو و (ظلم) یا واته سته میا، ئهوا خوا بهههشتی ئه داتی و ههر کهسیکیش ئه گهر ستهم و جهوری زال بییت بهسهر داد و راستی دا ئهوا ئه خریته ناو ئاگری دۆزه خه وه. (خوا په نامان بییت به گهره یی خوئی) ثامین.

ئاگاداریک:

ئهم تاوانهش له پز و (جوملهی) تاوانه گهره کان ژمار دراوه به پرای زاناکان، چونکه ههر دادوهر و قازی که به پیچه وانهی شهرعه وه (حوکم) بکا و ئهم (ثایهت) و فهرموودانه ئه یگریته وه، ههر وه ها روڤ و ئاشکرایه خوا ی گهره له گهل (قاجی) واته دادوهر دایه ئه و دادوهری به داد و یه کسان ی به کاره که ی هه لسی و ستهم نه کات. به لام ئه گهر لای دا له راستی و عه دالهت و دهستی دایه جیاوازی بینی موسلمانان ئهوا خوا ی گهره دهستی لی بهر ئه دا و رووی لی وهر ئه گیر ی و شهیتانیش باوهشی بو ئه کاته وه. ههر وه ک پیغمبره وه ﷺ دهست نیشانی کردوه به فهرمووده ییک له فهرمووده کانی خوئی و ده فهرموویت: ((إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْقَاضِي مَا لَمْ يَجْزُ فَإِذَا جَارَ تَخَلَّى عَنْهُ وَلَزِمَهُ الشَّيْطَانُ))^(۲۷۰) واته: به راستی خوا ی گهره له گهل دادوهر دایه هه تا دوور بییت له بی شهرعی و ناره وایی، به لام ئه گهر دهستی کرد به ناره وایی کردن، ئنجا خوا دهست بهردار ئه بی لی و شهیتان باوهشی بو ئه گریته وه.

(فسال الله العفو العافية والتوفيق لما يحب ويرضى إنه جواد كريم)

(۲۷۰) رواه الترمذي وابن ماجه

تاوانی سی و دووهم

به‌رتیل وهرگرتن (اخذ الرشوة)

خوای گه‌وره ده‌فهرمووئیت: ((وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذُلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ))^(۲۷۱) واته: مالی یه‌کتری مه‌خوئن له‌ناو خوٚتانا به‌ناپه‌وا و به‌به‌رتیلی بدهن به‌فهرمان داران بوٚ نه‌وه‌ی به‌شیک له‌مالی خه‌لک بخوئن به‌گونه‌ا و ئیو‌هش نه‌زانن.

له‌نه‌بوهوره‌یره‌وه (په‌زای خوای لی‌بیٚت) ده‌گی‌رنه‌وه و ده‌لیٚت: حه‌زرت ﷺ ده‌فهرمووئیت: ((لَعَنَ اللَّهُ الرَّاشِيَ وَالْمُرْتَشِيَ فِي الْحُكْمِ))^(۲۷۲) واته: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمووئیت: خوای گه‌وره نه‌فرینی کردووه له‌و جوٚره که‌سانه که (به‌رتیل) ده‌دهن و وهرده‌گرن له‌دادگا و ده‌وائیردا به‌ناپه‌وا. (قال العلماء فالراشي هو الذي يعطي الرشوة والمرتشي هو الذي يأخذ الرشوة) واته زانایان فهرموویانه (راشی) نه‌وه‌یه که به‌رتیله‌که وه یا دیاری‌یه‌که ده‌بات و (مرتشی) نه‌وه‌یه که وه‌ری نه‌گری.

له‌فهرمووده‌یه‌کی تردا حه‌زرت ﷺ ده‌فهرمووئیت: ((إِنْ لَعَنَ اللَّهُ عَلَى الرَّاشِيَ أَيْضًا وَهُوَ السَّاعِي بَيْنَهُمَا))^(۲۷۳) واته له‌و که‌سه‌ش نه‌فره‌تی کردووه که رابه‌ری‌ی به‌رتیل ده‌کات له‌ناوه‌نیانا و ده‌که‌وئته ناوه‌ندیان بوٚ ری‌کخستنیان. باسیک:

((عن أبي أمامة الباهلي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من شفع لرجل شفاعاً فأهدى له عليها هدية، فقد أتى باباً كبيراً من أبواب الرِّبَا))^(۲۷۴)

(۲۷۱) سوره‌ی البقره نایه‌تی ۱۸۸

(۲۷۲) رواه الترمذي والحاكم وابن حبان في صحيحه

(۲۷۳) أخرجه ابوداود والترمذي واحمد وقال حسن صحيح.

ده گيرنه وه له ئه بو ئومامه ی باهليه وه (رهزای خوای لی بییت) نه لیت:
 پیغه مبه ر ﷺ ده فره موویت: هه ر که سی تکا بکات بو مروؤفیک به تکاییکی وا به
 بهرتیل دیاری بو کار به ده ست ببات و هه ق بکات به ناهه ق، به راستی ئه مه
 هه لساوه به تاوانیکی مه زن و ده ر گاییکی کرده ته وه له ده ر گاکانی (سوو).
 (خوای گه وه ره په نامان بییت).

سهرنجیک:

هه روه ها به راستی بی گومان بهرتیل ده ر و بهرتیل خوړ تاوانبار نه بن، ئه گه ر
 ده ست له م کاره نا په سنده هه ل نه گرن و په شیمان نه بنه وه، به به ر نه فرینی خوا
 و پیغه مبه ر ﷺ ده که ون. چونکه له ریز و جومله ی تاوانه گه وه ره کانه بهرتیل
 وه ر گرتن و بهرتیل دان به رای زاناکان. هه روه ها بهرتیل دان قه ده غه یه و
 حه رامه بو ئه و که سه ی که هه ق بکا به ناهه ق یا ناهه ق بکا به هه ق، ئنجا به م
 شیوه یه (حه رامه) دیاری و بهرتیل بو هه رسیکیان (راسی) واته که بهرتیله که
 ده با و (مرتشی) واته وه ری ده گریت و (ساعی) واته هاتووچو ده کات له به ینیانا
 بو ریکخستنیان، چونکه نه فرینه که ی حه زره ت ﷺ به توندی هه رسیکیان
 ئه گریته وه (خوا په نامان بییت).

هه روه ها دیاری و بهرتیل بو قازی و حاکم واته داد گه ر به هیه چ جوړیک
 دروست نیه، چونکه پیشه وای (الذهبی) ده فره مووی: (أما الحاکم والقاضي
 فالرشوة علیه حرام). به لām ئه گه ر مه به س له دیاری و بهرتیل ده ر ئه وه بی که
 بگا به حه ق و مافی خو ی وه یا لابر دنی سته میک، ئه مه لای هه ندی زانیان به
 به ر نه فرینه که ی حه زره ت ﷺ ناکه وی. (٢٧٥)

(فسال الله العفو والعافیه من کل بلاء ومکروه)

(٢٧٤) یواه ابوداود.

(٢٧٥) بهوانه کتبی (الکبائر) لاپه ره ١٤٩ دانراوی پیشه وای بهریز (الذهبی)

تاوانی سی و سایه م

ئەو ژنانەى وینەى خویان وەك پیاوان لی دەكەن
و ئەو پیاوانەى وینەى خویان وەك ژنان لی دەكەن
(تشبه النساء بالرجال وتشبه الرجال بالنساء)

ههروهه ئیمامی بوخاری (خوا لیی رازی بیئت) ده گیریتیه وه له (صەحیحا) وهك ده فەرموویت: ((عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ))^(۲۷۶) له ئینبوعه باسه وه (رهزای خوای لی بیئت) ئەلیت: پیغه مبه رﷺ نه فرینی کردووه لهو پیاوانه ی که خویان ئەکەن به ژن، واتە جل و بهرگی ژنان له بهر ئەکەن، یا خویان ئەرازی نه وه وهك ئافره تان له دەنگ و وینە، ههروهه نه فرینی کردووه لهو ژنه ی که خوی ئەباتە سه ر وینە ی پیاوانه وه.

له فەرمووده یه کی تر دا ئەبی هورهیره (رهزای خوای لی بیئت) ده لیت: ((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَةَ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ))^(۲۷۷) واتە: پیغه مبه رﷺ نه فرینی کردووه لهو پیاوه که بهرگی ژنانه له بهر ده کا و ههروهه لهو ئافره تهش نه فرینی کردووه که بهرگی پیاوان له بهر ده کات.

ههروهه ها چه زه رت ﷺ له فەرمووده ییکی دل ته زین ده فەرموویت: ((صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا: قَوْمٌ مَعَهُمْ سَيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٍ عَارِيَّاتٍ مُمِيلَاتٍ مَائِلَاتٍ رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ

(۲۷۶) رواه البخاري و ابوداود و الترمذي

(۲۷۷) رواه ابوداود و النسائي

وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا)) (٢٧٨) واته: دوو تا قم هه ن (دۆزه خين) من نه مديون هه تا ئيستاكه، چونكه فهرمووده كه ي حه زره ت ﷺ واده گه يه ني كه له وه ختي حه زره تا نه بوونه، له پاشان په يا ئه بن، ئه وهش (موعجيزه يه كي) حه زره تي پيغه مبه ره ﷺ، كه به چاوي خو مان ئه بينين تا قم ي يه كه ميان پياواني جو ره قه مچيه كي وا يان به ده سته وه يه وه ك كلكي مانگايه و خه لك ي پي ده كوتن، واته پي ي لي ئه ده ن. تا قمه كه ي تر ئافره تاني كن كه سه رخوشن به ناز و (نيعمه تي) خوا وه، دوورن له سو پاس گو زاري خوا، چونكه رووت و قووتن، جل و بهر گيان ناته وا وه، يان جل و بهر گي وا له بهر ده كه ن هه نده ته نك به شيوه يي كي وا هه موو ئه ندام و له شيان ده ر ئه كه وي، ئه رو ن بهر پيدا خو يان با نه ده ن به لارو له نجه وه هه نگاو هه لئه ني ن، قز و پر چيان وا خر كر دو وه ته وه، وه ك دوو گي سه ر پشتي وو شتر وايه، (تاس و لووسي) ئه ده ن. ئه وانه نا چنه به هه شت و بو نيشي نا كه ن، كه بو ني به هه شتيش چه نده ها ساله ري ئه روا ت.

تيبيني:

ئاييني ئيسلام ري نادات بو ئافره تان جل و بهر گي پياوان له بهر بكه ن به جو ري لاسايي پياوان بكه نه وه به بي (عوزر) و به هانه، چونكه هه ندي جل و بهر گي وا هه يه ته سك و تروسكه، به هيچ شيوه يه ك نا گو نجيت پي ي بپوشيت. هه روه ها به پيچه وانه وه بو پياوانيش نه ها تو وه جل و بهر گي ئافره تان بپوشن، ئه گه ر به بي به لگه ي (شه رعي) يه وه بپوشن ئه مه وا له قه له م ئه درين به پياوي ژناني و ژني ني ركور كه و نزيكه نه فرينه كه ي خوا و پيغه مبه ره ﷺ بيان گري ته وه، هه روه ك له فهرمووده كاني پيغه مبه ره ﷺ بو مان ده ركه وت له پيشه وه. (فسال الله ان يقينا فتنهن وان يصلحهن وا يانا بمنه وكرمه آمين).

تاوانی سی و چوارهم

گه وادی و دهویتی (الدیوث)

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرموویتی: ((الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ))^(۲۷۹) واته: پیاوی زیناکاری (کافر) ژنی ماره ناکا که زیناکار نه بی یا (مشریک) نه بی، وه ژنی زیناکاری (کافر) مارهی ناکا پیاویکی زیناکار یا (موشریک) نه بی، وه حهرامه له سهر موسولمان ژنی زیناکاری به دره فتار ماره بکا.

عه بدولای کوری عومهر (ره زای خویان لی بی) ده کپریته وه له پیغه مبه ره وه ﷺ ده فهرموویتی: ((ثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ: الْعَاقُ لَوَالِدَيْهِ وَالذَّيْوُثُ وَرَجُلَةُ النِّسَاءِ))^(۲۸۰) واته سی کهس ههن ناچنه به هه شته وه: یه کیان نه وه یه بی فهرمانی داک و باوکی بکا و دووه میان نه و کهسه یه که بزانی (زینا) ده کریت له گهل خیزانی و یا خزم و کهسیا، خوئی بی دهنک بکات، واته رازی بیت بهم کاره خراپه، سی یه میان ژنیکه جل و بهرگی پیاوان بپوشیت خوئی بینیته سهر وینه ی پیاوان.

له فهرمووده یه کی ترده هه زره تی پیغه مبه ره ﷺ ده فهرموویتی: ((ثَلَاثَةٌ قَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَنَّةَ، مَدْمَنُ الْخَمْرِ وَالْعَاقُ لَوَالِدَيْهِ وَالذَّيْوُثُ الَّذِي يَقْرَأُ الْخُبْرَ فِي أَهْلِهِ))^(۲۸۱) واته به راستی سی کهس ههن خوای گه وره به هه شتی لی حهرام کردوون به

(۲۷۹) سوره تی النور نایه تی ۲

نهم نایه ته هاته خوارموه له (شانی) ههن دی (موهاجیری) بن مالدا که ویستیان ههن دی ژنی بخوانن له وانه که (مشهور بوون) به زیناکردن له نارو خه لکدا و نجا خودا نهم نایه ته ی نارده خوارموه... (بپواته تفسیری نامی، بیرگی ۵ ل ۳۱۶ دانراوی ماموستا مه لا عبدالکریمی مدرس).

(۲۸۰) رواه الحاکم والبزار

(۲۸۱) رواه احمد والبزار

مهرجيک بهو شيويه بمرن، يه کيکيان نهويه بهردهوام بيت لهسهر (مهي) خواردنهوه، يه کيکيان نهويه دلي دايک و باوکی نازار بدات، يه کيکيان نهو کهسهيه دهنګ نه کا که داوین پيسي نه کړي له خاووخيزاني دا و سهرهراي ههنديش بزاني. خوا په نامان بيت.

ناګادارييهک:

ههروهه ههندي له زانايان فهرموويانه به (زاهيري) فهرمووده ي پيغه مبه رﷺ، نينساني (دهيوټ) واته گهواد ناچيته بههشتهوه، چونکه خوا لهسهر دهر گاي بههشتهي نووسيوه نه ي بههشت نه تو حهرامي له مروقي (دهيوټ) واته گهواد، مروقي (دهيوټ) نهويه که به نيشي ناله بار و (فاحشه) بزاني و له مالي خاووخيزاني خويدا و نيشي خهراپ ده کړي و دهنګ نه کات، چونکه بهراستي نه مه له تاوانه گهوره کان ده ژميردرېت. ههنديکي تر له زانايان فهرموويانه (دهيوټ) به که سيک ده لين که رازي بيت خه لک بچي بو لاي ژنه که ي دهنګ نه کا و يا ژني کوري (فيسق) و (فجور) بکا و با نهو (فيسقهش) تنها بهوه بي که پروا له گهل پياوان هه لپه رکي و شايي و زهماوند بکا يا ماچيان بکا و ماچيان بداتي، ههروهه بهراستي براکانم ههرکه سي منال و خيزاني خو يي بهره لا بکا و به شيويه بي (نه خلقي) و بي نابرويي، بو نه مه توشي (نيشي) (فاحشه) ببن و نه مهش له ريز و جومله ي تاوانه گهوره کان ژماردراوه بهراي زاناکان.

(اللهم وفقنا للهدى وأعصمنا من أسباب الجهل والردى وسلمنا من آفات النفوس فإفها شر العدا).

تاوانی سی و پینجهم

ماره به جاش (المحلل والمحلل له)

عبداللہ کوری مہسعود (خوای لی پرازی بیٹ) دہ گپرتہوہ، بہراستی لہ پیغہمبہر ﷺ فہرموویہ تی: ((لَعَنَ اللَّهُ الْمُحْلِلَ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ))^(۲۸۲) واتہ: نہفرینی خوا لہو کہسہ بی کہ ژنی تہ لاقدرای مروّف مارہ نہ کاتہوہ بوّ نہوہی دواۓ تہ لاقدانۃ دروست بی شوو بکاتہوہ بہ میردہ کھی و نہفرینی خوا لہو کہسہ بی کہ ژنی تہ لاقدرای خوۓ مارہ دہ کات لہ یہ کیّک تا لہ پاشا بوّ خوۓ دروست بی مارہی بکاتہوہ.

ہہروہا شیخ ٹینو حہجر (بہزہی خوای پیابیتہوہ) لہ کتیبی (زہاجر) دا^(۲۸۳) دہ لیت: حہزرت ﷺ فہرموویہ تی لہ فہرموودہ ییکدا و نہمہش دہقی فہرموودہ کہیہ: ((ان رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِالتَّيْسِ الْمُسْتَعَارِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: هُوَ الْمُحْلِلُ لَعَنَ اللَّهُ الْمُحْلِلَ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ))^(۲۸۴) واتہ: بہراستی پیغہمبہر ﷺ فہرموویہ تی بہ نہصحابان واتہ یاران (رہزای خویان لی بیٹ): ثایا پیٹان بلیم کہ تہ گہی خواستن و خوازپاو کامہیہ؟ گوتیان: بہلی بہ فہرموو نہی خوشہویستی خودا. فہرمووی نہوہ (جاشہ) نہفرینی خودا لہو کہسہ کہ جاشہ و لہو پیاوہش کہ تہ لاقی ژنی خوۓ بہ مارہ جاش چاک دہ کاتہوہ.. ہہروہا لہ ہہمان سہرچاوہدا نہ فہرموویت: ((وروی ابن المنذر وابن أبي شيبة وعبد الرزاق والأثرم عن عمر (رضي الله عنه) أنه قال: لا أوتي بمحلل ولا محلل له إلا رجتها)) واتہ ریوایہت کراوہ لہ

(۲۸۲) رواہ النسائي والترمذي

(۲۸۳) بروانہ کتیبی (الزاجر عن اقرار الكباثر) لا پیرہ ۲۸ برگہ دوم، دانراوی شیخ ابن حجر الہیثمی.

(۲۸۴) رواہ ابن ماجہ باسناد صحیح

ثيبنو مونز و ثيبنو نه بوشه يبه وه وه عه بدوره زاقه وه له نه سرمه وه كه هه رچواريان فهرموويانه و وهريان گرتووه له حه زره تي عومهر (خوای لي رازی بيت) واته به راستي فهرموويه تي هه ر ژن و جاشيک بيبنم فهرمان نه دهم به بهرده بارانيان تا مردن.. وه له كوټايي فهرمووده كه دا ده فهرموويت: ((فسئل ابن عمر عن ثلك؟ فقال كلاهما زان)) واته پرساريان كرد له كوري ئيمامي عمر (په زاي خويان لي بي) له په واو ناره وايي له ژنه ماره كراوه كه به فروفيل و له وه كه سه ي كه پي ئي نه لين (جاش)، فهرمووي هه ردو وكيان وا له ناو زينادان. (٢٨٥)

(خوا په نامان بيت).

سه رنجيک:

به راستي ئهم جوړه (نكاحه) واته ماره به جاش حه رame و به تاله به راي هه موو زانايان و له ريز و جومله ي تاوانه گه وره كان ژماردراوه، چونكه به راستي حه زره تي پيغه مبه ر ﷺ نه فرين و له عنه تي كردووه له جاشه كهش و له ژن و ميړده كهش، هه ووه ها دياره حه زره ت ﷺ نه فرينيک ناكات له سه ر كاريكي شه رعي يا له سه ر گوناهيكي بچووك، به لكو له عنه ت و نه فريني له سه ر گوناهيكي زور زل و گه وره نه كات.

(فسأل الله أن يوفقنا لما يرضيه ويجنبنا معاصيه انه جواد كريم غفور رحيم).

(٢٨٥) هه ووه ها ماموستاي به ريز شيخ محمدي خال له ته فسيره كه دا ده فهرمويت: ئهم ئايه تانه پر به دم هاوار نه كنه مسلمانان كه هيچ كهس سن جار ژنه كي ته لاق نه دات وه هه ر ژنيك سن جار ته لاق درا نابن بچيته وه لاي ميړده كه، مگه ر شوو بكات به ميړديكي تر به نيچگاري و نهو ميړده به رنيكوت ته لاقى بدات يا به رني. به لام نه گه ر بيت و ژنه كي ماره بكات له كابرايه ك هه ر بو نه وي كه ماره ي بيته وه له ميړده كوټنه كي، نه وه نه ماره ي لهو كابرايه دي و نه له ميړده كي. به لام داخي به چهرگم هه ندي كهس له گياني ئايه تكان و فله سه فه ي قورئانه كه نه گه يشتون و فيل له خوا نه گن به م په نكه نهو ژنه ي سن به سن ته لاقى كوټن ماره ي نه كنه له كابرايه كه پي ئي نه لين جاش بو تاقه شه ونيك، له پاشا كه ته لاقى داو عده ي به سه ر چوو ماره ي نه كنه وه له ميړده كوټنه كي.. جارئي (يه كه م) ئهو فله سه فه ي كه سن ته لاقه ي بو دانراوه له مه دا نيه، (دووه م) ماره كردن كه بو ماوه يه بئ -كه م يان زور- وهك نكاحي متعه دروست نيه. (سنيهم) پيغه مبه ر ﷺ نه فريني (لعه) ي كردووه له جاشه كهش و له ژن و ميړده كهش.. (به روانه ته فسيري شيخ محمدي خال، به ركي دووه م لاپه ره ١٥٢)

تاوانی سی و شه‌شهم

خَوَّ پاك نه‌کردنه‌وه له میز و گمیزدا

(عدم التنزه من البول)

خوای گه‌وره له قورئاندى ده‌فهرمووئیت: ((وَلْيَايَاكَ فَطَهَّرْ))^(٢٨٦) واته به‌رگ و پۆشاکه‌که‌ت پاک بکه‌ره‌وه له هه‌ر شتێ که له گه‌ل به‌نده‌یی خودادا نا‌گونجی.

((عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْرَيْنِ فَقَالَ: إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ يَمْشِي بِالتَّمِيمَةِ وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ لَا يَسْتَبْرِئُ مِنَ الْبَوْلِ أَوْ يَتَحَرَّزُ مِنْهُ.))^(٢٨٧) واته له ئیبنو عه‌باسه‌وه (ره‌زای خویان لی‌بیئت) ده‌گیریته‌وه ده‌لیت: جارێکیان پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ته‌شریفی رابوورد به‌لای دوو (قه‌برا) واته دوو گۆرا، وه‌ فه‌رمووی: خاوه‌نی ئەم دوو گۆره‌ سزا ئه‌درین، واش نی‌یه له‌به‌ر تاوانی‌کی گه‌وره‌ بێ (عه‌زاب) ده‌درین. پاشان فه‌رمووی (به‌لێ) یه‌کی‌کیان له‌به‌ر ئەوه‌ سزا ده‌دریت چونکه‌ خۆی له‌ گمیزی خۆی نه‌ده‌پاراست و له‌کاتی میز‌کردنا خۆی نه‌ده‌شارده‌وه له‌پیش چاوی خه‌لک یان واته‌ خۆی پاک نه‌ده‌کرده‌وه له‌ گمیزه‌که‌ی و به‌رگ و له‌شی پیس نه‌بوون، ئەوی تریشیان دوو‌زمانی ده‌کرد و قسه‌ی له‌ به‌ینی خه‌لکی ده‌هینا و ده‌برد به‌ (وجهی) ئا‌زاوه و ئیفساداته‌وه.

هه‌روه‌ها حه‌زه‌ت ده‌فهرمووئیت: ((استزوها من البول فان عامة عذاب القبر منه))^(٢٨٨) واته: خۆتان له‌ میز و پیسیا پاک بکه‌نه‌وه، چونکه‌ به‌راستی زۆربه‌ی سزای (قه‌بر) په‌یدا ئه‌بێ به‌هۆی خۆ پاک نه‌کردنه‌وه له‌کاتی خۆپاک‌کردنه‌وه‌دا.

(٢٨٦) سورته‌ی المدثر نایه‌تی ٤

(٢٨٧) رواه البخاري ومسلم

(٢٨٨) رواه الدار قطني

تییینی:

ههروه‌ها هه‌ر که‌سی خۆی له‌ میز و پاش میز پاک نه‌کاته‌وه به‌ جل و
به‌رگی پیسه‌وه نویژ بکات، ئه‌مه‌ له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کان له‌ قه‌له‌م ده‌دری‌ت،
هه‌روه‌کو کۆمه‌لکێک له‌ پێشه‌وايان وایان فهرمووه.^(٢٨٩)

(٢٨٩) بېوانه‌ الزواجر ل ١٢٦ به‌شی یه‌که‌م

تاوانی سی و حهفتهم

پروالته و بهرچاوی (الریاء) (۲۹۰)

خوای گه و ره ده فهرمویت له باره ی ناپاکان و دو وروانه وه: ((يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا)) (۲۹۱) واته بو ته وه نویتژ ته کهن که خه لکی چاوی لیانیه وه بی و به موسولمانیان بژمیرن و ناوی خودا نابهن و (ته قدیسی) ناکهن مه گهر جابه جار، تهویش زور به که می له بهرچاوی موسولمانان به پروالته.

ههروه ها خوا له نایه تیکی ترده ده فهرمویت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ)) (۲۹۲) واته: تهی تهو که سانه ی باوه رتان هیناوه به تال مه که نه وه پاداشتی خیره کانتان به (سه بهب) منهت و ته زیهت وه کو تهو که سه که مالی خو ی سهر ف ته کا و بو (ریایی) و چاوی که وتنی خه لک.

له نایه تیکی ترده ده فهرمویت: ((فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا)) (۲۹۳) - ای لا یرانی بعمله - واته هه رکه سیک به هیوای گه یشتنه به خودا با کار و کرده وه ی چاک بکات و به هیچ جوړیک له په رستندا هاوبهش بو خودا په یدا نه کات، خوا په رستنه که ته نها بو خودای پاک و بی گهر د بی.

(۲۹۰) خوینده وارانی بهریتژ نیمه له سهره تای بیهرگی یه کهمدا له تاوانه گهرمه کان دا باسیکمان نووسی بوو به ناوونیشانی (جوړیک له هاوبهشی بچوک (الشرك الأصغر) ته گهر نارمزو ته که میت بچو بیخویننه روه.

(۲۹۱) سوره تی النساء نایه تی ۱۴۲

(۲۹۲) سوره تی البقره نایه تی ۲۶۴

(۲۹۳) سوره ی الکهف نایه تی ۱۱۰

ههروه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمووئیت: ((مَنْ سَمِعَ سَمْعَ اللَّهِ بِهِ وَمَنْ يُرَائِي يُرَائِي اللَّهَ بِهِ))^(۲۹۴) واته هه‌رکه‌سی بۆ نابوانگ و شوهرت کرده‌وی چاکی خوئی (ئه‌نجام) بدا، ئه‌وه له‌رۆژی دوایدا خودا ئابرووی ئه‌با و پرسیوای ئه‌کا له‌ناو خه‌لک، وه هه‌رکه‌سی بۆ رواله‌ت هه‌ر کاری بکا له‌رۆژی دوایدا خودا شه‌رمه‌زاری ئه‌کا و په‌رده‌ی له‌روو لائه‌با له‌ناو خه‌لکا و رواله‌ته‌که‌ی ئاشکرا ئه‌کا و به‌چاو و گۆیچکی خاوه‌نه‌که‌ی ئه‌داته‌وه.

هه‌روه‌ها چه‌زه‌رت ﷺ ده‌فهرمووئیت: ((اليسر في الرياء شرك))^(۲۹۵) واته که‌میکیش له‌ رواله‌ت هاوبه‌ش دانانه بۆ خودا.. چه‌زه‌رت ﷺ له‌ فهرمووده‌یه‌کی تردا ده‌فهرمووئیت: ((إِذَا جَمَعَ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِيَوْمٍ لَا رَبَّ فِيهِ نَادَى مُنَادٍ مَنْ كَانَ أَشْرَكَ فِي عَمَلٍ عَمِلَهُ لِلَّهِ أَحَدًا فَلْيَطْلُبْ ثَوَابَهُ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ))^(۲۹۶) واته: له‌رۆژی دوایدا کاتی که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ئه‌م خه‌لکه‌ کووده‌کاته‌وه بۆ لی‌پرسینه‌وه، چونکه‌ ئه‌و رۆژه‌ هیچ گومانی نیه‌ و ئینجا (ئه‌مرو) فه‌رمانی خوا به‌م رۆژه‌ بانگ که‌ریک بانگ ده‌کات له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا: هه‌رکه‌سی له‌دنیا‌دا کاریکی کردووه بۆ خودا و له‌ راستی‌دا که‌سیکی تری کردووه به‌ هاوبه‌شی له‌و کاره‌دا، با داوا‌ی چاکه‌ و پاداشی خوئی له‌ (غه‌یری) خودا داوا بکات، چونکه‌ به‌راستی خوا‌ی گه‌وره‌ بی‌باک و بی‌نیازه‌ له‌ هاوبه‌ش په‌یدا‌کردندا.

تیبینی:

به‌راستی ئه‌ی خاوه‌ن باوه‌ران، هه‌ر کارو کرده‌وه‌یه‌ک به‌رواله‌ته‌وه‌ بکریت، ئه‌وه‌ خوا‌ی مه‌زن وه‌ری ناگریت و له‌ خاوه‌نه‌که‌ی (قه‌بول) ناکات.

(۲۹۴) متفق عليه

(۲۹۵) رواه الحاكم

(۲۹۶) رواه الترمذي

قه تاده (به زه یی خوای لی بیّت) ده فهرمووئیت: ((إذا رأى العبد يقول الله انظروا إلى عبدي كيف يستهزئ بي)) واته: نه گهر بهنده ی من به روالهت جولایه وه، خوا ده فهرمووئیت: بروانن بو بهنده ی من، چون گالته بهمن نه کات. -خوا په نامان بیّت-.

ههروه ها هاوبه شی بچووک بریتییه له روالهت (الرياء)، نه مهش جوریکه له هاوبهش په یدا کردن بو خودا (الشرك الأصغر)، نه مهش تاوانیکی گه وره یه به پای هه موو زانایان و ده فهرمووئیت (فهضهيلي كورى عياض) به زه یی خوای پیا بیته وه، که سی واز بهینی له کاروکرده وه له بهرووی خه لکا، نه مه رواله ته، که سی کیش کار بکا بو خه لک مه بهستی بو خوا نه بی نه مه هاوبه شه بو خوا دانان.

(فَسأَل الله المعونة والإخلاص في الأعمار والأقوال والحركات والسكنات إنه جواد

کریم)

تاوانی سی و هه شتەم

فێربوون بۆ جیهان و بەس و شاردنەوهی زانین

(التعلم للدنيا وكتمان العلم)

خوای گەوره دەفەرموویت: ((إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ))^(٢٩٧) واتە: ئەوانەى کە بەپراستی زۆر لەخوا دەترسن، بەتەواوی بەندە زاناکان و (عالمەکانن).

هەروەها (موجاهید و شوعەبى) (پەزای خوايان لىبىت) ئەفەرموون: (العالم من خاف الله تعالى) واتە: زانایى بەپراستی ئەوێه کە لەخوای گەوره بترسێ.. (پەبەى کورپی ئەنەس) (پەزای خوای لىبىت) دەفەرموویت: (من لم يخش الله فليس بعالم) واتە هەر زانایەک بىم و ترسى لەخودا نەبێ ئەمە بە زانا ناژمێردریت.

هەروەها خوای گەوره لە قورئانەوه دەفەرموویت: لەبارەى زانین و زانیارییەوه کە کەتمى ئەکەن، واتە دەشارنەوه و بە خەڵکی پاناگەیهنن دەفەرموویت: ((إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ))^(٢٩٨) واتە بەپراستی ئەو زانایانە کە ئەشارنەوه ئەوێ ئیمە کە ناردوو مانەته خواریه له ئایاتی پووناک له ئایاتی که هوی شارەزاکردنی ئادەمیزادن بۆ پێگەى ئایین، پاش ئەوه کە پووشمان کردۆتەوه بۆیان بە کورتى یا بە درێژه پێدانیان، ئەوانە هەموویان خوای گەوله

(٢٩٧) سورەتى الفاطر ئایەتى ٢٨

(٢٩٨) سورەتى البقره ئایەتى ١٥٩

(له عنته) و نه فرينيان لي ټه كا و هه موو ټه و كه سانه يش كه خاوه ن (شعوري)
ټاينن. (٢٩٩)

هه نديك له موفه سيره كان ټه لين: ټه م ټايه ته هاته خواره وه بو زانا ياني
(جوله كه كان)، به لام له راستي دا هه موو ټه و كه سانه ده گريته وه كه كار به م
ټايه ته ناكه ن (خوای گه وه په نامان بيت).

هه روه ها پيغه مبه ر ځي ده فهرموويټ: ((مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُتَنَبَّى بِهِ وَجْهَ اللَّهِ لَأَ
يَتَعَلَّمَهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) (٣٠٠) واته:
هه ركه سي زانيني فير ببي لهو شتانه ي كه به زانيني ټايني داده ندرين
مه به ست له فير بوونيان بو په زامه ندي خوا بي، به لام ټه گه ر بو ټه وه بي كه
سامانيكت ده س كه وي ټه وه بي گومان ټه و كه سه له روژي دواييدا بوئي
به هه شت ناكه.

وه چه زره ت ځي له فهرمووده يكي تر دا ده فهرموويټ: ((مَنْ ابْتَغَى الْعِلْمَ لِيَأْهِيَ
بِهِ الْعُلَمَاءَ أَوْ لِيُمَارِيَ بِهِ السُّفَهَاءَ أَوْ يَصْرِفَ بِهِ وَجْهَ النَّاسِ إِلَيْهِ أَدْخَلَهُ اللَّهُ النَّارَ)) (٣٠١)
واته: هه ركه سي بو ټه وه ي فيره زانين و زانست ببي بو ټه وه خو ي هه لكيشي و
شانازي بكات له سه ر زانا يان يان بو ټه وه دمه ته قي و دمه وه پري پي بكا
له گه ل نه زان و نه فامان يان بو ټه وه كه خه لك پروي خو ي تي بكه ن و ناوبانگ
و شوو رت ده ربكا له ناويان، ټه وه بي گومان ټه و كه سه خوا ده يخاته ناو ټا گري
دوزه خه وه.

(٢٩٩) له م ټايه تموه دهر ټه كه وي هه ر زانا يه كي موسولمان يش ټه گه ر شتيك بشاريتموه له دين، له وانه كه
پيويست بي به باسكردن، گونا هيك ي زور گه وري پي ټه كات... (پروانه ته فسيري خال، ل ٢٦ به شي ٢ دانراوي
شيخ محمدي خال).

(٣٠٠) رواه ابوداود وابن ماجه

(٣٠١) رواه الترمذي وابن ماجه

ههروه‌ها له فه‌رمووده‌ییکی تردا ده‌فه‌رموویت: ((مَنْ سَأَلَ عَنْ عِلْمٍ فَكَتَمَهُ
 أَلْجَمَهُ اللَّهُ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۳۰۲) واته: هه‌رکه‌سی له عیلم و زانستی
 پرسیا‌ری لی بکه‌ن و بی‌شاریت‌هوه و وه‌لام نه‌داته‌وه، نه‌وه له روژی دواییدا
 خوای گه‌وره لغاویکی نا‌گرینی له‌دهم نه‌کا. (خوا په‌نامان بیت)

له فه‌رمووده‌ییکی تردا ده‌فه‌رموویت: ((وَكَانَ مِنْ دَعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَعُوذُ بِكَ
 مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ)) واته: هه‌روه‌ها یه‌کیک له تکا و پارانه‌وه‌ی حه‌زه‌ت ﷺ نه‌مه
 بووه که ده‌یفه‌رموو: خودایه خوّم ده‌پاریزم به‌تۆ له عیلم و زانستیک که قازانج و
 سوودی نه‌بیت.

تییینی:

هه‌روه‌ها شیخ ابن حجر (په‌زای خوای لی‌بیت) نه‌فه‌رموویت له کتیبی
 (زه‌واجر)دا: (عُدْ هَذَا كَبِيرَةً) واته نه‌مه‌ش ده‌ژمی‌ردری له تاوانه گه‌وره‌کان، یانی
 هه‌رکه‌سی عیلم و زانستی فی‌ر بی بو‌غه‌یری په‌زابوونی خودا یان بو‌جیهان بی
 بایه‌خ یان که‌تمی زانستی بکه‌یت و بی شاریت‌هوه له فی‌رخوازان و ئامانه هه‌موو
 له ریز و جو‌مله‌ی تاوانه گه‌وره‌کان ده‌ژمی‌ردرین.

(فَسَأَلَ اللَّهُ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا يَحِبُّ وَيَرْضَى إِنَّهُ جَوَادٌ كَرِيمٌ)

(۳۰۲) رواه ابوداود و الترمذي باسناد صحيح

تاوانی سی و نویسم

خه یانته یا ناپاکی کردن له گهل خه لکدا (الخیانة)

خوای گه وره ده فهرموویت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرُّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ))^(۳۰۳) واته نهی نهو که سانه ی باوه پرتان هیناوه، خیانه ت مه که ن له خوا و پیغه مبه ر و خیانه تیش مه که ن له نه مانه ته کانی خو تان (له کاروباری ثابنی و غیری ثابینیش) وه ئیوه ده زانن که خیانه ت شتیکی خه راپه.

هه روه ها له جیگایه کی تر دا خوای گه وره ده فهرموویت له قور تاندا ((وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ))^(۳۰۴) واته به راستی خدا (هدایه تی) نهو که سانه نادا ت که فرو فیل و خیانه ت ده که ن.

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموویت له فهرمایشتیکا: ((آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ))^(۳۰۵) واته نیشانه و عه لامه تی ئینسانی مونافیق و ناپاک سی شته، که قسه ی کرد درو بکا و که وه عده و به لینی دا به جی ی نه هیئی و که نه مانه تیکیان پی سپارد خیانه تی تیدا بکا.

له فهرمووده ییکی تر دا هه زره ت ﷺ ده فهرموویت: ((أَذُ الْأَمَانَةِ إِلَى مَنْ ائْتَمَكَ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ))^(۳۰۶) واته: (نه مانه ت) سپارده بده روه دهستی نهو که سه ی به نه مینی داناوی و خیانه ت مه که له گهل نهو که سه ش که خیانه تیان له گهل کردووی.

(۳۰۳) سوره تی الانفال نایه تی ۲۷

(۳۰۴) سوره تی یوسف نایه تی ۵۲

(۳۰۵) رواه البخاری و مسلم

(۳۰۶) رواه احمد و ابوداود.

ده‌فهرمووئیت له فهرمایشتیکی تردا: ((أَنَا ثَالِثُ الشَّرِيكَيْنِ مَا لَمْ يَخُنْ أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ))^(۳۰۷) واته/ خوای گه‌وره له هه‌دیسی قودسیا ده‌فهرمووئیت: ئه‌گه‌ر دوو که‌س بوون به‌شهریک واته‌هاوبه‌ش، من سئیه‌میانم به‌مه‌رجیک ئه‌گه‌ر خیانه‌ت نه‌کا له‌هاوبه‌شه‌که‌ی.

له‌هه‌ندی سهرچاوه‌دا فهرمووده‌که‌به‌مه‌کو‌تایی دئیت ((فَإِذَا خَانَهُ خَرَجْتُ مِنْ بَيْنِهِمَا)) واته‌ئه‌گه‌ر خیانه‌تیان له‌گه‌ل یه‌ک کرد، من لییان ئه‌کشیمه‌وه. به‌لئیه‌مه‌شتیکی رو‌ن و‌ئاشکرایه‌ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌له‌م به‌ینه‌کشایه‌وه، ئه‌مان تووشی زیان و‌زه‌ره‌ر ده‌بن.

هه‌روه‌ها هه‌زه‌ت ﷺ له‌فهرمووده‌ییکی تردا ده‌فهرمووئیت: ((من خان شريكا ائتمنه عليه واسترعه له فأنا بريء منه))^(۳۰۸) واته: هه‌رکه‌سئیه‌خیانه‌ت بکا له‌گه‌ل هاوبه‌شه‌که‌ی، ئه‌ویش به‌ئهمین و‌ده‌ست پاکی داناوبئیه‌، پئغه‌مبه‌ره‌ﷺ ئه‌فهرمووئیت من له‌پو‌ژی دوایدا له‌و‌خائینه‌به‌ریم.

هه‌زه‌ت ﷺ له‌فهرمایشتیکی تردا ده‌فهرمووئیت: ((إياكم والخيانة فانها بنست البطانة))^(۳۰۹) واته‌ئیه‌خو‌تان بیاریزن له‌خیانه‌ت، چونکه‌به‌پراستی خراپترین ره‌ووشتی شارراوه‌ی ناو‌زگ و‌ده‌روونه.

تییینی:

به‌پراستی خیانه‌ت تاوانیکی گه‌وره‌یه‌به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل خوا و‌پئغه‌مبه‌ردا بکری‌ت، هه‌روه‌ها خیانه‌ت له‌گه‌ل خودادا ئه‌وه‌یه‌ئهو‌فه‌رز و‌واجبات و‌پئو‌ستیانه‌ی که‌له‌سه‌رت فه‌رزکراوه‌جئیه‌جئیه‌ی نه‌که‌یت و‌به‌پئچه‌وانه‌وه‌پوو بکه‌یه‌ئهو‌شانه‌ی که‌خوای گه‌وره‌قه‌ده‌غه‌ی کردووه‌لئیت، خیانه‌ت له‌گه‌ل

(۳۰۷) رواه ابوداود والحاكم وقال صحيح الاسناد.

(۳۰۸) رواه البيهقي وابو يعلى

(۳۰۹) رواه ابوداود

پيغه مبهريشدا ئه وه يه گوي نه ده يه فهرمووده كاني و كار به ئاين و
 شهريعه ته كه ي نه كه ي. ههروه ها خيانه تيش له گهل يه كتر يدا موسولمان
 له گهل موسولمان ئه مهش تاوانيكي زور گه وريه وه ك هاوبهش له گهل
 هاوبه شه كه ي بكا و ژن خيانهت له گهل مي رده كه ي بكا و كور خيانهت له گهل
 باوكي بكا و باوك خيانهت له گهل كور بكا و ئيتير به پيچه وانه وه هتد... له ژماره
 ناييت و به راستي ئه وه ي خوي به موسولومان بزاني ده بي خيانهت له گهل برا و
 خوشكي موسولمانيدا نه كا و به هيچ شيوه و جور يك چونكه خيانهت كردن له
 تاوانه گه وريه كان ژماردراوه و دانراوه به راي زاناكان.

(اللهم عاملنا بلطفك وتداركنا بعفوك آمين يا رب العالمين)

تاوانی چلهم

منهت کردن له سهر ئه و کهسه ی که چاکه ی له گهل ده که ی

(المنان)

خوای گه وره له قورئاندى ده فهرمووئیت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا
صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى^(۳۱۰))) واته: ئه ی ئه و که سانه ی که باوه رتان هیناوه، ئیه
به تال مه که نه وه پاداشی خیره کانتان به هو ی (منهت) کردنتانه وه به سهر
خه لکه وه که پیمان ئه به خشن، چونکه به راستی ده بیته هو ی نازاردانی دلی ئه و
که سه که خیر و چاکه تان له گهل کردووه.

ههروه ها حه زهت ﷺ ده فهرمووئیت: ((ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلَا يَزَكِيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ، الْمَسْبِلَ وَالْمَنَّانَ وَالْمُنْفِقَ سَلَفَتْ بِالْحَلْفِ
الْكَاذِبِ^(۳۱۱))) واته: سێ که س هه ن خوای گه وره له پوژی دوايیدا (قیامهت)
خوا قسه یان له گهل ناکا و به چاوی ره حمهت ته ماشایان ناکا و خاوینیان
ناکاته وه، واته پاک نابنه وه له گوناها ن تا بیان بووری، چونکه به راستی ئه وان
عه زاییکی زور به کوشنده یان هه یه له قیامهتا، یه که میان ئه و که سه یه که جل
و بهرگی ئه خشی نی به سهر خاک و زه ویدا له بهر ته کبر و فیزه وه خو به زل
دائه نی، دووه میان ئه و که سه یه که منهت بکا به سهر ئه و که سه ی که شتی پی
ئه به خشی و ئه داتی، سێ هه میان ئه و که سه یه که به سویندی درو نوخ و
رهواج پهیدا بکا بو مال و سامانه که ی بو ئه وه ی پی ی بفروشیت.

(۳۱۰) سورته ی البقره نایهتی ۲۶۴

(۳۱۱) رواه مسلم

له فہرما یشتیکی تردا حہزرت ﷺ دہ فہرموویت: ((ثلاثة قد حرم الله علیہم الجنة، العاق لوالدیه ومدمن الخمر والمنان))^(۳۱۲) واتہ سئی کہس ناچنہ بہہشتہوہ نازاردانی دایک و باوک، بہردہوامی لہسہر مہی خواردنہوہ، یہ کئی شتیکی دا بہ کہسئی منہتی بہسہرا بکا و (بہچاوی دابداتہوہ)، چونکہ بہراستی تہم جوړہ کہسانہ ہیچ خیر و پاداشیکیان بو نامینیٹہوہ بہہوئی منہت کردن و باس کردنی خیر و چاکہ کہیان لہناو خہلکا و تہبیٹہ دل ئیشانی تہو کہسہ کہ چاکہت لہ گہل کردوہ.

ہہروہا پیغہمبہر ﷺ لہ فہرموودہیکی تردا دہ فہرموویت: ((لا یدخل الجنة خب ولا بخیل ولا منان))^(۳۱۳) واتہ ناچیٹہ بہہشتہوہ ئینسانی فروقیل باز و ئینسانی رژد و ئینسانی منہت بکا بہسہر تہو کہسہدا کہ شتی تہداتی. حہزرت لہ فہرموودہیہ کی تردا دہ فہرموویت: ((لا یدخل الجنة صاحب خمس مذنم خمر ولا مؤمن بسحر ولا قاطع رحم ولا کاهن ولا منان))^(۳۱۴) واتہ خاوەنی پینج شت ناچنہ بہہشتہوہ، تہو کہسہی بہردہوام بیت لہسہر مہی خواردنہوہ، تہوہی باوړی بہ جادوو گہر بیت، تہو کہسہی کہ (سیلہی) رپہحم بہجی ناگہینی، تہوہی کو ئیشی (غہیب) زانی تہکات یا خہبہر دہدات بہ شتی نہہینی و نادیار،^(۳۱۵) تہو کہسہی منہت بکا بہسہر تہو کہسہی کہ شتی تہداتی.

(۳۱۲) رواہ النسائي

(۳۱۳) رواہ الترمذي

(الخب) هو المكر والخديعة والمنان هو الذي يعطى شيئا او يتصدق به ثم يمن به. (بہوانہ کتیبی الکبائر، ل ۱۷۲ دانراوی محمد بن احمد بن عثمان الذہبی)

(۳۱۴) رواہ الإمام احمد

(۳۱۵) بہرئز (الن منظور) لہ کتیبی (اللسان) دا دہلیت: الکاهن الذي يتعاطى الخبر عن الكائنات في مستقبل الزمان ويدعي معرفة الأسرار. (بہوانہ کتیبی لسان العرب، مادہ کهن، ل ۲۰۹ ج ۲ دانراوی ابن منظور).

سەرنجىك:

هەروەھا بۆمان دەركەوت بە بەلگەى ئايەتى قورئان و فەرمووده كانى
پيغمبەر ﷺ كە گوناھىكى چەن زل و گەورەيە منەت كردن لەسەر ئەو
كەسەى كە شتى پيئەدەى و ئازارى دلى ئەو كەسە بدەى بەجۆرىك لەناو
خەلكا باسى بكەى بەم شيوە دلى برنجى و پەريشان بىيت، چونكە لەم
حالتەدا هيج خيّر و پاداشى بۆ خاوەنەكەى دەست ناكەوئيت و بەراستى هەر
خيّر و چاكەيەك بۆ رەزامەندى خواوە نەبىيت، خوا وەرى ناگرىت و گىراى
ناكات، هەروەھا (خولاصە)ى واتە ئەمەش لە تاوانە گەورەكان ژماردراو بە
رأى زانايان واتە منەت كردن بەسەر ئەو كەسەى كە شتى پيئەدەى.

(نسأل الله العفو والعافية والتوفيق لما يحب ويرضى إنه جواد كريم).

تاوانی چل و یه کم

باورنه کردن به قه زاقه دهر

(تکذیب القضاء والقدس)

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرموویت: ((إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ))^(۳۱۶) واته ئیمه هه موو شتی کمان پهیدا کردوو به ته قدری خو مان.

(قال المفسرون في سبب نزول هذه الآية أن مشركي مكة أتوا رسول الله ﷺ يخاصمونهم في القدر... الخ.) واته موفه سیره کان ده لئین هو ی هاتنه خواره وهی ئه م ئایه ته ئه مه بوو واته بی باوره کان ئه هاتن بو لای پیغه مبه ر ﷺ موجداده له یان ده کرد له باره ی قه زاقه دهر وه، ئه یان گوت هه موو شت (مستأنفه)^(۳۱۷) واته خوا ته قدیر و دروستی نه کردوو، یان ئه یان گوت چاره نووس و (سه رنفیشت) نیه و هه ر ئیش و کاروباریک هه تا روو نه دا کهس له وه پیش نایزانی. ئنجا خوا (ته کژیبی) کردن، واته به درو ی خستنه وه ئه م چهن ئایه ته ی نارد ه خواره وه فهرمووی: ((إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ، يَوْمَ يُنْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ، إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ))^(۳۱۸) واته بیگومان ئه و تاوانبارانه وان له ناو گومراهی و نه فامیدا له دنیا دا و له پاشه روژیشدا وان له ناو ئاگری بلیسه داری دۆزه خدا، ئه و روژه ی که راده کیشرین له سه ر پرویان له ناو ئاگر پیان ده لئین بچیژن گهرمی دۆزه خ، بیگومان ئیمه هه موو شتی کمان له سه ر زانیاری و بریاری خو مان له سه ر حیکمه ت دروست کردوو..

(۳۱۶) سوره تی القمر ئایه تی ۴۹

(۳۱۷) وان الامر انف اي مستانف لم يقدره الله ولا قضاء بل العبادة تقع اعمالهم بلا قدر سابق... (ببروانه

کتیبی (الکبائر) دا نراوی (الإمام الحافظ محمد بن عثمان الذهبي) لاپه ره ۱۷۶

(۳۱۸) سوره القمر ئایه تی ۴۹

ههروهه ئيمامى (موسليم) رىوايهت ته كا له ئيبينو عومه رهوه (رهزاي خواى
 لى بىت) ده لىت: پيغه مبه ر ﷺ ده فره مووئ: ((كُلُّ شَيْءٍ بِقَدَرٍ حَتَّى الْعَجْزِ
 وَالْكَيْسِ)) واته هه موو شت به (سه رنقيشت) دروست كراوه تا ژير و په كه وتوش.
 ((قال ابن عباس رضي الله عنه كل شيء خلقناه بقدر مكتوب في اللوح المحفوظ
 قبل وقوعه)) واته ئيبنوعه باس (رهزاي خواى لى بىت) ده فره مووئ: خوا
 ده فره مووئ ئيمه هه موو شتيكمان دروست كردووه به قه دهر، چونكه له (لوح
 المحفوظ) دا نوسراوه.

پيش ئهم ثايه ته بىته خواره وه خواى گه وره فره موويه تى ((وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا
 تَعْمَلُونَ))^(۳۱۹) المعنى والله خلقكم وعملكم، واته خوداش ئيوه و كرده وهى
 ئيوه دروست كراوى ئيوه خهلق كرد.

((عَنْ ابن عمر رضي الله عنهما قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِكُلِّ
 أُمَّةٍ مَجُوسٌ وَمَجُوسُ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنْ لَا قَدَرَ وَأَنْ الْأَمْرَ آتَى، قَالَ فَبِإِذَا
 لَقَيْتَهُمْ فَأَخْبِرْهُمْ أَنِّي مِنْهُمْ بَرِيءٌ وَأَنْهُمْ بَرَاءٌ مِنِّي. ثُمَّ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ
 أَحَدَهُمْ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا فَأَنْفَقَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَ مِنْهُ حَتَّى يُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرَهُ وَشَرَّهُ))
 ثم ذكر حديث جبرائيل وسأله النبي ﷺ قَالَ مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
 وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرَهُ وَشَرَّهُ))^(۳۲۰) وه له ئيبينو عومه رهوه (خوايان لى
 رازى بىت) ده لىت: پيغه مبه ر ﷺ ده فره مووئ: هه موو ئومه تيگ مه جووسى
 ههيه و مه جووسى ئهم ئومه ته ئه مانه كه گومان ئه بهن قه دهر نييه، واته
 سه رنقيشت نيه و هه موو شتيك مستأنفه خوا ته قدیر و حوكمى پي نه كردووه.
 هه زره ت ﷺ ده فره مووئ: كاتى ئه گهيت به وانه پييان بلى كه من لهو كه سانه
 بهريم و ئه وانيش له من بهرين. ئنجا له پاشان عه بدولاي كورى عومهر (رهزاي

(۳۱۹) سوره الصافات ثايه تى ۹۶

(۳۲۰) رواه مسلم وابوداود واحمد

خوایان لی بیټ) سویند ده خوات ته لیت قه سه م به و که سه ی که گیانی منی به ده سته نه گهر یه کیک له مانه به قه د چیا ی ئو حود ئالتون بکات به خیر و له پری خوا لی ی گیرا ناکا هه تا باوه ر به قه دهر نه کا چ چاکی و چ خرابی. له پاشان ئه م فه رمایسته ی هه زره تی جبرائیلی باس کرد که پرسیا ری له پیغه مبه ر کرد و فه رمووی: باوری چی یه؟ ئه می ش له وه لأمدا فه رمووی: واته باوه ری ئه مه یه باوه رت بیټ به خوا و به فریسته کانی خوا و به کیتابه پیروژه کانی خوا و به روژی دوا یی قیامت و به قه زاوقه دهر له چاکه و له خراپه که هه موو له خوا وه یه.

(فصل) أجمع سبعون رجلاً من التابعين وأئمة المسلمين والسلف وفقهاء الأمصار على أن السنة التي توفي عليها رسول الله ﷺ أولها الرضاء بقضاء الله وقدره والتسليم لأمره والصبر تحت حكمه والأخذ بما أمر به والنهي عما نهى الله عنه وإخلاص العمل لله والإيمان بالقدر خيره وشره وترك المراء والجدال والخصومات في الدين والمسح على الخفين والجهاد مع كل خليفة براً أو فاجراً والصلاة على من مات من أهل القبلة والإيمان قول وعمل ونية يزيد بالطاعة وينقص بالمعصية والقرآن كلام الله نزل به جبرائيل على نبيه محمد ﷺ غير مخلوق والصبر تحت لواء السلطان على ما كان منه من عدل أو جور ولا نخرج على الأمراء بالسيف وإن جاروا ولا نكفر أحداً من أهل القبلة وإن عمل بالكبائر إلا أن استحلوها ولا نشهد لأحد من أهل القبلة بالجنة لخبر أتى به إلا من شهد له النبي ﷺ والكف عما شجر بين أصحاب رسول الله ﷺ وأفضل الخلق بعد رسول الله ﷺ أبو بكر ثم عمر ثم عثمان ثم علي بن أبي طالب (رضي الله عنهم أجمعين) ونترحم على جميع أزواج النبي ﷺ وأولاده وأصحابه (رضي الله عنهم أجمعين) ..

باسيڻكى گرنڱ:

واته ڪوٺوونه ته وهه هفتا له پياواني گهوره وه ڪ چيني دوايي و پيشه واياني موسولمانه ڪاني رابوردوو و گهليڪ فوقه ها و زانا ٿايناني شاره ڪان ڪوٺوونه ته وه و يه ڪ گرتوو بوونه له سهر ٽهم ريگه و سونه ته ي ڪه هزره تي پيغه مبهري ﷺ له سهر ي وه فاتي ڪردوو. يه ڪهم شت ٽهويه رازي بوون به قه زاقه دهري خوا و ملڪه چ بوون بو فهرماني خودا و خو راگرتن له ژير حوڪم و فهرماني خودادا. ههروه ها ٽه و شته ي ڪه خوا فهرماني پي ڪردوو وهري بگري و ٽهوه ي قه دهغه ي لي ڪردوو نه ڪه يت و به دلسوزي ڪار بڪه ي بو خوا و باور بڪه يت به قه دهري واته سهر نفisht چ چاڪه و چ خراپه. پيوسته وازهينان له ده مه قالي و ده مه وهري و مجاده له له ٿايني نه ڪه يت. ههروه ها پيوسته بيروباوه پت وابي ڪه دروسته دهست به تهري به سهر خوفه دا بينيت، بيروباوه پت وابي ڪه غه زاکردن دروسته له گهل هه موو جينشيني چ باش بيت چ خراپ بيت، پيوسته بيروباوه پت وابي ٽه و ڪه سه ڪه ٽهمريت له ٽههلي روو گه بي نويزي جه نازه ي له سهر ٽه ڪريت. ٽنجا ههروه ها واته باوه ريش وتهيه و ڪردهويه و نيازه، زياد ٽهبي به (گاهت) واته په پرهوي ڪردن و ههروه ها ڪهم ٽهبي به تاوان و گونا و مه عصيه، واته به ده رچوون له فهرماني خوداي مه زنه وه. ههروه ها پيوسته بيروباوه پت وابي ڪه قورٿان فهرمووده و وته و ڪلامي خودايه و ره وانه ي ڪردوو خوداي مه زن به فريشته ي دهست پاڪ به هزره تي جو برائيل (عليه السلام) بو سهر پيغه مبهري ٿايز و خوشه ويست ﷺ. وه قورٿان (غيره مخلوقه) و پيوسته باوه پت وابي خو راگري له ژير ٿالاي ڪار به دهست به ههر شيويه ڪ بيت داد بي يان جهور بي، پيوسته ٽيمه به هيچ جو ريڪ لانه دهين و دهرنه چين له ژير ٽهمر و فهرماني ڪار به دهست و دژا يه تي نه ڪه ين به شير و به چه ڪ ٽه گهر خراپ و جهوريش بيت.^(۳۲۱) ههروه ها پيوسته ٽيمه باوه رمان و ابيت ڪه هيچ ڪه سيڪ

(۳۲۱) (تبييني) ههروه ها ده مانموي رزن ڪردنه ريه ڪ بخينه بهرچاو بهم چهند خالانه ي خواروه:

-خاوهني ڪتبي ڪباثر ٽهم چهند ديهره نووسيوه وه ڪ ده فهرمويت:

(الصبر تحت لواء السلطان على ما كان منه من عدل او جور ولا نخرج على الامراء بالسيف وان جاروا)

له ئه هلی رو گه به کافر نه زانین و نه گهر تاوان و گوناھی گه وره شی کردبی، مه گهر به دروست و ره وای زانیبی، پیویسته بیروباوه پریان وایی شایه دی بو هیچ که سیک نه دهین له ئه هلی رو گه به به ههشت بو ئه وهی خیر و چاکه یکی نه نجام دابی، مه گهر پیغه مبه ر علیه السلام شایه تی بو دابی. پیویسته به هر جوریک ناوی یاران و هه والانی پیغه مبه ر علیه السلام نه بهین مه گهر به چاکه نه بی، چونکه پیویسته ئیمه دهم کوت بین لهم پرووداوانه ی واقع بو له بهینی یارانی پیغه مبه ر علیه السلام. ههروه ها پیویسته ئیمه باوه رمان وابی که چاترینی ئینسان له دوا ی پیغه مبه ر علیه السلام حه زه تی ئه بوبه کری (سه دیقه) له پاشان حه زه تی عومه ره له پاشان حه زه تی عوسمانه له پاشان حه زه تی عه لی یه کوری ئه بو گالب (خوا لی یان رازی بی). وه پیویسته ئیمه بیروباوه رمان وابی به زه ییمان پیان بیته وه به هه موو خیزان و ئه ولادانی پیغه مبه ر علیه السلام و هه موو یاران و دوستانی (خوا له هه موو رازی بی) و له ئیمه و دایک و باوک و خزم و کهس و کارمان و دوست و براده ران و باقی موسولمانان رازی بی (ی مین یا رب العالمین).

ئاگا دارییه ک:

پیویسته ئیمه بزانی نه و بیروباوه رهی (قه ده رییه کان) و (مورجیه کان) بریاری پی ئه دن ئه مه بیروباوه ریکی فاسیده و له ریزی تاوانه گه وره کان ده ژمی درین به بهر نه فرینی خوا و پیغه مبه ر علیه السلام ئه که ون، ههروه ها قه ده رییه و مرجئه دوو تاقمن، قه ده رییه کان واته ئه وانه ی که نه فی قه ده ر ده که ن و ده لین

ئه وه ی راسیی من نه توانیوه دهس کاری تیدا بکم چونکه دهقی عبارته که وا ئه لیت من به گۆره ی نوسراوه که ترجمه م کردوه.

به لام ئه وه ی راستیی ههروه که پێشه وه گوتمان پیغه مبه ریش علیه السلام له فرمودیه که دا دافرموویت: ((لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق)) رواه احمد وحاکم عن عمران بن حصین. واته: نابین به قسه ی کهس بکرت بو شتی گونا و ناوه، ههروه ها ئه بوداود و نه سانش بهم شیوه یه ریوایه تیان کردوه ((لا طاعة لاحد في معصية الله، إنما الطاعة في المعروف)) وه له ریوایه تیکی تردا (امامی ئه حمه دا) ده فرموویت: ((لا طاعة لمن لم يطع الله)) بپوانه کتیی (کشف الخفا) دانراوی شیخ اسماعیل العجلونی، بهرگی دووم لاپه ره ٤٩٢

سه‌رنقیشت و چاره‌نووس نیه، (مورجیئه‌کان) ئەلین تاوان له گه‌ل ئیماننا زهره‌ر
و زیانی نی‌یه وه‌کو چۆن کار و ئیشی باش له گه‌ل کوفرا سودی نی‌یه.
(فَسْأَلُ اللَّهُ الْمَنَانَ بَلْطَفَهُ أَنْ يَتُوفَانَا عَلَى الْكِتَابِ وَالسَّنَةِ أَنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ).

تاوانی چل و دووهم

گویى له قسه ی خه لك راگرئ و نهینیان ناشكرا بكهین

(التسمع على الناس وما يسرون)

خوای گه و ره له قورناندا ده فهرمووئیت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ))^(۳۲۲)

واته: ئه ی ئه وانه ی که باوه ریتان هیناوه خوتان دوور بخه نه وه له گومانى خراپ، چونکه به راستی هه ندىک گومانى خراپ هه ن گونا هه ن (وه کو گومانى به د ده ر هه ق به پیاویکی باش) و به دواى عه بیى خه لكدا مه گه رین (و ته فتیشى عه بیى موسلمانان مه که ن) و پاشمله ش باسى یه کتر مه که ن، واته با هه ندىکتان ناوى هه ندىکتان نه هینیت، ئایا یه کیك له ئیوه هه ز ده کات گوشتى براى خوى به مردووئیتى بخوات؟ دياره ئیوه هه ز له شتى وا نا که ن و ده یکرهینن، چونکه پاش مله غه بیته کردن له ریزی خواردنى گوشتى برايه. وه پيوسته له خوا بترسن و خوتان بیاریزن له و شتانه ی که خوا پئى ناخوشه و بزنان خودا ته و به وهرئه گرئ له هه ر که سئ په شیمان ببیته وه و ته و به بکا، چونکه به راستی خوا میهره بانه.

هه روه ها پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرمووئیت: ((مَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ صُبَّ فِي أُذُنِهِ الْآنُكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۳۲۳) واته هه ر که سئ گویى بگریت له قسه ی گه لیک ئه وانیش پیاان ناخوش بیت به جوریک که گویى له پسه یان رانه گرن و ئه مه له رۆژى قیامه تا هه ردوو گوچکه یان پرى مسى تاواوه ئه که ن -خوا په نامان بیت-

هه روه ها چه زره ت ﷺ له فه رمایشتیکى تر دا ده فهرمووئیت: ((إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَافَسُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا

(۳۲۲) سوره ی الحجرات ئایه تی ۱۲

(۳۲۳) اخرجه البخاری. (الآنك) الرصاص المذاب، واته مسى تاواه.

تدابروا وَكُونُوا إِخْوَانًا))^(۳۲۴) واته: گومكانی بهد چونکی گومانی بهد درۆزنترین ووته و قسهی (ظهنة)، ههروهه گوی ی رame گرن بۆ قسهی خه لک بۆ نه وهی بیگرینه وه هک سیخوړی و جاسوسی، یا عه یب و عار و نهیننی موسولمانان مه خه نه روو و ئاشکرای مه کهن، ههروهه (بغچ) و کینه تان نه بی به رامبه ر به یه کتری و میچوړین له گه ل یه کتريا به هو ی نه وه وه پشت له یه کتريا بکه ن و هه موو عه بد و به نده ی خوا بن و ببن به برای یه کتری، چونکه به راستی موسلمان بۆ موسلمان برابه.

سەرئىچىڭ:

ههروهه‌ها به هیج جوړیک نابیت ئیمه گوۍ له ووته و قسه‌ی خه‌لک رابگرین که نایانه‌وی له گفتو گوۍان تی‌بگه‌ین، چونکه ئه‌وه تاوانی‌کی گه‌وره‌یه که به دزیه‌وه گوۍ له گفتو گوۍ ئهم و ئه‌و رابگرین و بچین بلاوی بکه‌ینه‌وه. ههروهه‌ها (سوونی ظه‌نیش) به‌رامبه‌ر به‌موسولمانانی بی‌تاوان و بی‌گونه‌ا زور گونه‌ه و له ریز و جومله‌ی تاوانه گه‌وره‌کان ژماردراوه. ههروهه‌ها دیسان له ریز و جومله‌ی تاوانه گه‌وره‌کان ژماردراوه. (غه‌یبه‌ت) واته له پاش مله‌ باسی خه‌لک کردن و ئازاردانی خه‌لک به‌ناهق باسی مال و مندا‌ل و خیزانیان بکه‌ین و عه‌یب و عاریان به‌ره‌لا بکه‌ین و سوکیان بکه‌ین به‌بی ئه‌وه‌ی تاوانی‌کیان کردبی، واته به‌بی هه‌ق، ئه‌وه زور گونه‌ه و له تاوانه گه‌وره‌کان ده‌ژمیردیت به‌رای زاناکان.

(نَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ هَذِهِ الذُّنُوبِ وَنَسْأَلُ اللّٰهَ التَّوْفِيقَ لِمَا يَحِبُّ وَيَرْضَى إِنَّهُ جَوَادٌ كَرِيمٌ)

(۳۲۴) رواه البخاري ومسلم

تاوانی چل و سییهم

ئاموشوکه ره بهینی خه لکیا

(النمام)

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرمووئیت: ((وَلَا تُطِغْ كُلَّ خَلَافٍ مَّهِينٍ هَمَّازٍ مَشَاءٍ بَنَمِيمٍ))^(۳۲۵) واته په پره وی که سیک مه که که سویند خوړه به درو و خوشه ویست نیه له پیش چاوی خه لک و حه قیر و ریسوا بی و عه یب گر و غه یبه ت که ر بی و گه روک بی به قسه ی فساد ناژاوه بنیته وه له بهینی خه لکا. له حوزه یفه وه (ره زای خوای لی بییت) ده لیت پیغه مبه ر ﷺ له فهرمایشتیکا ده فهرمووئیت: ((لا یدخل الجنة نمام))^(۳۲۶) واته نه وه ی ئامشوکه ر (نمام) بی قسه ی خراب له بهینی خه لکدا دینی و ده با ناشیته به هه شت.

((وفي رواية لا يدخل الجنة قتات)) له مه عنادا (قتات) و (نمام) یه کن.

له فهرمووده یه کی تری پیغه مبه ر ﷺ به راستی یومان ده رته که وی ((أن رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِقَبْرَيْنِ فَقَالَ إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَا أَنَّهُ كَبِيرٌ، (۳۲۷) أَمَا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَبْرِئُ مِنْ بَوْلِهِ وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ. ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً فَشَقَّهَا اثْنَيْنِ وَغَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً وَقَالَ لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسَ))^(۳۲۸) واته: حه زره ت ﷺ ته شریفی رابورد به لای دوو گوړا و فهرمووی خاوه نی ئه م دوو گوړه سه زا ئه درین و سه زا که شیان له بهر شتی نیه که گه وره بی، یانی له لای خه لک، به لام زور گه وره یه له لای خودادا، یه کیکیان

(۳۲۵) سوره تی القلم نایه تی ۱۱

(۳۲۶) رواه البخاري ومسلم

(۳۲۷) وقوله (وما يعذبان في كبير) اي ليس بكبير تركه عليهما او ليس بكبير زعمهما ولهذا قال في رواية اخرى (بلى انه كبير) وانظر كتاب (الكبائر) ص ۱۸۲ تأليف الإمام الحافظ محمد بن أحمد عثمان الذهبي.

(۳۲۸) رواه الجماعة

قسه ی خراپی ته گیرا له ناو خه لکدا، واته قسه هیڼه ر و قسه بهر بووه، یه کیکی تریان خوۍ پاک نه ده کرده وه له گمیزه که ی و بهرگ و له شی پیس نه بوون..
 نجا له پاشان پیغه مبه ر ﷺ په لکه دارخورمایه کی ته پری هه لگرت و کردی به دوو کهرته وه، هه ر کهرته ی له سه ر گوړیکیان چه قاند، نجا چه زره ت ﷺ
 فهرمووی: به لکه ره جا وایه که سزا که یان سووک بیت مادام ته پایی له و دوو له قه دارخورمایه دا بمینیت.

له نه بوهوره یه وه (ره زای خوی لی بیت) نه لیت پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموویت:
 ((تَجِدُونَ شَرَّ النَّاسِ ذَا الْوَجْهَيْنِ الَّذِي يَأْتِي هَؤُلَاءِ بِوَجْهِ وَيَأْتِي هَؤُلَاءِ بِوَجْهِ وَمَا كَانَ ذَا
 لِسَانٍ فِي الدُّنْيَا، فَإِنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ لِسَانَيْنِ مِنْ نَارٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۳۲۹) واته له خراپترین
 نینسانان له روژی دوا پیدا له لای خودادا نه وانه ده بینی که دوو روون به پرووی
 ده چیت له لای نه مان و بهرووی ده چیت له لای نه وان. نجا چه زره ت ﷺ فهرمووی
 هه ر که سیک خاوه نی دوو زمانی بی واته ناموشو که ر و نه مامی بکات به پراستی
 خوی گه وره دروست ده کا بو نه و که سه له روژی دوا پیدا دوو زمانان له ناگر.
 تبیینی:

هه ووه ها له ریز و جومله ی تاوانه گه وره کان ده ژمیردریت (النمام) واته
 نامشو که ر له به ینی خه لکا، چونکه زهره ر و زیانیکی یه ک جار زوری هه یه. (قال
 الحافظ المنذري: أجمعت الأئمة على تحريم النيمة وأنها من أعظم الذنوب عند الله عز
 وجل) واته نیمامی (مونذری) نه لیت: هه موو پیشه وایان گو بوونه ته وه له سه ر
 نه مه که (نمامی) واته قسه گیران به ناو خه لکا و حه رامه و قه ده غه یه چونکه
 هه ووه ها به گه وره ترین گونا ه دانراوه له لای خوی گه وره. (وقد اتفق العلماء
 على أنها من الكبائر) واته به پراستی هه موو زانایان یه کگرتوون له سه ر نه مه که
 (نمامی) واته نامشو که ر له تاوانه گه وره کان دانراوه و ژماردراوه.. هه ووه ها

(۳۲۹) رواه مالك والبخاري ومسلم

دوو زمانیش له بهینی خه لکاو به نیازی تیکدانی ناو به ینیان به وه جهی
ثیفسادات و ئاژاوه ئه مه تاوانیکی زور گه وره یه چونکه دوو زمانی نیشانه ی
منافقی یه.

(نعوذ بالله من النفاق والشقاق وسوء الأخلاق)

تاوانی چل و چوارهم

نه فرین و له عنه ت لی کردن (اللغة)

واته دور خستنه وه له به زهیی خواوه

حه زهت ﷺ ده فره مویت: ((سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ))^(۳۳۰) واته جویندان به موسلمانان فیسقه یانی ده چوونه له دین و شهر له گهل کردنی کوفره واته کوشتاریشیان له گهل یه کتری کاری کافران^(۳۳۱).
له فره مووده ییکی ترده فره مویت: ((لَعْنُ الْمُؤْمِنِ كَقْتَلِهِ))^(۳۳۲) واته نه فرین له پیایو ئیماندار وه ک شهر له گهل کردنی وایه^(۳۳۳) له فره مایشتیکی ترده ه زهت ﷺ ده فره مویت: ((لَا يَنْبَغِي لِصَدِيقٍ أَنْ يَكُونَ لِعَانًا))^(۳۳۴) واته پیایو راست گوئی موسولمان هر گیز نابی له عنه ت واته نه فرین له هیچ شتیک بکا. هروه ها ه زهت ﷺ له فره مووده ییکی ترده فره مویت: ((لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ وَلَا بِاللَّعَانِ وَلَا بِالْفَاحِشِ وَلَا بِالْبَذِيءِ))^(۳۳۵) واته هر گیز نابیت ئینسانی ئیماندار پلاروه شینی و نه فرین کهر و جنیو فروش و قسه ی خراپ و ناشیرین به ده میا دابیت.

(۳۳۰) أخرجه الجماعة إلا أبا داود

(۳۳۱) یعنی له کوفره نه نریکه نه ونده گونا مینکی گهریه. (بروانه کتیبی اقتران الفیرین فی مجمع البحرین، دانه روی ماموستا مه لا رشید به کی بابان، لیکولینه وه ی محمد علی القره داغی، لاپره ۲۲۴ برگی یه کم.

(۳۳۲) أخرجه البخاري

(۳۳۳) شتیک ناشکرایه شهر له گهل مرؤفی ئیماندار ی بین تاوان له تاوانه گهره کانه، هروه ک خوی گهره ده فره مویت: ((وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا)) سوره الاحزاب نایه تی ۵۸.

(۳۳۴) رواه مسلم

(۳۳۵) رواه الترمذي

ههروه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ له فهرمووده‌ییکی تردا ده‌فهرموویتی: ((إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا لَعَنَ شَيْئًا صَعِدَتْ اللَّعْنَةُ إِلَى السَّمَاءِ فَتُغْلَقُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ دُونَهَا ثُمَّ تَهْبِطُ إِلَى الْأَرْضِ فَتُغْلَقُ أَبْوَابُهَا دُونَهَا ثُمَّ تَأْخُذُ يَمِينًا وَشِمَالًا فَإِذَا لَمْ تَجِدْ مَسَاحًا رَجَعَتْ إِلَى الَّذِي لَعَنَ فَإِنْ كَانَ لِذَلِكَ أَهْلًا وَإِلَّا رَجَعَتْ إِلَى قَائِلِهَا))^(۳۳) واته: به‌راستی نه‌گهر یه‌کی نه‌فرین له یه‌کیکی تر بکا و مادام ئه‌و که‌سه شایانی ئه‌و نه‌فرینه نه‌بی، ئه‌وا نه‌فرینه‌که به‌رز ده‌بیته‌وه بو ئاسمان که گه‌یشته ئاسمان ده‌رگای لی داته‌خری و ده‌گه‌رپته‌وه بو خواره‌وه بو لای راستی ئه‌و ئینسانه که نه‌فرینه‌که‌ی کردووه و له‌و لاشه‌وه قه‌ده‌غه نه‌کری (چونکه شایانی ئه‌وه نه‌بووه که نه‌فرینه‌که‌ی بو ره‌وانه کردووه). ئنجا له‌پاشان روو ده‌کاته لای چه‌پ و راستی کابرا، هه‌روه‌ها هه‌موو لایه‌کی لی داته‌خری و له‌ ئه‌نجاما ئه‌و نه‌فرین و له‌عنه‌ته ده‌گه‌رپته‌وه بو کابرای نه‌فرین که‌روه.

باسیک:

هه‌روه‌ها دروسته له‌عنه‌ت و نه‌فره‌ت له‌و که‌سانه‌ی که به‌ صیفه‌تیکی خراب ناسراون، هه‌روه‌ک له‌ ثایه‌ت و فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه بو‌مان ده‌رته‌که‌ویتی خوای گه‌وره ده‌فهرموویتی: ((أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ))^(۳۳۷) واته نه‌فرینی خوا له‌سه‌ر سته‌مکاران. وه ده‌فهرموویتی: ((فَجَعَلَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ))^(۳۳۸) واته: ده‌گیرین نه‌فره‌تی خودا له‌سه‌ر دروژنان. پیو‌سته بزائن که له‌عنه‌ت و نه‌فرینی خودا له‌سه‌ر سته‌مکاران و دروژنان و له‌سه‌ر بی‌باوه‌ران و ئا ئه‌وها به‌و شیوه‌یه.

(۳۳۶) رواه ابوداود من حدیث ابی درداء

(۳۳۷) سوره‌تی هود نایه‌تی ۱۸

(۳۳۸) سوره‌تی ال عمران نایه‌تی ۶۱

ههروه‌ها له پيغه‌مبه‌ريش ﷺ وەر گيراوه بهم جوړه ده‌فه‌رموويټ: ((لَعَنَ اللَّهُ أَكْلَ الرِّبَا وَمَوَکَلَهُ وَشَاهِدَهُ وَکَاتِبَهُ))^(٣٣٩) واته نه‌فريني خودا له سوو‌خوړ و خاوانه‌که‌ی و نووسه‌ره‌که‌ی و شايه‌ده‌کان.

وه ده‌فه‌رموويټ ((لَعَنَ اللَّهُ الْمُحْلِلَ وَالْمُحْلِلَ لَهُ))^(٣٤٠)، وه ده‌فه‌رموويټ: ((لَعَنَ اللَّهُ الْوَأَصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ وَالْوَأَشِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ وَالنَّامِصَةَ وَالْمُتَمِصَّةَ))^(٣٤١) واته خودا نه‌فريني کردووه له و ژنه‌ی که به (فه‌ن) پرچی بو خه‌لکی ته‌کا و ته‌وه‌ی ته‌یکا به‌سه‌ری خو‌یا و ته‌وه‌ی خه‌لک ده‌کوټی و ته‌وه‌ی خو‌به‌خه‌لکی ده‌کوټی و ته‌وه‌ی مووی دهم و چاوی خه‌لک هه‌لته‌گری و ته‌وه‌ی به‌خه‌لک مووی دهم و چاوی خو‌یان هه‌لده‌گرن، وه‌ک هه‌لک‌یشانی مووی ده‌ورو‌به‌ری چاو و بروی بو جوانی.

هه‌روه‌ها چه‌زه‌ت ﷺ له چه‌ند فه‌رمووده‌ییکی به‌هیزا ده‌فه‌رموويټ: ((لَعَنَ الصَّالِقَةَ وَالْحَالِقَةَ وَالشَّاقِقَةَ))^(٣٤٢) واته نه‌فه‌رت له‌م ژنه‌وه که ده‌نگی خو‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه له‌ماته‌م و له‌وه‌ی قزی خو‌ی ده‌ردیټی و له‌وه‌ی یه‌خه‌ی خو‌ی دابدړی.

((لَعَنَ اللَّهُ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ فِي الْحُكْمِ))^(٣٤٣) هه‌روه‌ها دیسان پيغه‌مبه‌ره‌ﷺ نه‌فريني کردووه له‌و جوړه که‌سانه که به‌رتیل ده‌بن و وهرده‌گرن له‌داد‌گا و داوه‌ريدا به‌نا‌ره‌وا.

(٣٣٩) رواه الترمذي

(٣٤٠) رواه النسائي والترمذي... ماناکه‌ی ته‌رجه‌مه‌کراوه له‌تاوانی سی و پيټجه‌م، ماره به‌جاشه‌ره‌نه‌گمر نه‌تموئى مراجعه‌ی بکه.

(٣٤١) رواه مسلم

(٣٤٢) رواه ابن ماجه وابن حبان في صحيحه بالفاظ مترادفة

(٣٤٣) رواه الترمذي والحاكم وابن حبان في صحيحه

((وانه لعن من غير منار الأرض -أي حدودها-))^(۳۴۴) واته حەزرەت ﷺ نەفرینی کردووہ لەو کەسانە ی کە سنووری ئەرزی ئە گوێرن و بە تاییبەتی کە مولک بێت.

((وانه قال لعن الله من لعن والديه ولعن من سب امه))^(۳۴۵) واتە حەزرەت ﷺ دەفەر موویت: ((لعن الله من أضل أعمى عن الطريق))^(۳۴۶) واتە: خودا نەفرینی کردووہ لەو کەسانە کە خەلکی گومرای ئەکەن بە تاییبەتی ئینسانی کوێر و نەزان.

((لعن من أتی البهيمه)) واتە حەزرەت ﷺ نەفرینی کردووہ لەو کەسانە ی کە ئەچنە لای چواریی و حەیانانان.

هەر وەها فەر موویەتی: ((ولعن من عمل قوم لوط))^(۳۴۷) واتە نەفرین لەو کەسانەش کە کردەوێ قەومی (لووگ) ئەکەن.

(والحاصل) ئا بەم شیوێ دەو سێ پەرە کاغەز دەروات لەسەر ئەم نەفرینە ی حەزرەت ﷺ، (نعوذ بالله من لعنته ولعنة رسوله) خوا یە خوێمان دوور ئە گرین لە نەفرینی تۆ و لە نەفرینی پیغەمبەری تۆ ﷺ. (ئامین).

(۳۴۴) رواد مسلم واحمد

(۳۴۵) رواد احمد والنسائي

(۳۴۶) رواد اصحاب السنن

(۳۴۷) رواد ابن حبان والبيهقي

(ناگادارییهک)

ههروه‌ها پێویسته بزانی له‌عنه‌ت واته نه‌فره‌ت کردن له‌ موسوڵمانێکی بێ‌تاوان له‌ ریز و جومله‌ی تاوانه‌ گه‌وره‌کان ده‌ژمێردرێت به‌ ر‌أی هه‌موو زاناکانی ئاینی، چونکه‌ مانای له‌عنه‌ت واته نه‌فره‌ت دوور بوونه‌ له‌ به‌زه‌یی و په‌حمه‌تی خودا، به‌لام هه‌ندیک له‌ زانایان ئه‌لێن دروسته‌ به‌م شیوه‌یه نه‌فره‌ت وه‌ک بَلَى (لعن الله الظالمين، لعن الله الكافرين، لعن الله اليهود والنصارى، لعن الله الفاسقين، لعن الله المصورين، ونحو ذلك كما تقدم). هه‌روه‌ها هه‌ندیک تر له‌ زاناکان ده‌لێن له‌عنه‌ت له‌ که‌سیکی دیاری له‌ جووله‌که‌ یا گا‌ور نا‌ره‌وايه چونکه‌ مه‌علوم نیه‌یه له‌ ئه‌نجاما دوا‌پو‌ژێ ئه‌و که‌سه‌ چو‌ن ئه‌بێ. به‌لکو موسوڵمان بێ.

هه‌روه‌ها ئیمام (محم‌دی غه‌زالی‌ش) (په‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمو‌ویت: هه‌رامه‌ و دروست نیه‌یه له‌عنه‌ت کردن له‌ هه‌یج که‌س مه‌گه‌ر له‌و که‌سه نه‌بی‌ت که‌ له‌سه‌ر کفر مردووبی‌ت، وه‌ک ئه‌بووله‌هه‌ب و ئه‌بووجه‌هل و فیره‌ه‌ون و ه‌امان و وینه‌ی ئه‌مانه‌وه. هه‌روه‌ها بو‌مان ده‌رکه‌وت دروست نیه‌یه نه‌فره‌ت له‌ موسوڵمانێکی دیاری و تاییه‌تی بکری، ئه‌گه‌رچی زو‌ر فاسق و تاوانباریش بێ، چونکه‌ مه‌علوم نیه‌یه له‌ پاشه‌پو‌ژا چو‌ن ئه‌بێ (والله اعلم بحقیقه الحال وإلیه مرجع والمثال).

(اللهم نزه قلوبنا عن التعلق بمن دونك واجعلنا من قوم تحبهم ويحبونك واغفر لنا ولوالدینا وجميع المسلمين)

تاوانی چل و پینجهم

غدر کردن و گوی نه‌دان به به‌لین و په‌یمان

(والغدر وعدم الوفاء بالعهد)

خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فهرمووئیت: ((وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا))^(۳۴۸) واته وه‌فا به به‌لین بکه‌ن، چونکه به‌راستی عهد و په‌یمان پرسپاری لی ده‌کریته‌وه.

(قال الزجاج: كل ما أمر الله به أو نهى عنه فهو من العهد) واته زوجاجی موفه‌سیر ده‌لئیت هه‌موو شتیکی خوای مه‌زن فه‌رمانی پی‌کردبی و یا نه‌هی و قه‌ده‌غهی لی‌کردبی، ئه‌مه په‌یمان.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له ئایه‌تیکی ترده ده‌فهرمووئیت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ))^(۳۴۹) واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، ئه‌و په‌یمانانه‌ی که به‌ستوتانه و ئه‌یبه‌ستن به‌جیان بینن.

حه‌زرت ﷺ ده‌فهرمووئیت: ((أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا، إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا أَوْعَنَ خَانَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ))^(۳۵۰) واته: چوار خه‌سله‌ت هه‌یه هه‌رکه‌سیک هه‌رچواری تیدا هه‌بن ئه‌وه منافقی خالیسه، ئه‌گه‌ر خه‌سله‌تی له‌وانه‌ی تیدا هه‌یی ئه‌وه ئه‌و که‌سه خه‌سله‌تی له‌نیفاق و ناپاکی تیدایه هه‌تا ته‌رکی ئه‌و خه‌سله‌ته ده‌کا. یه‌کیکیان ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر قسه‌ی کرد له‌قسه‌کردنا دروی تیدا بکا، دووه‌میان ئه‌گه‌ر به‌ئهمین و ده‌ست پاکت دانا و خیانه‌تی تیدا

(۳۴۸) سوره‌تی (الإسراء) نایه‌تی ۲۴

(۳۴۹) سوره‌تی (المائدة) نایه‌تی ۱

(۳۵۰) رواه الشیخان

بکا، سئیه میان ته گهر په یماننه ک بههستی و به بئوه فایي بیشکینئ و غه دری
تیا بکا و به جئ نه گهینئ، چواره میان ته گهر دهمه قالیکی بوو له گهل که سیکا
له هق مل پچی تیدا بکا و لابدا و یا قسه ی پروپوچ ده کا و جنیو ده دات..

وه پیغه مبه رﷺ له فهرمووده ییکی تر دا ده فهرموویت: ((إِذَا جَمَعَ اللَّهُ الْأُولَيْنَ
وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرْفَعُ لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَعْرِفُ بِهِ يُقَالُ هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ بَنِ
فُلَانٍ))^(۳۵۱) واته ته گهر خودای گه وره ئهم خه لکه ی کوکرده وه و له هه موو
صیفیک له چینی ته وه له وه و له چینی ئاخیره وه له قیامه تدا، ئنجا به رز
ته کریته وه له سهر سهری هه موو غه درکه ریگ بو ئه وه ی بناسریت و پی
ته گوتریت ئا ته مه یه غه دری کردووه له فلانی کوری فلانکه سه وه.

هه روه ها پیغه مبه رﷺ ده فهرموویت: خوی گه وره له فهرمايشتی (قدسیا)
ده فهرموویت: ((يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، رَجُلٌ أُعْطِيَ بِي
ثُمَّ غَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِ
أَجْرَهُ))^(۳۵۲) واته: خوی مه زن ده فهرموویت: سئ کهس هه نه له پروژی دوايیدا
من خوم موحا که مه یان پی ته کهم و تهره فگیریانم: یه کیکیان ته و که سه یه که
به هوئ منه وه په یمان ته دا به که سیک، له پاشان غه دری لی ته کا و په یماننه که
ته شکینئ و نایبانه سهر، دووهم پیاو یکی تر ئاده میزادیکی ئازاد بفروشی و
نرخه که ی بخوا، سئیه م پیاو یکی تر کریکاریکی به کری بگری و ئیشوکاری
خوی پی بکا و له دوايیدا کریکه ی نه داتی و غه دری لی بکات.

(۳۵۱) رواه مسلم

(۳۵۲) أخرجه البخاري

تییینی:

ههروه‌ها پیویسته ئیمه بزانی‌ن غه‌در کردن له ریز و جومله‌ی تاوانه
گه‌وره‌کانه و غه‌دریش گه‌لیک جووری هه‌یه، هه‌روه‌ها پیویسته بزانی‌ن
شکاندنی (عه‌د) و به‌لین و په‌یمان چه‌له‌ گه‌ل‌ خوای گه‌وره‌دا بی و چه له‌ گه‌ل
ئاده‌میزاد دا بی، له‌ گونا‌هه گه‌وره‌کان ده‌ژمیردریت، هه‌روه‌کو له
فه‌رمووده‌کانی هه‌زه‌ت ﷺ بۆمان ده‌رکه‌وتوووه.

(فسال الله العفو والعافیه والتوفیق لما یحب ویرضی إنه جواد کریم)

تاوانی چل و شه شه

باورکردن به کاهین و نهستی‌ه‌شوناسی

(تصدیق الکاهن والمنجم)

خوای گه‌وره ده‌فهرمووئیت: ((وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا))^(۳۵۳) واته: قه‌ت مه‌که‌وه شوئینی شتیک که زانست و قامی خوئ پی‌نه‌گه‌یشتووه، مانای شتیک نه‌ت بیستبی مه‌لی بیستوومه، نه‌ت دیتبی مه‌لی دیتوومه، نه‌ت زانی‌بی مه‌لی زانیومه. وه‌ک قه‌تاده ده‌فهرمووئیت: (لا تقل سمعت ولم تسمع ورايت ولم تر وعلمت ولم تعلم) چونکی به‌راستی بی‌گومان گوئ و چاو و دل هه‌ریه‌که له‌م سی‌یانه پرسیاریان لی نه‌کری له‌و کرده‌وه‌ی که نه‌یکه‌ن یا نایکه‌ن.

له‌ ثایه‌تیکی تر‌دا خوای مه‌زن ده‌فهرمووئیت: ((عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ))^(۳۵۴) واته هه‌ر خواجه‌ ناگادار به‌ نه‌ینی و که‌س ناگادار ناکات به‌سه‌ر نه‌ینی خویا مه‌ گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ریک که‌ خوا هه‌لی‌جزاردبی. هه‌روه‌ها چه‌زه‌ت ﷺ له‌ فهرما‌یشتی‌کا ده‌فهرمووئیت: ((مَنْ أَتَى كَاهِنًا أَوْ عَرُفًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ))^(۳۵۵) واته هه‌ر که‌سی بجی بو‌ لای فال‌گروه‌یه‌ک یا بو‌ لای کاهینی‌ک، واته غه‌یب زانی و باوهر به‌ قسه‌ی بکا و به‌وه‌ی که‌ ده‌لیت، نه‌وه به‌راستی هه‌چ به‌شی به‌ دین و ئایینی موحه‌مه‌ده‌وه نامینی به‌وه‌ی که‌ هه‌ناردوویه‌تیه‌ خواره‌وه.

((روى عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ عَلَى إِثْرِ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ بَوَّجَهُ فَقَالَ: هَلْ تَذَرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: أَصْبَحَ مِنْ

(۳۵۳) سوره‌تی‌ الإسراء‌ نایه‌تی ۲۶

(۳۵۴) سوره‌تی‌ الجن‌ نایه‌تی ۲۷

(۳۵۵) رواه‌ ابوداود

عِبَادِي مُؤْمِنِينَ بِي وَكَافِرًا، فَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَخِمَتْهُ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ بِنُوءٍ كَذًا وَكَذَا فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ))^(۳۵۶) واته: زهیدی بهنی خالدی جهنی نه فهرمووی: پیغمبر ﷺ له حوده یبیه له دواپی بارانی که به شهو باریبو نویژی به یانی بو کردین، که سه لامی دایه وه رووی کرده خهلق و فهرمووی: نه زانن که خوا چی فهرموو؟ وتیان خوا و پیغمبر له هه موو کهس چاکتر نه زانن. فهرمووی: که خوا فهرمووی به نده کانی من بوون به دوو (فیرقه)، فیرقه یه کی ئیمانی پی هیناوم و فیرقه یه کیان کافر بوون به من، نه وهی که بلئی به فه چل و ره حمهت و که رمی خوا بارانمان بو بارینرا، نه وانه مؤمین به من و کافرن به نه ستیره، نه وانهی که نه لئن به (گلووع) غروبی فلان نه ستیره بارانمان بو بارینرا، نه وانه کافرن به من و مؤمین به نه ستیره.^(۳۵۷)

پیغمبر ﷺ ده فهرموویت له فهرمایشتیکیدا: ((مَنْ آتَى عَرَفًا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))^(۳۵۸) واته ههر که سی برپا بو لای فالگره وه (عرافیک) له باره ی شتی که وه پرسیا ری لی بکا و (گیرره) له لای بگریته وه، نه ویش پی ی باوه ر بکات به وهی که نه ی لیت، نه مه نویژی چل روژی گیرانابی.

((عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ اقْتَبَسَ شُعْبَةً مِنَ التَّجُومِ فَقَدْ اقْتَبَسَ شُعْبَةً مِنَ السَّخْرِ زَادَ مَا زَادَ))^(۳۵۹) واته له ئینو عه باسه وه ده گیریته وه، نه میش له پیغمبر ﷺ ده فهرموویت: ههر که سیک زانیاری یه ک له نه ستیره شوناسی وه بگریت ههروه کو نه وه وایه فیر ببی له بابه تی له زانیسی جادوو که ری، واته جیاوازی نی یه له نیوان زانستی نه ستیره شوناسی و سیحر دا.

(۳۵۶) متفق علیه

(۳۵۷) برهانه کتبی (اقران النیرین فی مجمع البحرین) داتراوی ماموستا مه لا رشید بهگی بابان، لیکولینه وهی محمد علی قهره داغی، لاپهره ۲۹۱ بهرگی یه کم.

(۳۵۸) رواه مسلم

(۳۵۹) رواه ابوداود باسناد صحیح

((قال علي بن أبي طالب عليه السلام: الكاهن والساحر كافر))^(۳۰) واته: عهلی کوږی
 ټه ټوو گالب (خوای لی رازی بیت) ده فره مویت: کاهین جادووبازه،
 جادوو کهریش بی باوه ږه.

سهرنج:

هه روه ها له تاوانه گه وړه کان ژماردراوه خویندنی زانستی جادووبازی (سحر)
 یا فیړکردنی به یه کی یا باورکردن به کاهین و غیب زانی و شتی نادیار یا
 داوای غیب زانین بکهیت و (العیاذ بالله) ټمه نیزیکه له کوفر و بی باوه ږی.
 هه روه ها ټمه ش له ږیز و جومله ی گوناوه گه وړه کان ده ژمیردریت. (تجیم)
 واته ټه ستیره شوناسی و ټه ستیره گکرتنه وه و حیسابی ټه ستیره و باورکردنی به
 هه لائن و ټاواوونی له سهر پیروزی و ناپیروزی، ټمه هه مووی له زه منی
 جاهیلیه تا به کاریان ده هینا، خوا په نامان بیت.
 (فسأل الله العافية والعصمة في الدنيا والآخرة)

(۳۶۰) بېوانه کتیبی (الکبائر) لاپهړه ۱۹۶ دانراوی (الإمام الحافظ محمد بن احمد بن عثمان الذهبي).

تاوانی چل و حصوتم

یاخی بوونی ئافرهت و به گوی نه کردنی پیاوه که ی

(نشوز المرأة علی زوجها)

خوای گه و ره ده فهرموویتی له قورئاندا: ((وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا))^(۳۱۱) واته ئهو ئافره تانه ی ده ترسی ئیوه له وه ی که به گویتان نه که ن بهم جوړه نیشانه ی (نشوزیان) دیار که وت، ئاموژ گاریان بکه ن و ترسی خودایان پی بدن به لیدانیکی ئه وتو که (عه یبداریان) نه کا یان شوینیکیان بشکینی، چونکه ئهو جوړه ئازاردانه ره و ا نیه، ئه گهر ژنه کان فهرمانی ئیوه یان (قه بوول) کرد ئنجا داوای هیچ ریگه یتی مه که ن بو سته مکردن له سهر ئه وان، چونکه به راستی خودا پایه ی بهرز و بلند به سهر هه موو گیانداریکا و گه و ره یه و ئه گهر ئیوه ده ستان ئه پرا له سهر ئهو ئافره تانه دا، خوداش دهستی ئه پرا به سهر ئیوه دا و توله تان لی دهستی نی.

ئیمامی بوخاری و موسلیم له ئه بووهوره یره وه (ره زای خوای لی بیت) ده گیر نه وه که چه زره ت ﷺ به راستی فهرموویه تی: ((إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَلَمْ تَأْتِهِ فَبَاتَ غَضَبًا عَلَيْهَا لَعَنَتَهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ))^(۳۱۲) واته: ئه گهر پیاو داوای سهر جیی له ژنه که ی بکا و ژنه که ی هه یدی لی لی بکا و به گوئی نه کات، ئه وه ئهم شه وه هه تا به یانی فریشته کانی خودا له عنه ت و نه فرینی لی ده که ن.

(۳۱۱) سورمتی النساء نایه تی ۲۴

(۳۱۲) متلف علیه

((عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ثَلَاثَةٌ لَا تُقْبَلُ لَهُمْ صَلَاةٌ وَلَا تَرْفَعُ لَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ حَسَنَةُ الْعَبْدِ الْآبِقِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى مَوَالِيهِ فَيَضَعُ يَدَهُ فِي أَيْدِيهِمْ وَالْمَرْأَةُ السَّخِطُ عَلَيْهَا زَوْجُهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا وَالسَّكْرَانُ حَتَّى يَصْحَوْ))^(۳۶۳) واته: له جابره وه (رهزای خوای لی بیئت) ده گپریت ه وه، نه میش له پیغه مبه ره وه ﷺ ده فهرموویت: سئ کس ه نه خوای گه وره نویریان لی قه بوول ناکات و هیچ خیر و چاکه یان بو ئاسمان بلند نابیت، یه کیک له مانه نه وه یه بنده یه کی هه لاتو تا نه گپریت ه وه بو خاوه نه که ی خوی ده ست له ناو ده ستیان نه نیت، دووهم ئافره تی که پیاوه که ی لی توره یه تا ئاشت نه بیته وه له گه لی، سئ یه م ئینسانی بی هووش تا چاک نه بیته وه.

له فهرمووده یه کی تردا پیغه مبه ره وه ﷺ ده فهرموویت: ((أول ما تسال عنه المرأة يوم القيامة عن صلاحها وعن بعلاها))^(۳۶۴) واته یه که م شت که ئافره ت پرساری لی ده کریت له روژی قیامه تا نویرته، دووهم پرساری لی ده کریت له باره ی مافی میرده که یه وه.

هه روه ها حه زره ت له فهرمووده یی کی تردا ده فهرموویت: ((لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تَصُومَ وَزَوْجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَلَا تَأْذَنَ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ))^(۳۶۵) واته: رهوا نیه بو ژنی که باوه ری به خوا و روژی قیامه ت هه بی به روژوو بیئت (واته روژوو سوننه ت) نه ک واجب، نه گهر میرده که ی حازر بیئت، مه گهر به رهزای پیاوه که ی بیئت، هه روه ها نابیت که ژن ریگه ی هیچ کس بدات که هاتوچوی بکا و بچی بو مالی، مه گهر به رهزای میرده که ی.

(۳۶۳) رواه الطبرانی وابن خزيمة وابن حبان في صحيحهما

(۳۶۴) رواه أبو الشيخ في ثواب الأعمال من حديث انس رضي الله عنه.

بروانه کتیبی (الزواج عن اقتراف الكبائر) دائراوی الشیخ ابن حجر الهیتمی، بهرگی دووم لاپره ۴۷

(۳۶۵) أخرجه البخاري

ههروه‌ها چه زه‌ت ﷺ له فهرموده‌ییکى ترده ده‌فهرمووئیت: ((لَوْ كُنْتُ امْرَأًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا))^(۳۶۱) واته: نه‌گهر من (ئه‌مرم) بگردایه به که‌سئ که سجده واته کورنووش ببا بؤ که‌سئ، نه‌وا نه‌مر و فرمانم نه‌کرد به ئافره‌ت که سوجه ببا بؤ می‌رده‌که‌ی. (به‌لام کورنووش هه‌ر بؤ خوای گه‌وره‌یه و به‌س).

باسییک:

پیویسته بؤ هه‌موو ئافره‌تانی له‌خوا ترس تییکۆشن بؤ په‌یره‌وی خوای مه‌زن و بؤ په‌یره‌وی می‌رده‌که‌ی، چونکه به‌راستی هه‌ر پیاوئیک له ژنه‌که‌ی رازی بی‌ت نه‌وه پاداشی به‌هه‌شته، وه‌ک چه‌زه‌ت ﷺ له فهرموده‌ییکا ده‌فهرمووئیت: ((أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَتْ وَزَوْجُهَا عَنْهَا رَاضٍ دَخَلَتْ الْجَنَّةَ))^(۳۶۲) واته هه‌ر ئافره‌تی بمری و می‌رده‌که‌ی لی‌ی رازی بی، نه‌مه ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه.

(فصل)

واته باسیکی تر، هه‌روه‌ها چۆن پیویسته ئافره‌ت ری‌زی پیاوه‌که‌ی بگری‌ت و له قسه‌ی ده‌رنه‌چی‌ت و مافی جی‌به‌جی بکات، ئاواش پیویسته پیاو ری‌زی ئافره‌تی بگری‌ت و مافیان نه‌فه‌وتینی‌ت و به‌ جوانی ره‌فتاریان له‌گه‌ل بکه‌ن، هه‌روه‌ک قورئان ده‌فهرمووئیت: ((وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ))^(۳۶۳) واته نه‌ی موسلمانینه پیویسته ژیان له‌گه‌ل خیزانه‌کانتان به‌خۆشی به‌رنه‌سه‌ر له‌گه‌لیان نه‌رم و نیان بن ری‌ک و پی‌ک و رووخۆش بن، وه‌ک پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فهرمووئیت: ((خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ))^(۳۶۴) واته: باشترین که‌ستان باشترین که‌سه بؤ خیزانه‌که‌ی.

(۳۶۱) رواه الترمذي

(۳۶۲) رواه الترمذي

(۳۶۳) سورة النساء نایه‌تی ۱۹

(۳۶۴) رواه الترمذي

تېبینی:

(عد النشوز کبيرة هو ما صرح به جمع من العلماء) ههروهه ها ئه مهش له ريز و جومله ی تاوانه گه وره کان ژماردراوه، ههروهه ک هه نديک له زانايان دانيان پيادا ناوه (نشوز) له شهر عدا بریتي به له وه که ژن له فه رمانی ميړده که ی دهر بچي به بي به لگه ی شهر عی وه ک ئه وه که بي ريگادانی ئه وه له مال دهر بچي به غه يری دهر چوونی عاده تی له به ينی دهر و دراوسيدا يا خود قه ده غه ی ميړده که ی بکا له وه که بچيته لای و له زه تی لی وه بگری، يا دهر گای له سه ر دابخا و ريگای نه دا بيته ماله وه، يا به درو داوای ته لای لی بکا، هه ر ژنی به بي ميړده که ی پروا بو سه فه ر به بي ئه وه که ئه و ريگای دابی، ئه وه به ناشزه و له فه رمان دهر چوو دانه نری. (۳۷۰)

(فَسْأَلِ اللَّهَ أَنْ يَرْزُقَنَا الصَّبْرَ عَلَى مَا يُحِبُّ وَيَرْضَى إِنَّهُ جَوَادٌ كَرِيمٌ)

(۲۷۰) بېوانه شهريعه تی ئيسلام، بهرگی سن يه م، لاپه ره ۲۵۶، دانراوی ماموستا مه لا عبدالکريمی مدرس

تاوانی چل و هه شتەم

وینە گرتەنە وه (الصورة)

خوای گه وه ره له قورئاندا ده فه رموویت: ((إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا))^(٣٧١) (قال عكرمه هم الذين يصنعون الصور). واتە به راستی ئەو بێ باوه پانه کاریکی وا ئە کەن و قسە یه کی وا ئە لێن خودا حەزی پێ ئەکا و پێغه مبه ری خودا ئە زیەت بدا و ئازار به دلی ئەو بگه یه نی، ئەوه خودا له دنیا و قیامه تا له په حمه تی خوێ دووریان ئە خاته وهو سزایه کی سه ختی وه هایان بو ئاماده ئەکا سوکیان بکا و ریسوا بین له بهر چاوی خاوهن ئیعتبارانا.

عه کرمه به زه یی خوای پیا بیته وه، ئە لیت: ئە مانه ئە وان که سانب که کار و پیشه ی وینە ئە کەن.. هه ندی موفه سیرین ده فه رموون ئەم ئایه ته له باره ی ئەو که سانه هاتوو ته خواره وه که وینە ی گیانله بهر ده کیشن، چونکه به راستی وینە کیشن مرووف ده خاته سه ر بیروباوه ری چه رخی بت په رستی که له مه و پیش بووه.^(٣٧٢)

((عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: هم الذين يصنعون الصور يعذبون يوم القيامة يقال لهم أحيوا ما خلقتم))^(٣٧٣) واتە: له ئیبنو عومه ره وه (په زای خویان لی بییت) ده لیت پێغه مبه ر ﷺ ده فه رموویت ئەوانه ی کار و پیشه ی وینە ئە کەن سزا ئە درین له روژی دوایدا و پیا ن ئە لێن گیان بکه ن به بهر ئە مانه دا که دروستان کردوون.

(٣٧١) سورە ی الاحزاب نایه تی ٥٧

(٣٧٢) بېوانه ته فسیری (الخازن والمدارك) بهرگی ٣ ٥١١، وه بېوانه په رتووکی (الزواجر عن اقتراف الكبائر)

ج ٢ ٣١٤

(٣٧٣) رواه الشيخان.

((عن عائشة رضي الله عنها قالت: قدم رسول الله صلى الله عليه وسلم من سفر وقد سترت سهوة لي بقوام (٣٧٤) فيه تماثيل، فلما رآه هتكه وتلّون وجهه وقال يا عائشة اشد الناس عذاباً عند الله يوم القيامة الذين يضاھون بخلق الله. قالت عائشة رضي الله عنها: فقطعناه فجعلنا منه وسادة أو وسادتين)) (٣٧٥) واته: عائشه (خوای لی رازی بیّت) دهلیت: حەزەرەت ﷺ تەشریفی لە سەفەر ھاتەو، ھات بو لای ژوو رہە کە ی من، (دە لاقە یە کمان) ھە بوو پەر دە یە کە م پێ دا دا بوو، پەر دە کە و ینە ی پیو ھ بوو، کە پیغە م بەر ﷺ ئەو ھ ی دیت در اندی و رەنگی (مبارە کی) تیک چوو گۆرا و سەر و چاوی گرژ بوو، فەر مووی: ئە ی عائشە ئەوانە ی کە لە دوا روژا سزا و ئیش و ئازاریکی زۆر (قورسیان) ھە یە ئەمانە ن کە دە یانە و ی لاسایی خوا بکە نەو ھ لە شیو ھ و و ینە ی دروست کراو ھ کانی ئەو دروست بکە ن.. عائشە دەلیت: ئنجا پەر دە کە مان دامالی و دا دراند و سە رینی ک یا دوو سە رینمان لی دروست کرد.

((مَنْ صَوَّرَ صُورَةً فِي الدُّنْيَا كُلَّفَ أَنْ يَنْفَخَ فِيهَا الرُّوحَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَيْسَ بِنَافِخٍ أَبَدًا)) (٣٧٦) لە ئینو ھە باسە و ھ (رەزای خوای لی بیّت) دەلیت گویم لە پیغە م بەر بوو ﷺ دە یفەر موو: ھەر کە سی لە جی ھاندا رەسم و و ینە یە ک بکیشی لە پوژی دوا ییدا توژی لی دە کری کە گیان بکا و بە بەری دا و ھەر گیزاو ھەر گیز بوشی نا کری گیان بکا بە بەری دا.

لە فەر موو دە یی کی تر دا حە زەرەت ﷺ دە فەر موو یّت: خوای گە و ھ دە فەر موو یّت: ((وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي؟ فَلْيَخْلُقُوا حَبَّةً أَوْ لِيَخْلُقُوا شَعِيرَةً أَوْ لِيَخْلُقُوا ذَرَّةً)) (٣٧٧) واته دە بی کی لە و کە سە (ظالم) تر بی واته سە مکار

(٣٧٤) السهوة قيل الطاق في الحائط وقيل الكوة بين الدارين القوام بكسر القام وهو الستر.

(٣٧٥) رواه الشيخان بالفاظ متقارب

(٣٧٦) متفق عليه

(٣٧٧) متفق عليه

تر بی؟ که ده چی دروستکراوی دروست ده کا وهک دروستکراوی من، نه گهر
 نهوان راست ده کهن فهرموون با نهوان دهنکه گهنمیک دروست بکهن یان
 دنکه جو یهک دروست بکهن یا میروویه بی دروست بکهن.

هزرت ﷺ له فهرمووده ییکی تر دا ده فهرموویت: ((لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ
 كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ))^(۳۷۸) واته فریشته ی ره حمهت ناچنه مالیکه وه سه گی تیابی یا
 وینه ی گیانله بهریکی تیابی.

سهرنجیک:

ههروه ها نه م تاوانهش له گونا هه گه و ره کان ژمار دراوه به پای زانا گه و ره کان،
 چونکه ره سم و وینه کردنی گیانله بهران دروست نی یه به ته وای چ به جو ری
 سیبه ری هه بی وهک هه یکه له دار و به رد و شتی تر یا سیبه ری نه بی وهک
 نه و نه خشه له سه ر ته خته و قوماش ده کی شی، به لی وینه ی شتی بی گیان وهک
 دار و به رد و کیو و دهشت و ده ریا و پرو بار و وینه ی نه مانه گونا نه، وهک
 شیخی (ابن الحجر) له کتیبی (الزواجر) دا ده فهرموویت: (وَأَمَّا تَصَوِيرُ صُورِ
 الشَّجَرِ وَغَوَاهَا مِمَّا لَيْسَ بِحَيَوَانَاتٍ فَلَيْسَ بِحَرَامٍ). وه نه گهر نه ته وی به ته وای لی ی
 تی بگه یت به در یژی له باره ی ره سم و وینه له ره و او و نار ه وادا، پروانه کتیبی
 الزواجر دانراوی به ری ز (الشیخ ابن الحجر الهیتمی) بهر گی دووهم لاپه ره ۳۳.
 (فَسَالِ اللَّهَ التَّوْفِيقَ لِمَا يُحِبُّ وَيَرْضَى إِنَّهُ جَوَادٌ كَرِيمٌ)

(۳۷۸) رواه البخاري ومسلم

تاوانی چل و نۆیم

شین و زاری لیدان و کوتان، قژ دهرینان و یه خه دادرین له ماته مدا

(اللطم والنياحة وشق الثوب وتنف الشعر عند المصيبة)

وهه گیراوه له راستترین کتیبه له پاش قورثانی پیروژ له بوخاری شهریفدا و له عه بدولای کوری مه سعوود (ره زای خوای لی بیت) ده لیت: پیغه مبه ره صلی الله علیه و آله ده فه رموویت: ((لَيْسَ مِثْلًا مَنْ لَطَمَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ))^(۳۷۹) واته له ئیمه نیه نه وهی له سهر مردوو له رومه ته کانی خوئی بدات و یه خه ی خوئی دابدړینئ و به سهر مردوو که هه ل بدات و بانگه وازی سه رده می نه زانی پیش هاتنی ئیسلام بکات.

له نه بوموسای نه شعهریه وه (ره زای خوای لی بیت) ده گیردړیته وه ده لیت: ((إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَرِيءٌ مِنَ الصَّالِقَةِ وَالْخَالِقَةِ وَالشَّاقَةِ))^(۳۸۰) واته: پیغه مبه ره صلی الله علیه و آله به ریه و بیزاره له و ئافره تانه ی که شین و گرین و هاوار و روړو ده کهن و سهری خوئیان ده تراشن و قژی خوئیان ده ردینن و یه خه ی خوئیان داده دپن له کاتی روودانی ماته ما.

((عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اثْنَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهَمِّ كَفَرٍ، الطَّغْنُ فِي الْأَلْسَابِ النَّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ))^(۳۸۱) له نه بوهوره یره وه ده گیردړیته وه و ده لیت: چه زره ت صلی الله علیه و آله ده فه رموویت: دوو شت هه یه نه و دوو شته له ئینسانا

(۳۷۹) رواه البخاري

(۳۸۰) رواه البخاري ومسلم

الصالحه التي ترفع صوتها بالنياحة، والخالق التي تحلق شعرها وتنتفح عند المصيبة، والشاقة التي تشق ثيابها عند المصيبة، وكل هذا حرام باتفاق العلماء وكذلك يحرم نشر الشعر ولطم الخدود وخمش الوجه والدعاء بالويل والثبور. (نعمه شمرحی فرموده که به به عمرمی بهیان کراوه (الکبائر))

(۳۸۱) رواه مسلم

کوفرن، یه کهم (گههن له نه سب دان، دووهم لاوانه وه له سهر مردوو).
 ماموستای بهرپز له (اقتران النیرین) دا^(۳۸۲) ده فهرموویت: یه عنی ئەمانه له
 (عه مه لی) کافران و (ئه خلاق) جاهیلیه تن، یا (بالتیجه) ئەکیشنه سهر
 کوفر کردن به عزای که لیمه ی وا ئەلین که کوفر بی یا کوفرانی (نیعمه تی) خوان
 یا بهو شهرته به (حه لالی) بزانی، ئەگینا ئەوانه هیچیان مونا فی ئەصلی ئیمان
 نین، ئەمما له گوناھی گه وهرن..

((عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ أَخَذَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ
 الْبَيْعَةِ أَنْ لَا تُنُوحَ))^(۳۸۳) له ئوممو عه گیهوه (رهزای خوی لی بیئت) پیغه مبه ره^ﷺ
 په یمانی له ئیوه وهر گرت له رۆژی به یه تا که شیوه و گرین و لاوانه وه
 نه که یه له سهر مردوو.

((وفي الصحيحين ان رسول الله ﷺ قال الميت يعذب في قبره بما ينح عليه))
 وهر گیراوه له بوخاری و موسلم واته به راستی هه زه تی پیغه مبه ره^ﷺ
 فهرموو یه تی: ئەو که سه ی که شیوه و گرینی له سهر بکری، واته (شیوه و
 گرینکی وا که له ئینی و شه ریعت ده رچی) له سهر ئەو شیوه و گرینه ی
 که له سهری ده کری ئازار و سزا ده دری.

هه روه ها هه زه ره^ﷺ فهرموو یه تی: ((النَّائِحَةُ إِذَا لَمْ تُتَبَّ قَبْلَ مَوْتِهَا تُقَامُ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قِطْرَانٍ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ))^(۳۸۴) واته پیغه مبه ره^ﷺ ئەو
 ژنه ی که شینی و شیوه نه ده کا و (سه ردولکه بیژه) ئەگه ره له پیش مردنیا ته وه
 نه کا و په شیمان نه بیته وه، له رۆژی دوایدا که زیندوو ده بیته وه کراس قه تران و
 زریپۆشی ئا گرینی له بهردایه. (خوا په نامان بیئت).

(۳۸۲) ئەم فهرمووده یه به شه رعه وه له کتیبی (اقتران النیرین فی مجمع البحرین) و مرگرتوه، دانراوی
 ماموستا مه لا رشید به گی باران، بهرگی یه کهم، لاپه ره ۳۸۹.

(۳۸۳) رواه البخاري

(۳۸۴) رواه مسلم وابن ماجه

ئاگادار يېك:

هەروەھا بەراستی ئەم تاوانەش لە ریز و جوملەى تاوانە گەورەکان ژماردراوە بە دەلیل و بەلگەى فەرموودەى حەزەرەتى پېغەمبەر ﷺ، چونکە ئەو ئافەرەتانهى کە شین و شیوەن دە گیرن، ئەو بە ئاشکرا ئەو ئە گینى کە ئەوان ناپازین بە (قەزاو) قەدەرى خواى مەزن، هەروەھا ئەوان ئە گەر پەشیمان نەبنەو لە سەردۆلکەبیژتن و شین و شیوەن کردن لەسەر مردوو بە بەر لەعنەت و نەفرینی خواى گەورە دەکەون، وە ک حەزەرەت ﷺ دەفەرموویت: ((عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّاحَةَ وَالْمُسْتَمِعَةَ)) (٣٨٥).

(فَسال الله أن يوفانا مسلمين ويلحقنا بال صالحين ويعصمنا من النار، إنه جواد كريم رؤوف رحيم).

تاوانی په نجا

ياخى بوون و له پريگا دمرچون (البغي)

خوای گه وره له قورثانی پیرۆزدا ده فرمووئیت: ((إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ))^(۳۸۱) واته: ریځه ی لومه له سره نه وانه یه که ستهم له ناده میزاد نه کهن و زیاده پړه وی نه کهن له زه ویدا به ناروا، نه وه نه وانه له پاشه پړوژا سزایه کی سهختیان بو هیه.

حه زره تی پیغه مبه ریش ﷺ ده فرمووئیت له فرمووده ییکا ((إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ))^(۳۸۷) واته به راستی خوای گه وره (وه حی) و نیگای کردووه بو لام که به خه لک رابگه یه نم که خوایان به کهم بگرن بو نه وه ی کهس فیز به سره کهس دا نه کا و کهس خو ی هه لنه کی شی و زولم له کهس نه کا.

هه روه ها برا موسو لمانه کان به راستی خوای مه زن له پاش نه وه که باسی نه و بی باوه رانه ی بو حه زره ت ﷺ کرد له قورثانی پیرۆزدا، نجا ویستی به سه رهاتی هه ندی ئینسانی گو مرای زه مانى پیشوو بکا که به مالئ دنیا و دارایی له خوبایی بوون، وه کوو (قاروون)، چونکه به هو ی له خوبایی و ستهم کردنی له موسا پیغه مبه ر ﷺ و گه له که ی نو قومی ژیر زه وی کرا، هه روه ک خوای گه وره نه م باسه مان بو ده گیر یته وه و ده فرمووئیت: ((إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَاهُ مِنَ الْكُتُوبِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ)) واته به راستی قاروون له کومه لی موسا بووه و دارا و ده وله مه ند بوو، دوا یی له خوبایی و گو مرا بوو، داوا ی گه وره ی خو ی کرد

(۳۸۱) سوره تی ثوری ثایه تی ۴۲

(۳۸۷) رواه مسلم و ابوداود و ابن ماجه

له سهر ئهوان، ئنجا ئهوهندهمان مال و سامان و دارایی دابوئ که ههر کلیلێ ده‌ر گای خه‌زینه‌کانی ئهوهنده قورس بوون به کومه‌لیکی به‌هیز به زه‌حمه‌ت هه‌لیان ده‌گرتن. ئنجا گه‌له‌که‌ی پێیان ووت به مال و سامانی دنیا که هه‌ته که‌یف خۆش مه‌به، چونکه به‌راستی خوای گه‌وره ئینسانی وای خۆش ناوئ که به مال و سامانی دنیا که‌یف خۆش بێ. ((وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ)) واته: داوا بکه لهو مالی که خودا به‌توئ داوه به‌هه‌شت به‌هوئ به‌خت کردن له (طاعه‌ت) و خوئ له دونیا بێ‌به‌ش مه‌که له خیر و چاکه (ئه‌گه‌ر نا له دوا‌روژدا بێ‌به‌ش ده‌بی)، چاکه له‌گه‌ل خه‌لکی بکه، هه‌روه‌ک چوئن خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووی، هه‌ر گیز شوینی خراپه مه‌که‌وه له‌سهر زهوئ، چونکی بێ‌گومان خوای گه‌وره به‌دکاران سزا ده‌دا و خۆشی ناوین. ((قَالَ إِنَّمَا أُوتِيَتْهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ)) واته: قاروون له وه‌لامی ئه‌وه‌دا که پێیان گوت چاکه بکه له‌گه‌ل خه‌لکدا وه‌کو خودا چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردووی، ووتی: من ئهم مال و سامانه‌م له‌سهر بناغه‌ی زانستی خۆم ده‌ست که‌وتوووه و به‌زانایی و نازایی خۆم په‌یدام کردوووه. ئه‌نجا خوای مه‌زن به‌رپه‌رچی ئه‌و قسه‌یه‌ی ئه‌داته‌وه و ده‌فه‌رمووئیت: ئایا قاروون نازانی له‌پیش ئه‌ودا خودا له‌خه‌لکی چه‌رخه پێشوه‌کان چه‌ندی له‌ناوبرد له‌وانه‌ی که له‌و به‌ده‌سه‌لاته‌ر و به‌هیزتر بوون و کومه‌له و به‌سته‌یشی زو‌رتر بوون؟ وه‌ تاوانباره‌کانی هاته‌نه سهر له‌ناو‌چوون وه‌ختی له‌ناوبردنیا هات په‌رسیار له‌ تاوانیان نا‌کری. ((فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ، وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ)) واته: پاش ئه‌وه په‌ند دادان و

دەرزەرپوژر قارون بە جوانی و کەشخەو بەرگ و پوڤشاکی نایابەو و لە گەل
 دەستەو بەستەیا چو و دەرهو و بەناو خەلکدا گەرا، ئنجا ئەو کەسانە کە هەر
 ژیانی دنیایان دەوێست و تیان کاشکی ئیمە لەمالی دنیا دا وینە ی ئەو ومان
 ببوایە کە دراو و بە قاروون، بەراستی قاروون بەشیکی گەورە ی هەیه، ئەوانەش
 کە زانیاری بە کەلکیان هەبوو شتیکیان لە ئایینی ئەزانی و تیان: هاوار بو ئیو
 (مالتان ویران بێ) بیر لەچی ئەکەنەو؟ ئەمە هیچ نیە، خیر و پاداشی لای
 خودا لە پاشەرپوژا زۆر لەمە چاکترە بو کەسی کە باوەری کردبێ و کردەو ی
 باشی هەبێ، بەلام ناگا بەم پلە یە ئەوانە نەبێ کە خوگرن لەسەر تەرکی شتی
 حەرام و کردنی شتی چاک. ((فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ
 يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ))^(٣٨٨) واتە: ئەنجا قارون بەخوی و
 خانووبەرە و مال و سامان و داراییەو و رو مان برد بەناخی زەویدا و کەسیش
 نەبوو هیچ کۆمەلێ نەبوو لە سزای خودای رزگار بکا و خو شتی لەوانە نەبوو کە
 خوی بگری و خوی لەو سزا دەر باز بکا.^(٣٨٩)

سەرئنجیک:

هەر وەها ئەم تاوانەش لە ریز و جوملە ی تاوانە گەورە کان ژماردراو و، چونکە
 بەراستی یاخی بوون لە یاسا و رینگە ی خودا لە تاوانە مەزنە کانە، یاخی بوون لە
 پیشەوای موسوڵمانان بە مەر جیک دادپەر وەربێ بەرای زانا کان لە تاوانی
 گەورە یە.

(٣٨٨) سورەتی القصص نایەتی ٧٦ تا ٨١

(٣٨٩) بڕوانە تەفسیری نامی، بەرگی پینجەم، لاپەرە ٥٢٧.

(اللهم انك اذا اقبلت سلمت وإذا عرضت أسلمت وإذا وقعت ألهمت وإذا
خذلت ألهمت، اللهم اذهب الظلمة ذنوبنا بنور معرفتك وهداك وجعلنا ممن اقبلت
عليه فارض عمن سواك واغفر لنا ولوالدينا وسائر المسلمين آمين)

تاوانی په نجاو یه ک

دریژدادری و زیان که یاندن به

ثینسانی بی چاره و بهنده و کنیزه و ثافره ت و گیانله بهراند

(الاستطالة على الضعيف والمملوك والجارية والزوجة والدابة)

له کتیبی (الکبائر) دا ده فهرموویتی: (إن الله تعالى قد أمر بالإحسان غلهم بقوله تعالى) واته چونکه به راستی خوای مه زن فهرمانی کردووه به چاکه کردن له گه لیانا وه ک ده فهرموویتی: ((وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا))^(۳۹۰) واته: خودای گه وره به رستن به تاک و ته نیایی و به هیچ جوړیک شریک و هاوړی و هه والی بو دامه نین و چاکه بکه ن له گهل دایک و باوکتانا، هه روه ک چو ن ته وان چاکه یان کردووه له گهل تانا، وه چاکه بکه ن له گهل خزم و که س و کار و، چاکه بکه ن له گهل (هه تیو) منالی بی باوکی موسولمان و، به مسکین و بی چاره و هه ژار و، چاکه بکه ن له گهل دراوسی یه کدا که خاوه ن خزمایه تی بی و دراوسی یه ک که بیگانه بی و، چاکه بکه ن له گهل ته و که سانه دا که وان له ته نیشتی ئیوه دا و له گهل تانا رانه بویرن وه کو هاوړی س هه ر و هه ر هاوړی یه کتان بی له هه ر شوین و کاریکدا، هه ندی له موفه سیره کان فهرموویانه (الصاحب بالجنب) واته هاوړی ته نیشت، مه به ستی ژنی ثینسانه، واته چاکه بکه ن له گهل ژنه کانتانا و باش رابویرن له گه لیانا له وتارا و له ره فتارا کاری واه مه که ن لیان وه رس بن، چاکه بکه ن له گهل

(۳۹۰) سوره تی النساء نایه تی ۳۶

موسافیره کان و رَپُیوارانا و، له گهل میوانا و، چاکه بکهن له گهل بهنده، واته نه گهر ئینسانی کهوته (مولکی) ئیوهوه له پیاو یان له ژن رهفترتان باش بی له گهلینا و بهوهی که دهستهکانی ئیوه دهیگاتی (له عهبد و له حهیرانی مهملوک). واته بهراستی خودای گهوره خوشی ناوی ئه و کهسانه ی که خاوهن فیزن و عهیب و عاریان لی دی که خزمهت و یارمهتی ئینسانی داماو بدهن.

موعازی کوپی جهبهل (رهزای خوی لی بیّت) دهلیت: ((كُنْتُ رَدِيفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حِمَارٍ فَقَالَ: يَا مَعَاذَ. قُلْتُ: لَبِيكَ وَسَعْدِيكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ)) واته من سواری گوئی دریزی بووبووم له پاشکووی حهزرتدا ﷺ فهرمووی: ئه ی موعاز، گوتم: بلی قوربان له خزمهتت دام ئه ی خوشهویستی خودا. ((قَالَ: أَتَذَرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَيْهِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ)) واته: ئایا دهزانی ماف و ههقی خودا لهسهر بهندهکانی خوی چیه؟ و ماف و ههقی بهندهکانیش لهسهر خودای خویان چیه؟ گوتم خوا و پیغه مبهری خودا دهزانن. ((قَالَ فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا)) واته: فهرمووی مافی خودا لهسهر بهندهکان ئهوهیه که ههر خوا بپهرستن و بههیچ جوړیک هاوبهشی بو دانهنن، مافی بهندهکانیش لهسهر خودای گهوره ئهوهیه که ههر کهسی هاوبهشی بو پهیدا نهکا نازار و سزای نهدا له قیامهتا.

ههروهها لهبارهی ناگداری دراوسی حهزرت ﷺ فهرموویهتی: ((ما زال جبریل یوسینی بالجار حتی ظننت أنه سیورته))^(۳۹۲) واته حهزرتی جبرائیل سهلامی خوی لهسهر بیّت، ئهوهنده ناموژ گاری و باسی دراوسی بو کردن، تا وام ئهزانی دراوسی به خزم و خویش دانهنری و (إرث) واته کهلهپوور له دراوسی ئهبات.

(۳۹۱) هذا الحديث في الصحيحين وغيرهما من طرق متعددة.

(۳۹۲) رواه ابوداود وابن ماجه من حديث عائشة ورواه (خ م ت) من حديث ابن عمر (رضي الله عنهما).

باسيک:

ههروهه له باره ی بهنده و کنیزه وه نهو شتانه ی که له ژیر دهستی ئینساندان
 چه زهت ﷺ ده فهرموویت: ((لا یدخل الجنة سِیء الملكة))^(۳۹۳) واته: ناچیته
 بههشت که سیک خراپ بیت له گهل بهنده و کنیزه و نهو شتانه ی که وه له بهر
 دهستیایه، چونکه به راستی زور گوناوه ئینسان خراپه له گهل بهنده و کنیزه
 بکات یا لیکیان جیابکاته وه، ههروهه که پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموویت: ((مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ
 الْوَالِدَةِ وَوَلَدِهَا فَارْقَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَحَبِّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۳۹۴) واته: ههروهه که سِیء له
 جیهانه دا دایک و نهو لاد واته به چکه له یه ک دوور بخاته وه، خوی گه وه رهش له
 روژی قیامه تدا نهو دوور ده خاته وه له دوست و خوشه ویستانی خوی.

ههروهه ها ئیمامی (عهلی) (رهزای خوی لی بیت) ده لیت: ((وهب لی رسول
 الله ﷺ غلامین أخوین فبعث أحدهما، فقال رسول الله ﷺ رَدَّه رُدَّه))^(۳۹۵) واته:
 پیغه مبه ر ﷺ دوو بهنده ی پیم به خشی به دیاری، ههردووکیان برا بوون،
 یه کیکیانم فروشت، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی (موعامه له که) ههله وشینه وه،
 (موعامه له که) ههله وشینه وه، نهو وته یه ی دوو باره کرده وه.

ههروهه ها پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموویت: ((من ضرب بسوط ظلماً أقصی منه يوم
 القيامة))^(۳۹۶) واته: ههروهه که سیک به ستهم له ههه شتیک بدات به (ناهق) به دار
 دهست و شتی تر، خوی گه وه توله ی له روژی قیامه تدا لی ی دهستینیته وه.
 ((قيل لرسول الله صلى الله عليه وسلم: كم تغفون عن الخادم؟ قال: في اليوم سبعين
 مرة))^(۳۹۷) واته: پرسایریان کرد له پیغه مبه ر ﷺ روژی چهن جار له خزمه تکار
 ده بووری؟ چه زهت ﷺ له وه لامدا فهرمووی روژی هفتا جار.

(۳۹۳) رواه احمد وابوداود

(۳۹۴) رواه الترمذي والحاكم

(۳۹۵) رواه الترمذي

(۳۹۶) رواه البزار والطبراني

باسيک:

ههروهه پيويسته بهنده و کنيژه و ئازهل و پهلهوه پر...هتد. به هيچ شيويهک تيني و برسيان نه کهين به تايه تي گيانداري به سه زمان، چونکه تواناي ده برپيني ئيش و ئازاري نيه به پيچه وانه ي ئاده مي. ههروهه ها نه گهر ئيمه ووردبينه وه له فهرمووده کاني پيغمبه ر ﷺ زوربه ي فهرمووده کان هانمان ده دن به به زه يي هاتنه وه، چونکه به راستي هه زه رت ﷺ هه ميشه به زه يي هاتوته وه به ئازهل و به گيانداراندا و به باشي له گه لياندا جوو لاوه ته وه.

ههروهه ها پيغمبه ر ﷺ باسي ئافره تيکمان بو ده کا به هو ي بي به زه ييه وه چوو ته ناو ئا گره وه وه ک ده فهرمووي ت: ((دَخَلَتْ امْرَأَةً النَّارَ فِي هِرَّةٍ رَبَطْنَهَا حَتَّى مَاتَتْ جوعاً، لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا إِذْ حَبَسَهَا وَلَا تَرَكَهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ))^(٣٩٨) اي حشراته ها- واته ژنيک به هو ي پشيله يه که وه چوته ناو ئا گري دوژه وه که به ستوويه تيه وه تا مردووه له برسان، هيچي نه داوه تي نه خواردن و نه خواردنه وه، نه به ره لاي کردووه تا بو خو ي جانه وه ري ناو زه وي بخوات.

((وفي صحيح أنه ﷺ رأى امرأة معلقة في النار واهرة تحذشها في وجهها وصدورها وهي تعذبها كما عذبتها في الدنيا بالحبس والجوع))^(٣٩٩) واته له صحيح بوخاريا ده گيرپي ته وه که هه زه رت ﷺ له خه وا دي تووي يتي يا له شه وي معراجا بينوي يتي که ئافره تيک هه لواسر ابو له نا ئا گرا، پشيله يه ک سه ر و رو و سينگي ده پرانده وه، پشيله که سزاي ئه دا ههروهه ک چون ئافره ته که سزاي پشيله که ي ئه دا له دنيا دا به به ستنه وه و قه ده غه کردني له خواردن تا مرد له برسان.

(٣٩٧) رواه ابوداود والترمذي

(٣٩٨) رواه البخاري ومسلم

(٣٩٩) رواه البخاري

(وهذا عام في سائر الحيوان وكذلك إذا حملها فوق طاقتها تقتص منه يوم القيامة)^(٤٠٠) واته ئەم فەرموودە گشتی یە بۆ ھەموو جوړە ئازە لیک، ھەروەھا ئەگەر باری قورسیان لێ بار بکەیت زیاد لە ھیزی ئەوانەو. خوای گەورە ھەقسا و تۆلە لێ دەسینیتەو لە پوژی دوایدا.

ھەروەھا پیغمبەر ﷺ لە فەرموودە ییکا دە گیریتەو و دەفەرموویت: ((بَيْنَمَا رَجُلٌ يَسُوقُ بَقْرَةً إِذْ رَكِبَهَا فَضْرَبَهَا، فَقَالَتْ إِنَّا لَمْ نُخْلَقْ لِهَذَا وَلَكِنِّي خُلِقْنَا لِلْحَرْثِ))^(٤٠١) واته: پیاوی مانگایەکی کردبوو بە گاجووت لێی دەخوری باری لێ نابوو سواری ببو و لێی دەدا، مانگاکە بە زمان ھات و ووتی: من بۆ ئەمە دروست نەکراوم، بۆ ئەمە دروستکراوم کە جووتم پیبکری. (فهذه بقرة أنطقها الله في الدنيا تدافع عن نفسها بأنها لا تؤذى ولا تستعمل في غير ما خلقت له، فمن كلفها غير طاقتها أو ضربها بغير حق، فيوم القيامة تقتص منه بقدر ضربه وتعذيبه) واته: ئا ئەمە کاریکی زۆر سەیری، خوای گەورە ئەم مانگایە بە زمان ھێنا و ھەر لە دنیا دا بۆ ئەوێ بەرگری لە گیانی خوێ بکات، بۆ ئەوێ ئازار نەدریت و ئەو کارو ئیشە پێنەکریت مەگەر بۆ ئەوێ ئەبێ کە بۆ ئەو کارە خەلق کرابێ بۆی و ھەر کەسیک بەزۆر بکات زیاد لە ھیزی ئەوانە یا لێیان بدات بەبێ ھەق، ئا ئەو لە پوژی قیامەتدا خوای گەورە تۆلە و ھەقیان لێ وەردەگریتەو بە ئەندازە لێدان و سزاکە.

سەرنجیک:

ھەروەھا درێژدادەری و زیان گەیاندن بە ئینسانی بێچارە و ھەزار وەک کۆیلە و کێژە و نوکەر و کارەکەر و ئافەرەت و ئازەل و گیانلەبەراندە و پەرەول و

(٤٠٠) بیوانە کتیبی (الکبائر) لاپەم ٢٣٦ داخراوی بەرێز الإمام الحافظ محمد بن احمد بن عثمان النهمی.

(٤٠١) رواه البخاري ومسلم

ئەو شتانەى كە دەستى مرؤف دەيان گاتى و لەژىر دەستى ئىنساندان، ئەمانە
 نە گەر بەخرابى لە گەلىان بجوولیتەو ئەمە لە تاوانە گەرەكان دەژمىردىن
 بەراى هەموو زاناكان، هەروەها برسى كردنيان و ئازاردانيان لە گوناھە
 گەرەكانە وەك پىغەمبەر ﷺ دەفرمووئىت لە فرمودەىە كدا ((كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا
 أَنْ يَخْبَسَ عَمَّنْ يَمْلِكُ قُوَّتُهُ)) (٤٠٢) ولفظه ((كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ
 يَقُوْتُ)) (٤٠٣) واتە ئەوئەندە گوناھە بەسە (بۆ گىرخواردن لە روژى قىامەتدا) بۆ
 ئىنسان كە كەمتەرخەمى بكات لە گەل ژىردەستەكانىدا، ئەوانەى ژيان و
 رۆزىيان لەسەرىەتى بيان خاتە پشت گوئى.

(اللهم اجعلنا من حزبك المفلحين واجعلنا من عبادك الصالحين الشاكرين الفاترين)

(٤٠٢) رواه مسلم وابوداود

(٤٠٣) رواه ابوداود

تاوانی په نجاو دووهم

نازاردانی دراوسې (اذی الجار)

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرمووېت: ((وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ))^(٤٠٤)، هه روه ها چه زره تی پیغه مبه رﷺ ده فهرمووېت: ((وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ. قِيلَ: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ))^(٤٠٥) ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ))^(٤٠٦) واته: سویند به خوا باوه پری نیه قه سهم به خوا باوه پری نیه سویند به خوا باوه پری نیه (واته موسولمانی راستی نیه). گو تیان کئی ئه ی پیغه مبه ری خوا؟ فهرمووی ئه و که سه ی که دراوسې له خراپه ی بترسې و لی ی ئه مین و دلنیا نه بی.. وه له ریوایه تیکی تر دا ده فهرمووېت هه رکه سی دراوسې ئه مین و دلنیا نه بی له کرده وه ی خراپی ئه و ئه مه ئه و که سه ناچیت ه به ه شته وه. (په نا به خوا)

هه روه ها عه بدولای کوری مه سعود (ره زای خوای لی بییت) ده فهرمووېت: ((سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْثَرِ الذَّنْبِ عِنْدَ اللَّهِ، فَذَكَرَ ثَلَاثًا)) واته: پرسیاریان کرد له پیغه مبه رﷺ چ تاوانیک له لای خوا گه وره ترین تاوانه؟ چه زره تﷺ باسی سی (خه سله ت) تاوانی کرد فهرمووی: ((أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقَكَ وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ خَشْيَةَ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ وَأَنْ تُزْنِيَ بِحَلِيلَةِ جَارِكَ))^(٤٠٧) واته یه که م شهریک و هه وال بو خودا دابنی و که دروستی کردووی، دووهم

(٤٠٤) سوره تی النساء نایه تی ٢٦

ئهم نایه ته له پېشهوره ماناکه ی ته فسر کرا بیخوینه رموه.

(٤٠٥) بوائقه ای غواڼه وشروره.

(٤٠٦) رواه البخاري ومسلم

(٤٠٧) رواه البخاري ومسلم والترمذي

ئەولادى خۆت بكوژى لەبەر ھەژارى يا لەبەر ئەوھى كە نانت لە گەل بخوات،
 سىيەم زينا و داوين پيسى بكهى لە گەل ژنى (جيران) و دراوسيت.
 لە ھەرموودەيىكى تردا ھەزەرەت ﷺ دەفەرمووئ: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ))^(٤٠٨) واتە: ھەركەسى باوھرى بەخوا و بە رۆژى قىامت
 ھەيە با ئازارى جيرانى واتە دراوسىى نەدات.

باسيک:

ھەروھە پيويستە دراوسىى خوگر بىت بە بەرامبەر بە شەر و خراپەى
 دراوسىيەكەى، چونكە ئە گەر دراوسىى قەبۆل بكات ئيش و ئازارى دراوسىيەكەى
 ئەمە بە چاكە لە قەلەم ئەدرى لەلای خوا و پيغەمبەرەوھ ﷺ، ھەروھە
 دە گيرنەوھ ((جاء رجل إلى النبي ﷺ فقال يا رسول الله دلني على عمل إذا عملت به
 دخلت الجنة، فقال كُن محسناً. فقال: يا رسول الله، كيف اعلم أني محسن؟ قال: سل
 جيرانك، فإن قالوا إنك محسن فانت محسن، وإن قالوا إنك مسيء فانت مسيء))^(٤٠٩)
 واتە: پياويك ھات بۆ لای پيغەمبەر ﷺ ھەرزى پيغەمبەرى كرد ووتى پيىم بلى
 و پيىم نيشان دە كردهوھەكى ئەوھا كە پيى بچمە بەھەشتەوھ. ھەزەرەت ﷺ
 ھەرمووى چاكەكەر بە. وتى: بە چ شيوھەك دەزانرى كە من چاكەكەرم؟
 ھەرمووى بپرسە لە دراوسىى، ئە گەر پييان باش بووى ئەوھ لەلای خوا و
 پيغەمبەرىش ﷺ باشى، ئە گەر گوتيان خەراپى ئەوھ لەلای خوا و پيغەمبەرىش
 بە خراپ لەقەلەم ئەدرىى.

ھەروھە لە (سنن)ى ئەبووداودەوھ ئە گيريتەوھ لە ئەبوھورەيرەوھ (رەزای
 خواى لى بىت) دەليت: ((جاء رجل إلى رسول الله ﷺ يشكوه جاره، فقال له:
 اذهب فأصبر.. فاتاه مرتين أو ثلاثاً، ثم قال: أذهب فأطرح متاعك على الطريق،
 ففعل.)) واتە پياويك ھاتە لای پيغەمبەر ﷺ گلەيى و ناپەزايى دەربەرى

(٤٠٨) متفق عليه

(٤٠٩) رواه البيهقي

بهرامبهر به دراوسئ که یان، پیغه مبه ر علیه السلام پی ی فهرموو برؤ و سهبر و نارام بگره. پیاوه که له سهر فهرمووده ی پیغه مبه ر علیه السلام گه رایوه بو ماله وه و سهبر و نارامی گرت له سهر خه رایه ی دراوسئ که ی، به لام دراوسئ که ی زیاتر خراپه ی دهرباره ی کرد. دوو سئ جار پیاوه که هاته وه لای پیغه مبه ر علیه السلام، ئنجا له دواپی حه زره ت علیه السلام فهرمووی: برؤ بو ماله وه که ل و په له که ت دهربینه و له ریگادا فری ی بده و بلاوی بکه وه. پیاوه که وا کرد. ((فجعل الناس يمرّون به ويسألونه عن حاله فيخبرهم خبره مع جاره، فجعلوا يلعنون جاره ويقولون فعل الله به وفعل ويدعون عليه. فمر عليه جاره وقال يا أخي ارجع الى مزلتك، فإنك لن تری ما تکره ابداً))^(۱۰) واته: ئنجا خه لکی به لای پیاوه که دا تیپه رین و نه وه یان بینی و پرسیاریان لی کرد بوچی ماله که ت وه ها پهرش و بلاو کردو ته وه له و ریگایه دا؟ نه میش وه لامی دانه وه گوئی دراوسئ که م سزام نه دا و خه رایه م له گه ل ده کات، منیش وام کرد (چونکه خانووه که م چؤل کردووه، جیگه م نی یه تا کو تیابم و شته کانم له و کو لانه دا داناوه)، ئنجا خه لکه که له عنه ت و نه فرینیکی زوریان له دراوسئ که ی و به خراپه ناویان دهربرد، ئنجا کاتی دراوسئ که به مه ی زانی وا خه لکه که ناوی به خراپه دهبه ن له کرده وه ی خراپه ی خو ی په شیمان بوه وه و چو بو لای دراوسئ که ی خو ی و گوئی وهره برام بگه ریوه بو ماله که ی خو ت، لی م ببوره به لین بیت جاریکی تر له لای منه وه هیچ جو ره ناخوشی یه که پی نه گات، من سزای تو ناکه م.

ههروه ها حه زره تی پیغه مبه ر علیه السلام ده فهرموویت له فهرمووده یه کتی تر دا: ((لأن يزني الرجل بعشرة نسوة أيسر عليه من أن يزني بامرأة جاره ولأن يسرق الرجل من عشرة أبيات أيسر عليه من أن يسرق من جاره))^(۱۱) واته: به راستی نه گه ر مرو ف

(۴۱۰) رواه ابوداود

(۴۱۱) رواه الإمام أحمد والطبراني عن المقداد بن الأسود رضي الله عنه

داوین پیسی بکا له گهل ده ژنانی بیگانه دا تاوانی که متره نه ک له گهل تاقه ژنی
دراوسی زنا واته داوین پیسی بکا، یان مروف ته گهر دزی بکا و له ده مالان
تاوانی که متره نه ک دزی بکا له مالی دراوسی.

تیبینی:

ههروه ها ته م تاوانه ش له ریز و جومله ی تاوانه گه وره کان ژماردراوه به پای
زاناکان، چونکه به راستی نازاردانی دلی دراوسی چ نازاری زور و چ نازاری که م
له تاوانه مه زنه کانه، هه رچه نده دراوسی که ش گاور و جووله که بی. شیخی ئیبنو
حه جهر له کتیبی (الزواج) دا ده لیت: هه ق وایه له گهل دراوسی (کافریش) دا
چاکه بکری، چونکه ته م چاکه کردنه ده بیته هو ی خه یر و ئیحسان.

(فسأل الله أن يهدينا وإياكم لأحسن الأخلاق والأعمال والأقوال وأن يحسن
عاقبتنا إنه جواد كريم رؤوف رحيم، صلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه
وسلم)

تاوانی په نجاو سی

نازاردانی موسولمانان و جنيو پي دانيان و پاش مله

ناوهينانيان به خراپه

(اذی المسلمین و شتمهم والغیبة علیهم)

خوای گه وړه له قورئاندا ده فہرموویت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ))^(۱۲) واته ئه ی ئه و که سانه ی که باوه پرتان به خوا و به پیغه مبهری خودا کردووه، با کومه لئ له پیاوان گالته نه کا به کومه لئ له پیاوان، له وانه یه که گالته پیکراوه کان له گالته که ره کان باشتر بن، تانه له خویان مه کهن، واته کاتئ یه کئ له ئیوه تانه له یه کیکی تر بدا، وه کو ئه وه وایه که تانه ی له خوئ دابی، چونکی موسولمانان وه کو یه ک نه فس وهان.. یاخود مادام که تو تانه له و بده ی، ئه ویش تانه له تو ئه دا و ئیشه که وای لی دی وه ک ئه وه وایه که خوئ قسه ت به خوئ وتبی و خوئت سووک کردبی. ناتوره بویه کتر فره مه دهن و گازی یه کتریتان به (له قه بی) ناخوش بانگ مه کهن، وه کو (یا فاسق و یا کافر میلا).. چونکه زور ناشیرینه ناووناتوره و قسه یه ک که پیچه وانه ی یاسای ئیسلام بی دوا ی ئه وه ی که ئینسان باوه ری کرد و به ئاین خوئ پاک کرده وه، هه رکه س (توبه) له م کارانه نه کا ئه وه له سته م کاران ئه ژمیردریت.

(۴۱۲) سوره تی الحجات نایه تی ۱۱

ههروه‌ها خوی گه‌وره له دواپی ئایه‌ته‌که‌دا ده‌فهرموویتی: ((وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَغْضُكُمْ بَعْضًا أَيْحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ))^(۴۱۳) واته سیخوپی و جاسوسی یه‌کتر مه‌که‌ن و له پاش مله باسی یه‌کتر مه‌که‌ن، با هه‌ندیکتان ناوی هه‌ندیکتان نه‌هینیت، ئایا یه‌کیک له‌ئیه‌هه‌زده‌کات گوشتی برای خوی به‌مردویتی بخوات؟ دیاره‌ئیه‌هه‌ز له شتی وا ناکه‌ن، واته (پاش مله‌غه‌یبه‌ت کردن له‌ریزی خواردنی گوشتی برایه و پیویسته له‌خوا بترسن و خوتان بیاریزن له‌و شتانه‌ی که‌خوا پی‌ی ناخوشه و بزنان خوا په‌شیمانی به‌نده‌ی خوی وه‌رده‌گری، هه‌که‌سیک بیت خوا خاوه‌نی به‌زه‌یی‌یه‌بو ئاده‌میزاد.

ههروه‌ها پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فهرموویتی: ((إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَرَلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ ودَّعَهُ النَّاسُ أَوْ تَرَكَهُ النَّاسُ اتِّقَاءَ فُحْشِهِ))^(۴۱۴) واته: به‌راستی خراپترین مروف لای خوا ئه‌و که‌سه‌یه له‌روژی قیامه‌تدا که‌ئینسانیکه‌وازی لی به‌ینری له‌به‌ر خراپی یا خه‌لک ئاموژ گاری ئه‌که‌ن و خویان لی‌ی بیاریزن له‌به‌ر خراپه‌ی ئه‌مه‌وه.

هه‌زه‌ت ﷺ له‌فه‌رمووده‌ییکی تردا ده‌فهرموویتی: ((كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ))^(۴۱۵) واته خوین و ناموس و مال و سامانی هه‌موو موسولمانیک له‌یه‌کتر قه‌ده‌غه‌کراوه.

له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فهرموویتی: ((الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ))^(۴۱۶) واته موسولمان برای موسولمانه، خوی زولمی لی‌ی ناکا و پشتی به‌رنادات، ناشی داته

(۴۱۳) سورهی الحجرات ئایه‌تی ۱۲

(۴۱۴) رواه البخاری

(۴۱۵) رواه مسلم

(۴۱۶) رواه مسلم

دهست كهس كه نهزيه تي بدا و، به سوو كي ته ماشاي نهكات، نهوهنده خراپه بو كه سيك بهسه كه براي موسولماني به سووك بزانييت.

ديسان دهفهرمووييت: ((سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ))^(٤١٧)

((عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فُلَانَةَ تَصَلِّي وَتَصُومُ وَتُؤْذِي جِيرَانَهَا بِلِسَانِهَا؟ فَقَالَ لَا خَيْرَ فِيهَا، هِيَ فِي النَّارِ))^(٤١٨) واته ده گيرنهوه له نهبوهوره يرهوه (رهزاي خواي لي بيت) ده ليت: عهرزي پيغهمبهريان ﷺ كرد بهراستي نافرتهيك ههيه بهرپوژ بهرپوژوو ده بيت و بهشهو نويز دهكات، به لام له گهل نهوهشدا نازاري دراوسي نهدا به زبان؟ حهرهت ﷺ له وه لامدا فهرمووي: هيچ (خير و پاداشي) نيه نهو ژنه بو ناو ناگره.

ههروهها حهرهت ﷺ له فهرمووده يكي تردا دهفهرمووييت به هاوري ياني (خوايان لي رازي بيت): ((أَتَدْرُونَ أَرَبِي الرَّبِّي عِنْدَ اللَّهِ؟ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنْ أَرَبِي الرَّبِّي عِنْدَ اللَّهِ اسْتِحْلَالَ عَرَضُ أَمْرِيءٍ مُسْلِمٍ))^(٤١٩) واته: تايا دهزاني چ شتي له سوو خراپتره له لاي خوا؟ وتيان خوا و پيغهمبهري خوا دهزاني. فهرمووي: له سوو خراپتر نهوهيه كه ناموسي كه سيكي موسولمان به خوت حه لال بكهيت.. له پاشان نهو ثايه ته ي خويندهوه: ((وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَّا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا))^(٤٢٠) واته نهوانه ي نازاري پياوان و ژناني موسولمان دهدهن به نار هوا و ستهم بهراستي بوختان و گوناهايكي گهوره و ناشكرايان دروست كردووه و هه لگرت.

(٤١٧) متفق عليه

نهم فهرموودهيه ترجمه كراوه له پيشهوه له تاواني چل و چوارهم، نهگر حمز نهكيت بيخوينهروه.

(٤١٨) رواه الحاكم وابن حبان واحمد والبخاري

(٤١٩) رواه ابو يعلى بسند صحيح

بهوانه كتبي الزواجر للشيخ ابن حجر الهيتمي، لاپره ٩ بهرگي دووم، باب الغيبه.

(٤٢٠) سوره تي الاحزاب ثايه تي ٥٨

هروه‌ها (عائشه) خوی لی رازی بیّت ده‌لیت: جاریک به پیغمبهرم ووت، وه ک ده‌فهرموویت: ((قُلْتُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَسْبُكَ مِنْ صَفِيَّةَ كَذَا وَكَذَا قَالَ بَعْضُ الرِّوَاةِ تَغْنِي قَصِيرَةً)). فَقَالَ: لَقَدْ قُلْتَ كَلِمَةً لَوْ مُرِجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ لَمَزَجَتْهُ))^(۲۱) واته به‌راستی جاریکیان باسی سه‌فیه‌م کرد ووتم سه‌فیه به‌ژنی کورته. پیغمبهر^{صلی الله علیه و آله} فهرمووی: ووته‌یه کی وات گوت نه‌گهر تیکه‌لی ناوی ده‌ریای بکه‌یت لیل و بو‌گه‌نی ده‌کات.

له دوایدا عائشه (خوی لی رازی بیّت) ووتی: (حیکایه‌ت) و داستانی مروّقیکم بو کرد، فهرمووی هیچ هز ناکه‌م به‌راستی حیکایه‌تی که‌سم بو بکه‌یت، چونکه من هز ناکه‌م ناوی هیچ جوّره که‌سیک به‌خراپه و ناشیرین بینم.

هروه‌ها جابری کوری عه‌بدولا ده‌گیرپته‌وه ده‌لیت: ((كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَارْتَفَعَتْ رِيحٌ مُنْتَنَةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَذَرُونَ مَا هَذِهِ الرِّيحُ؟ هَذِهِ رِيحُ الَّذِينَ يَغْتَابُونَ الْمُؤْمِنِينَ))^(۲۲) واته ئیمه جاریکیان له خزمه‌ت پیغمبهر^{صلی الله علیه و آله} دابوین، بوئیکی زور ناخو‌ش و بو‌گه‌نی هات، پیغمبهر^{صلی الله علیه و آله} فهرمووی: ئایا ده‌زانن ئه‌وه چ بوئیکه؟ فهرمووی ئه‌وه بوئی ئه‌و که‌سانه‌یه که له پاش مله باسی برواداران ده‌که‌ن.

هروه‌ها ریوایه‌ت کراوه که پیغمبهر^{صلی الله علیه و آله} فهرموویه‌تی: ((الغيبة أشد من الزنا. قيل وكيف؟ قال: الرجل يزي ثم يتوب فيتوب الله عليه، وإن صاحب الغيبة لا يغفر له حتى يغفر له صاحبه))^(۲۳) واته: باس کردنی پاش مله خراپتره له داوین پیسی.

(۲۱) رواه ابوداود والترمذي والبيهقي

اي لا تثنته وغیرت ریحہ. (وَحَكَيْتُ لَهُ إِنْسَانًا فَقَالَ مَا أَحَبُّ إِلَيَّ حَكَيْتُ إِنْسَانًا وَأَنْ لِي كَذَا وَكَذَا) بروانه کتیبی (تاج‌الوصول) دانراوی الشیخ منصور علی ناصف، ج ۵ ص ۲۶

(۲۲) رواه احمد بسند صحيح

(۲۳) رواه ابن ابی الدنيا والطبرانی والبيهقي

پرسیاریان کرد چۆن؟ فەرمووی: پیاوی وا هەیه بە نەفامی و نەزانی داوین
پرسی دەکات، پاشان دە گەڕێتەو و پەشیمان دەبێتەو، خوا پەشیمانیە کە
لی وەر دە گرت. بە لām خواوەنی پاش مله خوا لی یی خوش نابیت هەتا باسکراو
له پاش مله خوش نەبیت و گەردەنی ئازاد نەکات.

هەروەها ئەنەس (رەزای خوی لی بێت) دە گێڕێتەو له پیغەمبەرەو ﷺ
دە فەرموویت: ((لَمَّا عَرَجَ بِي مَرَزْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نُحَاسٍ يَخْمُشُونَ وَجُوهَهُمْ
وَصُدُورَهُمْ. فَقُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ
وَيَقْعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ))^(٤٢٤) واتە لە کاتی فەرمان پێ کردنم لە لایەن خواوە
بەر زکرامەو بو ئاسمان لە شەوی (میعراج) دا چاوم کەوت بە کۆمە لێک
نینۆکی دروستکراویان لە مس هەبوو، دەم و چاو و سینگ و رویان بەم
نینۆکانە دەڕنێهەو، ووتم: ئەوانە کین ئەی جوبرائیل. فەرمووی: ئەوانە ئەو
کەسانەن کە گوشتی خەلکیان دەخوارد. واتە باسی موسوڵمانانیان دەکرد لە
پاش مله به خراپه.

هەروەها پیغەمبەری خوشەویست ﷺ دە فەرموویت لە فەرموودە بێکی تردا:
((من أكل لحم أخيه في الدنيا قَرَبَ إليه يوم القيامة فقال له كَلِمَةً مِثْلَ كَلِمَةِ حَيٍّ،
فِيَاكُلُهُ وَيَكْلَحُ))^(٤٢٥) واتە ئەوانە ی لە دنیا دا غەیبەت ئەکەن، واتە باس کردنی
موسوڵمانان پاش مله دەکەن لە پڕۆژی دوایدا گوشتی ئەو کەسە ی کە
غەیبەت کراوە کان بە مردووی دینە بەردەویان و زۆریان لی دەکەن گوشتی
ئەو مردوانە بخۆن. پێیان دەلێن هەروەک چۆن لە دنیا دا گوشتی ئەوانە تان
خواردوو ئەستایا دەبێ گوشتیان بخۆن. ئنجا ناچار دەبن دە ی کڕۆژن. (نسال
الله السلامة منها)

(٤٢٤) رواه ابوداود

٤٢٥ رواه ابو يعلى والطبرانی وابو الشيخ

سەرئىچىك:

ھەروەھا ئازاردانى موسولمانان و جنيو پىدانيان و ئاپروو بردنيان لەناو خەلک و باس کردنيان لەپاش مله و ناوهينانيان بەخراپه ئەمه له ريز و جوملهي تاوانه گەورەکانه، ھەروەھا بەراستی باس کردنی موسولمانان لە پاش مله قەدەغەيە بە کۆمەلي ھەموو موسولمانان، بەلام زۆربەيان دەليين لە تاوانه مەزنەکانه، ئىمامي قورتبى (مفسرى) بەناوبانگ باسى کردوو و دەلييت بە کۆمەلي (اجماع)ى ھەموو زانايان غەيبەت واتە باس کردنی موسولمانان لە پاش مله لە تاوانه گەورەکانه، بەتايبەتي باس کردنی زانا و مامۇستايانى ئاييني و قورئان خوینەکان، ئەو بە گوناھي گەورە دانراو. ھەروەھا ئەو کەسەي گوئ دەدا بە غەيبەت واتە باس کردنی پاش مله تاوانبار دەبييت و ئەگەر بئىدەنگ بييت گوئرايەلي بکا و قەدەغەي نەکا ئەمە ھاوبەشى ئەم تاوانەيە.. شىخ ئەحمەدى (ابن حجر) لە کتیبى (الزواجر)دا دەلييت: بەلي ئەگەر لە توانات دا نەبوو قەدەغەي ئەو پاش مله يە بکەيت لەو کاتەدا پيوستە بە گوئرهی توانا ئەو شوينه بەجى بهيلى کە پاش مله ي خەلکى تيا دەکەن. ديسان شىخ ابن حجر بەزەيى خواي پيا بيتهو دەفەرموييت: پيوستە لەسەر ئەو کەسەي لە پاش مله باسى خەلکى دەکات، بەپەلە پەشيمان بيتهو بە ھەموو مەرجيک واز بهيئي لە پاش مله وە داواي ليخوش بوون بکات بو ئەو کەسەي کە بە خراپە باسى کردوو، ئەگەر ئەو پياوہي کە باست کردوو بە خراپە ئاگادار بوو کە غەيبەتت کردوو پاش مله دەبييت گەردەني خوتى پى ئازاد بکەيت.^(٤٢٦)

(٤٢٦) بېوانه کتیبى (الزواجر لشیخ ابن حجر الهيتمى) بەرگی دووم لاپەرە ١٤ بەدرزى باسى دەکات.

(اللهم احفظنا من الغيبة والنميمة ومن أذى المسلمين وشتمهم وبقية أخلاق
الأشرار وأدخلنا ووالدينا دار كرامتك مع الأبرار والزهاد، وصلى الله على محمد وآله
وأصحابه الأئمة، آمين)

تاوانی په نجاو چوار

نازاردانی خواپه رستان و خو هه لکیشان له سهريان

(اذية عباد الله والتطول عليهم)

خوای گه وره له قورئاندا ده فره مووئیت: ((وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا))^(۴۲۷) واته نهو که سانه ی نازاری پیاوه کانی ئیماندار و ئافره تانی ئیماندار نه دهن بی نه وه که نه وان تاوانی کیان کردبی بی به هو ی نازاردانیان، به راستی نه وان که سان هه لیان گرت درو یه ک و گونا هیکی ناشکرا.

خوای گه وره له جیگایه کی تر دا ده فره مووئیت: ((وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ))^(۴۲۸) واته بالی میهره بانی خو ت دانه وینه بو نه وانه که په پره ویت نه کهن له خاوه ن باوه ره کان.

هه روه ها نه بوو هوره یه ده گیر یته وه (خوای لی رازی بیت) ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ ده فره مووئیت: خوای گه وره له (حه دیسی قدسیا) ده فره مووئیت: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ وَفِي رَوَايَةٍ فَقَدْ بَارَزَنِي بِالْمُحَارَبَةِ—أَيَّ أَعْلَمْتَهُ أَنِّي مُحَارِبٌ لَهُ))^(۴۲۹) واته: به راستی هه رکه سی رکا به ری بکا یا رقبگری له خوشه ویستیکی من و ئیش و نازاری بدات، به راستی خو م ناگاداری نه که مه وه به شهر له گه ل کردن واته شهری له گه ل ده که م.

(۴۲۷) سورمتی الاحزاب نایه تی ۵۸

(۴۲۸) سورهی الشعراء نایه تی ۲۱۵

(۴۲۹) رواه الإمام البخاري

(باسيک)

ههروه‌ها خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فهرمووئیت: ((وَاصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ یُرِیدُونَ وَجْهَهُ))^(٤٣٠) واته نه‌فسی خوٚت رابگره و دای بمه‌زرینه له گه‌ل ٚه‌و موسولمانانه‌دا که به‌یانی و ئیواره له خودای خو‌یان ده‌پارینه‌وه و به‌نده‌یی بۆ ٚه‌که‌ن و مه‌به‌ستیان ره‌زای خودا و خواپه‌رستی راسته بۆ ٚه‌و.

(وهذه الآيات في تفضيل الفقراء وسبب نزولها أن النبي ﷺ أول من آمن به الفقراء وكذلك كل نبي أرسل أول من آمن به الفقراء، فكان رسول الله ﷺ يجلس مع الفقراء أصحابه مثل سلمان وصهيب وبلال وعمار بن ياسر رضي الله عنهم، فاراد المشركون أن يحتالوا عليه في طرد الفقراء لما سمعوا أن علامة الرسل أن يكونوا أول أتباعهم الفقراء، فجاء بعض رؤساء المشركين فقالوا يا محمد أطرده هؤلاء لا يجترئون علينا فیتبعك أشرف الناس ورؤساؤهم(٤٣١) فأنزل الله تعالى هذه الآية ((وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ یُرِیدُونَ وَجْهَهُ))^(٤٣٢) .)

واته ٚه‌م ئایه‌ته فه‌زل و گه‌وره‌یی به‌ بۆ هه‌ژاران و هو‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ٚه‌م ئایه‌ته ٚه‌وه‌بوو پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله هه‌ر له هه‌وه‌له‌وه ٚه‌وانه‌ی که باوه‌ریان ٚه‌ه‌ینا به‌ چه‌زهرت صلی الله علیه و آله هه‌ر موسولمانه هه‌ژاره‌کان بوون. هه‌روه‌ها هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ره‌کان (سلاوی خویان له‌سه‌ر بی) ٚه‌وانه‌ی باوه‌ریان پی‌ٚه‌ه‌ینان هه‌ر موسولمانه هه‌ژاره‌کان بوون. هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ته‌شریفی رۆژیک دانیشتبوو له‌گه‌ل یاران‌ی موسولمانه هه‌ژاره‌کان وه‌ک سه‌لمان و صوه‌ه‌یب و عه‌مما‌ری کو‌ری یاسر و بیلال و.. (خویان لی‌ رازی بی‌ت)، ئنجا بی‌باوه‌ره‌کان ویستیان که

(٤٣٠) سوره‌تی الکه‌ف ئایه‌تی ٢٨

(٤٣١) بې‌وانه کتییی الزواجر عن اقتراف الكبائر، دانراوی شیخ ابن الحجر المیتمی، بمرگی یه‌که‌م، لاپه‌ره

١١٣، وه بې‌وانه کتییی الكبائر، دانراوی به‌ریز (الحافظ محمد بن احمد بن عثمان الذهبي)

(٤٣٢) سورة الانعام الآية ٥٢

فیللیک بدوژنه وه بۆ ئه وهی موسولمانه هه ژاره کان پیغمبهه ﷺ ده ریان بکا له دهورهی خویا، چونکه بیستبوویان که نیشانهی پیغمبهه رایه تی هه ر له هه وه له وه ئه وانیهی شوینی که وتوون هه ر هه ژاره کان، ئنجا ناچار بوون هه ندیک له سه روکه بی باوه ره کان هاتن بۆ لای پیغمبهه ﷺ گو تیان ئه ی محمد، ئه وانیهی له دهورهی تۆدان ده ریان بکه. ووتیان ئیمه شهرم ده کهین هه تا ئه مانه له دهورهی تۆ دابن ئیمه ئامشوت بکهین، ده ی ئه گه ر ئه ته وی ئیمه بکه وینه شوینی تۆ ئه مانه ده ربکه هه تا ئیمه بیین بۆ لای تۆ، ئه و کاته شوین که وتوو ه کانت ئه بن به به رزترین مروّف.. له م هویه وه شتی که وته دلّی چه ره ته وه. ئنجا خودای گه وه ئه م ئایه ته ی بۆ پیغمبهه هه نارد ه خواره وه (واته تۆ ئه ی پیغمبهه ری خوشه ویست، ئه و موسولمانانه ده رمه که که خوا په رستی خودای بی هه والّ ئه که ن له به یانی و ئیواره دا و خواستیان هه ر به ره زامه ندی خودایه.

(فلما آیس المشرکون من طردهم قالوا یا محمد إن لم تطردهم فاجعل لنا یوما ولهم یوما فانزل الله تعالی: وَأَصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ ...) واته ئنجا بی باوه ره کان (مایوس) بوون له ده رکردنی هاوړییانی پیغمبهه ﷺ له دهورهی پیغمبهه ردایه ﷺ، جا گو تیان ئه ی محمد، مادام به ده رت نه خستوون تۆ وا بکه رۆژیک بۆ ئه وان دابنی رۆژیک بۆ ئیمه دابنی، بۆ ئه وه ی بیین بۆ لات. له وه لاما خوی گه وه ئه م چه ن ئایه ته ی نارد ه خواره وه بۆ پیغمبهه ﷺ تا دوا یی ئایه ته که هه روه ک له پی شه وه ته فسیر کرا.

ئاگا دارییهک:

(عَدَّ هَذَا کِبْرَةً هُوَ مَا صَرَ حَ بِهِ بَعْضُهُمْ) واته ئه م تاوانه ش به تاوانه گه وه ره کان ژماردراوه. هه روه ها هه ندیک له زانیان دانیان پی داناهه چونکه به راستی

نازاردانی خواپهرستان و ئیمانداران و موسلمانان و پیاوچاکان له پڙ و جوملهی تاوانه گهوره کانه به تایبه تی عوله ما و زانایانی ئاینی، ههروه ها شیخ نه حمه دی ئیبنوحه جهر (نه قل) نه کا له زانای به ناوبانگ ئیبنو عه ساکری دیمه شقی ده لیت رق و بوغزی عالمان و جنیودان به زانایانی ئاینی سه ممی (قاتیله) و به لای هه ندیک له زانایانی هه نه فیه وه نه گهر که سیک به دل رکابه ری و گالته یان پی بکا و به زانایانی ئاینی ته لاقی پی ده که وی و هه ر که سی زبانی به ره لای بکا له راست زانایانی ئاینی نه وه بی گومان خوا تووشی به لای نه کا پیش مردنی (خوا په نامان بیت).^(٤٣٣)

(اللهم اذقنا حلاوة مناجاتك واسلك بنا طريق مرضاتك واقطع عنا كل ما يبعدنا من حضرتك ويسر لنا ما يسرته لأهل محبتك واغفر لنا ولوالدینا والمسلمین)

(٤٣٣) بیوانه کتیبی الزواجر دائراوی شیخ ابن حجر بهشی یه کمه لاپه ره ١١٢

تاوانی په نجاو پینج

جل و بهرگ و بهرکوش و دهړپئی شوړکردن له زهوی دابخشئ بو

فیز و دهعیه وه

(اسبال الأزار والثوب واللباس والسراويل تعزلاً وعجبا وفخرا وخيلاء)

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرمووئیت: ((وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ))^(۴۲۶) واته: هر گیز به له نجهی بایي جوونه وه به سهر زه ویدا مهړو، چونکی بئ گومان خودا ئینسانی به فیز و دهعیه خوښ ناوئ. هه روه ها پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرمووئیت: ((ما أسفل الكعبين من الأزار في النار))^(۴۲۵) واته نه وهی بهرکوشی له خوار (گوزینگی) پیوه بئ و بو فیز و دهعیه نه مه جیگای ناو ناگری دوزخه.

له فهرمووده ییکی تردا ده فهرمووئیت: ((لا ينظر الله يوم القيامة إلى من جرّ إزاره بطراً))^(۴۲۷) واته هر که سئ بو فیز و دهعیه بهرکوشی خوئ دريژ بکاو نه مه له روژی قیامه تدا خوا به چاوی مهره بانيه وه ته ماشای ناکا.

هه روه ک له فهرمووده ییکی تردا پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرمووئیت: ((ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزَكِيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ، المسبل (۴۲۷) والمنان والمنفق سلّته بالحلف الكاذب))^(۴۲۸) واته سئ کهس هه نه له روژی قیامه تدا خوای گه وره قسه یان له گه لدا ناکا و به چاوی به زه یییه وه ته ماشایان ناکا و هیچ خاوی نیان ناکاته وه و سزایه کی زور به کوشنده یان بو هه یه. یه کهم نه و

(۴۲۴) سوره ی لقمان نایه تی ۱۸

(۴۲۵) رواه البخاري

(۴۲۶) رواه مالك والبخاري ومسلم والترمذي

(۴۲۷) المسبل يطول ثوبه يرسله إلى الأرض كأنه يفعل تجرباً وخيلاء (بېروانه کتیبی الترغیب والترهیب،

د انراوی بهرین الحافظ المنذري، بهرگی ۲ لاپهړه ۸۹ چاپی بیروت.)

(۴۲۸) رواه مسلم

که سیه بو فیز و ده عیه داوینی جل و بهرگی خوئی ده خشینی له زهوی و رپگه دا. دووهم نهو که سیه که منهت نه کا به سهر نهو که سیه که شتی پی نه به خشی، سی همیان نهو که سیه شتومه کی فروشتنی به سویندی به درو ساخ نه کاته وه.

له فهرموده ییکی تردا ده فهرموویت: ((بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي فِي حُلَّةٍ تُعْجِبُهُ نَفْسُهُ مُرَجِّلٌ جُمْتُهِ اِذْ يَخْتَالُ فِي مَشْيِهِ اِذْ خَسَفَ اللَّهُ بِهِ فَهُوَ يَتَجَلَّجَلُ فِيهَا اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)) (٤٣٩)

ههروه ها پیغه مبه ره ﷺ له فهرموده ییکی تردا ده فهرموویت: ((مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلًا لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ اِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) (٤٤٠) واته: هه ره که سی بو فیز و ده عیه جل و بهرگی خوئی بکیشی له روژی قیامه تدا خوای گه وه به چاوی به زه ییه وه ته ماشای نا کا.

حه زه ره ﷺ ده فهرموویت: ((الْإِسْبَالُ فِي الْإِزَارِ وَالْقَمِيصِ وَالْعِمَامَةِ مَنْ جَرَّ مِنْهَا شَيْئًا خِيَلًا لَا يَنْظُرُ اللَّهُ اِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) (٤٤١) واته شوړ کو دنه وهی نادرست ته نها بو بهرکوش و ئیزار و کراس و میزه ره و مه ندیله و بهس، بو هه موو نهو شتانه ی که بکشی به سهر زه ویدا و بو فیز و ده عیه ئمه له روژی قیامه تدا خوا ته ماشای نهو جوړه که سانه ناکات به چاوی ره حمهت واته به زه یی.

ههروه ها پیغه مبه ره ﷺ ده فهرموویت: ((إِزْرَةُ الْمُؤْمِنِ اِلَى نِصْفِ سَاقِهِ وَلَا حَرَجَ عَلَيْهِ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَعْبَيْنِ مَا كَانَ اَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ فَهُوَ فِي النَّارِ)) (٤٤٢) واته جل و بهرگ و کالای پیای ئیماندار هه تا نیوهی (لاقه) له وه به ره و خوار تریش بی

(٤٣٩) رواه الشيخان

ئهم فهرمودیه له بهرگی یه که می تاوانه گه ره کان ترجمه کراوه بچو بیخویننم وه.

(٤٤٠) رواه البخاري ومسلم

(٤٤١) رواه ابوداود

(٤٤٢) رواه احمد وابوداود

هه تا ده گاته سهر گۆزینگهی قوله پئی قه ی ناکات دروسته، به لām نه وهی له خوار گۆزینگهی قوله پئی بی به ره و خوار بو فیز و ده عیه ئه مه جیگهی ناو ناگری دۆزه خه.

ههروه ها خاوه نی (الکبائر) ده فهرموویت: (وهذا عام في السراويل والثوب والجبّة والقباء وغيرها من اللباس، فنسال الله العافیة) واته ئه مه به گشتی به بو هه موو جل و بهر گیکی وه ک ده ری و جبه و کهوا و هه رچی جل و بهر گیکی به زیاده رهوا شو ره وه کرابی، داوا کارم له خودادا بمان بوریت.

تیبینی:

ههروه ها ئه م تاوانه ش له ریز و جومله ی تاوانه گه وه کان ژماردراوه، هه رکه سی جل و بهرگ و کالای بو فیز و ده عیه شو پر بکاته وه، یاخود دریز بیت به جو ری به زه وی دا بخشی، چونکه به راستی هه ر جل و بهرگی به زه وی دا بخشی ئه مه زیاده ره وه یه و زیاده ره وه ش به ئاینی و شه ریه تی ئیسلام قه ده غه یه و هه ر له بهر ئه م هو یانه یه زو ره ی فهرمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ زو ره توندی هه ره شه له و که سانه ده که ن که جل و بهرگی خو یان به فیز و ده عیه شو پر ئه که نه وه.

(اللهم عاملنا بلطفك الحسن الجمیل برحمتك یا أرحم الراحمین)

تاوانی په نجاو شەش

له بهرکردنی ئاوریشم و زیږ بو پیاوان

(لبس الحریر والذهب للرجال)

((عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه، أنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم مَنْ لَبَسَ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَلْبَسْهُ فِي الْآخِرَةِ))^(٤٤٣) واته له عومهری کورپی خه تابه وه خوای لی رازی بیټ ده لیت پیغمبه ﷺ فهرموویه تی: هه رکه سی له پیاوان له دنیا دا ئاوریشم له بهر بکا لهو دنیا دا له بهری ناکا.

(عن علی بن ابی طالب رضي الله عنه انه قال: قال رسول الله ﷺ حرّم لبس الحریر والذهب علی ذکور امتی)^(٤٤٤) له عه لی کورپی ته بی تالب ده گپر دریت هه (خوای لی رازی بیټ) ده لیت پیغمبه ﷺ فهرموویه تی: له بهرکردنی زیږ و ئاوریشم هه رانه و قه ده غه یه له سه ر نیرینه ی گه لی من.

هه روه ها حوزه یفه ی کورپی یه مانی (خوای لی رازی بیټ) گوتی: ((هانا رسول الله ﷺ أن نشرب في آنية الذهب والفضة وأن نأكل فيها وعن لبس الحریر والديباچ وأن نجلس عليها))^(٤٤٥) واته: پیغمبه ﷺ نه هی و قه ده غه ی لی کردوین که له حاجه تی زیږ و زیودا شت نه خوین و نه خوینه وه، یان ئاوریشم و دیباچ به پوشین یان له سه ریان دابنیشین.

هه روه ها خاوه نی (الکباثر) ده لیت: (فمن استحل لبس الحریر من الرجال فهو کافر) واته هه رکه سی له بهرکردنی ئاوریشم بو پیاوان ره وا و حه لال بکا ته مه بی باوه ره. (وإنما رخص في الشارع ﷺ لمن به حكة أو جرب أو غيره للمقاتلين لقاء

(٤٤٣) رواه البخاري ومسلم

(٤٤٤) رواه ابوداود

(٤٤٥) أخرجه البخاري

العدو) واته پیغمبر ﷺ ریگهی داوه بو ئه و کهسه ی که خووروخوروو که یی له لشیای بی یای شتی تر یا بو شهر که ران بهرام بهر به دوژمنانی ئیسلام رابوهستن. (أما لبس الحریر للزينة في حق الرجال فحرام باجماع المسلمين) واته به لام له بهر کردنی ئاوریشم بو جوانی بو پیاوان ئه مه قه ده عه یه و حه رامه به کومه لی هه موو موسلمانان. (و كذلك الذهب لبسه حرام على الرجال سواء كان خاتماً أو حياصة) واته هه روه ها له بهر کردنی زیڤر بو پیاوان قه ده عه یه و حه رامه ته گه رچی ئه نگوستیله یه کیش بی یا پشدینه یه ک بی. چونکه به راستی پیغمبر ﷺ چاوی که وت به مروقیک ئه نگوستیله به کی ئالتوونی له ده ستا بوو، پیغمبر ﷺ ئه نگوستیله که ی له په نجه ی داکه ند و فڤه ی داو فه رمووی ئه وه بو هه ندی که س له ئیوه ئه چی په لاماری (په شکوی) ئاگری سوور ده دا و ده یکاته ده ستی خوی. ئه مه ش ده قی فه رمووده که یی پیغمبر ﷺ: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى خَاتماً مِنْ ذَهَبٍ فِي يَدِ رَجُلٍ فَتَرَعَهُ فَطَرَحَهُ وَقَالَ يَغِمِدُ أَحَدُكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ))^(۴۴۶)

هه روه ها شیخ ئه حمه دی (ابن الحجر) له زه واجر دا ئه م فه رمووده ی له حه زه رته ی عه لی یه وه نه قل ئه کا (خوای لی ڤازی بیّت) ئه لیّت: ((رایت رسول الله ﷺ أخذ حریراً فی یمینه وذهباً فجعله فی یساره ثم قال: إن هذین حرام علی ذکور امتی)) له هه ندی ریوایه تا ئه مه شی لی زیادکراوه ((حلّ لئنائهم))^(۴۴۷) واته: پیغمبر ﷺ دیت هه ندی ئاوریشمی به ده ستی راستی هه لگرت و هه ندی زیڤیش به ده ستی چه پی هه لگرت و فه رمووی ئه م دو شته له سه ر نیڤینه ی گه لی من قه ده عه و حه رامن و په واو حه لالن بو ئافره تان.

(۴۴۶) رواه مسلم

(۴۴۷) رواه ابوداود

سەرنجىك:

ھەرۋەھا لەبەر كىردنى جل و بەرگى ئاورىشم بۇ پياۋان قەدەغەيە و ھەرامە،
ئالتوونىش بۇ پياۋان قەدەغە و ھەرامە، ھەركەسى گويى پىنەدات و
بيانپوشىت، ئەمە لە تاوانە گەرەكان دەژمىردىت بە رأى زاناكان.
پىغەمبەرىش ﷺ دەفەر مووئىت: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَلْبَسُ حَرِيرًا
وَلَا ذَهَبًا))^(۴۴۸) واتە ھەركەسى باۋەرى بەخۋا و بەرۋزى قىامت ھەبى نابى
ئاورىشم و زىر لەبەر بكات.^(۴۴۹)
(فَسال الله التوفيق لما يحب ويرضى إنه جواد كريم، وألبسنا الله تعالى يمتة وكرمہ
حلية الجنة، آمين)

(۴۴۸) اخرجه احمد

(۴۴۹) بېوانە (الزواج) دانراوى شىخ ابن الحجر بەرگى يەكەم لاپەرە ۱۵۴

تاوانی په نجاو حموت

به ندهی مه لاتو له ناغاکه ی

(إباق العبد)

هه روه ها به راستی پیغه مبه ر ﷺ فەر موویه تی: ((إِذَا أَبَقَ الْعَبْدُ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ))^(۴۰) واته نه گهر هاتو به ندهی مه لاتو له ناغاکه یه وه خوا نویژی لی وه رنا گریت.

هه روه ها حه زره ت ﷺ ده فەر موویت: ((أَيُّمَا عَبْدٍ أَبَقَ فَقَدْ بَرَّتْ مِنْهُ الذَّمَّةُ))^(۴۱) واته هر به ندهی هه لبت له ناغاکه ی، نه وه به راستی بی گومان له کومه لی موسولمانان ده رده چیت.

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ ده فەر موویت: ((ثَلَاثَةٌ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ لَهُمْ صَلَاةٌ وَلَا يَصْعَدُ لَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ حَسَنَةُ الْعَبْدِ الْآبِقِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى مَوْلَاهُ وَالْمَرْأَةُ السَّاخِطَةُ عَلَيْهَا زَوْجَهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا وَالسَّكَرَانُ حَتَّى يَصْحُوْا))^(۴۲) واته سی کهس نویژیان لی وه رنا گریت و هیچ چاکه یان بهرز نابیته وه بو ئاسمان: یه کهم نویژی به ندهی هه لها تو وه تا نه گهر پته وه بو لای خاوهن ناغاکه ی تا ناشت نه بیته وه له گه لیا، دووه م نویژی نه و ئافره ته ی که میړده که ی له خو ی توره کردو وه تا له گه لی ناشت نه بیته وه، سی یه م نویژی سه رخو شی گیرا نابیت تا چاک نه بیته وه.

له فەر مووده یی کی تر دا حه زره ت ﷺ ده فەر موویت: ((اِثْنَانِ لَا تَجَاوِزُ صَلَاتُهُمَا رُؤُوسَهُمَا: عَبْدٌ أَبَقَ مِنْ مَوْلَاهُ حَتَّى يَرْجِعَ وَامْرَأَةٌ عَصَتْ زَوْجَهَا حَتَّى تَرْجِعَ))^(۴۳) واته

(۴۰) روه مسلم

(۴۱) روه مسلم

(۴۲) روه الطبرانی وابن خزيمة وابن حبان في صحيحهما

(۴۳) روه الحاكم والطبراني باسناد جيد

دوو کهس نوښتیان ږهت نابې له عاست سهریانهوه: یه کهم نهو کویله یه ی که له
 ټاڅاکه ی هه لآتووه تا ده گه ږیته وه، دووهم نوښتی نهو ژنه ی که میړده که ی
 له خو ی زویر کردووه تا نه گه ږیته وه بولای میړده که ی و له گه لی ټاشت
 نه بیته وه.

تیبینی:

هه روه ها نه م تاوانه ش له ږیز و جومله ی تاوانه گه وره کان ژماردراوه، چونکه
 هه ر بهنده و کویله ی له ټاڅاکه ی هه لهاد و تا ده گه ږیته وه ژیر حکمی خاوه ن
 و ټاڅاکه ی، نه مه خوای گه وره نوښتی لی وه رنا گریټ، هه روه ها شیخ ابن الحجر
 له (زواجر) دا ده لیټ نه م فهرموودانه ی هه زره ت ﷺ هه موو نه بن به به لگه و
 ده لیل که نه مه ش تاوانیکی گه وره یه و به (ظاهری) واته روو که شی (والله اعلم).
 (فَسأَلِ اللَّهَ التَّوْفِيقَ لِمَا يَحِبُّ وَيَرْضَى إِنَّهُ جَوَادٌ كَرِيمٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ)

تاوانی په نجاو هه شت

سهربرين به غه یری ناوی خودای گه وروهه بی

(الذبح لغير الله عز وجل)

خوای گه وروه له قورئاندا ده فهرموویت: ((وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ))^(۴۵۱) واته مه خوځن نهی موسولمانه کان گوشتی نه و ناژه لاتهی سهربراون که ناوی خودا لی نه هیئرا بیټ له کاتی سهربرینیا و خواردنی گوشتی (حه یوانی) وه ها ده رچوونه له سنووری ثایین.

هه وروه ها خوای گه وروه له سوره تی (المائدة) له ثایه تی ۳ ده فهرموویت: ((حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ)) واته قه ده غه کراوه له سهر ئیوه خواردنی گوشتی مرداره وه بوو، واته نه و گیانله بهره که به بی سهربرینی شرعی مردبی. ((والدم)) واته خواردنی خوینی که ره وان بووبی وه ک له زه منی جاهیلیه تا نه و خوینه یان ده کرده ناو ریخو لهی حه یوان و ده یان برژاند و ده یان خوارد، ئنجا له ئیسلامیه تا قه ده غه و حه رام کرا. ((وَلَحْمُ الْخَيْرِ)) واته گوشتی به راز ((وَمَا أَهْلُ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ)) وه حه یوانیک کوژرا بیته وه به ناوی غه یری خودا ((وَالْمُنْخَنِقَةُ)) حه یوانی خنکاو ((وَالْمَوْقُوذَةُ)) حه یوانی کوژرابی به لیډان ((وَالْمُتْرَدِيَةُ)) حه یوانیک مردبی به به ربوونه وه له جیگای به رز یا هه لدرابیټ، ((وَالطَّيْحَةُ)) حه یوانی مردبی به قوچ لیډان ((وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ)) حه یوانیک درنده لیی خواردبی و تا گیانی ده رچووبی ((إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ)) حه یوانیک نه بی له مانه کوشتنیانه وه، واته ژیانی راسته قینه یان تیا مابی له و کاته دا که سهریان ده برن وه ک (جمو جوولی) به هیز یا په له میز که ی خوین ((وَمَا ذُبِحَ عَلَى التُّصَبِّ)) حه رامیشه له ئیوه

(۴۵۱) سوره تی الانعام ثایه تی ۱۲۱

حه یوانیک کو ژرابیتته وه بو بوته کان. ((وَأَنْ تَسْتَفْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ)) هه رامیش کراوه لهسه ر ئیوه خواستنی زانینی دابهش کردنی خوتان به تیره کانی..^(۴۵۵) تا دواپی نایه ته که.

ههروه ها نه بی هورهیره ده گیریتته وه (خوای لی رازی بیت) ده لیت: ((مال رجل رسول الله ﷺ فقال ارایت الرجل منا یذبح وینسی أن یسمی الله تعالی؟ فقال النبی ﷺ إسم الله علی فم کل مسلم))^(۴۵۶) واته پایو یک پرسیری کرد له پیغه مبه ر ﷺ گوتی نایه پایو یک له ئیمه هه یوانیک سه رده بریت و ناوی خوای گه وره ی له بیر نه چیت له کاتی سه برینا؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ناوی خودا لهسه ر زبانی هه موو موو سلمانیکه.

ههروه ها له فه رمووده ییکی تر دا ده فه رموویت: ((عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ قَوْمًا قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ قَوْمًا يَأْتُونَنَا بِاللَّحْمِ لَا نَذَرِي أَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ أَمْ لَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمُوا اللَّهَ عَلَيْهِ وَكُلُوهُ))^(۴۵۷) واته له عایشه وه (خوای لی رازی بیت) ده گیرد ریتته وه گوتی: قه ومیک واته گه لیک گوتیان نه ی پیغه مبه ری خودا، به راستی زور جار وای ده که وی هه ندی کهس گوشتمان بو دینن نازانین که ناوی خویان لی هیناوه یا نا، نجا نایا لی بی بخوین یا نا؟ پیغه مبه ریش ﷺ فه رمووی به خوتان ناوی خوای لی بینن و بیخون.

(۴۵۵) واته نهم باسهم وهرگرتوو له گه ل هندیك ده ستکاری لهم دو تهفسره گرنگه وه: یه کم تهفسیری (نامی) دانراوی به ریز ماموستا ملا عبدالکریم مدرس، بهرگی سنیهم، لاپه ۸، دووم (تهفسیری ژبانی ئینسان) دانراوی ماموستا مه لا (حسین) هه لیری، بهرگی پینجهم، لاپه ۲۰... هه کهسن ئه یوی باش لنین تیبات لهباری نهم نایه تانه ره با ته ماشایان بکات.

(۴۵۶) روه الطبرانی

۴۵۷ روه البخاری

سهرنجیک:

ههروه‌ها دروست نیه‌ه‌یوان و گیانله‌به‌ر سهربرپیت مه‌گه‌ر به‌ناوی خوا‌ی
گه‌وره‌وه نه‌بی، چونکه نه‌گه‌ر به‌غیری ناوی خوداوه سهربرپیت وه‌ک نه‌مه
بلیت به‌ناوی (شیطان) یا به‌ناوی بت و سه‌نه‌مه‌وه یا به‌ناوی (فلان) که‌سه نه‌مه
گۆشته‌که‌ی قه‌ده‌غیه و دروست نی‌یه بیخۆن به‌شهریعه‌تی ئیسلام.

جگه له‌مه‌ش به‌به‌ر نه‌فرین و له‌عنه‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌وی وه‌ک
حه‌زرت ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((لعن الله من ربح لغير الله))^(٤٥٨)

هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سی به‌غیری ناوی خوداوه‌ه‌یوانات سهربرپیت، نه‌مه له
رپیز و جومله‌ی تاوانه گه‌وره‌کان ده‌ژمی‌ردریت، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا و
پیویسته بزانی که له‌کاتی سهربرپنا بلیین (بسم الله الله اکبر). واته به‌ناوی خودا
خودا زۆر گه‌وره‌یه، چونکه نه‌م دوو ووشه‌یه سونه‌تی پیغه‌مبه‌ره ﷺ، نه‌گه‌ر
له‌بیریشته چوو قه‌ی ناکات دروسته گۆشته‌که‌ی بخۆیت، به‌مه‌رجیک ناوی
هیچ که‌سی تیکه‌لاو نه‌که‌یت له‌غیری خوداوه.

(اللهم یا من فاز بطاعته المفلحون ورجا مغفرته العاصون، اجعلنا ممن بالمواعظ

یتعظون، وصلى الله على النبي الأمي وعلى آله وصحبه وسلم)

تاوانی په نجاو نو

که سنی داوای باوکیټی که سنی بکاو بوخوی که بزانی باوکی ټه و نییه

(فی من ادعی الی غیر ابيه وهو یعلم)

((مَنْ ادَّعى إِلَى غَیرِ أبیه وَهُوَ یَعْلَمُ أَنَّهُ غَیرُ أبیه فَالْجَنَّةُ عَلَیْهِ حَرَامٌ))^(۵۹) له سه عده وه (خوای لی رازی بیټ) ده لیت: پیغمبر ﷺ ده فرموویت: هر که سنی داوای باوکیټی که سنی بکا بو خوی و له سر ټه مهش که بزانی باوکی ټه و نیه، ټه مه به هشت له و که سه حرامه.

له ټه بی هوره یروه ده گیردریټه وه (خوای لی رازی بیټ) ده لیت: پیغمبر ﷺ فرموویه تی: ((مَنْ ادَّعى إِلَى غَیرِ أبیه فَعلیه لعنة الله))^(۶۰) واته هر که سنی داوای باوکیټی که سنی بکا بو خوی و کوری ټه ویش نه بی، ټه مه نفرینی خوای لی بی.

((عن أبي ذر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعى إِلَى غَیرِ أبیه وَهُوَ یَعْلَمُ الا کفر وَمَنْ ادَّعى مَا لَیْسَ لَهُ فَلَیْسَ مِنْ مَنَّا وَلِیتَبَوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْکُفْرِ أَوْ قَالَ یَا عَدُوَّ اللَّهِ وَلَیْسَ کَذَلِکَ، إِلَّا حَارَ عَلَیْهِ—أَي رَجَعَ إِلَیْهِ))^(۶۱) واته له ټه بی زهروه (خوای لی رازی بیټ) ده گیردریټه وه ده فرموویت: گویم له پیغمبر ﷺ بوو ده فرموویت: هیچ مروقی نیه که داوای بکا که کوری مروقیکه، باوکی ټه ویش نه بی و بیش زانی که باوکی ټه و نیه، ټه مه ټه و که سه کافره واته بی باوهر ټه بی، ټه گهر به دروستی بزانی پی ی رها بی، هر که سنی داوای شتی بکا و هی ټه و نه بی، ټه مه ټه و که سه له ټیمه نیه و با جیگا بو خوی

(۵۹) رواه البخاري

(۶۰) رواه الترمذي

(۶۱) رواه مسلم

ناماده بکا له دۆزهخ، ههركهسێ مرؤفئیک به کوفر بانگ بکا و یا پئی بلی دوشمنی خودا، نهو مرؤقهش وانهبی که نهو وانهلئت، نهمه نهو کوفره ده گهریتهوه سهر خوئی.

تیبینی:

ههروهها نهو تاوانهش له ریز و جوملهی تاوانه گهورهکان ژماردراوه، کهسێ داوای باوکیتی کهسێ بکا و بو خوئی که بزانی باوکی نهو نیه یا کهسێ حاشا له باوکی خوئی بکا و یهکیکی تر بکا به باوکی خوئی، نهمه له تاوانه مهزنهکانه بهرای ههموو زاناکان. بهراستی نهو فهرموودهی ههزرهت ﷺ بو نهو باسه کافیه وهک دهفهرموویت: ((إِنَّ مِنْ أَكْثَرِ الْفِرَاءِ أَنْ يَدْعِيَ الرَّجُلُ إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ))^(٤٦٢) واته گهورهترین ئیفترايه که کهسێ خوئی بکا به کورێ غهیری باوکی، واته بهدرؤ بلی من کورێ نهوم.

(فسأل الله العفو والعافية والتوفيق لما يحب ويرضى إنه جواد كريم)

تاوانی شهستم

دهمهوهپر و دهمهوههري و دهمهقالي به گوشندهوه

(الجدل والمراء واللد)

خوای گهوره له قورئاندا دهفرموویت: ((وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُغْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ)) واته لهم کومهله ئادهميزادهیه که هاتوچو نه کهن بو لای تو ئینسانی وا که نه وهنده شیرین و رهوانه کاتی قسه نهکا و له بابه تی دنیا و ژیا نی دنیاوه قسه کانی تو نه خاته تهعه جوبه وه، خودا نهکا به شاهیدی خوئی له سهر نهوهی وا له دلیا به رابه ر به پیغه مبه ر و یاران ی و داوای نهوه نهکا که ئیوهی خویش نهوی و موسولمانه و ساغه له گهلتانا (والحال) نهو کهسه له ههموو دوژمنه کانتان سهختتر و نابارتره و دوژمنایه تییه که ی له گهلتانا زور سهخته ((وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ))^(۴۶۳) واته کاتی پشتی هه لکرد و دوور که وته وه لیلتان تی نه کویشی به (نه نواعی) ریگهی فروفیل بو نهوه (نیفساد) بکا له زه ویدا و ری بگری له خه لک و کشتوو کال بفه وتینی و نه ته وهی ئاده میزادی بی دهست نه یه لی، به راستی ناگادار بن خوای گهوره کرده وهی فساد ی خویش ناوی و خراپه ی خویش ناوی.^(۴۶۴)

(۴۶۳) سوره تی البقره نایه تی ۲۰۵

(۴۶۴) نه چن نایه ته دمرحه ق به نه خنه سی کوپی شوریه یی موفاق هاته خواری که له خزمهت پیغه مبه ردا (اجرای فصاحتی) ده کرد، واته خوئی به رهوان بیژ پیشان دها و سویندی دهخوارد دهیگوت من (مؤمنم) واته ئیماندارم به درق... هروه ها هه رچهنده نه چن نایه ته دمرحه ق نهی مروقه ی ناوبراو هاتوته خواری وه، به لام هندی له موفه سیره کان نه فرموون دملین (نازل بوونه) شا شانی ههموو که سینکا که نهی سیفه تیان قیدابن.

ههروه‌ها ئیمامی نه‌وه‌وی به‌زه‌یی خوای پیا بیته‌وه، ده‌لیت: ئیوه بزانه (موجادهله) به‌راستی هه‌ندی جار ئه‌بیته ماف و هه‌ق، به‌راستی هه‌ندی جاریش ده‌بیته (باگل) واته پر و پووچ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت له قورئاندا: ((وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ))^(٤٦٥) واته (موجادهله) مه‌که‌ن له گه‌ل (ئه‌هلی کیتابا) وه‌کو (جو و گاور) به‌شیوه‌یی نه‌بی که له هه‌موو شیوه‌کان جوانتر بی.

له ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموویت: ((وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ))^(٤٦٦) واته موجادهله‌یان له گه‌ل‌دا بکه به‌چاکترین شیوه.

له ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموویت: ((مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا))^(٤٦٧) واته موجادهله‌ناکات ده‌ره‌ق به‌قورئان مه‌گه‌ر بی‌باوه‌ره‌کان نه‌بی.

هه‌روه‌ها ئیمام (محی‌الدین النووی) به‌زه‌یی خوای پیا بیته‌وه، ده‌لیت: ئه‌گه‌ر (جدال) له‌سه‌ر هه‌ق و راستیدا بی ئه‌مه‌باشه و ئه‌نجامی باش ئه‌بیته، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌تال بی و بو و نکردنی راستی و حه‌قیقه‌ت، ئه‌مه‌خراپه و ئه‌نجامی خراپه ده‌بیته.. له‌سه‌ر ئه‌م ته‌فصیله قورئانی پیروژ به‌ره‌وا و دروستی داناوه (جیدال) بو ده‌رخستنی راستی و حه‌قیقه‌ت، هه‌روه‌ها زه‌میشی کردووه له‌سه‌ر شتی پرووچووچ و بی فائده واته بی‌سوود.

((عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَفَى بِكَ إِثْمًا أَنْ لَا تَزَالَ مُخَاصِمًا))^(٤٦٨) له ئیبنوعه‌باسه‌وه (خوایان لی رازی بیته) ده‌لیت:

(بڕوانه ته‌فسیری الکبیر، نازناو به (مفاتیح الغیب) دانرای امامی (رازی) (خوای لی رازی بیته) ، به‌رگی ٥ لایحه ١٩٧.

(٤٦٥) سوره‌ی العنکبوت ئایه‌تی ٤٦

(٤٦٦) سوره‌تی النمل ئایه‌تی ١٢٥

(٤٦٧) سوره‌ی غافر ئایه‌تی ٤

(٤٦٨) رواه الترمذی

پيغهمبر ﷺ ده فەرمووئیت: بە سە گوناھیک بۆ تۆ کە واز نەھێنی لە دەمەقالی و موجدەلە.

ئیمامی عەلی (خوای لی رازی بیّت) دە فەرمووئیت: ((إِنَّ الْخُصُومَةَ لَهَا قَحْمٌ وَهِيَ الْمَهَالِكُ))^(٤٦٩) واتە دەمەقالی و موجدەلە ی بێ سوود ئینسان دە فەوتینی بە هیلاکی دەبات.

باسیک:

هەروەها ئەبو ئومامە (خوای لی رازی بیّت) دە گیرێتەو لە پيغهمبر ﷺ دە فەرمووئیت: ((مَا ضَلَّ قَوْمٌ بَعْدَ هُدًى كَانُوا عَلَيْهِ إِلَّا أَوْتُوا الْجَدَلَ ثُمَّ تَلَا مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا))^(٤٧٠) واتە هیچ گەلیک پێ بەزرکەر نیە لە پال شێ نومایی و هیدایەت وەک ئەمە کە گەلیک کار و پیشەیان هەر دەمەوهری و موجدەلە بێ.. لە پاشا پيغهمبر ﷺ ئەم ئایەتە ی خویندەو (واتە ئەو مپالەیان واردی) سەر تۆ نەکرد بە خراپە مە گەر بۆ دەمەوهری و موجدەلە نەبێ.

هەروەها پيغهمبر ﷺ دە فەرمووئیت: ((أَخُوفُ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ زَلَّةَ الْعَالَمِ وَجَدَالَ مُنَافِقٍ فِي الْقُرْآنِ وَدُنْيَا تَقْطَعُ أَعْنَاقَكُمْ))^(٤٧١) واتە لە هەموو شتێ زیاتر لی ی دەترسم لە ئیو لە خلیسکانی زانیی و لە دەمەوهری موفاق لە قورئاندا و لەو کەسە کە خوشەوێستی دنیا وای لی ی بکات تا مەلی دەبچورین و گومی ئەکات.

هەروەها حەزرت ﷺ لە فەرموودەییکی تردا دە فەرمووئیت: ((المرء في القرآن كفر))^(٤٧٢) واتە دەمەوهر و موجدەلە لە قورئاندا بێ باوەری یە.

(٤٦٩) رواه الشافعي في الام كما في النواجر

(٤٧٠) سورة الزخرف ثابته ٥٨

رواه يزيد بن الترمذي وابن أبي الدنيا في كتاب الصمت.

(٤٧١) رواه ابن عمر

(٤٧٢) رواه ابوداود

ئاگا دارىڭ:

ھەرۈھە بەراستى دەمەۋەر و دەمەۋرىي و دەمەقالى لە رېز و جوملەي تاوانە گەۋرەكان ژماردراۋە، ۋەك شېخ (ابن حجر) لە (الزواجر) دا نەقلى ئەكات، ھەرۈھە دەمەقالى بە گوشندە كە ئىنسان ۋاز نەھىنىت تا توشى رىق و كىنىكى ۋا بىيت و كە دەست بەۋەشىنىت خوانەخواستە ئەمە زۆر خراپە و زيان و زەرەرى يەك جار زۆرە و جگە لەمەش خوا و پېغەمبەر ﷺ ئەم جوړە كەسانەيان خوش ناوى تا ۋاز نەھىنن، چونكە پېغەمبەرىش ﷺ دەرمووئيت: ((أبغض الرجال إلى الله الألد الخصم - أي كثير الخصومة))^(٤٧٣) ۋاتە خواي گەۋرە لە ھەموو كەس زياتر رقى لە مروقى شەرخواز و شەرفروش و رىق ئەستوور و دەمەقالى بە كوشندەيە. (خوا پەنامان بىت).

(نسال الله الكريم أن يطهر قلوبنا من الذنوب الباطنة ويرزقنا الأخلاق الحسنة،

آمين)

تاوانی شہست و یہک

قہدہغہ کردنی ناوی زیادہ

(منع فضل الماء)

خوای گہورہ لہ قورئاندا دہفہرمووئت: ((قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ))^(۴۷۴) واتہ بلیٰ تا پیّم بلیٰن ئہی بیٰ پروایینہ، ئہ گہر ناوی خواردنہ وہ تان رپوچیٰ بہ ناخی زہویدا، کیٰی تر ہہیہ بیجگہ لہ خودا کہ ناوی زولائتان بوٰ بنیرئ؟

ہہروہا حہزرت ﷺ دہفہرمووئت: ((لَا تَمْنَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ لِمَنْعُوا بِهِ فَضْلَ الْكَلْبِ))^(۴۷۵) واتہ ناوی زیادہ قہدہغہ مہ کھن تا زیادہ لہوہری پیٰ قہدہغہ بکھن، چونکہ ناوی زیادہ بیٰ و پیویست نہ بیٰ، ئہمہ دہبیٰ بدرئت بہ خہلک یا بہ ئاژہل و مہر و مالآت، چونکہ ہہروہا پووش و پاوان و گہلا و گیا ہہرجی لہخوٰت زیادہ بیٰ و دہبیٰ بدرئ بہ خہلک، چونکہ ہہروہا پیغہمبہر ﷺ لہ فہرمودہ بیکی تردا دہفہرمووئت: ((مَنْ مَنَعَ فَضْلَ مَائِهِ أَوْ فَضْلَ كَلْبِهِ مَنَعَهُ اللَّهُ فَضْلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۴۷۶) واتہ ہہرکہسیٰ ناوی زیادہ قہدہغہ بکات و یا گیا و گوری زیادہ قہدہغہ بکا، ئہمہ خوای گہورہ خیر و چاکہی خوٰی لہروژی قیامہ تدا لیٰی قہدہغہ دہکات.

ہہروہا پیغہمبہر ﷺ دہفہرمووئت: ((ثَلَاثَةٌ لَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يُزَكِّيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ، رَجُلٌ مَنَعَ ابْنَ السَّبِيلِ فَضْلَ مَاءٍ عِنْدَهُ وَرَجُلٌ بَاعَ رَجُلًا بِسِلْعَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ فَخَلَفَ بِاللَّهِ لَقَدْ أَخَذَهَا بَكْذَا وَكَذًا فَصَدَّقَهُ وَهُوَ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ،

(۴۷۴) سورمتی الملک ثایمتی ۳۰

(۴۷۵) متفق علیہ

(۴۷۶) برواہ احمد

وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا لَا يُبَايِعُهُ إِلَّا لِلدُّنْيَا فَإِنْ أَعْطَاهُ وَفَى لَهُ وَ إِنْ لَمْ يُعْطِهِ لَمْ يَفِرْ لَهُ»^(٤٧٧)
 واته سځي کهس له روژي قيامه تدا خواي گه وره قسه يان له گهل ناکا و هه رگيز
 پاکيان ناکاته وه له گوناهان و ئيش و نازاريکي زور سهختيان بو هه يه، مروفيک
 که زياده ناوي هه بي و له ريبواري قه ده غه بکا، مروفيکي تر مامه له و سه ودا بکا
 له گهل مروفيکي تر له پاش عصر و سويندي بو بخوات بليت قه سهم به خوا
 من به وه ندهم و هر گرتوه يا به وه ندهم کرپوه، نه ویش پي باوه ر بکات و (الحال)
 واش نه بيت به درو سويندي بو بخوات، وه مروفيکي تر به يعهت واته په يمان بدا
 به پيشه وايي، هيچ مه به ستي تري نه بي مه گهر بو دونيايي يا بو پاره وپولي
 جيهان، نجا نه گهر پيشه واه به شي دا نه ویش به گوئي ده کا، به لام نه گهر نه و
 به شي نه دا نه ویش به گوئي ناکا.

هه روه ها نه بو وداود له (سنن) دا ده گيرپته وه نه ليت هاوړپيه کي پيغه مبهري ﷺ
 پرسياړي له حه زره ت ﷺ کرد و وتي: ((يا رسول الله ما الشيء الذي لا يحل منعه؟
 قال الماء. قال: يا نبي الله ما الشيء الذي لا يحل منعه؟ قال: الملح. قال يا نبي الله، ما
 الشيء الذي لا يحل منعه؟ قال: ان تفعل الخير خير لك.))^(٤٧٨) واته: نه ي پيغه مبهري
 خوا ﷺ، چ شتيکه ره واه نيه قه ده غه ي بکه ي؟ فه رمووي: ناو. گوتي: نه ي
 پيغه مبهري خوا، چ شتيکي تر دروست نيه قه ده غه ي بکه ي؟ فه رمووي: خوي.
 گوتي: نه ي پيغه مبهري خوا، چ شتيکي تر دروست نيه قه ده غه ي بکه ي؟
 فه رمووي: به راستي خه ير و چاکه بکه ي دروست نيه قه ده غه ي بکه ي، چونکه
 چاکه يه بو تو.

(٤٧٧) متفق عليه

(٤٧٨) رواه ابوداود

تییینی:

ههروه‌ها ئەم تاوانەش لە ریز و جوملەی تاوانە گەورەکان ژماردراوه، چونکە به‌هیچ جوړیک دروست نیه قەدەغەکردنی ئاوی زیاد لە خەلک، چونکە موسوڵمانان هاوبەشن، مەگەر مۆلک بێ و ئەمە شتیکی ترە.

ههروه‌ها پێغه‌مبەر ﷺ لە فەرموودەیە کدا دەفەرمووێت: ((المسلمون شركاء في ثلاث: في الماء والكلا والنار))^(٤٧٩) و فی روایە ((وَمَنْعَهُ حَرَام)) ئەمەش لێی زیادکراوه: واتە موسوڵمانان لەم سێ شتەدا هاوبەشن، لە ئاو و لەوێر و ناگەردا، وە لە گیرانەوێکی تردا دەفەرمووێت: نەرخیان قەدەغەیه و حەرامه.^(٤٨٠)

(نسال الله العفو والعافية التوفيق لما يحب ويرضى إنه جواد كريم)

(٤٧٩) رواه ابو داود وابن ماجه

(٤٨٠) بېوانە کتیبی زەواجری شیخ نېینو حەجەر، بەرگی یەکەم لاپەرە ١٩٠

تاوانی شهست و دوو

زه‌ره‌ردان له پیوان و کی‌شاندا

(النقص في الكيل والميزان)

خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فرمووئیت: ((وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ)) واته (وهیل) هاواره یا شوینیکی ناهه‌مواره له ناو دۆزه‌خدا بۆ ئەو که‌سانه‌یه که (مگفین)ن، واته ترازووبازی ده‌که‌ن. ((الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ)) واته: کاتیک که له مالی خه‌لک شتیک پیوانه بکه‌ن بۆ خو‌یان به‌زیاده‌وه پیوانه‌ی ته‌که‌ن. ((وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ))^(٤٨١) واته کاتێ شتێ به‌ پیوانه یا به‌ کی‌شانه‌ بده‌ن به‌ یه‌کێ گزی و دزی لی ته‌که‌ن و ماله‌که‌یان به‌ ته‌واوی ناده‌نی و زیانیان لی شه‌ده‌ن. ((أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ)) واته ئایا ئەم ئاده‌میزادانه‌ باوه‌ریان به‌وه‌ نیه که بی‌گومان له رۆژی قیامه‌تدا زیندوو ته‌کرینه‌وه؟ ئەو رۆژه رۆژیکی گه‌لی گه‌وره‌یه و کاری گه‌وره‌ی تیدا رووته‌دا. ((يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ))^(٤٨٢) واته: رۆژیک دی که هه‌رچی ئاده‌میزاد هه‌یه تیدا ده‌وه‌ستن، هه‌موو به‌ ترس و له‌رزوه‌ه چاوه‌چاوی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری هه‌مووان ده‌که‌ن. واته یه‌کیک ترازووبازی ده‌کات که به‌روای به‌رۆژی زیندوو بوونه‌وه و لی‌پرسینه‌وه نه‌بی، ئە گینا هه‌ر که‌سیک چ جای به‌روا (یقین) به‌لکو هه‌ر

(٤٨١) قال المفسرون لما قدم رسول الله ﷺ المدينة وبها رجل يقال له (ابو جهينة) له مكيالان يكيل باحدهما ويكتال بالآخر، فأنزل الله هذه الآية. (پروانه ته‌فسیری ئیمامی قرطبی به‌رگی ١٩ ل ٢٠) واته: هه‌ندی موفه‌سرین ته‌فرموون هۆی هاته‌ن‌خواره‌وی ئەم ئایه‌ته ته‌مه‌بوو که حمزه‌ت ﷺ ته‌شریفی هات بۆ مدینه‌ی مونه‌مره، مروفینکی ئی بوو ناوی ته‌بوو جهینه بوو، دوو په‌ی هه‌بوو، بچوک و مه‌زن، به‌ بچوک‌که‌ی ده‌ی فروشت و به‌ مه‌زن‌که‌ی ده‌ی‌کپی، ئنجا خوای گه‌وره ئەم ئایه‌ته‌ی هه‌نارده‌ خواره‌وه (٤٨٢) سوره‌تی المطففين نایه‌تی ٦

گومانیکیشی بیی بهو روژی، دزی ناکات له نادهمیزاد له پیوانه و
کیشانه دا. (۴۸۳)

له ئیبنوعه باسه وه، (خوایان لی رازی بیټ) گوتی: پیغه مبه رﷺ
ده فرموویت: ((خمس بخمس. قالوا: یا رسول الله وما خمس بخمس؟ قال: ما نقص
قوم العهد إلا سلب الله عليهم عدوهم، وما حكموا بغير ما أنزل الله إلا فشا فيهم
الفقر، وما ظهرت فيهم الفاحشة إلا أنزل الله بهم الطاعون، -يعني كثرة الموت-، ولا
طففوا الكيل إلا منعوا النبات وأخذوا بالسنين، ولا منعوا الزكاة إلا حبس عنهم
المطر)) (۴۸۴) واته: پینج شت به پینج شت روئهدات. هاورپیان گوتیان: نهی
پیغه مبه ری خودا ﷺ، ثم پینج شته کامه نه؟ فرمووی: پینج تاوان هه ن پینج
(به لایان) له گهلدايه، یه کهم: هه ر گه لی په یمان بشکینن، خودا دوژمنه کانیان
به سهر زال ده کا، دووهم هه ر گه لی حوکم به غه یری ناردرای خودا بکه ن
هه ژاری زال ده بی به سهر یانا، سی یه م هه ر گه لی داوین پیسی له ناویانه
بلاو بیته وه مردن زوړئ بی له ناویانه، چواره م هه ر گه لی له پیوانه و کیشانه
(غش) واته گزی بکه ن ئه مه تووشی (قاتی) و گرانی ئه بن، پینجهم هه ر
گه لی (زه کات) نه دهن ئه مه بارانیان لی قه ده غه نه کریت.

((قال نافع: کان ابن عمر رﷺ يمرّ بالبائع فيقول: أتق الله وأوف الكيل والوزن،
فإن المطففين يوقفون حتى أن العرق ليلجمهم إلى أنصاف آذانهم)) (۴۸۵). واته نافع
ده لیت: ئیبن عومه ر (په زای خوی لی بیټ) نه گه ر به کن فروشیاریک دا
بچوو بایه، ده یگوت: پاریز گاری خودا بکه و زهره ر له پیوانه و کیشان مه ده،
چونکه به راستی ته رازوو بازان له روژی قیامه تدا رانه گیرین، که روژی

(۴۸۳) بؤ ئه م ثابته بهوانه تهفسری خال بهرگی سنیه م چایی دووم ل ۴۹، وه تهفسری نامی بهرگی
حموتم ل ۲۲۶.

(۴۸۴) رواه ابن ماجه والطبرانی

(۴۸۵) بهوانه کتیبی (الزواج) دانراوی شیخ ابن حجر، بهرگی یه کم ل ۲۴۶

پرسیاره، ئهوهنده ئهوهستن ههتا یهکیکیان ههتا نیوهی گویچکهی له عهرهقی خۆیدا دهچهقی.

سه رنجیک:

ههروهها ئهم تاوانهش له ریز و جوملهی تاوانه گهورهکان ژماردراوه به رای زاناکان، وهک شیخ ئیبنوو (حهجر) له (زهواجر) دا دهفرموویت: (غەش) و (حیلە) و فیل کردن له پیوانه و کیشاندا له تاوانه گهورهکانه. ههروهها خوای گهوره زۆر به توندی ههپهشهی له هۆزی (شوعهیب) پیغمهبر (صلی الله وسلم علی نبینا وعلیه) کردوه که وازهینن له تهرازوو بازی و خیانت کردن له پیوان و کیشاندا، وهک قورئان بۆمان دهگیریتهوه لهسه زبانی (شهعەیب) پیغمهبر-سلأوی خوای لهسه ربی- دهفرموویت: ((فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ))^(٤٨٦) واته تكاتان لی دهکهه له پیوانه و کیشانه تهواو بکهه بۆ ئهوه که سانهی شتتان لی دهکرن و ههقی خه لک کهه مه که نه وه و بهشی کهس زایه مه کهه و خراپه و زیان کاری مه کهه له زهویدا له پاش ئهوهی که خوا پیغمهبری بۆ ناردن، ههروهها ئهوهی من پیتان ده لیم، ئه گهر به گویم بکهه ئهوه به راستی زۆر باشتهر بۆ ئیوه، ئه گهر باوهرتان به خوا و پیغمهبری خودا بی.

(فَسْأَلِ اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنَ الْبَلَاءِ إِنَّهُ جَوَادٌ كَرِيمٌ)

(٤٨٦) (سورهی الاعراف نایهتی ٨٥)

تاوانی شهست و سا

ئەمەین بوون لە مەکری خودادا

(الأمن من مكر الله)

خوای گەوره لە قورئاندا دەفەر مووئیت: ((حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ))^(٤٨٧) واتە هەتا (حالیان) بەهۆی هەوا بازی و رابواردن لە ئارەزووی (نەفسا) وای پێهات کە بە وەز و حالی خۆیان کەیف خۆش بوون و دلشاد بوون بەو ناز و نیعمەتە کە پێیان دراوه و بە خەیاڵی خۆیان وایان دەزانی لە هەموو شتێ رزگارن، ئەوانمان گرت و داگیرمان کردن لە کتوپردا و یا بە داگیرکردنیک کتوپر، جا تەماشایان ئەکردن لە کتوپردا کەوتنە حەسرەت و غەمباری و هەناسە هەلکێشان.

((عن عقبه بن عامر رضی اللہ عنہ أن رسول الله ﷺ قال: إذا رأيت الله يعطي العبد ما يحب وهو مقيم على معصيته، فإنما ذلك استدراج)) هەروەها عۆتبهی کۆری عامیر (خوای لی رازی بێت) دەگیرێتەوه لە پێغه مبه ﷺ دەفەر مووئیت: ئەگەر دیتان کەسیک خودا بە ئارەزووی دلی خۆی دنیای دەدا پێی، واتە هەرچی حەزی پێبکرایە دەستی دەکەوت، کەچی ئەمیش هەر بەردەوام بوو لەسەر تاوان و بێفەرمانی خوا، ئەمە بزانی ئەوه (نیستدراجە) و مۆلەت دانە تا کاتی خۆی دیت و خودا لەناکاو دەیگریت. ((ثم قرأ رسول الله ﷺ: فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ))^(٤٨٨) واتە: دوا یی پێغه مبه ﷺ ئەم ئایەتە ی خویندەوه (مانای

(٤٨٧) سورە ی الانعام ئایە تی ٤٤

(٤٨٨) رواه الطبراني والبيهقي

ثایه ته کهش ئەمهیه): کاتی که کاربه دهستان (نهسیحهت) و ئاموژ گاری زانایانی
 ثاینیان له بیر چوووه له ماوه یێکدا و ده رگای هه موو خیراتمان لی کردنه وه،
 جا که به و دارایی و سامانه شادمان بوون، له ناکاو به هوی ئەو نافه رمانی و
 سه رکه شی یه وه گرتمان و بۆیان ده رکهوت که بی بهش و ناهومی د و
 خه فه تبارن.

هه روه ها هاتوو له (أپر) دا ده لیت: وه ک خوی گه و ره شه ی تانی ده ر کرد له
 به زه یی و ره حمه تی خوی، چونکه شه ی تان جوړیک بووه له فریشه کانه وه،
 به هوی بی فه رمانیه وه خوی گه و ره ده ری کرد له به زه یی خوی، ئنجا هه زه ره تی
 (جبرائیل) و (میکائیل) ده ستیان کرد به گریان، جا خوی گه و ره فه رمووی به
 هه ردوو کیان: بۆچی ئە گرین؟ له وه لاما گو تیان: ئە ی په روه رد گاری ئیمه، ئیمه
 ئە مین نین له مه کری تۆدا. جا خودای گه و ره فه رمووی: ئاوابن، ئە مین نه بن له
 مه کری مندا.

هه روه ها زوړترین دوعا و نزای پیغه مبه ر ﷺ ئە م پارانه وه یه بووه: ((يَا مُقْلَبَ
 الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قُلُوبَنَا عَلَى دِينِكَ)) واته ئە ی وه ر گیر ی دلان، دلمان دامه زرینه و
 را گیر بکه له سه ر ئایینی ئیسلامدا، ((فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَخَافُ عَلَيْنَا؟ فَقَالَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ مِنَ أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ يُقَلِّبُهَا كَيْفَ
 يَشَاءُ))^(٤٨٩) واته: هاوړ یانی هه زه رت ﷺ عه رزیان کرد گو تیان ئە ی پیغه مبه ری
 خودا تۆ له ئیمه ئە ترسی ی؟ ئنجا پیغه مبه ر ﷺ له وه لاما فه رمووی: به راستی
 دلی ئینسان له نیوان دوو په نجان له ژیر په نجه ی میهره بانی خوداوه، هه رچوون
 هه ز بکات وه ر گیر ی ئە کات و ئە ی ترازی نی.

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموو ی ت له فه رمووده یی کی تر دا: ((إِنَّ الرَّجُلَ
 لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ

بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا))^(٤٩٠) واته به‌راستی پیاوی وا هه‌یه کردار و ره‌فتاری وه‌ک کردار و ره‌فتاری ئه‌هلی به‌هه‌شتی وایه، هه‌تا له به‌هه‌شت نیزیک ده‌بیته‌وه به دریزایی گه‌زیک، ئه‌مه له چاره‌نووسی و نووسراوه، چونکه ده‌ست پیشکهری لی ده‌کا و ده‌ست ده‌کا به کردنی کاری خه‌لکی دۆزه‌خه‌وه، ده‌چیته ناو دۆزه‌خه‌وه.

هه‌روه‌ها چه‌زمت ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَيَعْمَلُ الرَّجُلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنَّحْوَاتِيمِ))^(٤٩١) واته: به‌راستی پیاوی واش هه‌یه کردار و ره‌فتاری ئه‌هلی دۆزه‌خه‌یه له خه‌لکیش وه‌هایه دۆزه‌خه‌یه، به‌لام نامه‌ی چاره‌نووسی پیش ده‌ستی لی ده‌کا و خاتیمه‌ی به‌خیر و چاکه ده‌گه‌رێ و ده‌ست ده‌کا به کردنی کرده‌وه‌ی باش و ده‌چیته ناو به‌هه‌شت و ده‌بی به به‌هه‌شتی.

هه‌روه‌ها له په‌رتووکی (الکبائر) دا ده‌فه‌رموویت: (وقد قص الله تعالى في كتابه العزيز قصة بلعام وأنه سلب الإيمان بعد العلم والمعرفة) واته به‌راستی خوای گه‌وره له قورئانی پیروژدا به‌سه‌رهات و داستانی (بولعامان) بو ئه‌گه‌ر پته‌وه، که یه‌کیک بووه له زاناکانی پیشوو، زۆر به‌ناوبانگ بووه، ئنجا خوای گه‌وره ئیمان و باوه‌ری لی ساندوو ته‌وه له‌پاش زانین و زانیاری که پئی درابوو. (كذلك برصيصا العابد مات على الكفر) واته هه‌روه‌ها (به‌رسیسای) خواپه‌رست له‌سه‌ر بی باوه‌ری یه‌وه مرد. (خوا په‌نامان بی و بمان پاریزی له سوو الخاتمه).

(٤٩٠) رواه البخاري

(٤٩١) رواه البخاري

ئاگاڭادارييهك:

ههروهها نابى ئەمىن بىن له مه كرى.خودا، چونكه ئەمىن بوون له مه كرى
خودا له ريز و جوملهى تاوانه گهوره كان ژماردراوه، ههروهها بهراستی هه
كۆمهلىك ئەمىن بن له مه كرى خواوه، ئەمه له زهره رمه ندانه. ههروهها خواى
گهوره له سوورهى (الاعراف)دا دهفه رمووئىت: ((فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ)) واته نابى ئەمىن بن هه رگيز له مه كرى خودا ئەمىن نابى ئەو
كۆمهله نه بى كه زيان كار و ئەنجام نابارن.

ههروهها پيوسته ئينسانى ئيماندار له بهىنى (خهوف و رجاوه) بى وهك
نهوهوى، بهزهىى خوا پياپيئتهوه، فهرمووئيه تى له كتيبى (المجموع)دا.
(وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين ونعوذ بالله من مكره وسوء الخاتمة، آمين يا
رب العالمين)

تاوانی شهست و چوار

نازاردانی نهولیا یانی خودا

(اذیة اولیاء الله) (۴۹۲)

خوای گهوره له قورئاندا دهفرموویت: ((وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا)) (۴۹۳) ثم ثایه ته له پیسه وه ته رجهمه کراوه، پیویست به دووباره کردنه وه ناکاته وه.

له نیمامی عومره وه (خوای لی رازی بیست) دهلیت: پیغمبر ﷺ دهفرموویت: ((إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ لَأُنَاسًا مَا هُمْ بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يَغْبِطُهُمُ الْآلِیَاءُ وَالشُّهَدَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِمَكَانِهِمْ مِنَ اللَّهِ)) واته به راستی له ناو (عهبد) و بهنده کانی خودادا کومه لیک هه نه پیغمبر نه شهیدن، به لام له روژی دوایدا زور له پیغمبران و شهیدان خوز گه یان پی ده خوازن به هوئی ته و پله و پایه و جیگای که خودا داویه تی پییان. ((قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَخَبِّرْنَا مَنْ هُمْ؟ قَالَ: هُمْ قَوْمٌ تَحَابُّوا بِرُوحِ اللَّهِ عَلَى غَيْرِ أَرْحَامٍ بَيْنَهُمْ وَلَا أَمْوَالٍ يَتَعَاطَوْنَهَا)) واته هاوریانی پیغمبر ﷺ عهز یان کرد تهی پیغمبر ﷺ، پیمان بلی ئه مانه کین هه تا بیان ناسین و خوشمان بوین؟ هه زهت ﷺ له وه لاما فره مووی: ئه مانه چه نه که سانیکن له ئومه تی مندا، له بهر ره زابوونی خوا و خوای گه وره وه یه کتریان خوش دهوئی بی ئه وهی خزمی یه ک بن و بی ئه وهی مال و سامان بده نه یه کتر..

(۴۹۲) سورهی الاحزاب ثایه تی ۵۸

(۴۹۳) تبیینی: همروها بو زانین ناگادار به له یه کهم لاپه رموه (تاوانی شهست و چوارم) که وتوه یان له وتاوه، منیش زور هولم دا نوسخه یه کی راست کراوم به چه نگ بکهوئی، به لام به چه نگ نه کهوت به داخوه، ئنجا ناچار بووم پیشه کی ئهم تاوانهم و مرگرتوه له کتیبی (زمواجری شیخ ابن حجر (پرمزای خوای لی بیت)، ئومیده وارم که برنکم راست کردیتوه انشاء الله. دانهر (عبدالرحمن ملا طه عزین)

((وفي رواية للنسائي قال هم قوم تحابوا بنور الله من غير ارحام ولا انساب)) له
 گپرانده وه یکی (نه سائی) دا چه زرهت ﷺ ده فره موویت: نه وان کومه لیکن
 یه کتریان خوش دهوی به نووری خودا و بی خزمايه تی و نه ژاد. ((قَالَ اللَّهُ إِنَّ
 وَجُوهَهُمْ نُّورٌ وَإِنَّهُمْ عَلَى نُورٍ لَا يَخَافُونَ إِذَا خَافَ النَّاسُ وَلَا يَخْزَتُونَ إِذَا حَزَنَ النَّاسُ،
 وَقَرَأَ هَذِهِ آيَةَ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.))^(٤٩٤) واته له
 پاشان چه زرهت ﷺ سویندی خوارد فره مووی به راستی نه وان که سان نووریان
 له نیو چاو نه باری و له روژی قیامه تدا و له سهر (منابری نور) دانه نیشن، له و
 روژدها که خه لک زور ده ترسین له سزای خودا نه وان هیچ ترس و خه فیه تیان
 نیه، کاتیک خه لک غم و تهم دایان نه گریت، نه وان بی غم و که سهرن هیچ
 ناخوشی به کیان نیه. ئنجا له دوا پیدا چه زرهت ﷺ تهم نایه تهی خوینده وه:
 (واته: ئیوه بزائن و ناگدار بن که کومه لی پیاو چاکان و نه ولیای خودا له روژی
 دوا پیدا بیم و خه و فیان نیه؟ له دنیا دا و له خه لکیش ناترسن و مه حزون و
 په روشی هیچ شتیکیش نین.

ههروه ها پیغه مبه ره ﷺ ده فره موویت: خوی گه وره له فره مووده یکی
 (قودسی) دا ده فره موویت: ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ
 وَمَا تَقَرَّبْ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ
 بِالتَّوَّافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ
 الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَلَئِنْ سَأَلَنِي لَأُعْطِيَنَّهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي
 لَأُعِذَّكَ))^(٤٩٥) واته: هه ره که سیک رکابه ری و دژایه تی بکات له گه ل
 خوشه و یستانما، با خوی حازر بکات بو شه کردن له گه ل منا، بی گومان هیچ
 کاتیک نیزیک نابیته وه به ندهی من بو لام به هیچ شتیک وه کو نیزک ده بیته وه

(٤٩٤) سوره ی یونس نایه تی ٦٢

(٤٩٥) رواه ابوداود

(٤٩٦) رواه البخاري

به کردنی (فهرزه‌کان) زۆرتر نيزیک ده‌بیته‌وه به کردنی ئه‌و (سوننه‌تانه‌ی) که پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردووێه‌تی له پیش و له پاش (فهرزه‌کان) هه‌تا‌کو خۆشم ئه‌وێ، ئه‌و گهر خۆشم وێست ئێتر ده‌بمه‌ ئه‌و هه‌ستی بیسته‌نیان که پێ ده‌بیستن، ئه‌و چاوه‌ی که پێ ده‌بینن، ئه‌و ده‌سته‌ی که ده‌یخه‌نه‌ کار، ئه‌و قاچانه‌ی که پێیان ئه‌روا بۆ چاکه، ئه‌و گهر داوای هه‌ر شتیکم لێ بکات ئه‌ی‌ده‌می، ئه‌و گهر داوای پارێزنی لێ‌کردم ئه‌ی‌پارێزم.

سه‌رنجیک:

هه‌روه‌ها ئازاردانی پیاو‌چاکان و ئه‌ولیا‌یانی خوا له‌ ریز و جومله‌ی تاوانه‌ گه‌وره‌کان ژماردراوه، چونکه‌ به‌راستی هه‌ر که‌سیک پرکابه‌ری و دژایه‌تی بکات له‌ گه‌لیانا، ئه‌مه‌ با خۆی ئاماده‌ و حازر بکات بۆ شه‌رکردن له‌ گه‌ل خودا.. هه‌روه‌ها شیخ ئه‌حمه‌دی (ابن الحجر) له‌ زه‌واجردا ده‌فه‌رموو‌یت: (وهو صریح ه‌ذا الوعيد الثی لا أشد منه ومحاربه الله تعالى للعبد لم ت‌ذكر إلا فی أكل الربا ومعاداة الأولیاء، ومن عاداه الله لا یفلح أبدا، بل لابد والعیاذ بالله تعالى من یموت علی الکفر، عافانا الله من ذلك بمنه وکرمه).^(٤٩٧)

(اللهم إنک عفو تحب العفو فاعف عنا، اللهم أنظر إلینا نظرة الرضی وأثبتنا فی دیوان أهل الصفا ونجنا من دیوان أهل الجفا، اللهم حقق بالرجاء آمالنا واحسن فی جمیع الأحوال أعمالنا وسهل فی بلوغ رضاك سبلنا وخذ إلى الخیرات بنواصینا وآتنا فی الدنیا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار).

(٤٩٧) بېوانه (الزواج) به‌رگی یه‌که‌م لا‌په‌ره ١١٢

تاوانی شهست و پینج

وازهینانی نویژی به کۆمه‌ل به بی به هانه

(تارك الجماعة من غير عذر)

خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فه‌رموویت: ((يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ، خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ))^(٤٩٨) واته باسی ئەو رۆژه بکه که له‌به‌ر په‌ریشانی خه‌لک قول هه‌لئه‌گرێ و له مه‌یدانا قاچ و قول ده‌رئه‌که‌وی، ئەو بی‌باوه‌رانه بانگ ده‌کرین بۆ ئەوه سوجدده و کورنوش بۆ خودا ببه‌ن، هه‌رچی کۆشش ئە‌که‌ن ناتوانن سوجدده ببه‌ن و سه‌رک‌ز و چاوشۆ‌ر و داماون و خه‌ج‌اله‌تی و رسوایی دایگرتوون، هه‌وی ئە‌مه‌ش ئە‌وه‌یه که له دنیا‌دا بانگ ئە‌کران و داوایان لی ده‌کرا (سوجدده) واته ک‌رنوس بۆ خودا ببه‌ن، که‌چی له گه‌ل ئە‌وه‌دا ساغ و بی‌ئازار بوون، (سوجدده‌یان) نه‌ده‌برد.

((وقال كعب الأحبار والله ما نزلت هذه الآية في المتخلفين عن الجماعات)) واته: که‌عبی ئە‌ح‌بار (په‌زای خوای لی‌بی‌ت) ده‌لێت قه‌سه‌م به‌خودا ئە‌م ئایه‌ته نازل نه‌بووه مه‌گه‌ر بۆ ئە‌و که‌سانه نه‌بی‌ت که دوا‌ئه‌که‌ون له نویژی به‌کۆمه‌ل. هه‌روه‌ها سه‌عیدی کوری موسه‌یب (په‌زای خوای لی‌بی‌ت) ده‌لێت: ئە‌م ئایه‌ته ئە‌م جو‌ره که‌سانه ده‌گریته‌وه که ده‌نگی بانگ ده‌بیسن و وه‌ک (حي على الصلاة) (حي على الفلاح) و نارۆن بۆ نویژی به‌کۆمه‌ل، بی‌ئوه‌ی به‌هانه‌یه‌کی شه‌رعیان هه‌بی یا نه‌خۆش بن.

(٤٩٨) سوره‌تی القلم ئایه‌تی ٤٢

((عن عبدالله بن مسعود رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال لقوم يتخلفون عن الجماعة)) له عه بدولای کوری مه سعو ده وه (ره زای خوای لی بیّت) ده لیت: به راستی پیغه مبه رضي الله عنه فه رموویه تی به هوژیک که دواده که وتن له نوژی به کومه ل: ((لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمِّمَ بِالنَّاسِ ثُمَّ أَنْطَلِقَ مَعِيَ بِرِجَالٍ مَعَهُمْ حُزْمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ يُؤْتَهُمْ))^(۴۹۹) واته: به راستی نیازم هه بوو که به پیاوی بلیم له جیاتی خوّم پیش نوژی بوو خه لکه که بکا و خوشم برؤم له گهل چهن مروقیکا بوو سهر نهو پیاوانه که له نوژی (جه ماعت) دواده که ون و فه رمان بدهم که باوشه دار کوکبه نه وه بوو نه وه ی ماله کانیا ن به سهر دا بسوتینن.

له نه بوو ده رداوه (خوای لی رازی بیّت) نه لیت: بیستم له پیغه مبه ره وه رضي الله عنه ده یفه رموو: ((مَا مِنْ ثَلَاثَةِ فِي قَرْيَةٍ وَلَا بَدْوٍ لَا تُقَامُ فِيْهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَعَلَيْكَ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذَّنْبُ الْقَصِيَّةَ))^(۵۰۰) واته هه ركات سی موسولمان یا زورتر له سی موسولمان له هه شوینیکا یه کگرتوو بوون، تنجا گوندنشین بن یان کوچه ری، نوژی جه ماعت نه کهن، نه وه بی گومان شه یتان زال بووه به سهریانا و فریوی داون، جا نیوه نه ی موسولمانینه حازری نوژی به کومه ل بن و دوامه که ون له جه ماعت، چونکه به راستی گورگ نه وه مه ره ده خوات که له میگهل دا ده بری.^(۵۰۱)

((عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ أَعْمَى فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقْدُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ أَفَاصِلِي فِي بَيْتِي، فَرَخَّصَ لَهُ. فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ فَقَالَ: هَلْ تَسْمَعُ النَّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَأَجِبْ))^(۵۰۲) واته نه بی هوره یره (خوای لی رازی بیّت) ده لیت پیاویکی کویره هاته لای پیغه مبه ره رضي الله عنه

(۴۹۹) رواه الشيخان

(۵۰۰) رواه أحمد وأبو داود والنسائي

(۵۰۱) زاد رزين: (وان ذنب الإنسان الشيطان إذا خلا به أكله) واته به راستی گورگی ښمنان شه یتانه، نه گمر مروؤ دورین له جه ماعت، شه یتان نه یخوات، واته بهم مانایه شه یتان مروؤی دور له جه ماعت گومرا ده کات، چونکه شه یتان ده کو گورگی گورگیس هه یوانیک ده خوات که له کومه له مېرکه دورین. (بېوانه الزاوجر دا نراوی الشیخ ابن حجر الهیتمی، برگی یکه م، لاپره ۱۴۲)

(۵۰۲) رواه مسلم

عهرزی کرد ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا، که‌سی وام نیه ده‌ستم رابکێشی بۆ
 مز گه‌وت، ئایا ده‌بی که له‌ماله‌وه نوێژه‌کانم بکه‌م؟ پێغه‌مبه‌ریش ﷺ له
 هه‌وه‌له‌وه پێگه‌ی دا که له‌ماله‌وه نوێژه‌که‌ی بکا، به‌لام له‌پاشان که پیاوه‌که
 به‌ره‌و مال گه‌رایه‌وه، چه‌زه‌ت بانگی کرده‌وه و پێی گوت که بانگ ئه‌دری بۆ
 نوێژ گویت لی‌یه یا نا؟ گوتی: به‌لێ گویم لی‌یه. چه‌زه‌ت ﷺ له وه‌لاما
 فهرمووی: ده‌بی بی به‌ده‌نگی بانگه‌وه بۆ جه‌ماعه‌ت.

((سئل ابن عباس رضی الله عنهما عن یصوم النهار ویقوم اللیل ولا یصلی فی الجماعه ولا
 یجمع؟ فقال إن مات هذا فهور فی النار))^(٥٠٣) واته له ئیبنوعه‌باس (په‌زای خوای
 لی‌بیّت) پرسیار کراوه ده‌رباره‌ی پیاویک که به‌رۆژ به‌رۆژوو ده‌بیّت و به‌شه‌و
 نوێژ ده‌کات، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا (جومعه و جه‌ماعه‌ت) ناکا، واته نوێژی
 هه‌ینی و نوێژی به‌کۆمه‌ل ناکا. ئیبنوعه‌باس فهرمووی: ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ به‌مریّت
 له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه، ئه‌وه دۆزه‌خیه.

((روی ابن عمر رضی الله عنهما، أن عمر خرج إلى بستان له فرجع وقد صلی
 الناس العصر، فقال: إنا لله وإنا إليه راجعون، فاتنی صلاة العصر فی الجماعه، أشهدکم
 أن حائطي علی المساکین صدقة لتکون کفارة لما ضیع)) واته: ریوایه‌تی کردوو
 ئیبنو عومه‌ر (خوایان لی‌ پازی بیّت) ئه‌لیّت: به‌پراستی باوکم رۆژیک ده‌رکه‌وت
 بۆ باخیکی خۆی، هه‌تا هاته‌وه بۆ مال‌ه‌وه خه‌لک به‌پراستی نوێژه‌که‌ی عه‌سریان
 کردبوو به جه‌ماعه‌ت، ئنجا له‌م حاله‌ته‌دا زۆر دڵگران بوو، فهرمووی: (إنا لله وإنا
 إليه راجعون) وا ئه‌م نوێژی عه‌سره‌م به جه‌ماعه‌ت له‌کیس بوو، ئه‌ی خه‌لکینه
 ئیوه به‌شایه‌ت بن، به‌پراستی وا من ئه‌و باخه‌ی خۆم به‌خۆپایی و له‌پری
 خودادا به‌خشی به‌هه‌ژاران و بی‌نه‌وایان، به‌لکه‌ بی‌ته‌ داپۆشین و که‌فاره‌ت

کردنه وهی ئهم کاره خراپه ی لږی ږوودام، واته نهو نیژى به کومه لم له کيس چوو.

((قال ابن عمر رضي الله عنهما: كنا إذا فقدنا الإنسان في صلاة العشاء والصبح في الجماعة، اسأنا الظن أن يكون قد نافق أي (لحديث) (إِنَّهُمَا أَثْقَلَ الصَّلَاةِ عَلَى الْمُنَافِقِينَ-أي صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ- وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا))^(٥٠٤) واته: ئيبنوعومهر (ږه زای خواى لي بيټ) ده فهرمووټ: له کاتى خوى ئيمه وه هابووین نه گهر که سى جه ماعه تى نوټزى به يانيان و نوټزى خه و تنان ته رک بگردايه، گومانى دوو ږوويى و ناپاکيمان لى نه کرد، چونکه له پيغه مبه رمان ﷺ بيسټوو ده يفهرموو: ئهم دوو نوټزه قورسترين و گرانترين نوټزه سهر شانى ناپاکان واته نوټزى خه و تنان و به يانى، نه گهر ده يانزانى که ئهم دوو نوټزه چ خير و پاداشيکى تيډايه، نهو کاته له سهر چوک بوى ده هاتن. واته به کاکولکى.

تيبينى:

ههروه ها وازه ينانى نوټزى جه ماعه ت به يى عوزر و به هانه له ريز و جومله ي تاوانه گه وړه کان ژماردراوه به راى زاناکان، چونکه نوټزى جه ماعه ت به لای ئيمامى نه حمه ده وه (به زه يى خواى پيا بيټه وه) فهرزى عهينه و به لای ئيمامى شافعى (به زه يى خواى پيا بيټه وه) فهرزى كيفايه يه، به ههردوو شيوه که زاناکان ته رکى جه ماعه تيان به تاوانى گه وړه داناو. ^(٥٠٥)
(فَسال الله التوفيق لما يحب ويرضى إنه جواد كريم)

(٥٠٤) متفق عليه

(٥٠٥) بېوانه تاوانه گهرمکان، بهرگى يه که م، لاپره ٢٩، له ريشمړه باسنيکمان نووسيوه، بچو بيخوئنه رموه

توانی شہست و شہش

موکریبون له وازهینانی نویژنی ههینی بهبی بههانهوه

(الإصرار على ترك صلاة الجمعة من غير عذر)

خوای گه وره له قورئاندا ده فرمووېت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ))^(۵۰۶) واته ئه ی ئه و که سانه ی که باوه پرتان هیناوه به خودا و پیغه مبهری خوداوه، کاتییک که بانگدرا بو نوښت له روژی ههینی دا به په له بچن بویادی خوا و دهست هه لگرن له کرپن و فروشتن، ئه مه بو خوټان باشته ئه گهر تی بگهن.

له ئه‌به‌وه‌ره‌یره‌و ئی‌بنو عومره‌وه ده‌گرێته‌وه (خوایان لی‌ پازی بیست)
 هه‌ردووکیان ده‌فه‌رموون: ئیمه‌ گویمان له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو له‌سه‌ر داری
 (منبر) واته‌ دوانگه‌ی خۆی، ده‌یفه‌رموو: ((لَيْتَهُنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجُمُعَةَ أَيِ
 تَرْكِهِمْ إِيَّاهُ) أَوْ لَيَخْتِمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ ثُمَّ لَيَكُونُنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ))^(٥٠٧) واته‌: ئه‌و
 كه‌سانه‌ی كه‌ نوێژی هه‌ینی ناكه‌ن یا ده‌بی‌ وازی‌ن له‌م كاره‌ خراپه‌، یانه‌كو
 خودا دلایان مۆر ده‌كا، ئنجا بی‌گومان به‌ره‌به‌ره‌ بی‌ئاگا و غافل ده‌بن له‌ دین.
 هه‌روه‌ها چه‌ند فه‌رمووده‌ییکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ چه‌ن رپوایه‌تیکی جو‌راوجو‌ر
 له‌ کتیی (زواج‌ر) دا باس کراوه‌ له‌باره‌ی وازه‌ینانی هه‌ینی، ئیمه‌ش ده‌یخه‌ینه
 به‌رچاو، ئه‌مه‌ش ده‌قی فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌رن ﷺ:

(۵۰۶) سورہ تہی الجمعہ ثابہ تی ۹

(۵۰۷) رواہ مسلم

((مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمُعٍ تَهَاوُنًا بِهَا طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ))^(۵۰۸) واته ههركهسى له بهر سستی و ته مهلى سى نويزى ههينى نهكا يا تهركى بكات، ته مه خوداى گه وره له سر شوومى ته م تاوانه مؤر دهنى به سر دليه وه.

ههروه ها له فهرموده يكي تر دا ده فره مويت: ((مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ مِنْ غَيْرِ عَذْرِ فَهُوَ مُنَافِقٌ))^(۵۰۹) ((وفي رواية لرزين: فقد بريء من الله)) واته ههركهسى سى نويزى ههينى بهبى بيانويه كى شهرعى بچوينى، ته مه به مونافيق واته ناپاك دائه نرى، له گيرانه وه يكي تر دا ده فره موين (به راستى خودا له وه كه سه يش به ري به و بيزاره.

له فرهرموده يكي تر دا ده فره مويت: ((مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ ثَلَاثًا مِنْ غَيْرِ ضَرُورَةٍ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ))^(۵۱۰) واته ههركهسى سستی بكا به نويزى جمعه سى جار له سر يه ك نه يكا و بهبى به هانه يكي شهرعى، ته وه ته وه كه سه خوا دلى مؤر ده كا، نوورى ره حمه ت ناچيته ناو دليه وه.

له ريوايه يكي تر دا ده فره مويت: ((وجعل قلبه قلب منافق))^(۵۱۱) واته دلى ده گوړى به دلى ئينسان يكي ناپاك.

له ريوايه يكي تر دا ده فره مويت: ((كتب من المنافقين))^(۵۱۲) واته دهنووسريت له وه كه سانه ي كه ناپاكن.

له گيرانه ي وه يكي ته بو (على) دا ده ليت: ((فقد نبذ الإسلام وراءه)) واته به راستى ئيسلامي به ت ده خاته پشته وه.

(۵۰۸) رواه اصحاب السنن

(۵۰۹) رواه ابن ابي خزيمة وابن حبان

(۵۱۰) رواه احمد باسناد جسم وابن ماجه باسناد جيد

(۵۱۱) رواه البيهقي

(۵۱۲) رواه الطبراني

له جابیره وه (رهزای خوای لی بیت) ده لیت: پیغمبر ﷺ خوتبه یه کی بومان خوینده وه، له خوتبه کهیدا فهرمووی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ قَبْلَ أَنْ تَمُوتُوا وَبَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ قَبْلَ أَنْ تُشْغَلُوا)) واته نهی موسولمانینه، پیش نه وهی که مردن یه خه تان بگریت په شیمان ببنه وه، په له بکن بو به جی هینانی کرداری باش و به گه لک پیش نه وهی کاتتان له ده ست نه چوه و مه شغول نه بوونه. ((وَصِلُوا إِلَّيَّ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ رَبِّكُمْ بِكَثْرَةِ ذِكْرِكُمْ لَهُ وَكَثْرَةِ الصَّدَقَةِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ تُرْزَقُوا وَتُنْصَرُوا وَتُجْبَرُوا)) واته ئیوه بگهینن به جی هینانی په یوه نندی خویشایه تی و زور ناوی خودا و خیر کردن به پنهانی و به ناشکرا بگه رینه وه بو لای خودای گه وره، نه وها بکن خوا رزق و روزیتان زور ده کات، ههر که موکور یکتان به سهر حال و مالتانا هاتبی تولهی ده کاته وه بوتان. ((وَاغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ قَدْ افْتَرَضَ عَلَيْكُمُ الْجُمُعَةَ فِي مَقَامِي هَذَا فِي يَوْمِي هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا مِنْ عَامِي هَذَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)) واته به راستی ئیوه بزائن که خودای مه زن نویژی هینی پیویست کردووه له سهر ئیوه له شوینه دا و له م روزده دا و له م مانگده دا و له م سالده دا، هه تا روژی قیامت. ((فَمَنْ تَرَكَهَا فِي حَيَاتِي أَوْ بَعْدِي وَلَهُ إِمَامٌ عَادِلٌ أَوْ جَائِرٌ اسْتَخَفَّافًا بِهَا أَوْ جُحُودًا لَهَا فَلَا جَمَعَ اللَّهُ لَهُ شَمْلُهُ وَلَا بَارَكَ لَهُ فِي أَمْرِهِ)) واته ئنجا ههر که سی واز له نویژی هینی بهینی له ماوهی مندا یا له پاش ژبانی من، چ فهرانره وای دادپهروه بیت یا زوردار و سته مکار، چ له بهر به سووک تهماشکردنی نویژه که ته رکی بکات، یا له بهر نه وهی ئینکاری بکات، ئنجا له خودا ده پاریمه وه ئیش و کاری نه و که سانه په ریشان بکا و کردو کوششیان کو نه گری و پهیت و بهر که ت له کاسبی یاندا نه بی. ((أَلَا وَلَا صَلَاةَ لَهُ وَلَا زَكَاةَ لَهُ وَلَا حِجَّ لَهُ وَلَا صَوْمَ لَهُ وَلَا بِرَّ لَهُ حَتَّى يَتُوبَ فَمَنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ))^(۵۱۳) واته: ناگادار بن نه م جوړه که سانه نویژ و روژو و زه کات و هجیان لی وهرنا گیری ت

(۵۱۳) رواه ابن ماجه والطبراني في الأوسط من حديث أبي سعيد الخدري

و سه دهقه و خیراتیان لی قه بوول ناکریت، مه گهر تهوبه بکهن و په شیمان
 بینهوه له تهرکی نویژی ههینی، بهراستی به جیی بینن..
 ههروهه ریوایهت کراوه ههر کهس یهک جومعه تهرک بکات خالیکی رهش
 لهسه ر دلی پهیدا دهبیته، نه گهر دوو جمعهی تهرک کرد دهبی به دوو خال،
 نه گهر سی جومعهی تهرک کرد دلی هه موو رهش دهبیتهوه (پهنا به خوا لهه
 حاله ناشیرینه).^(۵۱۴)

تیبینی:

ههروهه تهرکی نویژی ههینی بهبی بیانویهکی شهرعی له ریز و جوملهی
 تاوانه گه وره کان ژماردراوه بهرای هه موو زاناکان، چونکه بی گومان نویژی
 ههینی فهرزی عینه، ئنجا ئهه فهرموودهی حه زرهت ﷺ ده خینه بهرچاو بو
 ئهه باسه کافیه وهک ده فهرموویت: ((مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ مِنْ غَيْرِ ضَرُورَةٍ كَتَبَ مَنَاقِبًا
 فِي كِتَابٍ لَا يَمْحَى وَلَا يَدُلُّ))^(۵۱۵) واته: ههر کهسی بهبی بیانویهکی رهوا تهرکی
 نویژی ههینی بکا، ئهه ئهه کهسه به ناپاک و دوو پروو له قه لهه دهدری و ناوی
 له دهفتهری ناپاکان دهنوسری و هه تاهه تایئ نه ده گوړی و نه ده سرپتهوه.
 خواجه له تو ده پارینهوه ههر تو په نامان بی و له روژی قیامت قوتارمان
 بکهیت و له بو خاتری خوشه ویسته کهت که حه زرهتی محمده ﷺ (وعلى آله
 وأصحابه وسلم وبارك إلى يوم الدين)
 (ونسأل الله القدير بجاه النبي البشير أن يكتب لنا البراءة من النار والخلود في دار
 القرار).

(۵۱۴) بیوانه مهکتوباتی کاک نهحمدهی شیخ، ماموستا مه لا عبدالکریمی مردس ترجمههی کردووه، لاپهره

۵۳ بهرگی دووهم.

(۵۱۵) رواه الشافعي عن ابن عباس رضي الله عنهما

تاوانی شه‌ست و حموت

زیان گه‌یاندن به پاسپی‌ری

(الأضرار في الوصية)

خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فرمووئیت: ((مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ ذَيْنِ غَيْرِ مُضَارٍّ)) واته له‌پاش وه‌صیه‌تیک که وه‌سیه‌تی پی‌کردبی یاخود له‌پاش دانه‌وه‌ی قهرز حالی مردووش وابی زهره‌ر گه‌یینهر نه‌بی به میرات به‌ره‌کان (به سه‌به‌ب وه‌صیه‌ت) کردنی زیاد له‌سی‌یه‌ک، ((وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ)) واته: فره‌مووده‌یی‌که ئه‌م ئه‌حکامانه له‌لایهن خوداوه، خودا زانایه به هه‌رچی دایناوه بو مه‌خلوقی خو‌ی بی‌تالوو‌که‌یه بو عه‌زابی ئه‌وانه‌ی سه‌رپیچی ده‌که‌ن (موخالفن)، ((تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِغِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)) واته: ئه‌م ئه‌حکامی گوتراو ده‌رحق به هه‌تیوان و میرات وه‌صیه‌ت شه‌ریعه‌تی خودانه و هه‌رکه‌سیک فره‌مانی خودا جی‌به‌جی بکا له فره‌مووده‌ی ئه‌و ده‌رنه‌چی، ((يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ)) واته: ده‌یان خاته ناو چه‌ند باغی‌ک که ده‌روا له‌ژیر داری باغه‌کان چه‌ند رووبار حالیان وایه (ئه‌به‌دینه) له‌ناو باغه‌کان، ئه‌مه‌ش گه‌یشتنه به مه‌رامی گه‌وره، ((وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ))^(۵۱۶) واته: هه‌رکه‌سی‌کیش سه‌رپیچی فره‌مانه‌کانی خودا و پی‌غه‌مبه‌ری خودا بکا و گو‌ی نه‌داته ئه‌حکامی خودا، خودا ده‌یخاته ناو ئاگر، حالی وایه ئه‌به‌دی ده‌بی له‌ناو ئاگر و بو ئه‌و که‌سه هه‌یه عه‌زایی‌کی به‌زیلله‌ت (خودا په‌نامان بی‌ت)

(۵۱۶) سوره‌ی النساء نایه‌تی ۱۴

له نه‌بوهوره‌یره‌وه (خوای لی رازی بیټ) ده‌لټ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووټ: ((إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ أَوْ الْمَرْأَةُ بِطَاعَةِ اللَّهِ تَعَالَى سِتِينَ سَنَةً ثُمَّ يَخْضُرُهُمَا الْمَوْتُ فَيُضَارَّانِ فِي الْوَصِيَّةِ فَتَجِبُ لَهُمَا الثَّارُ)) واته به‌راستی وه‌ها ری‌ده‌که‌وی مروټی یا ژنی شه‌ست سالی ته‌مام فه‌رمانبه‌ری و په‌یره‌وی خودای مه‌زن ده‌کا، جا له‌کاتی سه‌ره‌مه‌ر گا له وه‌صیه‌ت دا واته راسپی‌ری دا ناهه‌قی ده‌کا، جا هه‌ردووکیان خو‌یان شایسته‌ی ناگری دوزه‌خ ده‌که‌ن. ((ثُمَّ قَرَأَ عَلَيَّ أَبُو هُرَيْرَةَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصَى بِهَا أَوْ ذَيْنِ غَيْرِ مُضَارَّ))^(۵۱۷) واته له پاشان نه‌بوهوره‌یره (خوای لی رازی بیټ) ته‌م ثایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه، ته‌مه‌ش ده‌قی ثایته‌که‌یه: واته: ته‌م به‌شه‌که هه‌یه بو‌یان له‌پاش رابواردنی وه‌صیه‌ته‌که که کرابی یا له‌پاش دانه‌وه‌ی قه‌رزی که له‌سه‌ر مردوو‌ه‌که‌وه بی، وه‌لحال ته‌و وه‌صیه‌ته یا ته‌و قه‌رزه نه‌بوی به‌هوی زیان گه‌یاندن به میرات به‌ره‌کان، هه‌روه‌ها پیو‌سته بزاین ته‌گر که‌سیک وه‌سیه‌تی کرد و وه‌سیه‌ته‌که‌ی جی‌به‌جی بکه‌ین چونکه ته‌گر وه‌سیه‌ت بگو‌رپن به ناهه‌ق ته‌مه تاوانه، وه‌ک قورټان ده‌فه‌رمووټ: ((فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ))^(۵۱۸) واته هه‌رکه‌سیک وه‌صیه‌تی مردوو بگو‌ری، چ واریس و چ شاهد له‌پاش ته‌وه‌ی که بیستی و حالی بوو، ته‌وه تاوانی جی‌نه‌گرتنی ته‌و وه‌سیه‌ته‌یه له‌سه‌ر ته‌وانه‌یه ده‌یگو‌رن و خودای گه‌وره به‌راستی هه‌موو قسه‌ی ته‌بیس و به هه‌موو شتی ده‌زانئ.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رمووټ: ((مَنْ فَرَّ بِمِثْرٍ وَارَثَهُ قَطَعَ اللَّهُ مِيرَاثَهُ مِنَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۵۱۹) واته که‌سیک گل بداته‌وه مال و سامانی میراتگری خو‌ی به ناهه‌ق خوای گه‌وره له روژی قیامه‌ت ده‌بجو‌رینی میراتی وی له به‌هه‌شت.

(۵۱۷) رواه ابوداود

(۵۱۸) سوره‌تی البقره ثایه‌تی ۱۸۱

(۵۱۹) رواه ابن‌ماجه

له فہرموودہ کی تردا حہ زہرت ﷺ دہ فہرموویت: ((إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لِرِثٍ))^(۵۲۰) واتہ بہ راستی ہہموو خاوہن مافی خودا مافی خوئی داوہ تی، ئیتر وہ صیہت و راسپیڑی بو میراتبہر رہوا نیہ.

سہرنجیک:

ہہروہا زیانگہ یاندن بہ وہ صیہت واتہ راسپیڑی دا و لہ ریڑ و جوملہی تاوانہ گہورہ کان ژماردراوہ بہ پای ہہمو زانا کان، چونکہ بہ راستی پیغہمبہریش ﷺ دہست نشانی ئہمہی کردوہ بہ فہرموودہ ییکی خوئی، وہک دہ فہرموویت: ((الإضرار في الوصية من الكبائر))^(۵۲۱) واتہ زیان گہ یاندن لہ وہ سیہت لہ تاوانہ گہورہ کانہ.

لہ پاشان پیغہمبہریش ﷺ ئہم ئایہ تہی خویندہ وہ وہک دہ فہرموویت: ((تلك حدود الله)) فقد صرح رسول الله ﷺ بأن الأضرار في الوصية من الكبائر، واتہ بہ راستی حہ زہرت ﷺ دانی پیاداناوہ کہ زیان و زہرہر گہ یاندن بہ وہ سیہت واتہ راسپیڑیدا، چونکہ ئایہ تہ کہش ئہ بیٹ بہ دہ لیل و بہ لگہ لہ سہر ئہمہ. ہہروہا شیخ ابن الحہ جہریش لہ زہواجر دا دہ لیت: زور لہ ئیمامہ کانمانہ وہ دانیان پیادا ناوہ کہ زیان و زہرہر گہ یاندن بہ وہ صیہت واتہ راسپیڑیدا لہ تاوانہ گہورہ کان ژماردراوہ.

(فَسأَلِ اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمَحْنَةٍ إِنَّهُ جَوَادٌ كَرِيمٌ)

(۵۲۰) رواہ الترمذی

(۵۲۱) رواہ النسائی

تاوانی شهست و ههشت

حیه و فروفیل

(المکر والخدیعة)

خوای گهوره له قورئاندا دهفهرموویت: ((وَلَا يَجِئُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ))^(۵۲۲) واته فروفیلی خراپ سه ره نجام هه دهوری خاوه نه که ی ته داته وه و خوی بی گیروده ده بی.

ههروه ها خوای گهوره له ئایه تیکی تر دا له باره ی ناپاکانه وه دهفهرموویت: ((يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ))^(۵۲۳) واته به راستی ناپاکه کان له بهر نه وه که باوه پریان نیه به خودا حیه و فیل ده که ن له گه ل پیغه مبهری خودادا و له گه ل موسولمانانا و خوای گهوره له بهر نه وه به هه موو کاروباریکیان ده زانی (حالیش وایه) خودا جه زاده ره وه ی فیل ی ته وانه به ئاشکرا کردنی (ئه سرار و) نهینی یه کانی ته وان له دنیا و (عه زاب) له قیامه ت.

ههروه ها پیغه مبه ریش ﷺ دهفهرموویت: ((المکر والخدیعة فی النار))^(۵۲۴) واته که سی فروفیل بکا بو زیانگه یان دن به موسولمانان له ناو ئاگری دۆزه خدا ده بی و ئازاری ده دری.

ههروه ها چه زه ت ﷺ دهفهرموویت: ((لا یدخل الجنة خب ولا بخیل ولا منان))^(۵۲۵) واته ناچیت به هه شته وه ئینسانی فروفیل باز و ئینسانی به خیل واته رژد و ئینسانی منه ت بکا به سه ر ته و که سه دا که شتی ده داتی.

(۵۲۲) سوره تی الفاطر ئایه تی ۴۳

(۵۲۳) سوره تی النساء ئایه تی ۱۴۲

(۵۲۴) رواه البزار

(۵۲۵) رواه الترمذی

له فەرمووده ییکی تر دا حەزرەت ﷺ دە فەر موو یت: واتە ئە هلی دۆزەخ پینچ کەسن، یەکیکیان لەمانە مروۆفیکە بەشەو و بەرۆژ حیلە و فرۆفیل ئەکات لە گەل مال و منالیا. (٥٢٦)

ئاگاداریک:

هەروەها ئەم تاوانەش لە ریز و جوملە ی تاوانە گەورەکان ژماردراوە بەپرای زاناکات، وەک شیخ ئیبنو حەجەر لە زواجردا فەر موو یەتی: چونکە بەراستی حیلە و فرۆفیل هیچ ناگونجی لە گەل خاوەن باوەران. هەروەها خاوەنی فرۆفیل ئەکەر پەشیمان نەبێتەو لەم کارە ناپەسەند و خراپە یە با خوێ بە ئوممەتی پیغەمبەر ﷺ نەژمیری، وەک حەزرەت ﷺ دە فەر موو یت: ((من غشنا فليس منا والمكر والخديعة في النار)) (٥٢٧) واتە هەرکەسێ ساخته و گزیمان لی بکا لە ئیمە نیە، چونکە بەراستی کەسێ فرۆفیل بکا بۆ زیان گەیاندن بە خاوەن باوەران لە ناو ئاگری دۆزەخدا دەبی و ئازار دەدری. (خوا پەنامان بێت)

(فَسأَلُ اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ الْأُمِّي وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ)

(٥٢٦) ئەم فەر موو دە یە (موسلم) گنیرایتیهو.

(٥٢٧) رواء الطبرانی وابن حبان في صحيحه

تاوانی شه‌ست و نو

سیخوری له‌سهر موسولمانان و پیشاندانی عیب و عار و

نه‌ینییه‌کانیان

(من جسّ علی المسلمین ودل علی عورتهم)

خوای گه‌وره له‌قورئاندا ده‌فرموویت: ((ولا تجسسوا))^(۵۲۸) واته‌سیخوری مه‌که‌ن یا به‌دوای کاری په‌نامه‌کی موسولماناندا مه‌گه‌رین. پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فرموویت: ((إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسُّوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَافَسُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا))^(۵۲۹)

هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه^(۵۳۰) له‌زۆر کتییی ته‌فسیر و سیره‌تا به‌سه‌ره‌ات و قصه‌تی (حاطی) کوری (ئه‌بی بلتعه) پیاویکی ریک و ره‌وان بووه، یه‌کیک بووه له‌کوچه‌ره‌پیشینه‌کان، هاوبه‌شی جه‌نگی به‌در بووه، خووی له‌قوره‌یش نه‌بوو، به‌لکو هاوپه‌یمانی (بنی‌أسد) یه‌یه‌کان بوو، مال و منالی له‌مه‌که‌دا مابوو، پیاویک بوو جیگای باوه‌ر و راویژی پیغه‌مبه‌ر بوو، ئاگادار بوو به‌وه‌ی زانی که‌حه‌زرت ﷺ ده‌یه‌وی سوپا به‌ری بۆ سهر مه‌که‌بۆ گرتنی، نامه‌یه‌کی بۆ خه‌لکی مه‌که‌نووسی، که‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌سوپاوه‌هات بۆ سه‌رتان، ئاگاتان له‌خوتان بی، ئه‌م نامه‌یه‌م دا به‌(ساره) که‌ژنیکێ ئازادکراوی به‌نی (موطه‌لیب) بوو، ئنجا

(۵۲۸) سوره‌ی الحجرات نایه‌تی ۱۲

(۵۲۹) رواه‌ الشیخان

ئه‌م فرموده‌یه له‌تاوانی چل و دووهم ته‌رجمه‌مه‌کراوه‌پنویست به‌دوو باره‌کردنه‌وه‌ناکات.

(۵۳۰) ئه‌مهم وهرگرتوه‌ له‌گه‌ل ده‌ست لیدان له‌ته‌فسیری (نامی) دانراوی ماموستا (مه‌لا عبدالکریمی مدرس) وه‌ژبانی پیغه‌مبه‌ری مه‌زن محمد ﷺ دانراوی عبدالعزیز پارمزان و کتییی (محمد رسول الله) دانراوی محمد رضا لا‌په‌ره‌ ۳۰۷.

حه زره تی (جوبره ئیل ﷺ) هات بۆ لای حه زره ت و هه والی پی دا، جا
 پیغه مبه ر ﷺ حه زره تی عه لی و عه ممار و گهلحه و زوبه یر و مقداد و شه بو
 مه ریهدی هه نارد (خوایان لی رازی بیت) به دوای ژنه که هه لگری نامه که بوو،
 ئنجا فه رموی پرۆن هه تا ئه گه نه (روضه خاخ) له ویدا که ژاوه یی هه یه، ئه گه نه
 ژنیکی بت په رست، نامه یه کی له (حاجب) وه بردووه بۆ بت په رسته کانی
 قوره یش.. ئیمه ش له و شوینه دا پیگه یشتن به سواری و شتریکه وه ده رۆیی
 وه کو پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی. وتمان نامه یه کت پی یه بمان ده ری. ووتی نامه م
 پی نی یه، هه رچی هه ولمان دا بی سوود بوو، نه چووه عه قل و ژیری وتمان
 پیغه مبه ری خوا موخاله فه ی نه کردووه، یا نامه که ده ریته یا روتت ده که یه نه وه.
 که زانی به راستمانه و وازی لی ناهینین، نامه که ی له ناو ته وقه سه ریدا ده رهینا
 و دایه ده ستمان، ئیمه ش نامه که مان هی نایه وه بۆ مه دینه بۆ خزمه ت
 پیغه مبه ری خودا. ئنجا ته ویش ناردی به شوین (حاطب) داو فه رمووی: ((ما حلك
 علی هذا؟)) چی پالی پیوه نای بۆ کردنی ئه م کاره؟ یا بۆچی وات کرد. ((فقال یا
 رسول الله ﷺ أما والله إني لأؤمن بالله ورسوله ما غيرت ولا بدلت ولكني إمرأ ليس لي
 في القوم من أصل ولا عشيرة وكان لي بين أظهرهم ولد وأهل فصانعتهم عليهم)) واته
 (حاطب) گوتی ئه ی پیغه مبه ری خوا، سویند بی به خودا من باوه ری پته وم
 هه یه به خوا و پیغه مبه ری خوا، هیچ نه گۆراوم له سه ر ئاینی ئیسلام، به لام من
 پیاویکم خیزان و په یوه ندیم له ناو گه لی قوره یشایه و که سم نیه بیانپاریزی،
 من ویستم خزمه تیک بکه م بۆ ئه وه ی چاویک له مال و مناله کانم بکه ن.

پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: راست ئه کا، ((فقال عمر بن الخطاب یا رسول الله،
 دعني اضرب عنقه فإن الرجل قد نافق)) واته عومه ری کوری (خطاب) (خوای لی
 رازی بیت) گوتی ئه ی پیغه مبه ری خوا، لیم گه ری با بیکوژم یا له گه ردنی
 بده م، چونکه به راستی ئه م پیاوه ناپاکی کردووه و موخاله فه ی خوا و
 پیغه مبه ری خوا ی کرد. ئنجا حه زره ت ﷺ فه رمووی: لی یی گه ری ئه ی عومه ر،

رجا وایه خوای گه‌وره چاوپووشی لی کردبی، چونکه ئەمه به‌شداری کردووه له جه‌نگی به‌در، خوای گه‌وره فه‌رموو‌یه‌تی ده‌ره‌ق ئەه‌لی به‌درا: ((أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ قَدْ غُفِرَ لَكُمْ))^(۵۳۱) واته به‌راستی هه‌رچه‌کی بکه‌ن خوا له‌ئێوه خۆش بووه. ئنجا ئەم ئایه‌ته له شه‌ئنی (حاطب) دا هاته خواره‌وه، وه‌ک ده‌فه‌رموو‌یت: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ))^(۵۳۲) تا دوا‌یی ئایه‌ته‌که، واته ئە‌ی که‌سانی که باوه‌رتان هیناوه به‌خودا و پی‌غه‌مبه‌ر، دوژمنی من و دوژمنی خۆتان مه‌گرن به‌دۆست هه‌تا نه‌ینی و شتی په‌نامه‌کی خۆتان به‌نامه بگه‌یه‌نن به‌و دوژمنانه.^(۵۳۳)

((عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمِنْبَرَ فَقَادَى بِصَوْتٍ رَفِيعٍ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضْ الْإِيمَانُ إِلَى قَلْبِهِ)) له ئیبنو عومه‌روه (خوای لی رازی بی‌ت) ده‌گیر‌یته‌وه‌و ده‌لی‌ت پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌سه‌ر دوانگه‌ی منبر که‌وت و بانگی کرد به‌ده‌نگی‌کی به‌رز فه‌رموو‌ی: ئە‌ی کۆمه‌لی که‌به‌زبان ئیسلام بووه‌و باوه‌ری و ئیمانی جی‌گیر نه‌بووه له‌ناو دلیه‌وه. ((لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعَيِّرُوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جَوْفِ رَحْلِهِ))^(۵۳۴) واته‌نازاری موسو‌لمانان مه‌ده‌ن، مه‌گه‌رین به‌شوینی ناته‌واوی موسو‌لماناندا، چونکه ئەمه شتی‌کی نا‌ره‌وا‌یه و دروست نیه، ئە‌و که‌سه‌ی ئە‌که‌وی‌ته شوینی عه‌یب و عاری موسو‌لمانان، خوای گه‌وره ئە‌که‌وی‌ته شوین عه‌یب و عاری، هه‌رکه‌سی‌کیش خوای گه‌وره بکه‌یته شوین عه‌یبی ئابرووی ده‌با و شه‌رمه‌ساری ده‌کا و له‌ناو خه‌لکا سووک و رسوای ئە‌کا ئە‌گه‌ر له‌ناو زگی خانووه‌که‌شی بی‌ت.

۵۳۱ رواه البخاري ومسلم

۵۳۲) سوره‌تی الممتحنه ئایه‌تی ۱

۵۳۳) ئەمه‌ی وه‌رم گرتووه له‌و به‌سه‌ره‌اته‌ی (حاطب) ئەمه له‌کتابی الکبا‌ئردا نووسراوه، به‌لام به‌کورتی، ئیمه‌ش به‌دریژی با‌سمان کرد بۆ ئە‌وه‌ی سود به‌خش بێ (انشاء الله). دانهر عبدالرحمن مه‌لا طه‌ عزیز

۵۳۴) رواه الترمذي وابن حبان

ههروه‌ها پیغمبر ﷺ له وتاری حه‌جی مالّ ئاواپی‌دا (حجه الوداع) فهرمووی: ((إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا أَلَا هَلْ بَلَغْتُ))^(۵۳۵) واته به‌راستی خوین و مالّ و سامان و ناموستان له‌یه‌کتر قه‌ده‌غیه، هه‌روه‌ک قه‌ده‌غیه ئه‌و روژه و ئه‌و مانگه و ئه‌و شاره ئه‌وا من رام گه‌یاند و بانگم کردن.

تییینی:

هه‌روه‌ها ئهم تاوانه‌ش له ریز و جومله‌ی تاوانه گه‌وره‌کانه، چونکه شوینکه‌وتنی عه‌یب و عاری موسوّلمانان ئاشکرا بکه‌یت وه‌ک سیخوپی و باس کردنی عهرز و نامووسی خه‌لکی بو ئه‌وه‌ی سووک و رسوای بکه‌یت له‌ناو خه‌لکا، به‌راستی ئهمه تاوانیکی زله و له تاوانه گه‌وره‌کان ژماردراوه به‌پرای زاناکان.

(نعوذ بالله من ذلك ونسأله العفو والعافية إنه لطيف جواد كريم).

تاوانی حهفتا

جنيودان به هاوړي يانی پيغه مبهري ﷺ يا يه كيک له يارانی ﷺ

(سب أحد الصحابة رضوان الله عليهم)

هه روه ها خواي گه وړه به گشتي ستايشي پيغه مبهري ﷺ و يارانی (پره زای خويان لي يبت) ده کا له قورثانی پير وژدا و ده فرمووېت: ((مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَتَتَغَوْنَ فِضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ))^(۵۳۶) واته موحه مه د پيغه مبهري خودايه و نه وانه ي له گه ل محمد دان واته ياره کانی زور دليړ و تازان، زور به تين و دل پره قن به رامبه ر به کافره کان، دل نه رم و خاوه ن به زه يين له نيوان خو ياندا، وه ک باوک و کوړ تو به چاوی خوت ده يان بينی هه ر له (رکوع) و (سوجه) دان مه به ست و نیازيان له کرده وه کان ياندا هه ر پره زابوونی خودايه و شيوه ي شیرينيان له روو دهم و چاوياندا دياره به هو ي (نه ثري) کوړ نوو شه وه، نه وانه ي که باس کران سيفه ت و نيشانه ي نه و ئيماندارانه يه که خوا باسی فره مووه له ته وراتدا، واته له ته ورات و ئينجilda نه و سيفه ت و نيشانه پيشوانه يان باس کراوه.

هه روه ها قورثان له شه ننی پيشکه وتوانی کو چکه ران و يارييده ده ران ده فرمووېت: ((وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ))^(۵۳۷) واته نه وانه ي که پيشکه وتن له کو چکر دنتدا له مه که ي موکه پره مه وه بو مه دينه ي مونه ووهره و نه و که سانه ي که پيشکه وتن له

(۵۳۶) سوره تي الفتح ثايه تي ۲۹

(۵۳۷) سوره ي التوبه ثايه تي ۱۰۰

یارمه تیدانی پیغمبر ﷺ و نهو که سانه ی که به شوینی نهوانا هاتن به بیروباوه پری باش و کرده وهی چاک و خووره وشتی بهرز خودای گه و ره لهوان رازی به و نهوانیش له خودا رازین، چونکی موسولمانی ساغ ره خنه ی نه به رابه ره به ته سه روفاتی خودای مه زن، خودا ناماده ی کردووه بویان نهو هباغاتی به هه شته که جوگه و جو باره کان له ژیر داره کانیا نه وه ده رۆن (حالی) نه مانه وه هایه تیا نه مینه وه لهو باغات دا هه تاهه تایه و نه مه گه یشته به پایهی خاوهن مایه ی گه و ره لای خودا.

هه و ره ها چند فهرمووده ییکی پیغمبر ﷺ ده خهینه روو له باره ی فزل و گه و ره یی نه صاحبه و یارانی پیغمبر ﷺ یه کیک له فهرمووده کانی هه زره ت ﷺ نه مه یه ده ره ق یاریده ده ران (نه نصار) ده فهرموویت: ((من علامه ایمان حب الّنصار ومن علامه النفاق بغج الّنصار))^(۵۳۸) واته نیشانه و عه لامه تی ئیمان خوشویستنی نه نصاره واته یاریده ده رانه،^(۵۳۹) و نیشانه و عه لامه تی نیفاق واته دوو رووی له گه ل نه هلی ئیسلاما بوغچی نه نصاره.

له فهرمووده ییکی تر دا پیغمبر ﷺ ده فهرموویت: ((لَا تَسْبُوا أَصْحَابِي قَوْلَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَتَّفَقَ أَحَدُكُمْ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَةً))^(۵۴۰) واته جنیو مه ده ن به هیچ که سی له هاوړیکانی من، سویند بهو که سه ی که گیانی منی به ده سه ته وه یه، نه گه ر یه کی له ئیوه به قه د کیوی ئو حود ئالتوون ببه خشیته وه هیشتا ناگات به مشتیکی نهوان، هه روا بگره ناگات به نیو مستیشان.

(۵۳۸) رواه البخاري

(۵۳۹) واته نه نصار که نهوس و خه زره جن کوچیان به پیغمبر ﷺ کرد و یارمه تیاندا و له سر کوفلاری قوپه یش و (سائره تا) له نه زری حجاز و یه من و (نه طرافه کانه). (بروانه اقران النیرین فی مجمع البحرین) دانراوی ماموستا مه لا رشید به گی بابان، بهرگی یه که م، لاپره ۲۷۱، تحقیق محمد علی القره داغی.

(۵۴۰) رواه الشيخان

ههروهها له فهرمووده ييكي تردا ده فهرموويت: ((اللَّهُ اللَّهُ فِي أَصْحَابِي، لَا تَخْذُوهُمْ غَرَضًا بَعْدِي، فَمَنْ أَحْبَبَهُمْ فَبِحُبِّي أَحَبَّهُمْ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبِغْضِي أَبْغَضَهُمْ، وَمَنْ آذَاهُمْ فَقَدْ آذَانِي، وَمَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللَّهَ، وَمَنْ آذَى اللَّهَ يُوْشِكُ أَنْ يَأْخُذَهُ))^(٥٤١) واته خوټان دوور بگرن و له خوا بترسن دهرباره ي ته صحاباني من، دووباره خوټان بگرن و له خوا بترسن دهرهق ياران و هاوړپياني من له دواي مندا و مه يانكه نه هه ده في خوټان بو ته عنه و ته شه ره، واته ناويان مه بهن به خراپه. ننجا نه وه ي ته واني خوښ ده وي ته مه بو يي خوښي ده وي چونكه به راستي مني خوښ ده وي و له خوښه ويستي من ته وانيشي خوښ ده وي.. ته وه ي ركي له وانه ته وه بو ي ركي لپيانه چونكه به راستي ركي له منه و له ركي من ركي له وانه، ته وه ي نازاريان ته دا له ژيانانا يا له پاش وه فاتيان ته وه به راستي با بزانيټ كه ته وه نازاري من ديدات، ته وه ي نازاري من ديدات ته وه به راستي با بزانيټ كه ته وه نازاري خوا ديدات، هه ركه سيكيش نازاري خوا بدات، ته مه بي گومان به زووترين كات خودا ته يگريټ و له ناوي ديدات.

له فهرمووده ييكي تردا پيغه مبه رﷺ ده فهرموويت: ((إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَسْبُونَ أَصْحَابِي فَقُولُوا لعنة الله على شرّكم))^(٥٤٢) واته ته گهر ديتتان كه سيك جنيوي به ته صحابه ي من ديدا، تيوه پي بلين له عنه ت و نه فريني خوا له خراپه كه تان بي.

له گيړانه وه يه كي ته نه سي كور ي مال ك دا ده ليت: هه زره ت ﷺ ده فهرموويت: ((ﷺ من سبّ أصحابي فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين))^(٥٤٣) واته هه ركه سي جنيو به ياراني من بدات، ته مه له عنه ت و نه فريني خوا و فريشته كان و هه موو موسو لماناني اي يه.

(٥٤١) اخبره الترمذي

(٥٤٢) رواه الترمذي

(٥٤٣) رواه الطبراني والحاكم

باسيک:

ههروهه ها له باره ی فه زائیل و گه وره یی ئه صحابه کاند (ره زای خویان لی بیّت) گه لی فه رموده ی بهرز له (شئیان) دا هاتوو ده بن به به لگه و ده لیل له سه مه زنایی ئه واندا، ههروهه ها له عیمرانی کوری حصین (خوای لی رازی بیّت) ده گیریته وه ده لیت: پیغه مبه ره ﷺ فه رموو یه تی: ((خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ))^(۵۴۴) واته چاکترین چه رخ و زه مان ئه و چه ر خه یه که منی تیا ئه ژیم، له پاشان ئه وانه که له دوای شوینی ئه واندا دین و مه به ست لی ره دا تابیعینه، له پاشان ئه وانه که به شوینی ئه واندا دین مه به ست تابعی تابیعینه. ((قَالَ عِمْرَانُ فَلَا أَذْرِي أَذْكَرَ بَعْدَ قَرْنِهِ قَرْنَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا)) وات عیمران وتی ئیتر نازانم له پاش چه رخی خو ی دوو چه رخی تری فه رموو ی یا سی چه رخی تری فه رموو. ((ثُمَّ إِنَّ بَعْدَكُمْ قَوْمًا يَشْهَدُونَ وَلَا يُسْتَشْهِدُونَ وَيَخُونُونَ وَلَا يُؤْتَمَنُونَ وَيَنْذَرُونَ وَلَا يُقُونَ وَيُظْهَرُ فِيهِمُ السُّمْنُ))^(۵۴۵) واته به راستی له دوایی ئیوه وه کومه لیک په یدا ده بن بی ئه وه ی کهس دوای شایه دی دانیان لی بکا که چی هه ره له خو یانه وه خو ده به نه پی شه وه و شایه دی به ناهه ق ده دن و گزی و ناپاکی ئه که ن و جیگه ی باوه ر و (ثقة) پیکردن نین و (نذر) ده که ن به لام جی به جی ی ناکه ن، قه له ویی له ناویاندا په یدا ده بی.

ههروهه ها پیغه مبه ره ﷺ له فه رموده یی کی تر دا ده فه رموو یت: ((لَا تَمَسُّ التَّارُ مُسْلِمًا رَأْيِي أَوْ رَأَى مَنْ رَأَى))^(۵۴۶) واته هه ره موسلمان ئی ئه منی بیینی یا که سیک بیینی و ئه و که سه منی دیبی، ئه وه ئاگری دوزه خ نالکی به پستی ئه و که سه وه.

(۵۴۴) رواه الشيخان

(۵۴۵) رواه البخاري ومسلم

(۵۴۶) رواه الترمذي

له فەرمووده ییکی تر دا حەز رەت ﷺ دەر موو یت: ((مَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ أَصْحَابِي يَمُوتُ بِأَرْضٍ إِلَّا بُعِثَ قَائِدًا وَثُورًا لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(٥٤٧) واتە هەر کەسێ لە یارانێ من لە هەر جیگا و خاکێکا بمری، لە رۆژی قیامەدا کە زیندوو دەر کەیتەو ئەبێ بە پیشرەو و رۆناکایی بۆ خەلکی ئەو شوینە.

له فەرمووده ییکی تر دا حەز رەت ﷺ دەر موو یت: ((أَصْحَابِي كَالنَّجْمِ بَاهِمِ أَقْدِيمَتِهِم))^(٥٤٨) واتە هاوڕێیانی من وەک ئەستێرە ی گەشی ئاسمانن، بە شوینی هەر کامیان بکەون شارەزای رێگە ی راست دەبن. باسیک:

هەروەها پێویستە ئێمە بزانی هەموو ئەصحابە و هاوڕێیانی پێغەمبەر ﷺ راست و راستگو بونە و دوور بوونە لە خراپە کاری، چونکە ئەم زاتانە هەموو یەکتریان خوش دەویست بۆ رەزابوونی خوا و دلایان بۆ یەکتەری دەسووتا و بەزەبیان بە یەکتەردا دەهاتەو و شتیان بێ یەکتەری نەدەخوارد، چونکە یەک دەنک و یەک رەنگ و یەک رێ بوون گەورە و بچووکیان لەلا هەبوو، هەموو کاتیەک خوایان لەبەر چاو بوو دژی زولم و ستم و جهور و زۆرداری بوونەو، ناشقی خوا و پێغەمبەر ﷺ قورئان و ئایین بوونە بەراستی هەموویان مەرد و شیرێ خوا بوونە، چونکە خزمەتی وایان هەبوو کەس ناتوانی ئینکاریان بکا، ئنجا پێویستە ئێمە ئیمان و باوەرمان پێیان ببێ کە ئەصحابە و یارانێ پێغەمبەر ﷺ هەموو شایستە ی مەدح و پەنا و ستایشن، بەلام لەناو ئەماندا (دە) کەس پایەیان بەرزترە و ئەمانە مەشهورن بە (العشرة المبشرة) لەم دەستە یەش دا چوار کەسیان لێ هەب لژاردوو، هەروەکو شیخ ئیبنو حەجەر لە (زواجر) دا دەلیت: (وَأَجْمَعْتُ عُلَمَاءَ السَّنَةِ أَنَّ أَفْضَلَ الصَّحَابَةِ الْعَشْرَةُ الْمَشْهُودُ لَهُمْ

(٥٤٧) رِوَاةُ التِّرْمِذِيِّ

(٥٤٨) رِوَاةُ الْبَيْهَقِيِّ وَالدَّيْلَمِيِّ

بالجنة على لسان نبيه ﷺ وأفضل هؤلاء العشرة أبو بكر الصديق ثم عمر بن الخطاب ثم عثمان بن عفان ثم علي بن أبي طالب (رضي الله عنهم أجمعين) ولا يشك في ذلك إلا مبتدع منافق خبيث). واته هه موو زانا يانی ثاینی به کۆمه لّ یه کگرتوون له سهر ئهم بیروباوهره که چاکترین ئه صحابه ئهم ده که سه نه که شایه تی و موژده پیدراون به به ههشت له سهر زبانی پیغه مبهری خوا ﷺ، وه چاکترین و گه وره ترین ئهم ده که سه ش ئه بوبه کری صدیقه له پاشان عومهری کوری (خگابه) له پاشان عوسمانی کوری عفانه، له پاشان عه لی کوری ئه بوو (طالب) ه، خودا له هه مووان رازی بیّت، هیچ کهس گومانی له مه دا نیه مه گهر ئینسانی تازه ئیجاد و ناپاک و پیسووک نه بیّت.

ههروه ها (عیر باضی) کوری ساریه (خوای لی رازی بیّت) ده گیر پته وه له هه زره ته وه ﷺ که ده فهرموویّت: ((عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ مِنْ بَعْدِي، عَصُوا عَلَيْهَا بِالْتَّوَّاجِدِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ))^(۵۹) واته ئیوه له سهر سوننهت و ریگای من و جینشینانی من ری بکه ن و به ده م و ده ست ئهم ریگایه ی من و جی نشینه کانم تووند بگرن و به رمه دن و خۆتان بیاریزن له و شتانه ی من نهم گوتوو و نهم کردوو و هه ک شتی بیدعه و تازه ئیجاد.

ئینجا شیخی ئیبنو حه جهر ده فهرموویّت: (والخلفاء الراشدین هم أبو بكر وعمر وعثمان وعلي رضي الله عنهم أجمعين) واته جینشینه دادپه ره وه ره کان ئهم چواره نه، هه زره تی ئه بوبه کر و عومهر و عوسمان و عه لی یه، (خوایان لی رازی بیّت) جا هه ر که سی ئهم زاتانه ی خۆش بویت ئهمه به راستی خوا و پیغه مبهری خۆش ویستوو، چونکه ئهمان خوا و پیغه مبهریان زۆر خۆش ویستوو، ئنجا که سی خوا و پیغه مبهری ﷺ خۆش بویت، ئهمه ئه بیّت به ده لیل و به لگه

(۵۹) رواه ابوداود والترمذی

له‌سه‌ر باوه‌ری به‌هیز، هه‌ر که‌سی باوه‌ری به‌هیزی هه‌بی، ئەمه بی‌فه‌رمانی خوا و پی‌غه‌مبه‌ری خوا ناکا و له‌سه‌ر هه‌ق و شه‌ریعه‌تی ئیسلامه‌وه لانا‌دا و ناترازی.

هه‌روه‌ها ئەبوئه‌یووبی سه‌ختیانی (خوای لی‌پازی بی‌ت) که یه‌کی‌ک بووه له‌پیاوه گه‌وره‌کانی (سلف) واته رابوردوو^(٥٥٠) ده‌فه‌رموو‌یت: (هه‌ر که‌سی ئەبووبه‌کری خوش بو‌ی ئەمه به‌راستی مناره‌ی ئاینی به‌رز کردووته‌وه، که‌سی‌ک عومه‌ری خوش بو‌ی ئەمه به‌راستی ری‌گای ئاینی فره‌وان کردوه و له‌سه‌ر ری‌گای راسته‌وه‌یه، که‌سی‌ک عوسمانی خوش بو‌ی به‌راستی ره‌وشنبوته‌وه به‌نووری خوداوه، که‌سی‌ک عه‌لی خوش بو‌ی ئەمه به‌راستی ده‌ستی گرتووه به‌هه‌ق و راستیه‌وه. (ومن قال الخیر فی جمیع اصحاب رسول الله ﷺ فقد برء من النفاق) واته هه‌ر که‌سی‌ک بلی‌ت هه‌موو هاو‌ریانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ چاک بوونه و ئەمه به‌راستی دووره له‌ناپاکی و دوور‌وویی.

هه‌روه‌ها عه‌بدو‌لای کو‌ری مباره‌ک ده‌فه‌رموو‌یت: (خصلتان من کانتا فیہ نجبا الصدق وحب اصحاب محمد ﷺ)^(٥٥٢) واته دوو ره‌وشت هه‌نه له‌هه‌ر که‌سی‌کا بی‌ت، ئەمه مایه‌ی رزگاری‌یه، یه‌که‌م راست‌گویی، دووه‌م خوش ویستنی یارانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ.

ئاگا‌داری‌یک:

هه‌روه‌ها به‌راستی پی‌ویسته ئیمه بزانی‌ن گه‌لی‌ک له‌پیشه‌وا و زانایانی ئاینی له‌کتی‌بی (عقائدا) و زۆربه‌ی په‌رتوو‌که به‌نرخه‌کان دانیان به‌وه داناوه که به‌پی‌ویستی بزانی‌ن ده‌م بگرینه‌وه له‌ناوه‌ینانی یارانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌م

(٥٥٠) وته‌ی راسته‌ر ئەمه‌یه که ئەم زاته تابعین بووه، بۆ ئەم بامه‌ به‌روانه په‌رتوو‌کی (نعمیم الریاض فی شرح الشفاء) دانراوی مولانا شهاب الدین الخفاجی، به‌رگی سنی‌هم لا‌په‌ره ٤٢٧.

(٥٥١) به‌روانه په‌رتوو‌کی (الزواج عن اقتراف الکبائر) دانراوی شیخ نیینو هه‌جهری هه‌یتهمی، به‌رگی دووم لا‌په‌ره ٢٢٢.

(٥٥٢) به‌روانه په‌رتوو‌کی (الشفاء بتعریف حقوق المصطفی) دانراوی (قاضی عیاض) به‌رگی دووم لا‌په‌ره ٥٤.

رووداوانه‌ی که له به‌ینیاندا رووی داوه، چونکه نه‌گەر له ریڤه‌ی راست و ره‌وا ئیمه لانه‌ده‌ین ده‌زانین هه‌موو یارانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دادپه‌روه‌ر بوون، که‌س له ئیمه ناگات به‌هاوتایان، نه‌و شه‌ر و شتانه‌یش که‌ روویان داوه له‌ناویانا بارێکی وایان بۆ ده‌دۆزینه‌وه که‌ کار نه‌که‌نه سه‌ریان، بیگومان نه‌و شه‌رانه که‌ له به‌ینیاندا رووی داوه له ئاره‌زووی نه‌فسه‌وه نه‌بووه و له ریڤه‌ی خودادا بووه و بۆخودایان کردوه و هه‌ردوو لایان به‌پیی بۆچوونی خۆیان له‌سه‌ر هه‌ق بوون، نه‌ونه‌یان کوژراو و نه‌وانه‌یان بکوژ بوون هه‌ردوو لایان له‌باغی به‌هه‌شتدان، هه‌ردوو لایان پاداشیان ده‌دریته‌وه، نه‌وانه‌یان (موصیب) بوون و بۆچوونه‌کیان راست بوه دوو پاداشیان هه‌یه و نه‌وانه‌یان که‌ به‌هه‌له‌ چوووبوون و بۆچوونه‌کیان راست نه‌بووه ته‌نها یه‌ک ئه‌جر و پاداشیان هه‌یه. (٥٥٣)

پ/ واته‌ پرسیارکراوه له هه‌ندیک زانایان له‌م رووداوانه‌ی که‌ له به‌ینی هاوڕێ‌یانی هه‌زه‌رت ﷺ به‌ریا بوه، وه‌ک ئه‌م شه‌ر و شو‌ر و شتانه‌ی که‌ روویان داوه له‌ نیوانیاندا.

و/ له وه‌لامدا زاناکان فه‌رمووین: ئه‌مه‌ خوینیکیک بوو واته‌ به‌راستی خوای گه‌وره‌ ده‌ستی ئیمه‌ی لی‌ پاراستوو هه‌م رووداوه‌ و پێویست ناکات ئیمه‌ زبانی خۆمان لی‌ هه‌لسووین، چونکه‌ نه‌و رووداوانه‌ی که‌ له‌نیوانیاندا روویان داوه وه‌ک نه‌و رووداوه‌ بووه که‌ له‌نیوان هه‌زه‌رتی یوسف‌ علی‌ه‌ السلام و براه‌یکانی روویداوه، ئه‌مه‌ش ده‌قی فه‌رمووده‌که‌یه: (سئل بعج العلماء عما وقع بین الصحابه من

(٥٥٣) هه‌زار ره‌حمه‌ت له‌م که‌سه‌بێ که‌ گوتویه‌تی:

ونسکت عن ضرب الصحابة فالذي

وقد صح في الاخبار ان قتلهم

هه‌ندی تر وتووین: هه‌ندیک

جری بینهم کان اجتهدا مجرّدا

وقاتلهم في جنة الخلد خلدا

ثم السكوت واجب عما جرا

فكلهم مجتهد مثاب

بينهم من فعل ما قد قدرا

وخطوهم يعفر الوهاب

(بهرانه‌ کتییی رفع‌ الخفا فی شرح‌ ذات‌ الشفا، دانراوی زانای به‌ناوبانگ ابن‌ الحاج‌ الکردی، ل ٢٦٩)

(بهرانه‌ کتییی (معارج‌ القبول بشرح‌ ال‌صول) دانراوی (الشیخ‌ حافظ‌ احمد) به‌رگی نووم ل ٤٨٩)

قتال فقال تلك دماؤ قد گهر الله منها أيدينا فلا نلوّپ بها ألسنتنا وسبيل ما جرى بينهم كسبيل ما جرى بين يوسف واخوته^(۵۵۴)

هروهها له شهرحی (العقیده النسفیة) ده فهرمووئیت: (یجب الکف عن ذکر الصحابة الا بما فيه خير وثناء) واته پیویسته ئینسان دهم بگریته وه له ناوهینانی یارانئ پیغه مبه ر^{علیه السلام} به ناریکی، مه گهر مه دح و ستایش نه بی به هیج جوریک دروست نیه ناویان به خراپه بیردرئیت، چونکه نه گهر ئیمه به چاوی مهرحه مهت و به زهیی ته ماشایان بکهین و ورد ببینه وه بومان دهرئه که وی خوی گه وه له گه لیک جیگادا له قورئانی پیروژدا مه دح و ستایشی کومه لیکیانی کردوو. هروهها نه گهر وردبینه وه له فهرمووده کانی حه زرت ر^{علیه السلام} بومان دهرئه که ویته له فهرمووده کانی واته دهست نیشانی ئه وه مان بو ئه کهن که حه زرت زور ستایشی کردوون و زور لییان رازی بووه و زوری خویش و بستوونه، هروهک له پیشه وه هندیک له فهرمووده کانمان باس کرد، هروهها پیغه مبه ر^{علیه السلام} به گشتی له فهرمووده ییکدا داوامان لی ده کات که ریزیان بگرین، وهک ده فهرمووئیت: ((أکرموا اصحابي فإهم خيارکم))^(۵۵۵) واته ریزی هاوریانی من بگرین، چونکه به راستی ئه وان چاکترینی ئیوهن یا هه لبرژردراون له ئیوه وه.^(۵۵۶)

(۵۵۴) بؤ ئه م باسه نه گهر ته توهی تیبه گیت به دوو رودریژی، بپوانه کتیبی (الصواعق المحرقة) فی (الرد علی اهل البدع والزندقه) دانراوی الشیخ احمد بن حجر الهیتمی، ل ۲۱۴ و بپوانه (الزواجر) ل ۲۳۱. و بپوانه (رفع الخفا فی شرح ذات الخفا) دانراوی زانای بهناوبانگ ابن الحاج الكردی، ج ۲ ل ۲۶۸ و بپوانه (صفوه التفاسیر) دانراوی (محمد علی الصابونی) ج ۳ ل ۲۳۹ (۵۵۵) رواء احمد والحاکم

(۵۵۶) بپوانه (شرح النسفیة) فی (العقیده الإسلامیة) دانراوی الدكتور عبدالملك عبدالرحمن السعدی، ل ۲۲۸. هروهها له دهقی عمره بیه که دا ده ئیت: (وقد وردت احادیث فی فضائل الصحابة والتابعین ر^{علیه السلام} منها عام ومنها خاص بالمهاجرین ومنها خاص بالانصار ومنها خاص بالاحاد فرداً فرداً ومنها القطع لاحدهم بالجنة مطلقاً ومنها القطع لبعضهم بمجاورة رسول الله ر^{صلی الله علیه وسلم} فی الجنة) (بپوانه معارج القبول بشرح سلم الاصول، دانراوی الشیخ حافظ بن احمد ج ۲ ل ۴۸۹)

ئىجا ھەروھە وای بەباش دەزانم لەم باسەدا کە برپیک گوی پراگرین لە
پیشەوای مەزن و لە زانای بەناوبانگ مامۆستا (عبدالرحیم) مەولەوی یەوہ لە
(العقیدە المرجیہ) دا لە بارەى ستایشى ھاوپی یانى ھەزەرەت دا عليه السلام
دەفەر مووئیت:

خه یری ئه و ژه وات (ژات الکرامه)
 فیرقه ی عه لی یه ی صه حبی کیرامه
 نه واننه ئه وان چاکیان بناسن
 (خیر أمه أخرجت للناس)
 به دهس ئه وان که وت دهره جه ی قه بوول
 ره چامه ندیی حه ق صوحه تی ره سوول
 بکه به چاوی دل ته ماشایان
 له قورئاندا مه دح و په نایان
 ئینصافت بوئی نه قهر که ورد ورد
 چلونه شه خصی خودا په نای کرد
 نه ک هر له جای جای یه کی جا دوو
 راس وه بی جادوو (جاهدوا جادوا)
 به موجه ده ی نه صغهر و نه کبه ر
 به جوودی مه سوور یا مه عسوور یه کسه ر
 به جه لای فیگره ت له ژهنگی فه تره ت
 به جه لای مه و گین مه ثلووف و هیجره ت
 به نه فس و به مال (فی سبیل الله)
 (بِالله مَعَ الله فِی الله الله)
 والله أشتری وهم قد شروا
 ما لهم بل ما لهم ما عتوا
 ناکه ن چه حاجه ت پیوان به (أوان)
 صه ده ماری غه یر به مشتی نه وان
 های له و ته صدیقه و عه زم و ئاهه نگه

لهو به ژلی مال و پړوچه بهو په ننگه
 لهو قهوله فکری چاک لی که ره وه
 له گه رمه ی جهنگدا داته دهره وه
 (من فم النصار والمهـاجره
 إما الغنیمه إما الآخره)
 هیچ وارید نه وی له شه نیا ندا
 به سن بو دلیل له فه چلیاندا
 ده زانی نه که ی ئه ر له حق عودوول
 ژوو اجتهاد کله هم عدول
 لیس لهم من أحد معادل
 ولما جرى منهم محامل
 بهوی النفس اصلاً ما التحق
 بل كان للحق في الحق على الحق
 کوژیاگ و بکوژ وان له گول گه شتدا
 له گول شتی دهشت صه حرای بهه شتدا
 بو ی ده بیت هه ریه ک به قه دهر نه صیب
 ئه جری بو موخگی و دوان بو مو صیب
 جوننه ی ئیجتهاد ئه صحابی جهننه ت
 نایبا تیری گهعن ئه ربابی جیننه ن
 بوغچ و شه تمیان سه ب گهعن و له عننه ت
 یا کو فره ئه لبه یا فسق و بیدعته ت
 ئه دووی هه رکامی له واننه کهه وی
 توشیاری یه کی له ماننه دهوی

گههغه له نه صاحب سه يیدی سه روه
 گههغه له دینه ني يهه با خه بهر؟
 ئاخر ئهم دینی ئیسلامی پاکه
 باعپی چاکه ی دونیا و عوقباکه
 له وان هه هات گه شسته ئیمه
 به وان پارا و بوو ئهم زهوی دیمه
 پرواتی پوقات عودوول ئه وان
 موخته هی دینی فوحوول ئه وان
 خودا و ره سوول وان له مه دحیاند
 مونکیر وان له (ژم!) له قه دحیاند
 توخودا بی بلی پیم وه په نهانی
 قصه ی کام لایان به راس ده زانی؟
 له ته نقیصی صه حب ده که ویتسه و ده
 ته نقیصی جه ناب خودا و پیغه مبه
 لا به عه قیده ی ناپه سه ندیده
 (نعوذ بالله من رى العقیده!)
 کافیه بو مان سوننه و کیتاب
 (أمسکوا إژا ژکر ال صاحب) (۵۵۷)

هه روه ها خاوه نی شهرحه (العقیده الگحاویه) به سه نه دیکى (صحیح)
 ریوایه ت له ئینو عه بباسه وه نه کات، هه روه ک ده فهرموویت: ((عن ابن عباس
 رضي الله عنهما أنه قال: لا تسبوا أصحاب محمد فلمقام أحدهم ساعة يعني مع

(۵۵۷) بېوانه (العقیده المرضیه) دانراوی سید عبدالرحمن مه ولوی، ۷۱ ل چاپی مصر.

النبي ﷺ خير من عمل أحدكم أربعين سنة،^(٥٤٨) وفي رواية وكيع خير من عبادة أحدكم عمره. ^(٥٥٩))) واته دهفه رموویت جنیو به هاورپییانی پیغهمبر ﷺ مهدهن، چونکه بهراستی یه ک کات له رابواردنی یه کییک له وانهوه له خزمهت پیغهمبر ﷺ هاورپییانی کردووه چاکتر بووه له کردهوهی چل سالی یه کییک له ئیوهوه، له ریوایه تی (وه کیعدا) دهلیت: هاورپییه تی حه زرت ﷺ چاکتر بووه له خوا به رستی به کییک له ئیوهوه به درپژایی ته مه نه وه. ^(٥٦٠)

سہ، نجیک

ههروه ها جنيو دان به هاوړپياني پيغهمبر ﷺ له ريزو جومله ي تاوانه
گه وره كان ژمار دراوه به راي همو زانايان (قال الشيخ ابن حجر في زواجره: فمن
سب الصحابة ﷺ أتي كبيرة بلا منازع).^(۵۱۱) واته شيخ ئينوحه جهر له (زواجر) دا
ده فهرمو ویت هه ركه سي جنيو به هاوړپياني پيغهمبر ﷺ بدات ئه مه به راستي
هه لساوه به تاوانكي گه وره و به يي چهند و چوون.

ههروهها له شهرحى (العقيدة النسفية) دا^(٥٦٣) دهفرمووئت: (فمن سيهم والطعن فيهم والتدخل في نسبة بعضهم إلى الصواب والبعض إلى الخطأ فحرام قطعاً ولربما يكون كفراً) (والعياذ بالله) واته كهسيك جنيويان پي بدات يا تانه و تهشهر يان لى بدات يا نسبه تي ههنديكيان بدات لهسر ههلهوه نهمه قهدهغهيه و حهرامه به هيچ جوړيک دروست نيه، نزيکه نه گهر په شيمان نه بئتهوه ببئت به کوفر (خوا به دوورمان بگرئت).

(٥٥٨) أخرجه الإمام أحمد في فضائل الصحابة

(۵۵۹) وروایۃ وکعم أخرحها ابن ماحه برقم الحديث ۱۶۲

(٥٦٠) بروانه كتنبي (العقيدة الطحاوية) دانراوى الإمام القاضى على بن محمد العزّ الدمشقى، ج ٢ ل ٦٩٣.

(٥٦١) بروانه كتيبي (الزواج في اقتراف الكبائر) دانراي الشيخ ابن حجر الهيتمي ج ٢ ل ٢٣١

(٥٦٢) برونه (شرح النفسية في العقيدة الإسلامية) دانراوی الدكتور عبد الملك عبد الرحمن السعدي، ل ٢٢٨

(قال الإمام الذهبي في الكبائر: فمن طعن فيهم أو سبهم فقد خرج من الدين و مرق من ملة المسلمين)^(٥٦٣) واته ههركهسی تانهو تهشهریان لی بدات یا جنیویان پی بدات، نهمه بهراستی ده رچوو له ثانی و له کومه لی موسولمانان و نیسلام دا به ده ره.

وه له شهر حی (العقيدة المرضية) دا ده فره موویت: رق هه لگرتن له وان جنیو پی دانیان تانهو ته شهر لی دانیان و له عنهت لی کردنیان نه نجامه که ی یا کوفره یا فیسق و بیدعه ته. واته هه رکه سی نه وانه به حال بزانی و بیانکات کافر ده بیّت، خو نه گهر به حرامیان بزانیّت به لام هه بیانکات نه و فاسق ده بیّت و ده بیته نه هلی بیدعه ت.^(٥٦٤)

ننجا ههروه ها پیویسته له سهر نیمه ی موسولماناندا، نه گهر خوانه خواسته به خراپه ناوی هاوړیانی پیغه مبه ریان ﷺ برد به بی نه ده بی و یه ک سهر دم کووتی بکهینه وه به ده ست و زبان به قه د تواناوه، ههروه ها حه زره تی پیغه مبه ریش ﷺ ده ست نیشانی نه مه ی کردووه به م فره مووده یه وه که ده فره موویت: ((إِذَا زُكِرَ أَصْحَابِي فَأَمْسَكُوا))^(٥٦٥) واته گهر باسی هاوړیانی من کرا به (شیوه یکی ناریکی) زوو دم بگرنه وه.

(٥٦٣) بیوانه کتبی الکبائر دانراوی الإمام الحافظ محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي، ل ٢٨٢

(٥٦٤) بیوانه (العقيدة المرضية) دانانی سید عبدالرحیمی مولوی، شرح و لیکنده یه مه لا عبدالکریمی مدرس. ل ٤٧٠.

(٥٦٥) رواه الطبراني وابو نعیم

پارانوہ

دوا ووتہم بہرِ است (الشکر للہ)
 چونکہ پیویستہ بہ دل و زبان
 خوابہ بہ جاہی (فخر المرسلین)
 (حوبمان) زیادکھی بو
 (نہصصحابہ کان)
 تہمہی نویومہ بہ (قہدر امکان)
 بی بہ رہحمہت بو موسولمانان
 ہزاران دروود لہ پیغہمبہران
 بہ دائم وہ کو بارانی بواران
 نوسہریش یہ ک بی لہ خزمہت
 ک
 بہردہوام تہلیم (الحمدللہ)
 سوپاسی خوا کہین بہبی ہیچ
 گوم
 دوورمان خہرہوہ لہ رق و لہ
 ک
 (مخصوص) لہوانہ ہر چوار
 یارہ ک
 بہدہستی کہرم و ہر بگرہ لیمان
 (یا رب) ہم بورہ لہ تاوانہ کان
 لہ خزم و یاران لہ فیداکاران
 برژیٹہ سہرجہم (تہصحابہ و)
 یاران
 ہللی ناویژی لہتہک ہہزاران

غفر اللہ لی ولوالدی وللمؤمنین یوم یقوم الحساب، اللہم أنفعنا بما علمنا وعلمنا ما
 ینفعنا وزدنا علماً وعملاً والحمد للہ علی کل حال وأعوذ باللہ من حال أهل النار
 وآخر دعوانا أن الحمد للہ رب العالمین وصلى اللہ علی سیدنا محمد النبی الامی وعلی
 آلہ وأصحابہ الطیین الطاہرین ومن تبعہم یا حسن إلى یوم الدین.

المؤلف

عبدالرحمن ملا گہ عزیز
 امام وخطیب قریہ دارہ تو
 ناحیہ بردہ رہ ش، قضاء عقرة
 سنہ ۱۹۹۱/۱/۱

تیبینی:

ئەم پەرتوو کە پەسند کراوە لە لایەن چەند زانایەکی بەرپزەو.

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد خاتم الأنبياء والمرسلين،
وعلى آله وأصحابه ومن أتبعهم باحسان إلى يوم الدين.

مرۆڤی زانا وە کو چراییکە لە تاریکی شەودا کە زانینە کە ی بە دەور و پشستی
خۆی دەبە خشی لە ئەستێرە کە گەشەدار دەچیت کە دەدرەوشیتەو. ئەرکی
مامۆستایان و زانیانی ئایینی هەر لە کۆنەو پێنمایی کردنی کۆمەڵ بوو لە
پێناو فێربوونی کاری چاکە و دوور کەوتنەو لە هەڵس و کەوتی چەوت و
ناپەسند، کە بەم چەشنە رازی بوونی پەرەردگار وە دەست دیت، بە تاییبەتی
لەم سەردەمەدا ئەبێ هەموو لایەک دەست و برد بکەین بۆ پامالینی ئەم دیار دە
نالەبارانە کە بلۆبوونەتەو لە ناو کۆمەڵی کورد واریماندا کە لە دەست کردنی
ناحەزانی ئایینی ئیسلامی پیروژه.

جا ئەبێ هەموو لایەک ئاگادار بکەینەو لەم تاوانانە کە بچوک و
گەورەن، لێرەدا دەمەوی پیروزیایی خۆم لە مامۆستا بەرپز و خوشەویست ملا
عبدالرحمن ملا گە عبدالعزیز بکەم بەبۆنە ی دانانی ئەم کتابە (تاوانە
مەزنەکان). کە توانیویەتی هاریکارییەکی باش بکات، لە دەرخستنی هەردوو
پرووی چاکە و خراپە. بۆیە منیش داواکارم خۆی گەورە پاداشتی ئەم خزمەتە
چاکە ی بداتەو و هەموو لایە کمان بکات بە هیژیکێ یە کگرتوو بە چەکی
زانست و زانیاری لە پرووی تەوژمی بەرەلایی و لاسایی بیگانه کان بوەستین و
کۆمەڵیکێ پیشکەوتوو و خواناس پیک بەینین بین بە سەرقاڤلە ی کاروانی
زانین.

له کۆتاییدا داواکارم خواى گه‌وره له کاره‌ساتى ڕۆژگار و شه‌رى كه‌سانى
له‌خوا نه‌ترس بمان پارێزێت.

پێغه‌مبه‌رى ﷺ ده‌فه‌رمووێت: ((إذَا مَاتَ الْعَبْدُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ
جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ)) رواه مسلم.

محمد عبدالکريم البرزنجي

امام وخطيب جامع آزادى / اربيل

١٩٨٤/١١/٩

١٤٠٥/٢/١٦

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل علماء الدين مناراً لأعلاء كلمة الله، الصلاة والسلام على من بعث متمماً لمكارم الأخلاق محمد المصطفى صلوات الله وسلامه عليه وعلى آله وأصحابه الأبرار الشرفاء، فبعد أطلاعي على ما نفعه الفاضل ملا عبدالرحمن ملا طه الدزه (ي) من تفسيرات وتراجم لبعض الآيات القرآنية والأحاديث النبوية كلاً حسب مضامينها وسماها ب(تاوانة مقزنة كان) كان عند يقيني أنه أصاب الواقع كأنهما نقط وضعت على الأحرف من سلاسة ألفاظها وحلاوة معانيها وجذابة طرائفها حيث لم يأل جهداً لتحقيق نفائسها وكان حقاً مصداق قوله ﷺ: ((من كان لله كان الله له))، فالله أرجو أن يجعل سعيه مشكوراً ويكثر من أمثاله في هذا العصر حيث قد قل نضرائه فالناس يسعون لجلب الحطام الفانية، أما هو (والله يشهد) فيسعى للحصول على ذخيرة الآخرة والخلق الفاضلة كما هو أهل لها ويجعل الله قدوة لمعاصريه في خدمة هذا الدين الحنيف إنه سميع مجيب.

الناظر في كتاب (تاوانة مقزنة كان)

نورى شيخ يحيى الأتروشى

مسكناً والبريفكافى نسباً

إمام وخطيب جامع العشاير السبعة (برده ره ش)

٧ / صفر / ١٤٠٥

١٩٨٤/١١/١

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي يوفق الصالحين من المؤمنين لخدمة الإسلام والمسلمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد شمس الهداية وعلى آله وصحبه ومن سار على دربه إلى يوم الدين.

وبعد: فإن أخانا في الإسلام الأستاذ الشيخ عبدالرحمن ملا طه عبدالعزيز (من الذين صدقوا ما عاهدوا الله عليه) وأخلصوا نيتهم لله سبحانه وتعالى، قد حضره إيمانه أن يقوم بتأليف كتاب (تاوانة طهورة كان) وقد اطلعت على هذا الكتاب، فالفيتة كتابا وافيا بالغرض الذي من أجله صنف في أسلوب سهل وعبارة غاية في الوضوح سائلا المولى العلي القدير أن يجزل جرائه ويشييه على عمله وأن يوفقه للسير على طريق السلف الصالح من علماء هذه الأمة وأن يجعله من الذين يستمعون القول فيتبعون أحسنه.

محمد ملا أحمد الإمام

أمام وخطيب الجامع الكبير في عقرة

ومدير المعهد الإسلامي في قضاء عقرة

٢٢/ صفر / ١٤٠٥

١٦ / تشرين الثاني / ١٩٨٤ م

بسم الله الرحمن الرحيم

فالحمد للحمد جزيلاً وكفى بالله وكيلاً ولا نرضى دونه بديلاً وصلى الله على سيدنا محمد الذي جعله الله لنا دليلاً وارسله هادياً وأوضح لنا سبيلاً، وعلى آله وأصحابه الذين سلكوا وما بدلوا تبديلاً، أما بعد فلقد منّ الله علينا إذ هم أخانا في النسب الفاضل (عبدالرحمن بن ملا طه) ليتشرف بجمع وتأليف كتاب (تاوانة طقورة كان) فقد ألتمس مني أن أراجعه ولكن كثرة المشاغل حالت دون ذلك وبعد مطالعني لبعض مؤلفه من هذا الكتاب فوجدته مفيداً ومفيداً في موضوعه ولقد الفيته كتاباً في بابهِ فريداً من نوعه وكل موضوع منه يصلح للخاصة والعامة ويمكن أن يستعين به السواعظ والمحاضر والخطيب والطالب ويكفيه نفعا أنه تعرض لبيان أخطار جميع الكبائر وذكر الزواجر وذلك بأسلوب سهل ممتع ومقنع مما ألتقطه من كتب العلماء الأعلام من سلف الأمة وخلفها وله فضل البيان في هذا الكتاب بعون الله تعالى وختاماً نبتهل إلى الله بالدعاء الصالح له ويحفظه من المخاطر كما نسأل الباري جل ذكره بأن يجعل بلدنا آمناً مطمئناً ونناشده النصر والتوفيق والسلامة من الفتن ويهلك كل معتد أثيم حسبنا الله ونعم الوكيل.

عبدالله ملا طه عزيز

إمام مسجد صالح دباغ/ اربيل

١٩٨٦/٤/١٥

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خواي ته نوسم پارچه هه لبه ستيكي پر مانا
له بو انساني زانا و (عاقلي) دل پر له ئيمان
له بو ته و كاره من پيادهم له هه لبه ستو (شعر) دانان
ته گهرجي (نصحه ته) دهرسه له بو زوربه ي موسولمانان
به پيوستي ته زانم ليرهدا با بيخه مه بهردهم
(شفايه) بو هه زاران عيلله ت و دهردي دلي پر غه
له بابته چهند (حدييكه) كه واهرمووي تي پيغه مبه
دروودي خواي له سه رب ي زاتي پاكي سیدی سهروه
ته فهرمووي حهوت گونا هه وره كه (معلومه) له لاي ئوممه
له حهوتيش تاوه كو حهفتاش بگره تا حهفصه
هه مويان واردی شهرعن به نصي ئايه تي قورئان
ته بي دور بي له گشت تاوانه كان خاوه ن ئيمان
ته وه ي ئيستاكه باسي لي ته كه ين شرحي ته كه ين حهوتن
تاواني گه وره نه بي گومان به وينه ي ئاگر و نهوتن
به كورتي (مختصر) با تي بگه ين تاوانه كان چهندن
ته وه نده گه وره نه هه ر يه ك به وينه ي كيوي ته لوهندن
يه كه م تاواني تاوان بار (شهریک) پهيدا بكا بو خوا
به قهديه ك مو وه يا (ژره) ئيماني نيه به خوا
به بي شك هه ر ته وه هه ردهم له عالم (كافري مگلق)
(سه فيهو) سوک و ريسوايه به راستي خو به تي ته حمه ق

دووهم تاوانی تاوانبار دهسا جادوو گهری و سحره
 که پیشه و کردهوه و کاری ههزاران (عنصری کوفره)
 سییه م گهر بیتو ئیسلامی بکوژری و خوینی برژینری
 به گوللهی تیژی ژههراوی سهر و کهللهی ببرژینری
 به ناحق یا بهبی سوچ و قهباحهت گیانی دهریین
 ژیان و شادومانی مال و سامان و مندالی بفهوتین
 چوارهم ئهه برادر خواردنی مالی ههتیوانه
 به (قلم) و زور ئهوهی بیخوا گهلی (حالی) پهریشانه
 وه کو ئاگر لهنیو سکيا بلیسه و گلپه ئهسینی
 دل و جان و جگهر پاکی ئهبرژینی و ئهسوینی
 بهشی پینجه م له تاوان باره کان کینه ریا خورن
 له کاری ناپهسند بی گومان له گهل توخمی خوخورن
 شهشم تاوان له مهیدانا (فرار) کردن له پرووی دوژمن
 چ دوژمن دوژمنی ئاین ئه گهر جهرگی بکه ن کون کون
 ئهبی لاویکی هوشیار و زیره ک و زیر و ووریا بی
 بهرامبه ر دوژمنی ئیسلام ئهبی سهر بهست و ئازابی
 چه کی دهستی ههزاران بی له شهردا چهشنی پولابی
 ئهبی سهر بهرز و بالابی له پری حهق چهشنی ئالابی
 دهبا بیینه سهر تاوانی حهفتم با کهمی بدوین
 بهیانی کهین له بو ئوممهت ئهوهی پیویسته بیلین
 به ناحق بوهتان ههلبهستن حهرامه بو ژن و ژاران
 له بو (دون البلوغان) و له بو کیژ و کچ و کاران
 به ئایهت خوا له قورئانان به له عنهت ناوی بردوون

له روژى دواييدا و له جهننهٔ بېهش و محروومى كړدوون
 نهوانن پياوى تاوان بار نهوانن (خائنى نوممهٔ)
 نهوانن دهردي پر مهينهٔ، نهوانن (عيللهٔ تى ميللهٔ)
 موسولمانان دهخيلتان بم دسا خوتان بپاريزن
 له پياوى ناپهسند و بهد و له (شهصى نهحمهٔ) و دروژن
 بهونده (اكتمان) كړد ئيتربا وازى لى بينين
 له بو يادىگار بهجى ديلين سبهى هر نهمرين و نامينين
 سوپاس بو (عبدالرحمانى) ملا گه كه ماوهى دام
 كه (تقريفى) بنووسم بو دسا هيټايه جى داوام
 خودا وينه و (نهمپالى) نهو زور كا و بيهٔ قده بو ميللهٔ
 ژيانى خوش بكا و هر گيز نه بينى تالى و زيللهٔ
 كتيبى (الكبائر) سا به له فزى جوانى خووى كړدى
 به (نوگقى) شيرن و شههدى وهى گيړاوه بو كوردى
 به ههول و هيممهٔ ته به رزى به سعى و كوڅشى توانى
 به نوو كى خامهٔ پهنگينى دهرى خست ناوونيشانى
 به راستى ناشكراى كړدن پياوى پيس و تاوان بار
 به ثايات و (نه حادىپى) په سولى سهروهى نازدار
 به فيكري بكري پر حيكمهٔ به پهندهٔ جوانى پيروژى
 به گفتوگو شكه ربارى به گيانى پاكي پر سوژى
 خودا هر پايه دارى كا و وه كو نه ستيره هر گهش بى
 نهوهٔ ناحهزهٔ ته ههردهم له گهردون خوايه پوى رهش بى
 تكامان وايه نهى (نه نوهر) له بو نهو زاته دوعاكهٔ
 ژيانى خوش بكهٔ عومرى دريژكهٔ مالى ناواكهٔ

بيورن ئه‌ي برايان ئه‌گهر (خه‌تا و سه‌هويكي) تيدايه
ئه‌وه‌ي دوره له گشت (سه‌و و خه‌تا) بي (شوبه‌ه) هه‌ر خودايه
ته‌واوبوو (شعره‌كانم) لي‌ره له سايه‌ي خواوه و ماموستا
ده‌سم شل بو دوو چاوي ره‌وشه‌نم كول بو قه‌له‌م وه‌ستا

الشاعر

سيد انور سيد احمد البرزنجي

١٩٩١/٩/٢

سەرچاوه كانى ئەم پەرتوو كە ئەمانەى خوارەوھەن

- ۱-قورئانى پىرۆز
- ۲-تەفسىرى ئىمام (فخرالدين) رازى مەشھور بە (التفسير الكبير)
- ۳-تەفسىرى ئىمام (قورطبي) (التفسير الجامع الأحكام).
- ۴-تەفسىرى ئىمامى آلوسى (روح المعاني)
- ۵-تەفسىرى ئىمامى (ابو جعفرى الطبري) مەشھور بە (الجامع البيان)
- ۶-تەفسىرى (خازن و مدارك) دانراوى (علاء الدين بن محمد ابراهيم الصوفي)
- ۷-تەفسىرى (صفوة التفاسير) محمد على الصابوني.
- ۸-تەفسىرى (واضح) محمد محمود الحجازي
- ۹-تەفسىرى (نامى) مامۇستا مەلا عبدالكرىمى مدرس.
- ۱۰-تەفسىرى (خال) دانراوى شىخ محمدى خالاً.
- ۱۱-تەفسىرى (ذيانى ئىنسان) تەفسىرى قورئان، مەلا حسين ھەوليرى.
- ۱۲-كتاب (الزواج عن اقتراف الكبائر) دانراوى (الشيخ ابن الحجر الهيتمي المكي)
- ۱۳-كتاب (الكبائر) دانراوى (الإمام الحافظ محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي).
- ۱۴-كتاب (الخطاية في نظر الإسلام) دانراوى (عفيف عبدالفتاح طبارة).
- ۱۵-كتاب (ارشاد العباد) الى سبيل الرشاد، دانراوى (زين العابدين عبدالعزيز).
- ۱۶-كتاب (تاج الاصول) تأليف الشيخ على منصور الناصف.
- ۱۷-كتاب (الترغيب والترهيب) تأليف الحافظ المنذري.
- ۱۸-كتاب (فيض القدير) شرح (الجامع الصغير) تأليف الإمام المناوي.
- ۱۹-كتاب (احياء علوم الدين) تأليف الإمام الغزالي.
- ۲۰-ھەموو كىتەبە (سوننە كان) بە شەرھە كانىھەوھ.
- ۲۱-شەرىعەتى ئىسلام، مامۇستا عبدالكرىمى مدرس.

۲۲- (اقتران النیرین) دانراوی مه لا رشید به گی بابان بگه تایگه تی بگه رگی یه گگهم، تحقیق محمد علی القره داغی.

۲۳- (التاج جامع الأصول) وهر گئیرانی ماموستا نوری فکارس جه مگه خان، (تحقیق) محمّد أحمد محمد.

۲۴- یاساکانی ئیسلام، دانراوی مه لا محمد عبدالکریم.

۲۵- مه کتووباتی کاک ئه حمه دی شیخ، وهر گئیرانی ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی مدرس.

۲۶- رابه ری به نده کان، دانراوی ماموستا عبدالله گناوی.

۲۷- کۆری ئامۆژگاری ماموستا محمد شلماسی.

۲۸- (مذاهب الأربعة) تألیف العلامة عبدالرحمن الجزیری.

۲۹- (النجمة اللامعة) قاموس کردی- عربی، تألیف فاضل نظام الدین.

۳۰- هدایة الرحمان لألفاظ وآیات القرآن، محمد صالح البنداق.

(ملاحظة)

ههروه ها زۆر به پرتووکی تریش سوود و که لکمان لی وهر گرتوووه له ناو کتیبه که دا ده ستینیشانمان کردوووه.

فه رهه نگوک

الژیه	ئازاردان
النمام أو قتاد	ئامشوکه ره بهینی خه لک
فصل	باسیک
ئیمان	باوپی، یاوه پ
العبد	بهنده
قژف، رمی، افتراو	بوهتان، بوختان
ژنب أو ایم خگیته	تاوان یا گونا
تنبيه أو ملاحفه	تیبینی یا سه رنج یا ئا گادارییک
الغیبه	پاش مله ناوهینان
العبره	په‌ند، عیبه‌ت
الدنیا	جیهان
اختلاف، تفاوت، فرق	جیاوازی
الانتحار	خۆکوشتن
عاجل، منصف	داد یا دادپه‌رست
اقرار	دانه‌پیانیهینان
قاجی، حاکم	داوهر یا داد‌گهر
الزنا	داوین پیسی
المشاده الکلامیه	دهم قالی
پرپار، محب الجدال، أو لغوی	ده‌ماودهر یا ده‌مه‌وهر
عراک او الخصام	ده‌مه‌قالی
الجیران	دراوسی

دروودی خواى لىيى(د.خ)	عليه السلام
دواړوژ	القيامة
روژى يا روژى	الرزق
راسپيردراو، راسپيرى	وصى، توصيه
رهوا، دروست	الحلال، مشروع
روالته يا بهرچاوى	الرياء أو نفاق، تملق
روانگه	نفر
رووکه شى	الفاهرى
ريياز يا ريياز گه	المزهب
ريسوايى	حقاره، عار، فچيحه، خزى
ريگرى، جهرده يى	قگع الغريق
سامان، دارايى	المال
سته م کردن	العلم
سهرانه، باج	المكاس
سهرنفیشت	القدر
سهرزادان	العذاب
سوو	الربا
سوود	ربح، نفع، فائده
سيخوړى، جاسوسى	تجسس، جاسوسيه
گهوادى يا دهويتى	الديوب
گهواهى، شايه تى	الشهادة
گهوره، زل، مه زن	كبير، الكباثر
گزی، سخته يى	الغش

القبول	گیرا، قہوول
العذر	عوزر، بہلگہ، ھہجہت
أمر، قول، مأپور، نصیحہ، ارشاد	فہرموودہ
قاموس صغیر، أو قاموس المختصر	فہرہنگوؤک
غشاش، محتال، خداع	فیلباز
تحریم، منع، نہی	قہدہغہ، قہدہغہ کردن
إرپ	کہلہپوور
اهمال، عدم المبالاه	کہم تہرخمی
نفس، قصور	کہم و کووری
الجاریہ	کنیزہ
الحق	ماف یا ھق
الشرک	مہرج
المنافق	ناپاک، دووړوو
الخیانہ	ناپاکی یا خیانہت
اللعنہ	نہفرہت، لہعنہت
دعاو، توسل، تجرع	نزا، پارانہوہ
صحابہ النبی ﷺ	ھاوړپیانۍ یان یارانۍ
یعنی، المعنی	واتہ
صورہ	وینہ

ناوهڕۆك

١٢	١. تاوانی یهكهم / هاوبهش بۆ خودا پهیداكردن (الشرك بالله)
١٩	٢. تاوانی دووهم / كوشتنی كهسێك به ئهناقهست (قتل النفس عمداً)
٢٣	٣. تاوانی سێههم / جادووگهری (السحر)
٢٥	٤. تاوانی چوارهم / وازهێنان له نوێژ به ئهناقهست (ترك الصلاة عمداً)
٣٩	٥. تاوانی پێنجهم / نهدانى زهكات (مانع الزكاة)
٤٤	٦. تاوانی شهشهم / شكاندنی پۆژوویك له پۆژهكانی پهمهزان
٤٦	٧. تاوانی ههوتهم / وازهێنان له چهجی مالى خوا (ترك الحج)
٤٨	٨. تاوانی ههشتهم / ئازاردانی دلى دايك و باوك (عقوق الوالدين)
٥٢	٩. تاوانی نۆیههم / تهرك كردنی هات و چۆی خزمان (هجر الأقارب او قاطع الرحم)
٥٦	١٠. تاوانی دهیههم / داوێن پیسی (الزنا)
٦٣	١١. تاوانی یازدههم / نێریازی (اللواط)
٦٧	١٢. تاوانی دوازههم / سوو (الربا)
٧١	١٣. تاوانی سێزدههم / خواردنی مالى ههتیو و ستهم ئی كردنی
٧٣	١٤. تاوانی چواردههم / درۆکردن به خوا و پێغهمبهر و درۆ كردن لهكاتی قسهكرن بهبێ هو
٧٨	١٥. تاوانی پازدههم / ههڵاتن له شهپری كافراندا (الفرار من الزحف)
٨٠	١٦. تاوانی شانزدههم / ناپاکی و ستهم كردنی پێشهوا بهرامبهر گهلهكهى

۸۳	۱۷. تاوانی حه‌قده‌هم / خو به‌زل زانین (الکبر)
۸۸	۱۸. تاوانی هه‌ژده‌هم / گه‌وامی دان به‌درۆ (شهادة الزور)
۹۰	۱۹. تاوانی نۆزده‌هم / خواردنه‌وه‌ی مه‌ی (شرب الخمر)
۹۵	۲۰. تاوانی بیسته‌م / قوما‌ر کردن (القمار)
۹۷	۲۱. تاوانی بیست و یه‌که‌م / بوه‌تان کردن به‌ ئافره‌تی بی‌تاوان (قذف المحصنات)
۱۰۰	۲۲. تاوانی بیست و دووهم / فڕوفێل له‌ مائی غه‌نیمه‌ت
۱۰۳	۲۳. تاوانی بیست و سێهه‌م / دزی (السرقه)
۱۰۷	۲۴. تاوانی بیست و چواره‌م / رینگری (قاطع الطريق)
۱۱۰	۲۵. تاوانی بیست و پێنجه‌م / سویند خواردن به‌درۆ (اليمين الغموس)
۱۱۳	۲۶. تاوانی بیست و شه‌شه‌م / سته‌م کردن (الظلم)
۱۱۶	۲۷. تاوانی بیست و هه‌وته‌م / سه‌رانه و باج (المکاس)
۱۱۸	۲۸. تاوانی بیست و هه‌شته‌م / خواردنی شتی حه‌رام (اکل الحرام)
۱۲۱	۲۹. تاوانی بیست و نۆ / خو‌کوشتن (الانتحار)
۱۲۳	۳۰. تاوانی سێهه‌م / درۆکردن (الكذب)
۱۲۵	۳۱. تاوانی سی و یه‌که‌م / دادوه‌ری خه‌راپ (القاضي السوء)
۱۲۸	۳۲. تاوانی سی و دووهم / به‌رتیل وهرگرتن (اخذ الرشوة)
۱۳۰	۳۳. تاوانی سی و سێهه‌م / ئه‌و ژنانه‌ی وێنه‌ی خو‌یان وه‌ک پیاوان ئی ده‌که‌ن و ئه‌و پیاوانه‌ی وێنه‌ی خو‌یان وه‌ک ژنان ئی

	دهكهن	
۱۳۲	تاوانی سی و چوارهم / گهرا دی و دهویتی (الديوث)	۳۴
۱۳۴	تاوانی سی و پینجهه / ماره بهجاش (المحلل والمحلل له)	۳۵
۱۳۶	تاوانی سی و شهشهم / خو پاک نهکردنهوه له میز و کمیزدا	۳۶
۱۳۸	تاوانی سی و جهوتهم / پوالت و بهرچاوی (الریاء)	۳۷
۱۴۱	تاوانی سی و ههشتم / فیربوون بو جیهان و بهس و شاردنهوهی زانین	۳۸
۱۴۴	تاوانی سی و نویهم / خهیانهت یا ناپاکی کردن لهگهئ خهئکدا (الخیانة)	۳۹
۱۴۷	تاوانی چلهه / منهت کردن لهسه رهو کهسهی که چاکهی لهگهئ دهکهی (المنان)	۴۰
۱۵۰	تاوانی چل و یهکهه / باورنهکردن به قهزاوقهدهم	۴۱
۱۵۶	تاوانی چل و دووهم / گوینی له قسهی خهئک راگری و نهینییان ناشکرا بکهین	۴۲
۱۵۸	تاوانی چل و سییهه / ناموشوکه ره بهینی خهئکیا	۴۳
۱۶۱	تاوانی چل و چوارهم / نهفرین و لهعنهت لی کردن (اللعة) واته دوور خستنهوه له بهزهیی خواوه	۴۴
۱۶۶	تاوانی چل و پینجهه / غهدر کردن و گوئنهدان به بهلین و پهیمان	۴۵
۱۶۹	تاوانی چل و شهشهم / باورکردن به کاهین و نهستیرهشوناسی	۴۶
۱۷۲	تاوانی چل و جهوتهم / یاخی بوونی ئافرهت و بهگوئنهکردنی پیاوهکهی	۴۷

۱۷۶	تاوانی چل و هه شتەم / وینەگرتنەوه (الصورة)	۴۸
۱۷۹	تاوانی چل و نۆیهەم / شین و زاری لیدان و کوتان، قژ دەرینان و یەخە دادپرین لەماتەمدا	۴۹
۱۸۲	تاوانی پەچە نجا / یاخی بوون و لەرێگا دەرچون (البغي)	۵۰
۱۸۶	تاوانی پەنجاو یەكەم / درێژدادپری و زیان گەیانندن بە ئینسانى بىچارە و بەندە و كنیزە و ئافرەت و	۵۱
۱۹۲	تاوانی پەنجاو دووهم / ئازاردانى دراوسێ (اذى الجار)	۵۲
۱۹۶	تاوانی پەنجاو سێهەم / ئازاردانى موسولمانان و جنىو پىدانیان و پاش ملە ناوھىنانیان بە خراپە	۵۳
۲۰۳	تاوانی پەنجاو چوارەم / ئازاردانى خواپەرستان و خوھەلکێشان لەسەریان	۵۴
۲۰۷	تاوانی پەنجاو پێنجەم / جل و بەرگ و بەرکۆش و دەریی شوپکردن لە زەوی دابخشتن بۆ فیز و دەعیەوه	۵۵
۲۱۰	تاوانی پەنجاو شەشەم / لەبەرکردنى ئاوریشم و زێر بۆ پیاوان	۵۶
۲۱۳	تاوانی پەنجاو حەوتەم / بەندەى هەلاتو لە ئاغاكەى	۵۷
۲۱۵	تاوانی پەنجاو هەشتەم / سەربەپرین بە غەیری ناوی خودای گەرەوه بى	۵۸
۲۱۸	تاوانی پەنجاو نۆیهەم / كەسنى داواى باوكیتى كەسنى بكاو بۆخۆى كەبزانى باوكى ئەو نییە	۵۹
۲۲۰	تاوانی شەستەم / دەمەوەر و دەدەمەوهرى و دەمەقالى بە گوشندەوه	۶۰

٢٢٤	٦١	تاوانی شهست و یه کهم / قهدهغه کردنی ناوی زیاده
٢٢٧	٦٢	تاوانی شهست و دووهم / زهر مردان له پیوان و کیشاندن
٢٣٠	٦٣	تاوانی شهست و سینههم / نهمین بوون له مەکری خودادا
٢٣٤	٦٤	تاوانی شهست و چوارهم / نازاردانی نهولیا یانی خودا
٢٣٧	٦٥	تاوانی شهست و پینجههم / وازهینانی نوژی بهکۆمهڵ بهبی بههانه
٢٤١	٦٦	تاوانی شهست و شهشهم / موکریبوون له وازهینانی نوژی ههینی بهبی بههانهوه
٢٤٥	٦٧	تاوانی شهست و دهوتهم / زیان گه یاندن به راسپیری
٢٤٨	٦٨	تاوانی شهست و ههشتههم / حيله و فروفیل
٢٥٠	٦٩	تاوانی شهست و نۆیههم / سیخوپی له سهر موسولمانان و پیشاندانی عهیب و عار و نهینیهکانیان
٢٥٤	٧٠	تاوانی دهفتا / جنیودان به هاوپی یانی پیغه مبهه <small>ﷺ</small> یا یه کیک له یارانی <small>ﷺ</small>